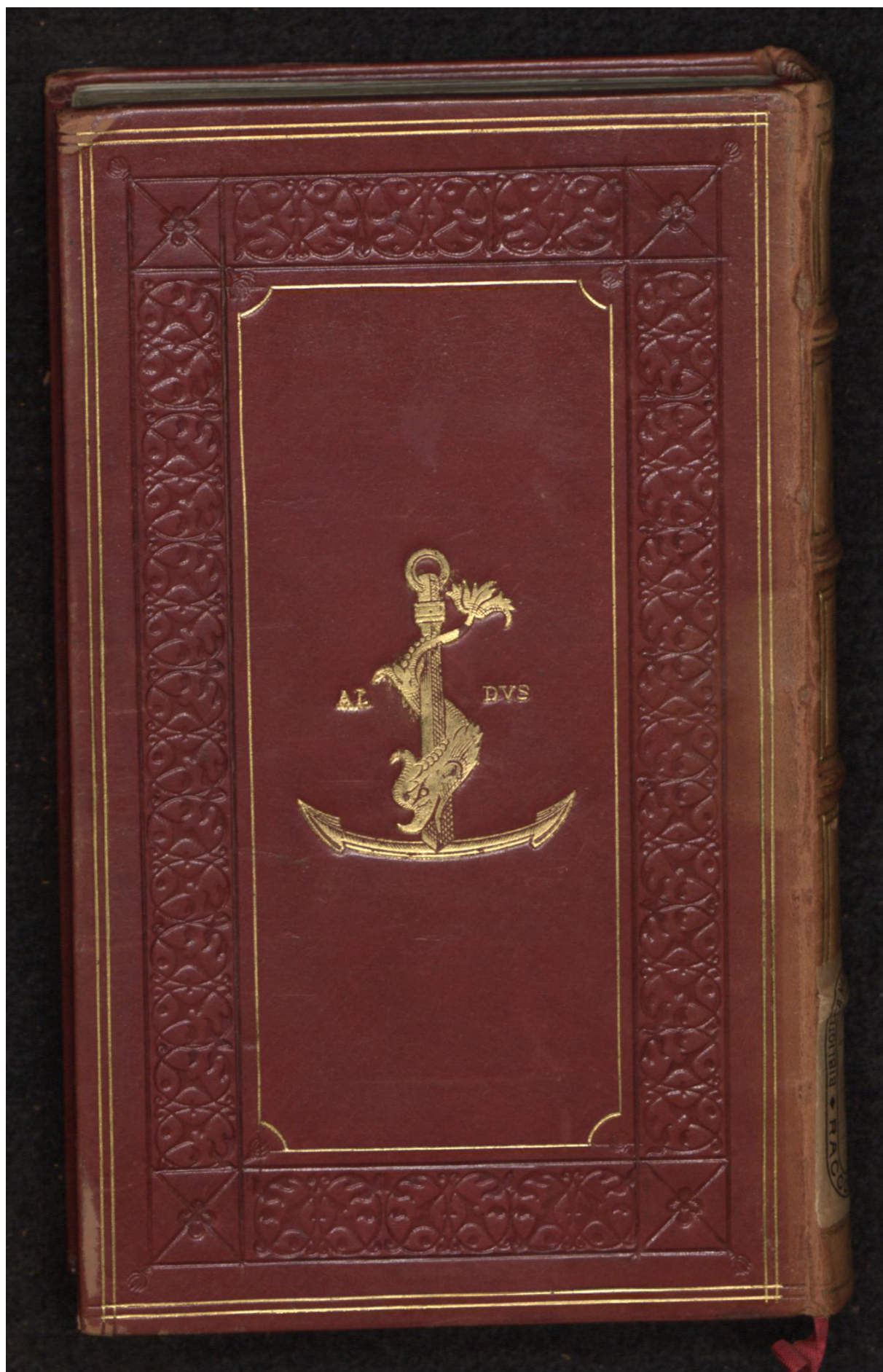

Early European Books, Copyright © 2010 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Biblioteca Nazionale Centrale di
Firenze.
Ald.1.1.9

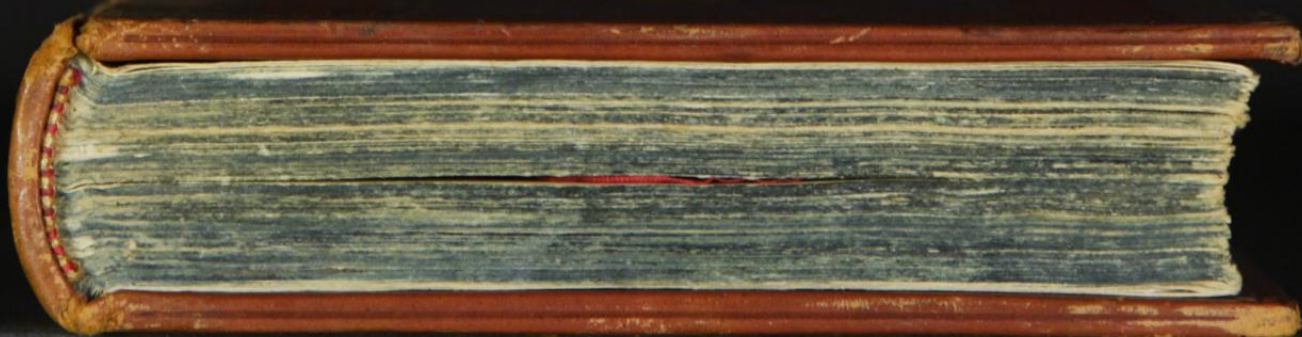

Early European Books, Copyright © 2010 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Biblioteca Nazionale Centrale di
Firenze.
Ald.1.1.9

Early European Books, Copyright © 2010 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Biblioteca Nazionale Centrale di
Firenze.
Ald.1.1.9

Early European Books, Copyright © 2010 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Biblioteca Nazionale Centrale di
Firenze.
Ald.1.1.9

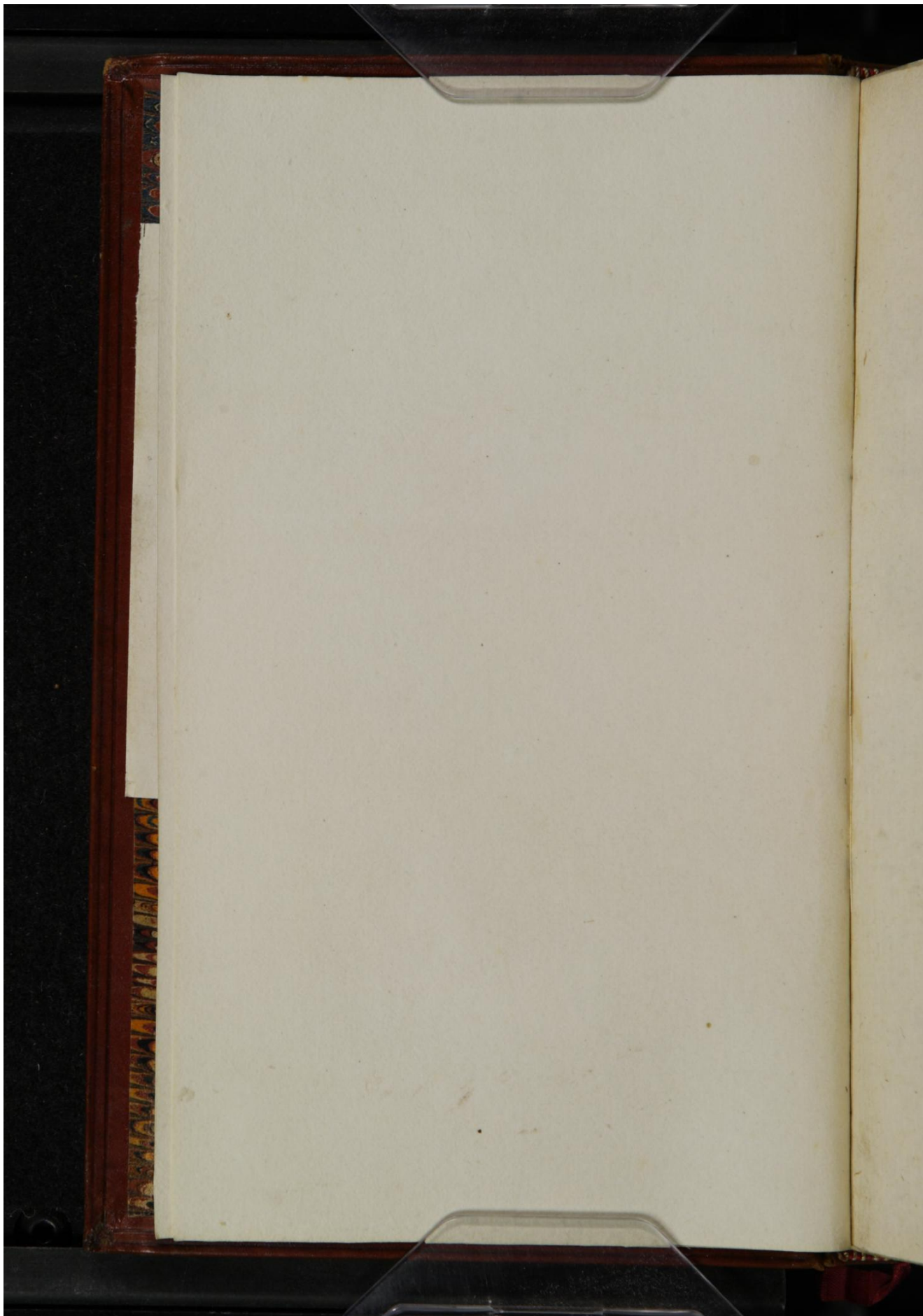

Ex Libris Joannis Nencini
1874

Early European Books, Copyright © 2010 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Biblioteca Nazionale Centrale di
Firenze.
Ald.1.1.9

Atto. 1/1.

Q. H.
sta fura
riorum

Vndeni
e quibua
bentur,

Adnot
aliqui
ratio re

Gave

Q. Horatii Flacci poemata, in quibus multa correcta sunt, & institutiones suis locis positæ, commentariorum quodammodo uice funguntur.

Vnde viginti metrorum genera, et quæ nam sint, & e quibus consistant pedibus, et ante uolumen simul habentur, et intus in uolumine suis locis.

Adnotationes nonnullæ in toto opere, in quibus uel aliquid mutandum ostenditur, uel cur mutatum sit, ratio redditur.

ald
in

beter, ne
num ee
res, idem
ut olim d
concurr
post dieb
tuarum
sao quos
illac equ
Cānetiq;
se aune, n
Manue,
raturus m
ta, ipse
quibusdā
dum prof
ad assem
puerant
lius, qui
ferat, niri
ra quinta
atcere in
sumbeba

Aldus Pius Manutius Rom. Iafredo Carole
iurifconsulto, ac Regi Senatus in Vrbe
Mediolano moderatori. S. P. D.

Gitur iam triennium Inclyte Carole, ex
quo me in amicorum tuorum numerum ac
cepisti, idq; Mediolani, ubi sic me uidiſti li-
bēter, ut ſæpe etiā, quæ tua eſt humanitas, conuiuiam
tuum eē uolueris, cum multi unā cœnarent familia-
res, iidemq; Academiæ, & doctiſſimi uiri, qui ad te
ut olim doctiſſimi quiq; ad Mecœnatem, frequentes
concurrunt, ac conſugiunt. Ex quo item, cum paucis
poſt dieb. Cremona Aſulam proficiſcerer per Man-
tuanum agrum, & milites Mantuani principis, ne-
ſcio quos capturi illius inimicos, qui eo die tranſituri
illac equis dicebantur, me per errorem cœpiſſent,
Cānetiq; quod ab Mantua, xx, millia paſſuū abeſ-
ſe aiunt, in carcere detinerent, Tu, qui forte tunc eras
Mantua, legatum agens Regiū, ſtatim re cognita, libe-
raturus me, adiſti Principem, eaq; re facile impetra-
ta, ipſemet omni equitatu tuo comitante, necnō et aliis
quibuſdā ex Mantuanis nobilibus ad id ipſum oppi-
dum proſectus es, ac me acceſſitum liberaſti, pecunia
ad aſſem, uestibus, equis, & cæteris, quæcunq; ſurri-
puerant, redditis. Vbi illud mirum, ut Prætor loci il-
lius, qui prima nocte, qua me adducendum ad ſe iuſ-
ſerat, uiris propè centum armatis circumdatum, ab ho-
ra quinta ad decimā uſque Iulio menſe in teterrimo
carcere incluſum tenuerat, cœnantibus nobis (di-
ſcumbebam enim et ipſe in tanto cœtu, contra te ſecū-

du*s* iussu tuo) non solum a stare*t*, sed etiam, ut Nasidienus olim apud Horatium coenante Mecenate, archiclinum ageret, tum ueniam peteret, quod me nō tractasset humaniter. Adde, quod ipse Princeps literas ad me Asulam q̄ humanissimas dedit, offerens, quantum aut molestiæ, aut incommodi per errorem, passus fueram, nesciente se, tantundem uel iucunditatis, uel commodi, aliquando se repositurum. Non immemor igitur Iasrede Carole tanti beneficii in me tui, sæpe cogitavi, qua nam in re gratum me tibi esse ostenderem, tandem Horatii Flacci cultum poema daturus studiosis excusum cura nostra, illud sub tuo nomine statui emittere, ut Quēadmodū Horatius ipse Mecœnati Benefactori suo, ac doctiss. & liberaliss. Principi hoc opus a se compositum dedicauit, ego itidē id ipsum a me recognitum diligenter, et emēdatum dedicem tibi Seruatori meo, et cum aliis plurimis, tum doctrina, et liberalitate Mecœnati ætatis nostræ. Cui fortasse uerius ego, q̄ Mecœnati Horatius, dixerī, O et præsidium, et dulce decus meum. nam longe maius esse beneficiū reor, hominem e carcere liberare, quā donare diuitiis. Sæpe igitur iuuat dicere, O et præsidium, et dulce decus meum. Idem autem opus et si ab hinc septennium curauimus imprimendum, nunc tamen id iterū damus, sed multo emendatius, meliusq; nam et rationem undeuiginti metrorum generum, quibus Horatius in hoc opere usus est, sic in serui suis locis, ut se sponte offerant uel nolentibus, et distinctiones, subdistinctionesq; ut quisq; locus exigebat, apposui, Quæ cum bene collocatæ sunt, commenta=

riorum
inter cot
ximus.
nietus T

Enter
legi ex em
ambo, pa
diuigitur
terpe ab
sic, Euter
mina
tina La
libro de
ad uirita
ora rpi
uatu
piæ i
pē cōh
ob sint, l
bam, qua
liquida,
i n h
Callima
uiri
et tunc
ta mem
te statuer

riorum uice funguntur. Notauī præterea quædam
inter corrigendum, quæ rati profutura, hic subiun-
ximus. Vale præsidium, et dulce decus meum. Ve-
netus Tertio Calendas April. M.D.IX.

Ode Prima primi libri.

Euterpe cohibet, neque Polymnia. Sic in omnibus
legi exemplarib. sed non stat uersus, quia pro chori-
ambo, pæon quartus est, nequē pōly --- legen-
dū igitur uel, Euterpe cohibet, nec Polymnia, uel, Eu-
terpe cohibet, nec Polymneia. si Polymnia, scā datur
sic, Eūter --- pē cōhibēt --- nēc pōly --- ---
mnīa ---, ut componatur a πολὺ, et ὕμνος, quasi mul-
ticina latine dixeris. id uidetur sensisse Phornutus in
libro de natura Deorum, ubi ait, πολὺ μνία δὲ εἰν πο-
λύ μνιτος ἀρετῇ, ἢ μᾶλλον, ἢ πολλοὺς ὕμνους, καὶ
ὅσα περὶ τῶν γραμμάτων ὕμνῃται, παρειληφῆα, καὶ τῆς
ἐκτε τῶν ποιημάτων, καὶ τῶν ἄλλων συγγραμμάτων ἰσο-
ρίας ἐπιμελεμένη. Sīn aut Polymneia, sic, Eūter ---
pē cōhibēt --- nēc pōlymnē --- id --- nec
obstat, l̄y corripī sequentibus m et n, cū faciant sylla-
bam, quæ præcedit, indifferentem, sicuti muta cum
liquida, ut apud Græcos. Cratinus, ἄλλοῖοι γὼ μοῖς
ἐπιλήσοσι μνημονικοῖσι. λήσοσι dactylus ---.
Callimachus, ut citat Ephesion, et Priscianus, τῶς
μὲν ὁ μνησάρχης ἐφῆ ξένος. τῶς μὲν ὁ dactylus ---
Et tunc componitur ex πολὺ, ὕμνεια, quod sit mul-
ta memoria. nam Iouis et memoriæ filias esse musas
testatur Hesiodus in Theogonia, Μοῦσαι δὲ θυμπτιάδες

καὶ οὐρα διὸς αἰγίοχοιο. Τὰς ἐν περὶ ἡ κρονίδη τέκε πα-
 τρι μιγῆσα Μνημοσύνη, & dissoluta diphthongo πο-
 λυμνεία πεντασυλλάβως, καὶ ἰωνικῶς πολυμνεία, unde
 de Polymneia sicut Elegia ἀπὸ τῆς ἐλεγνείας secundum
 dū Ionas. Ouidius, Flebilis indignos Elegεία solue-
 capillos. Quamquam Græci, tam prosa oratione, q̄
 carmine, πολύμνια τετρασυλλάβως cū accentu in ante-
 penultima dicūt, uel altero y ex Polyymnia, uel ex
 cluso ex ei diphthongo. Hesiodus in Theogonia, τῶφι-
 χόρητ' ἐρατώτε, πολύμνια τ' ὕραν ἰντε. Sed de his abū-
 de multa diximus in quarto institutionū nostrarum.

Ode. XVII. libri eiusdem.

Nec Martiales hœdilia lupos. Hic duo esse erro-
 res uidentur in dictione hœdilia. nam et di ante penul-
 tima corripitur, cum sit natura longa, quoniam in ile-
 desinētia nomina, ut ouīle, equīle, bouīle, et id genus
 cætera, produciunt penultimā, et a ultima produci-
 tur natura breuis. Est enī uersus Dactylicus Alcmani-
 us catalecticis, qualis ille, Vides ut alta stet niue can-
 didum, i quo penultimus pes est Dactylus, postremus
 pro Dactylo, Creticus propter ultimam syllabam in
 omni metro idifferentē, sic hœdili - - - ᾱ lūpōs - - -
 Quapropter uel aliter legēdus uersus est, et forte sic,
 Nec Martios hœdilia tū lupos, et sit ordo, Velox Fau-
 nus sæpe mutat Lucretilem amœnum Lyceo, et usq̄
 defendit æstatem, pluuiosq̄ uentos capellis meis. Im-
 pune per tutum nemus uxores mariti olentis quærūt
 deuicæ arbutos latentes, et thyma, tum hœdilia, nec me

hunc col-
 rit lupos
 puit lupi
 dilia -
 xat' avst
 giliu, O
 apud eni
 ses et a pr
 nium sylla
 partem ter
 commuñe,
 mens, etiā
 Lycoris
 lit extra d
 nly mater
 metus, q̄ d
 aut' ap' i
 t'ay acc' ap
 cales breue
 sic, ma -
 tar, liqui
 breuem, m
 melos. Est
 Spondeus
 nis i m p
 Dactylus
 nobis libr
 vino, e

tuunt colubros virides, nec lupos Martios, ut sic dixe-
rit lupos martios, ut Vergilius, Martius a stabulis ra-
puit lupo, et scā datur sic Nēc mār -- tīos -- hōe-
diliā -- cūm lūpōs --, vel di antepenultima
κατά συσολήν corripitur, ut, ste, in steterunt apud Ver-
gilium, Obsupui, steteruntq; comæ. et, le, in tulērūt
apud eundē, Matri longā decem tulērunt fastidia mē-
ses. et a produatur uel quarto e se ptem modis commu-
nium syllabarum, qui uult correptam uocalem, cum
partem terminat orationis, et est principiū pedis, esse
communē, ut apud Vergiliū. Inualidus, etiāq; tre-
mens, etiā inscius æui, et Pleiadās, hŷādas, clarāq;
Lycæonis arcton. et Pectoribūs inhiāns spirantia cōsu-
lit exta apud eundem. Item, Dum sanguis inerat, dū
uis materna, apud Lucanum. Sic apud Græcos Ho-
merus, οἱ δὲ μέγα ἰάχοντες ἐπὶ δρᾶμον ἦσαν ἄχαιών. Idē
αὐτὰρ ἐπεὶ δαναῶν γένετο ἰαχίτε, θρόος τε. Idem, ἀνὰ
τὰς ἄσπερτα, καὶ ἀνὴροτα πάντα φύονται. in quibus uo-
cales breues, et terminant dictiones, et capiunt pedes
sic, αἰα -- υυ τοια -- υυ τα και α -- υυ. uel quia seq-
tur, l, liquida, quæ producere inuenitur antecēdētē
breuem, ut apud Persium, Cantare credas Pega seiū
melōs. Est. n. σαζον, in cuius sexta sede semper esse
Spondeus, uel trochæus debet. Sic Homerus in hym-
nis ἱμερον νονάβησε θεός, δ' ὑπὸ μέλος ἄεισε, μέλος α
Dactylus -- υυ sed et hæc copiose disputata sunt a
nobis libro quarto institutionum nostrarum.

Ode. XXVI. Eiusdem.

Vino, et Lucernis medus Acinacis. Quoniam Aci-

naces Græce ἀκινάκης dicitur. Suidas, Ἀκινάκης μὴ
 κρὸν δόρυ περιόν, nō Acinacis imprimendū, ut erat
 in exemplaribus, sed Acinaces iussimus. et puto natū
 errorem, quia nunc Græci ἤτα, nō e lōgū, sed i pro
 nuntiant, q̄quam et ipsi meo iudicio perperā. n. enim
 non i, sed e lōgi sōnum habere debet, sed de hoc ali
 us erit tractatus. hinc paraclitum dicimus illos imita
 ti, cum et nobis et Græcis paracletus dicendum sit.
 παρακλητος enim scribitur græce.

Ode. VIII. secundi Libri.

Sæpe Minaci, sic legit Porphyrio, sed legendū po
 tius Minati, ut sit participiū, id quod et Acroni pla
 cet, ut sit Ordo, Nec priores, amantes. s. relinquūt te
 ctum impiæ Dominæ sæpe minati, scilicet relicturos
 se eam. quod ualde miserum, ut quod a seruis fieri
 consuevit, id amatoribus nō liceat, licet contempti de
 serturos se eā, quam amant, sæpe minati fuerint. Ex
 pressit enim uim amoris, ut ait Acron. Nam qui ca
 pti amore sunt, iniurias, contumelias contemptus, ex
 clusiones, et id genus cætera pertinaciter ferunt peio
 re conditione, quā serui. Adde quod eas, quarū amo
 re capti sunt, appellant Dominas, uti serui. nam Do
 minus et seruus correlatiua sunt. Pulchre Propertius
 amantium hanc expressit seruitutem, his uersibus.
 Tum mihi constantis deiecit lumina fastus,
 Et caput impositis pressit amor pedibus.

Iam
 ne, qua
 inssi imp
 et est Mon
 ses bis com
 nui Pach
 noluerit, e
 enitre Ha

Simul
 Vie in m
 Lerophon
 Tres hos
 dividere d
 Ode eade
 Neque
 Deinde le
 nius ami
 prima sit
 i nias Z
 et paulo
 poportu
 lerophon
 dis. Hora
 Ut pr
 Falsis im

Ode. VI. Tertiū libri.

Iam bis Monæsis, et Pachori manus Eadem ratio-
ne, qua Acinaces, pro Acinacis, Monæses pro Monæsis
iussi imprimendum. Nam Græce Μοναίσις dicitur.
et est Monæses rectus. construitur autem sic, Iā Monæ-
ses bis contudit impetus nostros non auspicatos, et ma-
nus Pachori. s. bis contudit. Quod si genitiuū esse q̄s
uoluerit, et dicatur Monæsis, erit sis breuis, quod solet
euitare Horatius, licet penthemimere defendi possit.

Ode. XII. Eiusdem.

Simul unctos Tyberinus humeros la-
vit in undis, eques ipso melior Bel-
lerophonte, neque pugno, neque segni pede uictus.
Tres hos uersus si quis sic scribat, primum necesse est
diuidere dictiones, quod durum uidetur, licet supra
Ode eadem sit,

Neque dulci mala uino lauere, aut ex-
Deinde lērōphōntē est Pæon tertius, cū esse debeat Io-
nicus a miore, nā licet apud Græcos ὁ βελλεροφόντης
primæ sit declinationis τῶν ἰσοσυλλάβων, Homerus
ἰλιάδος Ζ Τετάρτου ὡς προῖτ' ἢ καὶ κτανε βελλεροφόντην.
et paulo inferius, ἢ δ' ἔτεκε ῥία τέκνα δαΐφρονι βελλε-
ροφόντη, apud nos tamen est tertiæ, Bellerophōtes bel-
lerophontis, ut ἀριτίδης ἀριτίδου, Euripides Euripē-
dis. Horatius Ode. VII. libri tertiū.

Vt Proetum mulier perfida credulum
Falsis impulerit criminibus, nimis

Casto Bellerophonti.

Iuuenalis Satyra. x. Omnibus in Terris.

Sed casto quid forma nocet, Quid profuit immo

Hippolyto graue propositum? quid Bellerophonti?

*Quapropter iussi ego restituendos in suum locum
quemadmodum habentur Viennæ in antiquo quo-
dam Codice apud Stanislaum Zaur, quos ad me ami-
cus quidam meus misit, hoc ordine,*

Eques ipso melior Bellerophonte,

Neq; pugno, neque segni pede uictus,

Simul unctos Tyberinis humeros lauit in undis.

*Hoc modo et seruantur integræ dictiones, et non clau-
dicat uersus in dictione Bellerophonte. nam primi duo
uersus constant e trib. Ionicis a minore, Tertius uero
e quatuor, ut suo loco licet uidere.*

Ode. XVI. Epodôn.

*Eamus oēs execrata ciuitas. sic habetur in omni-
bus, quæ quidem ipse uiderim, exēplaribus. Sed quo-
niam in hac Ode secundi quiq; uersus constant e so-
lis iambis, quod studiose fecisse uidetur Horatius, o-
mnis legēdum est, ut sit omnis ciuitas eamus, quæ est,
ut Porphyrio ait, figurata elocutio, ut Pars in frustra
secant. hic subiūgit Porphyrio, aut omnis ciuitas ea-
mus, iquit, aut pars maior remaneat, quæ mollis ani-
mi, et sine spe est, expersq; uirtutis. Est autem ordo, o-
mnis ciuitas execrata hæc, Et quæ poterunt absan-
dere reditus dulcers, eamus. execrata, hoc est execra-
tione, et iureiurando interposito, sic supra. Forte cō-*

muniter quæritis, quid expediat, aut melior pars ca-
rere malis laboribus, nulla sententia sit potior hac,
ire quocunq; ferent pedes, quocunq; Notus, aut A fri-
cus protervus uocabit per undas, uelut ciuitas Phocæo-
rum execrata agros, atq; patrios lares profugit, reli-
quitq; sana habitanda apris, et lupis rapacibus. exe-
crata agros, et patrios lares, sic dixit, ut Sallustius in
Catilinario, Interea plebs coniuratione patefacta, q̄
primo cupida nouarum rerum nimis bello fauebat,
mutata mēte, Catilinæ consilia execrari, Ciceronem
ad cœlum tollere, ueluti ex seruitute erepta, gaudiū,
atq; lætitiā agitabat.

Ode eadem.

Nos manet Oceanus circumuagus. arua beata
Petamus arua, diuites et insulas. Sic est legendum,
non arua beata petamus aura, tum ut secundus uer-
sus constet e solis iambis, ut cæteri, tum etiam quia
bis dicendo, arua arua petamus beata, maiorem ha-
bet ad persuadendum uehementiam, ut relinquane
patriam. et circūuagus est proprium Oceani epithe-
ton, quia uagatur circum omnem terram. Nec placet
hic Porphyrius expositio, Oceanus circū arua bea-
ta uagus, quia ualde siccum est, et quasi imperfectum
quod sequitur, petamus arua, nisi addatur epitheton.

Ode. XVII. Epodōn.

Tuusq; ueter pactumeius, uidetur legendum par-

tumeius, ut sit a partu partumeius, quod fœcūda esse
Canidia. id, quod ex Acrone colligitur, cum dicit, Par
tumeium dicit filiū Canidiæ, quem habere se fœcun
ditatis gratia lætatur. quanquā ipse sic construo, Et
tuus uenter, Partumeius, idest fœcundus est tibi, quia
subiūgit, et obstetrix lauit pānos rubros tuo cruore.

O de eadem.

Vt cunq; fortis exilis paupera. Porphyrio, Et qui
eum secuti sunt, exilis nomen esse dicunt, cum sit uer
bi ex silio secūda persona, nec aliter stat uersus, ut sit
Iambus in quarta sede, in qua Spondeus esse non de
bet, quod et ipse Horatius in Poetica sic docet.

Spondeos stabiles in iura paterna recepit
Commodus et patiens, non ut de sede secunda
Cederet, aut quarta socialiter. Quod si exilis hic no
men sit, foret spondeus in quarta sede contra legem
Trimetri Iambica, quali usus est Horatius. scanditur
autem sic, ūtcūn -- quē fōr ō -- tīs ēx ō -- silis ō -- pū
er ō -- pērā ō ō quod non aduertisse Porphyrionem,
miror.

IN ARTE POETICA.

Intererit multum Dauns' ne loquatur, an heros. mi
ror non aduertisse quosdam non dici posse, an herus,
ut in multis ēt est exemplaribus, Idq; repugnante syl
laba. Sunt qui legūt diues ne loquatur, an Irus. sunt
qui, Diuus ne loquatur, an Heros, sed melius legitur
Dauns ne loquatur, an Heros, sic etiā est in meo anti

quo exemplari.

In epistola .V. primi libri.

Vt coeat par,
Iungaturq; pari Brutum tibi, Septimiuq;
Et, nisi coena prior, potiorq; puella, Sabinum
Detinet, Assumam. Locus est et plurib. umbris.
Sed nimis arcta premunt olidae conuiuia caprae.
Tu quotus esse uelis rescribe.

In quibusdā exemplarib. legitur Brutum tibi, Septitiuq;
Sed quoniā praecedit, Vt coeat par, iungaturq;
pari, et sequitur, Et nisi coena prior, potiorq; puella
Sabinum detinet, Brutam imprimendum iussimus,
quæ uidetur fuisse Amica Septitii, uel, si mauis Septi-
mii, nam utrunq; legitur. Deinde, quod in uno tantū
legi exemplari, Assumam, pro ad summam reponē-
dum curauī, praesertim, quod si ad summam dixeris,
aliquod desyderatur uerbum. Est autem ordo, ut par
coeat, et iungatur pari, assumā tibi Brutam, et Septi-
tium, et Sabinum, nisi prior coena, et potior puella de-
tinet ipsum. s. est locus et pluribus umbris, id est con-
uiuīs, sed caprae olidae i. graue olentes premunt, hoc
est offendūt conuiuia nimis arcta, et hoc propter ma-
lum odorem, qui solet emitti, cum cōcauitas illa, quæ
sub alis est, nimis incalēscit. Vnde Catullus.

Lædit te quædam mala fabula, qua tibi fertur,

Valle sub alarum trux habitare Caper.

Vmbra uero pro conuiuia nonnunquam accipitur, ne
hic, et in sermonibus Satyra postrema.

Summus ego, et prope me Viscus Turinus, et infra

Si memini, Varius, cum Servilio Balatrone
 Vibidius. quos Mecænas adduxerat umbras,
 Nomentanus erat super ipsum, Porcius infra,
 Ridiculus totas simul absorbere placentas.
 Nomentanus ad hoc, ut, siquid forte lateret,
 Indice monstraret digito. Quæ carmina ideo etiam
 adposui, ut construerem. Est enim ordo. Summus ego
 (erā in mensa) et prope me Viscus Turinus, et, si me
 mini, i fra (erat) Varius, et Vibidius cum Servilio Ba-
 latrone. Nomentanus erat super Mecænatem, Porci-
 us ridiculus absorbendo totas placentas (erat) infra,
 Nomentanus ad hoc, ut digito indice mōstraret, siquid
 (abi suavis) forte lateret, Quos ipse Mecænas addu-
 xerat umbras, hoc est secum duxerat ad cōuiuium.
 Cōuiuæ aut umbræ dicuntur, quod sequātur inuita-
 tos in cōuiuium non ipsi etiā inuitati, ut umbra cor-
 pus. Quem morem Plutarchus Cōuiuiorum libro
 septimo sic scribit, ἡ δὲ τῶν ὑποκλήτων ἴσος, οὗς οὖν
 σκιάς καλοῦσιν, ὃ κελὶ μένους αὐτοῦς, ἀλλ' ὑπὸ τῶν κέ-
 κλημένω ἐπὶ τὸ δᾶπνον ἀπομένους· ἐξηγεῖτο πόθεν ἔχου-
 σιν τὴν ἀρχήν, ἰδὲ κεὶ διὰ τὸ σωκράτους ἀριστόδημον ἀνα-
 πέσαντος, οὗ κελὶ μένον ἐς ἀράθωνος ἵνα σὺν αὐτῷ,
 καὶ παρόντά τι γελοῖον· (ἔλαβε γὰρ κατὰ τὴν ὁδὸν ὑπο-
 λειφθεὶς ὁ σωκράτης·) ὃ δὲ προσήλθεν ἀτεχνῶς σκιά προ-
 βαδίζουσα σώματος ἐξ ὀπίσθεν τὸ φῶς ἔχοντος. Sed hæc
 Erasimus meus Roterodamus prouerbiorum Chilia-
 de prima, quæ octo ab hinc menses curauim imprimen-
 da, prouerbio nono, docte ut omnia, et copiose docet.
 Inde igitur petat, qui hæc melius scire noluerit.

si m
 ut habet
 no
 vi d
 qu
 a
 t
 uel m
 habetur
 quidem ip

In
 tiquo ex
 magis plac
 imbre
 perennes
 rennis id
 petuo
 legendum
 ad imitatio
 liente s

Episto

Oderu
 dam codic

Epistola. VI. eiusdem Libri.

Si Minnerius uti censeret. Scribendū Mimerminus,
ut habetur apud Suidam. μίμερμος λιγυρτιάδου καὶ
λοφώνιος, ἢ σμυρνάος, ἢ ἀτυπαλαβὴς ἐλαιοποιός. γέγο-
νε δὲ ἐπὶ τῆς. λξ. ὀλυμπιάδος, ὡς προτεράων τῶν. ξ. σο-
φῶν. τινὲς δὲ αὐτοῖς συγχροτεῖν λέγουσιν. ἐκαλῆτο ἢ καὶ
λιγυσαδάης, διὰ τὸ ἐμμελὲς, καὶ λιγύ. ἔγραφε βιβλία
ταῦτα πολλά. Corrupte igitur legitur uel Mineremus,
uel Mimerminus, uel Minnerius, uel Minerius, ut
habetur tam in impressis, quam manu scriptis, quae
quidem ipse uiderim, exemplaribus.

Epistola. XV. eiusdem Libri.

Iugis aquae, nā uina nihil moror illius orae. in an-
tiquo exēplari apud me legitur Dulcis aquae, quod
magis placet, tum quia praecedit, Collectos ne bibane
imbres, puteos ne perennes. nam non possunt putei
perennes esse nisi etiā sint iugis aquae. Iugis. n. et pe-
rennis idem est, sic iugiter, et perenniter, id est per-
petuo, & assidue. ne uideatur igitur bis idem dicere,
legendum, puteos ne perennes dulcis aquae, tum etiā
ad imitationem Vergilii in Bucolicis. Dulcis aquae sa-
liente sitim restinguere riuo.

Epistola. XVI. eiusdē libri, Ne perconteris.

Oderunt peccare boni, uirtutis amore. In quibus-
dam codicibus etiam manu scriptis huic uersui sub-

iungitur, Oderunt peccare mali formidine poenae. qui
tamen uersus adulterinus est, ac transfodi obelo di-
gnus, ut olim ab Aristarcho nothi quod plurimi trans-
fossi sunt, qui diuinis Homeri uersibus immisti fue-
rāt. Nam cum dixit Lupum, Accipitrem, ac Miluiū
rapacissima animalia, nō propterea abstinere a cibis,
quos paratos uident, quia non placeant, sed Lupum
metu foueae, Accipitrem laqueorum, hami Miluium,
subiūgit, Oderunt peccare boni uirtutis amore. quod
signate dictum ait Porphyrio, primum nō timent pec-
care, sed oderunt. Deinde non metu poenae, sed amore
uirtutis, Abstinent igitur boni a uitis illorum odio,
et amore uirtutis, prauī autem, quia timent poenas lu-
porum, accipitrum, miluiorum similes, cum abstinēt
a cibis, quos auidi deuorent, idq; aut fouearū, aut la-
queorum, aut hamorum metuentes. et propterea sub-
iūgit statim, Tu nihil admittes in te formidine poenae.
Si spes fallendi, miscebis sacra profanis. Sensus est, tu
non peccas, quia times poenam. nam si sperares posse
homines fallere, et latere peccatum tuum. nihil nō ma-
li faceres. praeterea non dixisset Horatius, Oderunt
peccare mali, quia non oderunt illi peccare, sed metu-
unt. nam amant omnino peccare mali.

Epistola ultima secundi libri.

Non es auarus, abi. Quid? cetera iam simul isto
Cum uitio fuge. rite caret tibi pectus inani
Ambitione? caret mortis formidine, et ira? Sic in o-
mnibus fere exemplarib; legitur. et potest sic construi,
Non es

Non es au-
isto uitio-
te esse eti-
Ipe tam-
iussi im-
ra? mu-
Cum uitio-
Ambitione-
uera lectio-
arbitratu-

Vt cum car-
Instat equi-
Praeterea
denar Acro-
sui est, Vini-
cedunt. Sed
Instat equi-
in antiquo
exponit au-
uincant

Illuc pr-
Turpia de-
Delectant-
legunt Pul-
idq; doric-
dispartes

Non es avarus, abi, Quid? iam fuge cætera simul cū
isto uitio quasi dicat, non potes. per quod intelligimus
te esse etiā avarum, si cæteris hæres uitus, ac teneris.
Ipse tamen quod in uno tantum legi exemplari, sic
iussi imprimendum, Non es avarus? abi. Quid cæte
ra? num simul isto

Cum uitio fugere? caret tibi pectus inani
Ambitione? caret mortis formidine, et ira? hæc mihi
uera lectio uisa est. eligat sibi quisq; utram uelit suo
arbitratu.

Satyra Prima Primi libri.

Vt cum carceribus missos rapit ungula currus,
Instat equis auriga suis uincensibus, illum
Præteritum temnens extremos inter euntem. Sic ui
detur Acron legisse. ait enim, Equis suis, se ptimus ca
sus est, Vincensibus, daturus, hoc est iis instat, qui præ
cedunt. Sed hic ego acædo Porphyrioni, qui sic legit,
Instat equis auriga suos uincensibus, præsertim cum
in antiquo exēplari apud me, sit suos uincensibus.
exponit autem Porphyrio, Instat iis equis, qui suos
uincunt.

Satyra. III. eiusdem Libri.

Illuc præuertamur, amatorem quod amicæ
Turpia decipiunt cæcum uitia, aut etiam ipsa hæc
Delectant, ueluti Balbinum Polypus Agnæ. Multi
legunt Pulypus metri causa. sed et Polypus legi pōt,
idq; dorice. Quod docet Athenæus his uerbis, ἀρ
χις πατος δὲ φησι, πώλυτοι ἐν τε Θάσῳ, καὶ Καρίᾳ εἴσι
2

ἄριστοι· καὶ κέρκυρα βέβηκε πολλοὺς, μεγάλους τε τὸ πλῆθος· Δωριεὺς ὅμως αὐτὸν διὰ τοῦ ὤμου μεγάλου καλοῦσιν Πώλυτον, ὡς ἐπίχρμος· καὶ σιμωνίδης δ' ἐφ' ἑκὼν Πώλυτον διέξιμενος, ἄπικοι ὅλον Πώλυτον. Sic in epigrammatis.

ΑΝΤΙΓΑΤΡΟΥ.

Πώλυτος ἐν ἀλὶ πότ' ἐπὶ προβλήτι τανυθῆς
Ἰελίω φύχην πολλὸν ἀνῆκε πόδα.

ΙΣΙΔΟΡΟΥ.

Πώλυτον ἀγρεύσας ποτὲ δύννυχος, ἐξ ἁλὸς ἦς γῆν
Ἐρρίψεν θύσας θυρὸς ἰμαντοπέδην.

Quamobrem et hic, et in Epodis illud
Polypus an grauis hirsutis cubet hircus in alis,
Per, o, non per, u, excidendum, Po, iussimus.

Eadem Satyra.

Chrysippus dicit, sapiens crepidas sibi nunquam
Nec soleas fecit. cum Crepida Græcum sit uocabulū,
et nō per ε φιλον, sed per η μέγα, ut sic dixerim, scri-
batur, nam sicut, o, duplex est apud Græcos μικρόν
καὶ μέγα, sic duplex, ε, quorum alterum ε φιλον, ἢ τα
alterum appellant, et declinetur, ἢ κρηπίς τῆς κρηπί-
δος πῶν κρηπίδα, unde hæc crepida, crepidæ. mi-
ror Horatiū et, cre, et, pi, corripuisse, atq; itidem Per
siū fecisse prima satyra.

Nō hic, qui in crepidas Graiorū ludere gestit.
Τὸν Gelliū libro duodecimo, capite uigesimo, tantū de
prima syllaba correpta meminisse, cū et secunda corri-
piatur, quæ similiter apud Græcos ut prima, produci-
tur. Theocritus eclogæ οὐρανισίης ἢ ἁδωνιαξέσας,
Παντᾶ κρηπίδες, παντᾶχλα μὲν διφόροι ἄνδρες.
Vbi κρηπί -- spondeus, et libro tertio, epigram-

μάτον ὅς ἀνδρείος,

Καὶ τὸ μὲν κρητῖδα περιγραφε περιστὸν ἄρη.

βωρη Spondeus -- πῖδα τε, dactylus -- υυ. Verba
autē Gellii hæc.

Οἷα. n. ferme id genus, quibus plantarū calces tantum
in fine teguntur, cætera prope nuda, et teretibus ha-
benis iuncta sunt, soleas dixerunt, nōnunquam græ-
ca uoce crepidulas. Gallicas autem uerbum esse opi-
nor nouum, non diu ante ætatem M. Ciceronis u sur-
pari ceptū. Itaq; ab eo ipso positū est in secūda Anto-
nianarū. Cum Gallicis inquit, et lacerna cucurristi.
Neque in ea significatione id apud quenquam alium
scriptum lego, grauioris duntaxat autoritatis scripto-
rem. Sed, ut dixi, crepidas et crepidulas prima sylla-
ba correpta id genus calciamentum appellauerunt,
quod Græci κρητῖδα, hæc Gellius. Sed forte Hora-
tius imprudenter lapsus est, et Persius, et alii eum se-
cuti sunt, tanq̃ id uel licuisse sibi Horatius uoluerit,
uel ab antiquioribus acceperit. non enim adduci pos-
sum, ut credam, latinam esse uocem arbitratos crepi-
pidam, atque a crepo uel crepitu, qui inter ambu-
lationē a crepidatis redditur, deriuari, ut existimant
nonnulli græcærum literarum rudes. Quemadmo-
dum, qui post Vergilium fuerunt Ouidius Lucanus
Statius et alii einarime dixerunt illum imitati, cum
apud Græcos duæ sint dictiões ἡ ἐν ἰωνικῷς
et ἡ ἐν ἰωνικῷς datiuus. Vergilius Aeneidos libro ix.

Tum sonitu Prochyta alta tremuit, durumq; cubile
Inarime Iouis imperiis imposita Typhœo. Excusa-
mus aut hic Vergiliū, si cuti studiose dixerit, einarime

licet apud Homerum legerit εἰν ἀρίμοις duas esse di-
 ctiones. Quid si et ipse minus aduertens lapsus est?
 Homo enī fuit. De qua dictione hæc Stephanus. Ἀρι-
 μα, ὁ μῆρος, εἰν ἀρίμοις, ὅθι φασὶ τυφώος ἐμμεναι
 ὀνῆας. οἱ μὲν ἐν κελικίᾳ, οἱ δὲ ἐν συρίᾳ, οἱ δὲ ἐν πιθικύ-
 σαις παρὰ τὴν ῥηνόιν φασὶ γενέσθαι τὸν μῦθον. τὸ ἔθνικόν
 ἀριμαῖος. ἐκαλοῦντο καὶ ἀριμοί. Eustathius postquam
 multa de Arimis dixit Iliados β. hæc subiungit. συ-
 νακτεῖον ἐν τῶν ῥηθέντων καὶ ὅτι οἱ ἀριμοί ἀρσενικῶς,
 καὶ τὰ ἀριμα ὕδεντος λέγονται, τοπικὸν δὲ τῶν ἀρί-
 μων ἀριμαῖος. Strabo quoque deca tertio libro de Ari-
 mis hæc dicit. προσθίεσι δὲ καὶ διότι καὶ δρυμώδης ὁ
 τόπος, καὶ κεραινοβόλος, καὶ ὅτι ἐνταῦθα οἱ ἀριμοί, καὶ
 ὅρ ὕτως εἰν ἀρίμοις, ὅθι φασὶ τυφώος ἐμμεναι ὀνῆας.
 ἐπιφέρουσι χώρῳ ἐνὶ δρυόνει ὕδης ἐν πτόνι δῆμῳ. Et
 Paulo inferius citat hæc Pindari carmina αἰνέος ἄπλα-
 τον κεραιξέων τυφῶνα πεντηκοντακεφάλον ἀνάγκη
 ξῶ πάτερ ἐν ἀρίμοις ποτὶ. eae, quod Homerus εἰν ἀρί-
 μοις, Pindarus ἐν ἀρίμοις dixit. Cur igitur Vergilius
 ex duabus dictionibus unam fecerit, mutata etiam de-
 clinatione, emarime emarimes, si non lapsus est, non
 uideo forte pro εἰν ἀρίμοις, εἰν ἀρίμῳ uidebatur sibi
 legisse apud Homerum. Quemadmodum et. M. Tul-
 lio aliquando contigit, quod Et Gellius in noctibus,
 et Politianus in miscellaneis attestantur, et ipse in epi-
 stolis ad Atticum μνημονικὸν ἀμαρτημα fuisse fate-
 tur. Quod autem hunc uersum Homeri imitatus
 fuerit, εἰν ἀρίμοις, ὅθι φασὶ τυφώος ἐμμεναι ὀνῆας, uel
 hinc colligitur, quod uidetur ferè ad uerbum tradu-
 xisse. Ille enim dicit in Arimis, ubi aiunt Typhoeos

esse cubili-
 nis imper-

Non q
 bendum
 ut ait Fe
 ti. Omnia
 as signifi
 προβάτων
 ἦτοι δὲ οὐ
 βοί, καὶ τὰ
 καὶ ὡς πε
 τε, καὶ ἀρ
 καὶ ἰνῶν
 τοῦτο ἀγῶ
 τον. Nact
 tem hic pro
 liq onium

In omni
 excepto de
 Lucili q
 Defensore
 Emendare
 Est quo uir
 Qui multa

esse cubilia, Vergilius, Durumq; cū bile Inarime Io-
nis imperis imposta Typhoco.

Satyra VI. primi Libri.

Non quo fraudatis immundus Natta lucernis, scri-
bendum immundus Natta. Appellatur enim natta,
ut ait Festus fullones, quod Natta sint. i. nullius pre-
tii. Omnia fere opera ex lana νάττι dicuntur a Græ-
cis. significat autem νάττι pellem ouium. Suidas. νάττι
προβάτων δόραν. Et subiungit, νάττι ἐν ῥιχόν δέρμα,
ἥτοι δόρα πρόβάτων. ἡ ἀναλογία δὲ, ὡς βλάβη βλάβ-
ος, καὶ νάττι νάτος, καὶ δῖφα δῖφος, ἔτω καὶ νάττι νά-
τος. ὡς περ δὲ φασιν ἡ ἀήτη, καὶ ἀρσενικῶς ἀήτης ἀή-
της, καὶ ἀράχνη, καὶ ἀράχνης ἀράχνης, ἔτω καὶ ἡ νάττι,
καὶ ὁ νάτος. ῥιχῶς δὲ νάτος ἡ νάττι καὶ ὁ νάτος. κῶς δὲ
τὸ τῆς αἰγὸς δέρμα, καὶ κῶδιον κῶας δὲ τὸ τῆς προβά-
του. Natta igitur unico c scribendum. ponitur au-
tem hic pro Fullone Et homine nullius pretii, qua-
lis ouium uillosa pellis.

Satyra Decima eiusdem Libri.

In omnibus exemplaribus, quæ ipse uiderim uno
excepto de sunt hi octo uersus.

Lucili quam sis mendosus, teste Catone
Defensore tuo peruincam, qui malefactos
Emendare parat uersus, hoc lenius, ille
Est quo uir melior, longe subtilior illo,
Qui multum puer et loris, es funibus udis

Exhortatus, ut esset opem qui ferre poetis
Antiquis posset, contra fastidia nostra
Grammaticorū equitum doctissimus, ut redeā illuc.

Horū uersuum et si stilius uidetur Horatianus, ta-
men, quia et Acron, et Porphyrio incipiunt enarrare
ab eo uersū, Nempe īcomposito dixi pede currere uer-
sus, puto eos esse adulterinos. quod ita sit, nec ne, in-
dicent doctiores.

Satyra. V. secundi Libri.

Ergo nunc clāmā sōdalis
Nusquam est, unde mihi tam fortem, tamq; fidelem?
Sparge subinde perperam legitur a quibusdam clā-
mā sōdalis quia repugnat mā syllaba natura lōga,
legendum igitur Dama Sodalis. Est autem ordo. Spar-
ge subinde, hoc est frequenter diato hęc. s. Ergo nunc
Dama Sodalis nusquā est. unde mihi tam fortem, et
tam fidelem habebo. s. Sodalem.

Gen

lib. 1. Od
1. 3. 31. E
4. 8. D

Sec

1. 2. I
1. 10. I
1. 12. C
1. 20. V
1. 22. I
1. 24. P
1. 30. C
1. 32. P
1. 38. P
2. 2. N
2. 4. N
2. 6. S
2. 8. I
2. 10. F
2. 16. C
3. 8. M
3. 11. M

Genera metrorum, quib. in odis
usus est Horatius, sunt
• undeuiginti.

Primi Generis Odae tres.

- lib. I. Ode. I. Mecænas atavis edite regibus.
l. 3. 5. 31. Exegi monumentum ære perennius.
4. 8. Donarem pateras, grataq; commodis.

-- -- -- --

Secundi generis Ode. XXVI.

- I. 2. Iam satis terris niuis, atq; diræ.
I. 10. Mercuri facunde nepos Atlantis.
I. 12. Quem uirum, aut heroa lyra, uel acri.
I. 20. Vile potabis modicas Sabinum.
I. 22. Integer uitæ scelerisq; purus.
I. 25. Parcius iunctas quatiunt fenestras.
I. 30. O Venus regina Gnidi, Paphique.
I. 32. Poscimus siquid uacui sub umbra.
I. 38. Persicos odi puer apparatus.
2. 2. Nullus argento color est avaris.
2. 4. Ne sit anallæ tibi amor pudori.
2. 6. Septimæ Gades aditure mecum.
2. 8. Illa si iuris tibi peierati.
2. 10. Rectius uiues Lycini, neque altum.
2. 16. Ocium Diues rogat in patenti.
3. 8. Martis cœlebs quid agam calendis.
3. 11. Mercuri nam te docilis magistro.

3. 14. Herculis ritu modo dictus o plebs.
 3. 18. Faune nympharum fugientum amator.
 3. 20. Non uides quanto moueas periclo.
 3. 22. Montium custos, nemorumq; Virgo.
 3. 27. Impios parræ recantis omen.
 4. 2. Pindarum quisquis studet æmulari.
 4. 6. Diue, quem proles niobea magnæ.
 4. 11. Est mihi nonum superantis annum.
 5. 18. Phœbe, sylvarumq; patens Diana.

-- -- -- -- --
 -- -- -- -- --
 -- -- -- -- --
 -- -- -- -- --

Tertii generis odæ. XII.

- I. 3. Sic te diua potens cypri.
 I. 13. Cum tu Lydia Telephi.
 I. 19. Mater sæua Cupidinum.
 I. 36. Et thure, et fidibus iuuat
 3. 9. Donec gratus eram tibi.
 3. 15. Vxor pauperis Ibici
 3. 19. Quantum distat ab Inacho
 3. 24. Intactis opulentior
 3. 25. Quo me saccherapis tui
 3. 28. Festo quid potius die.
 4. 1. Intermissa Venus diu.
 4. 3. Quem tu Melpomene.

-- -- -- -- --
 -- -- -- -- --

I. 4.

I. 4.

I. 14.

I. 21.

I. 23.

3. 7.

3. 13.

4. 13.

I. 6.

I. 15.

I. 24.

I. 33.

2. 12.

3. 10.

3. 16.

Quarti generis ode una.

- I. 4. Soluitur acris Hyems grata uice ueris et
fauni.

-- -- -- -- --
-- -- -- -- --

Quinti generis ode Septem.

- I. 5. Quis multa gracilis te puer in rosa.
I. 14. O nauis referent in mare te noui.
I. 21. Diana teneræ dicte Virgines.
I. 23. Vitas inuleo me simulis Cloe.
3. 7. Quid fles Asterie quem tibi candidi.
3. 13. O fons Blandusiae splendidior uitro
4. 13. Audiuere Lyce Di mea uota Di.

-- -- -- -- --
-- -- -- -- --
-- -- -- -- --
-- -- -- -- --

Sexti Generis Ode IX.

- I. 6. Scriberis uario fortis et hostium
I. 15. Pastor cum traheret per freta nauibus
I. 24. Quis desyderio sit pudor, atq; modus
I. 33. Albi ne doleas plus nimio memor
2. 12. Nolis longa ferre bella Numantiae
3. 10. Extremum Tanaim si biberes Lyce.
3. 16. Inclusam Danaen turris Aenea

4. 5. *Diuis orte bonis optime Romule*
 4. 12. *Iam ueris comites quæ mare temperat*

Septimi Generis Ode. III.

- I. 7. *Laudabunt alii clarâ Rhodon, aut Mitylenen.*
 I. 28. *Temaris et terræ, numeroq; carētis harenæ*
 5. 12. *Quid tibi uis mulier nigris dignissima bar-*

Octauæ generis Ode unica.

- I. 8. *Lydia dic per omnes.*

Noni generis Ode. XXXVII.

- I. 9. *Vides ut alta stet niue candidum*
 I. 16. *O matre pulchra filia pulchrior*
 I. 17. *Velox amœnum sæpe Lucretilem*
 I. 26. *Musis amicus tristitiam et metus*
 I. 27. *Natis in usum lætitiæ scyphis*
 I. 29. *Ac beatis non Arabum inuides*

1. 31
1. 34
1. 39
1. 37
2. 1.
2. 3.
2. 6.
2. 7.
2. 9.
2. 11.
2. 13.
2. 14.
2. 15.
2. 17.
2. 19.
2. 20.
3. 1.
3. 2.
3. 3.
3. 4.
3. 6.
3. 6.
3. 17.
3. 21.
3. 23.
3. 26.
3. 29.
4. 4.
4. 9.
4. 14.

1. 31. Quid dedicatum poscit Apollinem
 1. 34. Parcus deorum cultor, et infrequens
 1. 35. O diuagratum quæ regis Antium
 1. 37. Nunc est bibendum, nunc pede libero
 2. 1. Motum ex Metello consule ciuicum
 2. 3. Aequam memento rebus in arduis
 2. 5. Non dum subacta ferre iugum ualet
 2. 7. O sæpe mecum tempus in ultimum
 2. 9. Non semper imbreis nubibus hispidos
 2. 11. Quid bellicosus Cantaber, et Scythes
 2. 13. Ille et nefasto te posuit die
 2. 14. Eheu fugaces Posthume, Posthume
 2. 15. Iam pauca aratro iugera regæ
 2. 17. Cur me querelis exanimas tuis
 2. 19. Bacchum in remotis carmina rupib.
 2. 20. Non usitata, nec tenui ferar
 3. 1. Odi profanum vulgus, et arceo
 3. 2. Angustam amice pauperiem pati
 3. 3. Iustum, et tenacem propositi uirum
 3. 4. Descende cælo, et dic age tibia
 3. 5. Cælo tonantem credidimus Iouem
 3. 6. Delicta maiorum immeritus lues
 3. 17. Aeli uetusto nobilis ab Lamo
 3. 21. O nata mecum consule Manlio
 3. 23. Cælo supinas si tuleris manus
 3. 26. Vixi puellis nuper Idoneus
 3. 29. Tyrrhena regum progenies tibi
 4. 4. Qualem ministrum fulminis alitem
 4. 9. Ne forte credas interitura, quæ
 4. 14. Quæ cura patrum, quæq; Quiritium

4. 15. Phœbus uolentem praelia me loqui.

— — — — —

— — — — —

— — — — —

— — — — —

Decimi Generis Ode tres.

I. II. Tū ne quæsieris scire, nefas, quem mihi,
quem tibi.

I. 18. Nullā V are sacra uite prius seueris arbore

4. 10. O crudelis adhuc, et V eneris munerib. potēs

— — — — —

Vndecimi generis Ode una.

2. 18. Non ebur, neque aureum

— — — — —

— — — — —

Duodecimi generis Ode una.

3. 12. Miserarum est, neq; amori dare ludum,

— — — — —

— — — — —

— — — — —

Tertiidecimi generis Ode una.

4. 7. Diffugere nives, redeunt iam gramina cāpis

Quartidecimi generis Oda decem.

5. 1. Ibis liburnis inter alta nauium.
 5. 2. Beatus ille, qui procul negotiis.
 5. 3. Parentis olim si quis im pia manu
 5. 4. Lupis et agnis quanta sortito obtigit
 5. 5. At o deorum quisquis in cælo regis.
 5. 6. Quid immerentis hospites uexas canis
 5. 7. Quo quo scelesti ruitis, aut cur dexteris
 5. 8. Rogare longo putidam te seculo
 5. 9. Quando repostum cæcubum ad festas dapes
 5. 10. Mala soluta nauis exit alite.

Quintidecimi generis Ode una.

5. 11. Pecti nihil me sicut antea iuuat.

Sextidecimi generis Ode una.

5. 12. Horrida tempestas cælū cōtraxit, et ibreis

Decimiseptimi generis Ode II.

5. 14. Mollis inertia cur tantam diffuderit imis.
5. 15. Nox erat, et cœlo fulgebat Luna sereno.

--- 00 --- 00 --- 00 ---
--- 0 --- 00

Decimioctavi generis Ode una.

5. 16. Altera iâ territur bellis civilibus ætas.

--- 00 --- 00 --- 00 ---
0 --- 0 --- 0 --- 0 --- 00

Vndevigesimi generis Ode una.

5. 17. Iam iam efficaci do manus scientiæ.

--- 0 --- 0 --- 0 --- 0 ---

GI

Ode
riambici
stant e
mel iamb
Mecæ
o et
um

Ode
versus
talecti
duobus
Iam sã
re
Grândi
re
Dexte
Quartus
cus ex da
Terrig

GENERA METRORVM QVAE IN
PRIMO LIBRO.

Ode prima Monocolos. Sunt enim oēs uersus cho-
riambici A sclepiadei tetrametri catalecti, qui con-
stant e spondeo et duobus choriambis, et pyrrhichio
uel iambo, hoc modo.

Mēcā -- nās ātāuīs -- 00 -- ēdītē rē -- 00 -- gībūs 00
ō ēt -- prāsīdīum ēt -- 00 -- dālce dēcūs -- 00 -- mē
ūm 00

-- 00 -- 00 -- 00 --
-- 00 -- 00 -- 00 --

Ode. II. Dicolos tetraastrophos. Primi quique tres
uersus sunt hendecasyllabi sapphici pentametri cata-
lecti, qui constant e trochæo spondeo dactylo, et
duobus trochæis, uel spondeo ultimo. Sic.

Iām sā -- tīs tēr -- rīs nīuīs -- 00 -- atqūe -- 00 -- dī-
rā --

Grāndī -- 00 -- mīs mī -- sūt pātēr -- 00 -- et rū -- 00 -- bēn-
tē -- 00

Dēxtē -- 00 -- rāsā -- crās pōpū -- 00 -- lātūs -- 00 -- ārcēs --

Quartus autem quisq; est Adonius dimeter catalecti-
cus ex dactylo et spondeo uel trochæo, sic.

Tērrūit -- 00 -- ūrbēm -- 00

-- 00 -- 00 -- 00 --
-- 00 -- 00 -- 00 --
-- 00 -- 00 -- 00 --
-- 00 -- 00 --

Ode. III. Dicolos distrophos. Primus quisq; uer-
sus est choriambicus Gliconius trimeter acatalectus,
constans e Spōdeo, Choriambo, et Pyrrhichio, uel Iā-
bo, sic.

Sic tē -- diuā pōtēns -- 00 -- cypri 0 --

Secūdus uero quisq; choriambicus, A sclepiade-
us tetrameter Acatalectus, e Spondeo, duobus Chori-
ambis, et Pyrrhichio, uel iambo sic.

Sic frā -- trēs Hēlēnā -- 00 -- lūcidā sy -- 00 --
dērā 00

-- 00 -- 0 --

-- 00 -- 00 -- 00

Ode. IIII. Dicolos distrophos. Primus quisq; uer-
sus est Dactylicus Archilochius heptameter Acata-
lectus, cōstans e quatuor primis pedibus spondeis, uel
Dactylis indifferenter, ut in uersu Heroico, deinde e
tribus trochæis, uel spondeo ultimo, sic.

Sōlūtūr -- 00 acris hŷ -- 00 ēms grā -- tā nīcē -- 00
uērīs -- 0 ēt fā -- 0 nōnī --

Secūdus uero quisq; est Archilochius constans ex
penthemimere iambica, idest ex iambo uel spondeo.
Iambo, et syllaba. Deinde e tribus Trochæis, uel
spondeo ultimo, sic.

Trāhūnt 0 -- quā sic -- cās -- māchī -- 0 nā cā -- 0
rī nās --

-- 00 -- 00 -- -- 00 -- 0 -- 0 --

-- 0 -- 0 -- 0 -- 0 --

Ode

Ode. V. Tricolos tetraſtrophos Primi quiq; duo
uerſus ſunt Aſclepiadei, Qualis ille, Mecænas ata-
uis edite Regibus. Scanduntur enim ſic.

Quis mül -- tā grācilis --- tē pūer in ---
rōsā ---

Pērfū -- sūs līquidīs --- ūrgēt ōdō --- rī-
būs ---

Tertius autē quiſq; eſt Pherecratius Heroicus Tri-
meter Acatalectus, conſtans e Spondeo, Dactylo &
Spondeo, ſic.

Grātō -- Pŷrrhā ſūb --- āntrō --

Quartus uero quiſq; eſt Gliconius, qualis ille, ſic te
Dina potens Cypri. Scanditur enim hoc modo.

Cū flā -- uām rēligās --- cōmām ---

-- --- --- ---

-- --- --- ---

-- --- ---

-- --- ---

Ode. VI. Dicolos tetraſtrophos. Primi quiq; tres
uerſus ſunt Aſclepiadei, Qualis ille, Mecænas Ata-
uis edite regibus. Scanduntur enim, hoc modo.

Scrībē -- rīs uārīō --- fortīs ēt hō --- ſtī-
ūm ---

Victōr -- Mæōnū --- cārminīs ā --- litē ---

Quām rēm -- cūquē fērōx --- nāuībūs aut
--- ēquīs ---

Quartus autem Gliconius, qualis, ſic te Dina po-
tens Cypri. Scāditur ſic

Miles -- tē dūcē gēs -- -- sērit .

-- -- -- --

-- -- -- --

-- -- -- --

-- -- -- --

Ode. VII. Dicolos distrophos. Primus quisq; uersus est Heroicus Hexameter Catalecticus in duas syllabas, constans e sex pedibus Dactylo, et Spōdeo īdifferenter in omnib. locis, quanquam in quinto aliquando Spondeus ponitur, et in sexto Dactylus, ubi etiam saepe pro Spondeo Trochæus admittitur. Sed de uersu Heroico multa diximus in institutionibus nostris grammaticis. Scānditur autem sic.

Lāudā -- bunt āli -- -- iclā -- -- rām Rhōdōn -- --
aut Mīrŷ -- -- lēnēn. --

Secundus aut quisque est Dactylicus Alcmæus Tetrameter Catalecticus, habens quatuor ultimos pedes Heroici uersus, sic.

Aut ephē -- -- sūm bīmā -- -- rīs uē Cō -- -- rīn-
thī --

-- -- -- --

-- -- -- --

Ode. VIII. Dicolos distrophos. Primus quisq; uersus est Aristophanius Dimeter Acatalectus, constans e Choriābo, et Bacchio, siue Amphimacro, hoc mō.
Lŷdiā dic -- -- pēr ōmnēs -- --

Secundus autem quisq; est Choriambicus Alcaicus Tetrameter Acatalectus, cōstans ex Epitrito secūdo,

duobus
hoc
Tē dēos
rēs. --

Ode
uersus
stare ex
Spōdeo,
e duobus
vidēs
Sōrā
Tert
meter H
mo
Iambo d
Syluā
Quar
Acatale
Trochai
cheis, u
Flūmīnā

Ode

duobus Choriambis, et Bacchio, siue Amphibracho,
hoc modo.

Tē dēōs ō - - - rō sŷbārīm - - - cūr prōpē-
rēs - - - āmāndō. - - -

- - - - -

- - - - -

Ode IX. Tricolos tetraastrophos. Primi quique duo
uersus sunt Dactylia Alcmanii Acatalecti, qui con-
stant ex Penthemimere Iambica, id est ex Iambo uel
Spondeo, Iambo, et syllaba, quæ dicitur cæsura, deinde
e duobus Dactylis, uel ultimo Amphimacro, hoc modo.

Vidēs - - ūt ālō - tā - stēt nīuē - - - cāndīdūm - - -
Sōrā - - cŷē, nēc - - iām - sūstīnē - - - āntōnūs - - -

Tertius autem quisque est Iambicus Archilochius Di-
meter Hypercatalectus constans quatuor pedibus pri-
mo et tertio Iambo, uel Spondeo, secundo et quarto
Iambo duntaxat. deinde, superest syllaba, hoc modo.
Sŷluā - - lābō - - rāntēs - - gēlū - - quē - -

Quartus autem quisque est Dactylicus Alcmanius
Acatalectus, constans ex Dimetro Heroico, et Dimetro
Trochaico, id est e duobus Dactylis, et duobus Tro-
chæis, uel ultimo Spondeo, hoc modo.

Flūminā - - - cōnstītē - - - rīnt ā - - - cūtō - - -

- - - - -

- - - - -

- - - - -

- - - - -

Ode XI. Monocolos. Sūt enim omnes uersus cho-

a ii

riambici Alcaici Pentametri Acatalecti, qui constant
e Spondeo, tribus Choriambis, et Pyrrhichio, uel Iam
bo, hoc modo.

Tū nē -- quāsiēris -- scirē nēfās -- quē
mihī quē -- tibi

Finē -- didēderint -- Leūcōthōē --
nēc bābŷlō -- nīōs --

-- -- -- -- --

-- -- -- -- --

Libro secundo.

Ode. XVIII. Dicolos distrophos. Primus qsq; uer
sus est Iambicus Archilochius Dimeter Acatalectus,
constans Amphimacro, et duob. Iambis, uel ultimo
Pyrrhichio, hoc modo.

Nō ēbūr -- nēqu' aū -- rēum

Secundus quisq; uersus est Iambicus Archilochius
dimeter Acatalectus, constans e quique iambis et syl
laba, recepto tamen in locis imparib. etiam Spondeo,
hoc modo.

Mēā -- rēnī -- dēt in -- dōmō -- l'acū -- nār

-- -- --

-- -- -- -- --

Libro tertio.

Ode. XII. Dicolos tristrophos. Primi quique duo
uersus sunt Ionici a minore Sapphici trimetri Acata
lecti, qui constant e tribus Ionicis a minore uel ul

timo Pa
Miserā
dūm
Nēquē
ex
Tert
Acatale
cis a mē
animā
berā lū

Ode
sus ē Her
dabunt
mod
Diffu
grām
Secun
ter Hype
laba, ho
arbōri

timo Paone tertio, hoc modo.

Miserar' est 00-- nequ' amorī 00-- dare lū-
dum 00--

Neque dūlcī 00-- malā uinō 00-- lauer' aue
ex 00--

Tertius itē uersus est Ionicus a minore Sapphicus
Acatalecticus, sed tetrameter, constans e quatuor Ioni-
cis a minore, hoc modo.

animārī 00-- metuentēs 00-- patriæ uer 00--
berā linguæ 00--

00-- 00-- 00--

00-- 00-- 00--

00-- 00-- 00-- 00--

Libro quarto.

Ode VII. Dicolos distrophos. Primus quisq; uer-
sus ē Heroicus Hexameter Catalecticus, qualis, Lau-
dabunt alii claram Rhodon, aut Mitylenen, hoc
modo.

Diffū -- gērē nī -- 00 uēs redē -- 00 ūntiām --
grāminā -- 00 cāmpis --

Secundus quisq; est Dactylicus Archilochius dime-
ter Hypercatalecticus, cōstans duobus Dactylis, et syl-
laba, hoc modo.

arbōrī -- 00 būs quē cō -- 00 mē --

-- 00 -- 00 -- 00 --

-- 00 -- 00 --

Libro quinto.

Ode Prima Dicolos distrophos. Primus quisq; uer-
sus est Iambicus Hipponactius trimeter A catalectus,
constans e sex Iambis, recepto tamē in locis imparib.
etiam Spondeo, hoc modo.

ībīs -- libūr -- nīs in -- tēr āl -- tānā --
nūm --

Secundus quisq; est Iambicus Archilochius Dime-
ter A catalectus, cōstans e quatuor Iambis, recepto ta-
men in locis imparibus etiam Spondeo, hoc modo.

āmī -- cē prō -- pūgnā -- cūlā --
-- -- -- --
-- -- -- --

Ode. XI. Dicolos distrophos. Primus quisque uer-
sus est Iambicus Hipponactius trimeter A catalectus,
Qualis ille, Ibis Liburnis inter alta nauū, hoc mō.
Pēcti -- nīhīl -- mēsī -- cūt ān -- tēā -- iū-
nāt --

Secundus uero quisq; est sapphicus constans penthe-
mimere heroica et Dimetro Iambico, idest e duobus
Dactylis, et syllaba, deinde e quatuor Iambis rece-
pto tamen in locis imparibus etiā spōdeo, hoc modo.
scribēre -- uērsicū -- lōs -- amō -- rē
pēr -- cūlsūm -- grānī --

-- -- -- --
-- -- -- --

Ode.
sus est H
Laudab
mod
Horrid
xit et
Secū
metro La
tuor Iam
Spondeo
modo
Nūm --
re --

Ode.
uer sus est
aut Mity
Mollis in
fuderit
Secun
us Dimet
cula, hoc
bli --

Ode. XIII. Dicolos distrophos Primus quisq; uer-
sus est Heroicus Hexameter Catalecticus, qualis ille,
Laudabunt alii claram Rhodon, aut Mitylenen, hoc
modo.

Hōrridā - 00 tēmpē -- stās cō -- lūm cōn -- trā
xit ēt - 00 imbrēs --

Secūdus uero quisq; est Archilochius cōstans Di-
metro Iambico et Penthemimere heroica, idest e qua-
tuor Iambis, recepto tamen in locis imparibus etiam
Spondeo. Deinde e duobus Dactylis, et syllaba, hoc
modo.

Nūēs - 0 - quē dē - 0 - dūcūnt -- iōuē - 0 - nūnc mā
re - 00 nūnc sŷlū - 00 ē -

- 00 -- -- -- -- 00 --
0 - 0 - -- 0 - 00 - 00 -

Ode. XIII. Dicolos distrophos. Primus quisque
uersus est, qualis, Laudabunt alii claram Rhodon,
aut Mitylenen, hoc modo.

Mōllis in - 00 ērtiā - 00 cūr tām -- tām dīf --
fūdērīt - 00 imīs --

Secundus autem quisq; est Iambicus Archilochi-
us Dimeter Catalectus, qualis ille, Amice propugna-
cula, hoc modo.

ōbli - - uīō - 0 - nēm sēn -- sībūs 00

- 00 - 00 -- -- -- 00 --
-- 0 - -- 00

ii ii

Ode. XVI. Dicolos distrophos. Primus quisq; uer-
sus est Heroicus hexameter, hoc modo.

ālterā - - iām tērī - - tūr bēl - - līs cī - - mīlī
būs - - ātās - -

Secundus uero quisq; est Iambicus Hipponacteus
Trimeter, Qualis ille, Ibis Liburnis inter alta nauū
um, Quauquam in hac Ode secundus quisque uer-
sus constat e solis Iambis, quod semel tantum legitur
fecisse Horatius. Quam ob rem uersus ille, Eamus
omnes execrata ciuitas, sic est legendus, Eamus omnis
execrata ciuitas. Quod et Porphyrii placet, ut sit
figurata locutio, Eamus omnis ciuitas execrata, hæc
et quæ poterūt reditus abscindere dulcers. Sūt enim
omnes iambi, hoc modo.

Sūis - - ēt īp - - sā Rō - - mānī - - rībūs - -
rūit - -

- - - - -
- - - - -

Ode. XVII. Monocolos. Sunt enim omnes uersus
Iambi Hipponactei Trimetri Acatalecti, Qualis ille,
Ibis Liburnis inter alta nauium, hoc modo.

Iām īēf - - fīcā - - cīdō - - mānūs - - sciēn - -
tīā - -

Sūplēx - - ēt ō - - rō rē - - gnāpēr - - prōsēr - -
pīnā - -

- - - - -
- - - - -

Q. HORATII FLACCI VITA
PER PETRVM CRINITVM
FLORENTINVM.

Horatius Flaccus in Venusio Apuliæ op-
pido natus est. patrem habuit Libertini ge-
neris. unde illud,

Quem rodunt omnes Libertino patre natum.
Pro certo habetur eius natalē fuisse duob. arater an-
nis ante coniurationem. L. Sergii Catilinæ, quo tem-
pore celebres erāt in ciuitate, ex Poetis Val. Catullus
Licinius Calvus, et Heluius Cinna, ex oratoribus
M. Cicero. Q. Hortensius, et Q. Catulus, ex Philo-
sophis Var. Terentius et Figulus Nigridius. Orbiliū
Beneuētanum, ut constat, a puero audiuit, quem ap-
pellat alicubi plagosum, ac mirum, quam breui tem-
pore in bonis literis profecerit. ingenio enim facili et
audidissimo fuisse traditur in capiendis optimis disci-
plinis. ubi autem satis uisus est nauasse operam lati-
nis studiis, Athenas se contulit, ut Philosophorū præ-
ceptis liberius incūberet, maximeq; Epicureorū pla-
cita uidetur probasse, ut illud urbane dictū testatur.

Me pinguem, et nitidum bene curata cute uises

Cum ridere uoles Epicuri de grege Porcum.

Moribus fuisse dicitur subobscænis, et ad bilem iter-
dum paulo excitatior adeo erga amicos gratus, atq;
officiosus, ut nobiliorum etiam studiis et gratia cla-
rior in dies ac nobilior esset nam primo dignitatem
tribunitiam honestis suffragiis est adeptus, et Roma-
næ legioni præpositus, quod ipse de se scribit. Am-

os uero habuit ex Poetis Albiū Tibullū, Quin-
tiliū Varū, cuius obitū officiose deplorat. Val-
giū consulare, Vergiliūq; ipsum ex prima no-
bilitate Iulium Florum Maximum Lolliū, & Me-
cœnatē, cum quo supra septem annos summa fami-
liaritate uixit quod cum locis multis, tum maxime his
uersibus apparet.

Septimū octauo propior iam suggerit annus

Ex quo Mecœnas me cœpit habere suorum

In numero. Nā cū ipso quidē Horatio iocari li-
berius Mecœnas, atque agere consuevit, eidemq; con-
credere sua studia in rebus ciuilibus. cum ipsa ciui-
tas magnis factionibus teneretur, uariisq; seditionibus
æstuaret, secutus primo ē Bruti et Cassii partes, quod
a multis aliis, et a Sidonio Appollinare traditū est
qui ad Iulium Maioranū sic refert.

Et tibi Flaccæ acies Bruti, Cassiq; secuto

Carminis est autor, qui fuit et uenia.

Mox uero accidit, ut fauore Mecœnatis non dignita-
tes tantum assequeretur, sed ipsi quoq; Octauio Im-
per. foret insinuatus, cum libere et amice ad illū scri-
bat. illas tamen epistolas, quæ referuntur a quibus-
dam Augusti ad Flaccū, magis confictas opinamur,
quam dignas tanto principe, eiusque summa eruditio-
ne, quod ipsum cum alia multa, tum elocutio in pri-
mis probat. Composuit per plura, quæ uulgo etiam
sunt notissima. nos quambreuissime repetemus. libros
carminum quatuor, Epodon, et seculare carmen, quē
bus Augustum ac Mecœnatē miris laudibus celebrat.
In scribendis Iambicis mire efficax habitus est. quod

et Fabius
inquit sol
et insurgi
tæ. uariis
quo illud
Hic in
sydera
Cannet
Sine Ly
Impeti
Appollinar
sed tu p
Vis ut
Qua
Frenis
Dum n
Nec non
Iun. to
Vernat
Verbo
Diomedes
carminū
rum ratio
de ipso ref
nes uolun
In Satyr
tulentum
puum in S
rum in pr
ciliare fu

et Fabius Quintilianus testatur Inter Lyricos uero
inquit solus ferè dignus est legi Horatius. quoniam
et insurgit aliquando, et plenus est iocunditatis et gra-
tiae, uariisq; uerbis & figuris feroassime audax. Ex
quo illud peruulgatum.

Hic inter Lyricos sublimi uertice Vates
Sydera summa ferit, seu dulcia furta puellae
Cantat amicitias, conuiuia praelia, paces.
Siue Lycambeis lacerat latratibus hostem
Impetit aut uario corruptos carmine mores.

Apollinaris quoq; sic ad Tonantium de Horatio.

Sed tu per Calabri tramitis aggerem
Vis ut nostra dehinc cursitet orbita
Qua Flaccus Lyricos Pindaricum ad melos
Frenis flexit equos plectri potentibus
Dum metro quatitur corda Clicomio,
Nec non Alchaico uel pherecratio
Iuncto & Lesbiaco, siue Anapaestico
Vernans per uarii carminis Eclogas
Verborum uiolis multicoloribus.

Diomedes grammaticus & alii ueteres undeuiginti
carminum modos ab Horatio decantatos asserunt, quo-
rum rationes in tertio de grammaticae libro a Diome-
de ipso referuntur. Scripsit de poetica librum ad Piso-
nes uolumina duo satyrarum, ac totidem epistolarum.
In Satyra uero Lucilium secutus est, et si eum ut Li-
tulenum accusat. Fabius certe Quintilianus prae-
cipuum in Satyra dicit hunc ipsum Horatium, ac pri-
mum in primis, et tertium. quin hoc illi proprium et pe-
culiare fuit, ut ridenti similis & quasi dissimulans

improbitatem, ac uitia hominum accusaret, quod ea
magis urgeant atq; afficiant, quæ sensim irrepunt,
quam quæ aperta fronte inuadunt. quod ipsum &
Poeta Persius demonstrat.

Omne uaser uitium ridenti Flaccus amico
Tangit, & admissus circum præcordia ludit.

Callidus ex cusso populum suspendere naso.

Sed et Poeta Ouidius ingenue fatetur magnopere se
Horatianis uersibus delectatum, & eius carmen dili-
genter audisse, ueluti Propertium, Macrum, Poticum,
& Bassum, qui Iambicos lusit.

Et tenuit nostras numerosus Horatius aures,

Cum ferit Ausonia carmina culta lyra.

Per multos uero enumerat Horatius, quorum & stu-
dium & iudicium percoluit, ut Plocium, Mecænatem,
Varium, Vergilium, Fuscum, Viscos, Valgium, Pollionem,
Messalam, & alios. Secutus est eum in componendis
Lyricis Paulus Passienus, qui, ut est autor Plinius, mi-
rifice illum exprimebat. statura fuisse traditur bre-
ui, corpore obeso, oculis lippis, quæ uel ex carmine il-
lius uariis locis colliguntur. moritur autem Horatius
anno ætatis suæ .VII. & quinquagesimo, ut in
Eusebianis annalibus relatum est. alii su-
pra septuagesimum annum uixisse scri-
bunt. quod ego tamen falsum
existimo, ut alibi ob-
seruatum est.

Quoniam
per a
c

Charita 3
Char. 4
Char. 13
Char. 19
Char. 21
oppressus
Char. 21
Char. 21
Char. 21
Char. 21
Char. 30
Char. 30
Cum te for
ab his sub fu

Quoniam inter imprimendum pauca quedam per-
peram impressa esse deprehendimus, sic
emendentur, ut est infra scriptum.

Charta 33 scribe nil sine te mei.

Char. eadem scribe A anaces.

Char. 47 scribe dirus hydrops.

Char. 131 scribe Agamemnona.

Char. 191 scribe ad summam sapiens.

Char. 286 scrib. Quondam lethargo grandi est
oppressus, et hæres.

Char. 291 scribe adimisq; dolores.

Char. eadem scribe. Stoice post damnum.

Char. 294 scrib. Vina sereno.

Char. 294 scrib. pisces urgere catino.

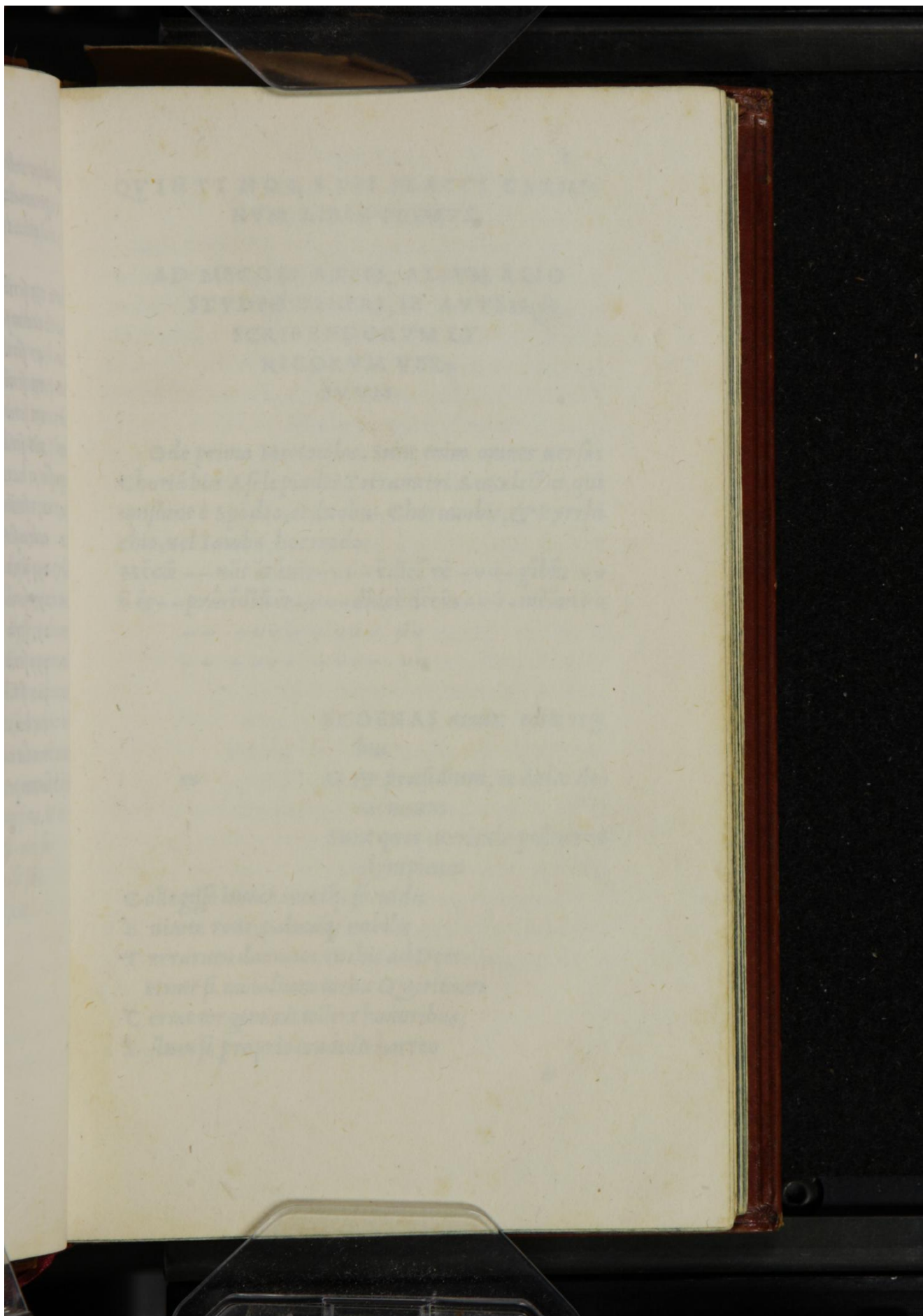
Char. 297 scrib. obsequium nudet te.

Char. 299 scrib. Audieris hæres.

Char. 300 scrib. Dere communi.

Char. 305 hos uersus sic distingue.

Cum te formidet mulier, neq; credat amanti,
abis sub furcam prudens.

QVINT

AD

S

Ode p
Chori bi
constant e
chio, uel I
Mecā --
ō et -- p

m

Collegi
E nitat
Terrar
Hunc
C erat te
I llum f

I
QVINTI HORATII FLACCI CARMINVM LIBER PRIMVS.

AD MECOENATEM, ALIVM ALIO
STVDIO TENERI, SE AVTEM
SCRIBENDORVM LY
RICORVM VER=
SVVM.

Ode prima Monocolos. Sunt enim omnes uersus
Choriambici Asclepiadei Tetrametri Acatalectici, qui
constant è Spōdeo, et duobus Choriambis, & Pyrrhi
chio, uel Iambo, hoc modo.

Mēcē -- nās atāuis -- -- ēditē rē -- -- gibūs --
ō et -- præsidiū et -- -- dūlcē dēcūs -- -- mēūm --

-- -- -- -- --

-- -- -- -- --

ECOENAS atāuis edite regi
bus

m O & præsidium, et dulce de-
cus meum.

Sunt quos curriculo puluerem
olympicum

Collegisse iunat, metaq; feruidis

Euitata rotis, palmaq; nobilis

Terrarum dominos euehit ad Deos.

Hunc si mobilium turba Quiritium

Certat ter geminis tollere honoribus,

Illum si proprio condidit horreo

b

Quidquid de Libycis uerritur areis
 Gaudentem patrios findere sarculo
 Agros, Attalicis conditionibus,
 Nunquam dimoueas, ut trabe Cypria
 Myrtorum pavidus nauta secet mare.
 Luctantem Icareis fluctibus Africum
 Merator metuens otium, & oppidi
 Laudat rura sui, mox reficit rateris
 Quassas indocilis pauperiem pati.

Est qui nec ueteris pocula Massici,
 Nec partem solido demere de die
 Spernit, nunc uiridi membra sub arbuto
 Stratus, nunc ad aquæ lene caput sacrae.

Multos castra iuuant, et lituo tubæ
 Permistus sonitus, bellæq; matribus
 Detestata. Manet sub Ioue frigido
 Venator teneræ coniugis immemor,
 Seu uisa est catulis cerna fidelibus,
 Seu rupit teretes Marsus aper plagas.

Me doctarum edere præmia frontium
 Dis miscent superis, me gelidum nemus,
 Nympharumq; leues cum satyris chori
 Scernunt populo, si neq; tibus
 Euterpe cohibet, nec polyhymnia
 Lesboum refugit tendere barbiton.
 Quod si me lyricis uatibus inseris,
 Sublimi feriam sidera uertice.

AD AVGVSTVM CAESAREM.

Ode secūda Dicolos Tetraastrophos. Primi quiq;
tres uersus sunt Hendecasyllabi Sapphici Pētametri
Acatalecti, qui constāt ē Trochæo. Spōdeo. Dactylo
et duobus Trochæis, uel Spondeo ultimo, sic

I ām sã - otis tēr - - rīs nīuīs - - atq̃ue - - diræ - -
Grāndī - - nīs mī - - sīt pāter - - et rū - - bētē - -
Dēxtē - - rās sã - - crās iacū - - lātūs - - arcēis - -

Quartus autē quisq; est Adonius Dimeter Catale-
cticus ex Dactylo, et Spondeo, uel Trochæo, sic

Tērruit - - urbēm - -
- - - -
- - - -
- - - -
- - - -

Am satis terris nīuis, atque diræ
i Grandinis misit pater, et rubente
Dextera sacras iaculatus arcēis
Terruit urbem.

Terruit gentēs, graue ne rediret
S eculum Pyrrhæ noua monstra questæ,
O mne cum Proteūs pecus egit altos
Visere montēs.

P iscium et summa genus hæsīt ulmo,
N ota quæ sedes fuerat columbis,
E t superiecto pauidæ natarunt
A equore damæ.

V idimus flauum Tyberim retortis

Littore Hetrusco uiolenter undis,
Ire deiectum monimenta Regis,
Templaq; Vestæ.

Iliæ dum se nimium querenti
Iactat ultorem, uagus & sinistra
Labitur ripa, Ioue non probante
Vxorius amnis.

Audiet ciues acuisse ferrum,
Quo graues Persæ melius perirent.
Audiet pugnas uitio parentum
Rara iuuentus.

Quem uocet diuûm populus ruentis
Imperi rebus? prece qua fatigent
Virgines sanctæ minus audientem
Carmina Vestam?

Cui dabit parters scelus expiandi
Iuppiter? tandem uenias precamur
Nube candentis humeros amictus
Augur Apollo.

Sive tu mauius Eryana ridens,
Quam Iocus circum uolat, et Cupido,
Sive neglectum genus, et nepotes
Respicias autor.

Heu nimis longo faciate ludo,
Quem iuuat clamor, galeæq; leues,
Acer & Mauri peditis cruentum
Vultus in hostem.

Sive mutata iuuenem figura,
Ales in terris imitatis almæ
Filius Maiæ patiens uocari

Cæsaris ultor,
 S erus in cœlum redeas, diuq;
 L ætus intersis populo Quirini,
 N eue te nostris uitis iniquum
 Ocyor aura

T ollat, hic magnos potius triumphos,
 H ic ames dici pater, atq; princeps,
 N eu sinas Medos equitare inultos
 Te duce Cæsar.

AD NAVEM VT Vergilium
 incolumem uehat Athenas.

Ode. III. Dicolos distrophos. Primus qsq; uersus
 est Choriambicus Gliconius trimeter Acatalecticus, cō
 stās ē spondeo, choriambico, et Pyrrhichio, uel iambo, sic
 sīc tē -- dīuā pōtēns -- 00 -- cypri 00 --
 Secundus uero quisque, Choriambicus Asclepiadeus
 Tetrameter Acatalecticus, ē spondeo, duobus Cho-
 riambis, & Pyrrhichio, uel Iambo, sic
 Sīc frā -- rrēs Hēlēnā -- 00 -- lūcidā sy -- 00 --
 dērā 00

-- 00 -- 00 --
 -- 00 -- 00 -- 00 --
 Ic te diua potens Cypri,
 s Sic fratres Helenæ lucida sydera,
 Ventorumq; regat pater,
 Obstrictis aliis, præter iapygæ
 N auis, quæ tibi creditum
 Debes Vergilium finibus Atticis

b iii

Reddas incolumem precor,
 Et serues animæ dimidium meæ.
 Illi robur, & æs triplex
 Circa pectus erat, qui fragilem truci
 Commisit pelago ratem
 Primus, nec timuit præcipitem Africum
 Decertantem aquilonibus,
 Nec tristes Hyadas, nec rabiem noti,
 Quo non arbiter Adriæ
 Maior, tollere, seu ponere vult freta.
 Quem mortis timuit gradum,
 Qui sicis oculis monstra natantia,
 Qui uidit mare turgidum, et
 Infamens scopulos Acroeraunia.
 Nequidquam deus abscedit
 Prudens Oceano dissociabili
 Terras, si tamen impiæ
 Non tangenda rates transiliunt uada.
 Audax omnia perpeti
 Gens humana ruit per uetitum nefas.
 Audax Iapeti genus
 Ignem fraude mala gentibus intulit.
 Post ignem ætheria domo
 Subductum, macies et noua febrium
 Terris incubuit cohors.
 Semotiꝑ; prius tarda necessitas
 Leti corripuit gradum.
 Expertus uacuum Dædalus aëra
 Pennis non homini datis.
 Ferrupit Achéronta Herculeus labor.

Nil mortu
 Cœlum
 Per nostra
 Irradiat

AD

Ode II
 fuisse Dact
 ctus const
 Dactylis
 tribus Tro
 soluitur
 ueris - u
 second
 Penthem
 Iambo, et
 deo ulimo
 T rābunt
 rinās --

O

Ac neq; ia
 Nec pr
 I am Cyt
 Iunctæ

N il mortalibus arduum est.

Cœlum ipsum petimus stultitia, Neq;
P er nostrum patimur scelus
Iracunda Iouem ponere fulmina.

AD .P. SESTIVM CONSVLEM,
ut Lætior uiuat.

Ode .IIII. Diæolos Distrophos. Primus quisq; uer-
sus est Dactylicus Archilochius Heptameter Acatale-
ctus constans è quatuor primis pedibus Spondeis, uel
Dactylis indifferenter, ut in uersu Heroico, deinde è
tribus Trochæis, uel spondeo ultimo, sic.

Sōlūtūr - - - - - acris h̄y - - - - - ems grā - - - - - tā uicē - - -
uērīs - - - - - et fā - - - - - uonī - - - - -

Secundus uero q̄sque est Archilochius, constans ex
Penthemimere Iambicæ, idest ex Iambo, uel spondeo,
Iambo, et syllaba. Deinde è tribus Trochæis, uel spō
deo ultimo, sic.

Trahunt - - - - - quē sic - - - - - cās - - - - - mächī - - - - - nā cā - -
rī nās - - - - -

-
- -

Oluitur acris Hyems grata uice Veris,
et Fauoni,

Trahuntq; siccas machinæ carinas,
Ac neq; iam stabulis gaudet pecus, aut arator igni,
Nec prata canis albicant pruinis.

I am Cytherea choros ducit Venus imminēte Luna,
Iunctæq; Nymphis Gratia decentes

b iiii

A lterno terrā quatiunt pede, dum graues Cyclopū
 Vulcanus ardens urit officinas.
 N unc decet aut uiridi nitidū caput impedire myrto,
 Aut flore, terræ quem ferunt solutæ.
 N unc et in umbrosis Fauno decet immolare lucis,
 seu poscat agna, siue malit hœdo,
 P allida mors æquo pulsat pede pauperum tabernas,
 Regumq; turreis. ô beate Sesti
 V itæ summa brevis spem nos uetat inchoare lōgam.
 Iam te premet nox, fabulæq; manes,
 E t domus exilis Plutonia. quo simul mearis,
 Nec regna uini sortiere talis,
 N ec tenerum Lycidam mirabere, quo calet inuētus
 Nunc omnis, et mox uirgines tepebunt.

AD PYRRHAM, Quo
 fruatur iuene.

Ode. V. tricolos tetraastrophos. Primi quique duo
 uersus sunt Asclepiadei, qualis ille, Mecœnas atavis
 edite regibus. Scanduntur enim sic.

Quis mūl -- tāgrācilis -- -- tē pñer in -- --
 rōsā --

Pērfū -- sūs liquidis -- -- ūrgēt ōdō -- --
 ribūs --

Tertius autem qsq; est Pherecratius Heroicus Trime
 ter Catalecticus, constans è Spōdeo, Dactylo, et Spō
 deo, sic

Grātō -- Pŷrrhā sūb -- -- āntro --

Quartus uero quisq; est Gliconius, qualis ille, Sic te
 diua potens Cypri. Standitur enim hoc modo,

Cūi flā -- uām rēligās -- cōmām

-- -- --

-- -- --

-- --

-- --

Vis multa gracilis te puer in rosa

q Persusus liquidis urget odoribus

Grato Pyrrha sub antro?

Cui flauam reliq̃as comam

s implex munditis: heu quoties fidem,

Mutatosq; deos flebit, & aspera

Nigris æquora uentis

Emirabitur insolens,

Qui nunc te fruitur credulus aurea,

Qui semper uacuam, semper amabilem

Sperat nescius auræ

Fallacis. Miseri quibus

I ntentata nites. Me tabula sacer

Votina paries indicat humida

Suspendisse potenti

Vestimenta maris Deo.

AD AGRIPPAM.

Ode. VI. Dicolos tetraastrophos. Primi quiq; tres
uersus sunt Asclepiadei, qualis ille, Mecænas atavis
edite regibus. Scanduntur enim hoc modo.

Scribē -- ris uāriō -- fōrtis ēt hō --

stūm

Vīctōr -- Mæōnū -- cārminis ā -- litē

Quā rem -- cūnquē fērox -- 00 -- nāuībūs,
ant -- 00 -- equīs 00

Quartus autē Gliconius, qualis, sic te diua potens
Cypri. Scanditur autem sic,
Mīlēs -- tē dūcē gēs -- 00 -- sērīt 00

-- 00 -- 00 -- 00

-- 00 -- 00 -- 00

-- 00 -- 00 -- 00

-- 00 -- 00

Criberis Vario fortis, et hostium

5 Victor, Mæonii carminis alite,

Quam rem cūq; ferox nauibus, aut equis

Miles te duce gesserit,

Nos Agrippa neq; hoc dicere, nec grauem

Peleidæ stomachum cedere nescii,

Nec cursus duplicis per mare Vlysses,

Nec sæuam Pelopis domum

Conamur tennes, grandia dum pudor,

Imbellisq; lyræ musa uetat potens

Laudes egregii Cæsaris, et tuas

Culpa deterere ingeni.

Quis Martem tunica tectum adamantina

Digne scripserit? aut puluere troico

Nigrum Merionen? aut ope Palladis

Tyteiden superis parem?

Nos conuiuia, nos prælia uirginum

Sectis in iuuenes unguibus acrium

Cantamus uacui, siue quod urimur

Non præter solitum leues.

Ode

sui est H

labas, an

ter in om

ponitur, e

deo Troc

ta dixim

ditur ad

L audā

00

Secun

tramer

heroica

Aut eph

rimbi

--

00

l A

A

Mania

Insigne

Sunt qui

Carmen

Vndiq; de

Plurimu

AD NYMANTIVM PLANCVM CONSV-

LAREM, *Quod Tyburtina regione**præcipue delectetur.*

Ode. VII. Dicolos Distrophos. Primus quisq; uersus est Heroicus Hexameter Catalecticus in duas syllabas, constans sex pedib. Dactylo, et spōdeo idifferēter in omnibus locis, q̄q̄ in quinto aliquando spōdeus ponitur, et in sexto Dactylus, ubi etiā sæpe pro spondeo Trochæus admittitur, sed de uersu Heroico multa diximus in institutionibus nostris grāmaticis. Scanditur autem sic,

L āudā -- būnē ālī -- ōōī clā -- rām Rhōdōn
-- ōō aut Mīty -- ōō lēnēn --

Secundus autē quisq; est Dactylicus Alcmæus Tetrameter Catalecticus, habens quatuor ultimos pedes heroici uersus, sic,

A ūt ēphē -- ōō sūm bīmā -- ōō rīs nē Cō -- ōō
rīnthī --

-- -- -- -- --

-- -- -- -- --

l Audabūt alii clarā Rhodon, aut Mirylenen
Aut Ephesum, bimarīs ue Corinthi
Mœnia, uel Baccho Thebas, uel Apolline Delphos
Insignes, aut Thessala tempe.
Sunt quibus unum opus est intactæ Palladis urbem
Carminē perpetuo celebrare, et
Vndiq; decerptam fronti præponere oliuam.
Plurimus in Iunonis honorem

Aptum dicit equis Argos, ditiesq; Mycenae.
 Me nec tam patiens Lacedæmon,
 Nec tam Larissæ perculsit campus opimæ,
 Quam domus Albunæ resonantis,
 Et præceps Anio, et Tyburti lucus, et uda
 Mobilibus pomaria riuis.
Albus ut obscuro detergit nubila cælo
 Sæpe notus, neq; parturit imbreis
 Perpetuos, sic tu sapiens finire memento
 Tristitiam, uitæq; labores
Molli Plance mero, seu te fulgentia signis
 Castra tenent, seu densa tenebit
 Tyburis umbra tui. Teucer salamina, patremq;
 Cum fugeret, tamen uda Lyæo
 Tempora populea fertur uinxisse corona,
 Sic tristes affatus amicos,
 Quo nos cunq; feret melior fortuna parente
 Ibinus o socii, comitesq;.
Nil desperandum Teucro duce, et auspice Teucro.
 Certus enim promisit Apollo
 Ambiguam tellure noua salamina futuram.
 O fortes, peioraq; passi
Mecum sæpe uiri, nunc uino pellite curas.
 Cras ingens iterabimus æquor.

AD LYDIAM Ne

sæuiat in Sybarim.

Ode. VIII. Dicolos distrophos. Primus quisq; uer-
 sus Aristophanius Dimeter Acatalecticis, cōstans è
 Choriambo, et Bacchio, siue Amphimacro, hoc mō.

Lýdia dic - 00 - p̄r om̄nēs 0 - -
 Secūdus aut̄ quisq; est choriā bicus Alcaicus tetrame-
 ter Acatalecticis, cōstans ex Epitrīto secundo, duob.
 Choriā bis et Bacchio, siue Amphibracho, hoc modo
 Tē deōs ō - 0 - - rō Sybārīm - 00 - cūr prōp̄rēs
 - 00 - amāndō. 0 - -

- 00 - 0 - -

- 0 - - - 00 - - 00 - 0 - -

Lýdia dic per omnes
 Te deos oro, Sybarim cur properes amādo
 Perdere, cur apricum
 Oderit campum patiens pulueris, atq; Solis.
Cur neq; militaris
 Inter aequales equitet, gallica nec lupatis
Temperet ora frenis.
 Cur timet flauum Tyberim tangere, cur oliuum
Sanguine uiperino
 Cautius uitat, neq; iam liuida gestat armis
Brachia sæpe disco,
 Sæpe trans finem iaculo nobilis expedito.
 Quid latet, ut marinæ
 Filium dicunt Thetidis sub lachrymosa Troiæ
 Funera, ne uirilis
 Cultus in cædem, et Lycias proriperet cæternas.

AD THALIARCHVM.

Ode. IX. Tricolos tetraastrophos. Primi quiq; duo
 uersus sunt Dactylii Alcmanii Acatalectici, q con-

stant pēthemimere Iābica, id est ex Iambo uel spon-
deo. Iābo, et syllaba, quæ dicitur cæsura, deinde duo
bus Dactylis, uel ultimo Amphimacro, hoc modo.

Vidēs ˘ – ūt āl ˘ – tā – stēt niuē – ˘˘ cān-
didūm – ˘˘

Sōrā ˘ – ctē, nēc ˘ – iām – sūstīnē – ˘˘ ānt ōnūs – ˘˘

Tertius aut qsq; est Iambicus Archilochius Dime-
ter Hypercatalectus, cōstans quatuor pedibus. primo
et tertio, Iambo uel spōdeo. secundo et quarto, Iam-
bo duntaxat, deinde superest syllaba, hoc modo.

Syluā – – lābō ˘ – rāntēs – – gēlū ˘ – quē ˘

Quartus ueroq; est Dactylicus Alcmanius Cata-
talectus, cōstās ex Dimetro Heroico, et Dimetro Tro-
chaico, id est è duob. Dactylis, et duobus Trochæis,
ultimo spondeo, hoc modo.

Flūminā – ˘˘ cōnstītē – ˘˘ rīnt ā – ˘ cūtō – –

˘ – ˘ – – ˘˘ – ˘˘

˘ – ˘ – – ˘˘ – ˘˘

– – ˘ – – ˘ – ˘

– ˘˘ – ˘˘ – ˘ – –

Ides ut alta stet niue candidum

“ Soracte, nec iam sustineant onus

Syluæ laborantes, geluq;

Flumina constiterint acuto.

Dissolue frigus, ligna super foco

Large reponens, atq; benignius

Deprome quadrimum Sabina

O Thaliarche merum dyota,

P ermitte diuis cætera, qui simul

Strauere uentos æquore feruido

Depræliantes, nec cupressi,

Nec ueteres agitantur orni.

Quid sit futurum cras fuge quærere, et

Quem fors dierum cinque dabit, lucro

Appone, nec dulces amores

Sperne puer, neque tu choreas,

Donec uiuenti canities abest

Morosa, nunc et campus, et aræ,

Lenesq; sub noctem susurri,

Composita repetantur hora.

Nunc et latentis proditor intimo

Gratus puellæ risus ab angulo,

Dignusq; direptum lacertis,

Aut digito male pertinaci.

IN MERCVRIVM.

Ode. X. Dicolos tetraastrophos, ut Iam satis terris.

— — — — —

— — — — —

— — — — —

— — — — —

Ercuri Facunde nepos Atlantis,

Qui feros cultus hominum recentum

Voce formasti catus, et decoræ

More palæstræ,

Te canam magni Iouis, et deorum,

Nuntium, curuæq; lyræ parentem,

Callidum quidquid placuit iocoso

Condere furto.

Te bouers olim nisi reddidisses
Per dolum amotas, puerum minaci
Voce dum terret uiduus pharetra,
 Risit Apollo.

Quin et Atreidas duce te superbos
Ilio diues Priamus relictō,
Thessalosq; igneis, et iniqua Troiæ
 Castra fefellit.

Tu piæ lætis animas reponis
Sedibus, uirgaq; leuem coërces
Aurea turbam, superis deorum
 Gratus, et imis.

AD LEUCOTHOEN, Ne
 futura inquirat.

Ode. XI. Monocolos. Sunt enim omnes uersus cho-
 riabici A laciæ Pentametri A catalectici, qui constant
 Spondeo, tribus Choriabibus, et Pyrrhichio, uel Iam-
 bo, hoc modo.

Tūnē -- quæsiēris -- scirē nēfās
 -- quēm mīhi quēm -- tibi
Finē -- dī dēderint -- Leūcōthōē
 -- nēc bābŷlō -- nīōs --

-- -- -- --

-- -- -- --

t V ne quæsieris scire, nefas, quē mihi, quē tibi
 Finē Di dederint Leucothoe, nec Babylonios
Tentaris numeros, ut melius quidquid erit pati,
 seu plures

S eu plures Hyemes, seu tribuit Iuppiter ultimam,
 Quæ nunc oppositis debilitat pumicibus mare
 T yrrhenum, sapias, uina liques, et spacio breui
 S pem longam reseces. dum loquimur fugerit inuida
 A etas. Carpe diem, quam minimū credula postero.

DE LAUDIBVS Deorum et hominum.

Odè. XII. Diolos tetrástrophos, ut, Iā satis terris.

-- -- -- --

-- -- -- --

-- -- -- --

-- --

Vem uirum, aut hēroa, lyra, uel acri

q Tibia sumis celebrare Clio?

Quem deum? cuius recinat iocosa

Nomen imago,

A ut in umbrosis Heliconis oris,

A ut super Pindo, gelidoue in Hæmo,

V nde uocalem temere insecutæ

Orphēa syluæ,

A rte materna rapidos morantem

F luminum lapsus, celeresq; uentos,

B landum et auritus fidibus canoris

Ducere quercus.

Quid prius dicam solitis parentum

L audibus? qui res hominum, ac Deorum,

Qui mare, et terras, uariisq; mundum

Temperat horis.

V nde nil maius generatur ipso,

Nec uiget quidquam simile, aut secundum.

Proximos illi tamen occupauit

Pallad's honores.

Praeclis audax neq; te silebo

Liber, et saeuus inimica Virgo

Belluis, nec te metuende certa

Phœbe sagitta.

Dicam et Alciden, puerosq; Ledæ,

Hunc equis, illum superare pugnis

Nobilem, quorum simul alba nautis

Stella refulsit,

Defluit saxis agitatus humor,

Concidunt uenti, fugiuntq; nubes,

Et minax, quod sic uoluere, ponto

Vnda recumbit.

Romulum post hos prius, an quietum

Pompili regnum memorem? an superbos

Tarquini fascers? dubito, an Catonis

Nobile letum.

Regulum, et Scauros, animæq; magnæ

Prodigum Paulum superante Pœno,

Gratus insigni referam camœna,

Fabriciumq;.

Hunc, et incompitis Curium capillis

Vtilem bello tulit, et Camillum

Sæua paupertas, et auitus apto

Cum lare fundus.

Crescit occulto uelut arbor æuo

Fama Marcelli, micat inter omnes

Iulium sydus, uelut inter ignes

Luna minores.

G entis humanæ Pater, atque Custos

O rte Saturno, tibi cura magni

C æsaris fatis data. tu secundo

Cæsare regnes.

I lle seu Parthos Latio imminenters

E gerit iusto domitos triumpho,

S iue subiectos orientis oris

Seras, et Indos,

T e minor latum reget æquus orbem.

T u graui curru quaties olympum.

T u parum castis inimica mittes

Fulmina lucis.

AD LYDIAM AMI

cam suam.

Ode. XIII. Dicolos distrophos, ut, Sic te dina
potens Cypri.

-- -- -- --

-- -- -- --

V m tu Lydia Telephi

c Cervicem roseam, cerea Telephi

Laudas brachia, uæ, meum

Feruens difficili bile tumet iecur.

T unc nec mens mihi, nec color

Certa sede manet humor et in genas

F urtim labitur, arguens,

Quam lentis penitus macerer ignibus.

c ii

Vror, seu tibi candidos

Turparunt humeros immodicæ mero

Rixæ, siue puer furens

Impressit memorem dente labris notam.

Non, si me satis audias,

Speres perpetuum dulcia barbare

Lædentem oscula, quæ Venus

Quinta parte sui nectaris imbuat.

Felices ter et amplius,

Quos irrupta tenet copula, nec malis

Diuisus querimoniis,

Suprema citius soluet amor die.

IN NAVIM DE BRUTO REPA-
rante bellum civile.

Ode. XIII. Tricolos Tetrastrophos, ut,
Quis multa gracilis te puer in rosa.

-- -- -- --

-- -- -- --

-- -- -- --

-- -- -- --

Navis referent in mare te novi

o Fluctus? o quid agis, fortiter occupa

Portum. non ne uides, ut

Nudum remigio latus?

E t malus celeri saucius Africo,

Antennæq; gemant? ac sine funibus

Vix durare carinæ

Possint imperiosius

A equor? Non tibi sunt integra lintea,
Non Di, quos iterum pressa uoces malo.

Quamuis pontica pinus
Syluæ filia nobilis

I actes et genus, et nomen inutile,
Nil pictis timidus nauita puppibus
Fidit. tu nisi uentis
Debes ludibrium, caue.

Nuper sollicitum, quæ mihi tædium,
Nunc desyderium, curaq; non leuis
Interfusa nitentis
Vites æquora cycladas.

DE RVINA TROIAE.

Ode. XV. Diolos tetraastrophos, ut Scriberis
Vario fortis et hostium.

-- -- -- --
-- -- -- --
-- -- -- --
-- -- -- --

Astor cum traheret per freta nauibus
p Idæis Helenen perfidus hospitam,
Ingrato celereis obruit oio

V entos, ut caneret fera

Nereus fata. Mala ducis aui domum,
Quam multo repetet Græcia milite
Coniurata tuas rumpere nuptias,
Et regnum Priami uetus.

Heu quantus equis, quantus adest uiris

c iil

Sudor. quanta moues funera Dardanae
Genti. iam galeam Pallàs, et ægida,
Currusq; et rabiem parat.

N equidquam Veneris præsidio ferox
Pectus cæsariem, grataq; foeminis
Imbelli cithara carmina diuides.

Nequidquam thalamo grauers
H astas, et calami spiculagnosii
Vitabis, strepitumq; et celerem sequi
Aiacem. tamen heu serus adulteros
Crines puluere collines.

N on Laertiaden exitium tuæ
Gentis, non Pylum Nestora respicis?
Vrgent impauidi te Salaminus,
Teucerq; et Stheleus sciens

P ugnæ, siue opus est imperitare equis,
Non auriga piger. Merionen quoq;
Nosces. eae furit te reperire atrox
Tyterdes melior patre.

Quæm tu, ceruus uti uallis in altera
Visum parte lupum graminis immemor,
Sublimi fugies mollis anhelitu,
Non hoc pollicitus tuæ.

I racunda diem proferet Ilio,
Matronisq; Phrygum classis Achillei.
Post certas hyemes uret Achaicus
Ignis Iliacas domos.

PALINODIA AD TYNDA-
ridem amicam.

Ode. XVI. Tricolos tetraſtrophos, ut, Vides
ut alta ſtet niue candidum.

-- u -- -- u --

-- u -- -- u --

-- u -- -- u --

-- u -- -- u --

Matre pulchra filia pulchrior,
o Quem criminosis cunque uoles modum
Pones iambis, ſiue flamma,
Siue mari libet Adriano.

Non Dindymene, non adytis quatit
Mentem ſacerdotum incola Pythius,
Non liber æque, non acuta
Sic geminant corybantes æra,
T riſtes ut iræ, quas neq; noricus
Deterret enſis, nec mare naufragum,
Nec ſæuus ignis, nec tremendo
Iuppiter ipſe ruens tumultu.

F ertur Prometeus addere principi
Limo coactus particulam undiq;
Deſectam, et inſani leonis
Vim ſtomacho appoſuiſſe noſtro.

I ræ Thyeſten exitio graui
Strauere, et altis urbibus ultimæ
Stetere cauſæ cur perirent
Funditus, imprimeretq; muris

H oſtile aratrum exercitus inſolens.
Compesce mentem me quoq; pectoris
Tentauit in dulci iuuenta

c iiii

Fervor, et in celeres iambos
Misit furentem. nunc ego mitibus
 Mutare quæro tristia, dum mihi
 Fias recantatis amica
 Opprobriis, animumq; reddas.

AD TYNDARIDEM DE LAUDIBVS
 agri Sabini, et montis Lucretilis.

Ode. XVII. Tricolos tetraſtrophos, ut, Vides
 ut alta ſtet nive candidum.

-- u -- -- uu -- uu
 -- u -- -- uu -- uu
 -- u -- -- u --
 -- uu -- uu -- u --

Elox amœnum ſæpe Lucretilem
 Mutat Lycæo Faunus, et igneam
 Defendit æſtatem capellis
 Vſque meis, pluuiosq; uentos.
Impune tutum per nemus arbutos
 Quærunť latentis, et thyma deuic
 Olentis uxores mariti.
 Nec uirideris metuunt colubros,
Nec martiales hædilia lupos.
 Vt cunque dulci Tyndari Fiſtula
 Valles, et vſticæ cubantis
 Lenia perſonuerē ſaxa,
Di me tuentur, Dis pietas mea,
 Et muſa cordi eſt. hinc tibi cōpia
 Manabit ad plenum benigno

Ruris honorum opulenta cornu.
Hic in reducta ualle, caniculæ
 Vitabis æstus, et fide Teia
 Dices laborantes in uno
 Penelopen, uitreamq; Circen.

Hic innocentis pocula Lesbii
 Duces sub umbra, nec Semeleius
 Cum Marte confundet Thyoneus
 Prælia, nec metues proteruum

Suspecta Cyrum, ne male dispari
 Incontinentes iniiciat manus,
 Et scindat hærentem coronam
 Crinibus, immeritamq; uestem.

AD VARVM LAUDANS TY-
 burtinum uinum.

Ode XVIII. Monocolos, ut, Tu ne quæsieris
 scire nefas, quem mihi, quem tibi.

-- -- -- -- --

Vlla V are sacra uite prius seueris arborẽ
n Circa mite solũ Tyburis, et mœnia Catili.
 Sicis omnia nam dura Deus proposuit, neq;
 Mordaces aliter diffugiunt sollicitudines.
 Quis post uina grauẽ militiã, aut pauperiẽ increpet?
 Quis non te potius Bacche pater, teq; decens Venus?
 At nequis modici transfiliat munera liberi,
 Centaurea monet cum Lapithis rixa super mero
 Debellata, monet Sithoniis non leuis Euius,
 Cum fas, atq; nefas exiguo fine libidinum

D iscernunt auidi. non ego te Candide Bassareu
 I nuitum quatiam, nec uariis obsita frondibus
 S ub dium rapiam. sæua tene cum Berecynthio
 C ornu tympana, quæ subsequitur cæcus amor sui
 A ttollens uacuum plus nimio gloria uerticem,
 A rcaniq; fides prodiga perlucidior uitro.

DE GLYCERA, QVOD EIVS
 amore uratur.

Ode. XIX. Diolos distrophos, ut, Sic te diua
 potens Cypri.

-- -- -- --
 -- -- -- --

A ter sæua cupidinum,
 m Thebanæq; iubet me Semeles puer,
 Et lascina licentia
 Finitis animum reddere amoribus.
 V rit me Glyceræ nitor
 Splendentis pario marmore purius,
 V rit grata proteruitas,
 Et uultus nimium lubricus aspici.
 I n me tota ruens Venus,
 Cyprum deseruit, nec patitur Scythas,
 E t uersis animosum equis
 Parchum dicere, nec quæ nihil attinent.
 H ic uiuum mihi cespitem. hic
 uerbenas pueri ponite, thuraq;
 B imi cum patera meri.
 Mactata ueniet lenior hostia.

AD MECOENATEM INVITANS
eum ad cœnam.

Ode. XX. Dicolos tetraastrophos, ut, Iam satis
terrīs niuis, atq; diræ.

— — — — —

— — — — —

— — — — —

— — — — —

Ile potabis modicis Sabinum

Cantharis, Græca quod ego ipse testæ

Conditum leui, datus in theatro

Cum tibi plausus

C are Mecœnas eques, ut paterni

F luminis ripæ, simul et iocosa

R edderet laudes tibi Vaticanæ

Montis imago.

C æcubum, et prælo domitam Calæno

T u bibes unam. mea nec Falernæ

T emperant uites, neque Formiani

Pocula colles.

AD CHORVM VIRGINVM, et puero-
rum, de Diana, et Apolline.

Ode. XXI. Tricolos tetraastrophos, ut, Quis
multæ gracilis te puer in rosa.

— — — — —

— — — — —

— — — — —

— — — — —

Ianam teneræ dicite Virgines,
 d Intonsum pueri dicite Cynthium,
 Latonamq; supremo
 Dilectam penitus Ioui.

Vos letam flumiis, et nemorum coma
 Quæcunque aut gelido prominet Algido,
 Nigris aut Erymanthi
 Syluis, aut uiridis Gragi.

Vos tempe totidem tollite laudibus,
 Natalemq; mares Delon Apollinis,
 Insignemq; pharëtra,
 Fraternalq; humerum lyra.

Hic bellum lachrymosum, hic miseram famem,
 Pestemq; à populo, et principe Cesare in,
 Persas, atq; Britānos
 Vestra motus aget prece.

AD ARISTIVM INDICANS
 ubiq; tutam esse innocentiam.

Ode. XXII. Dicolos tetraastrophos, ut, Iam sa-
 tis terris niuis, atq; diræ.

-- -- -- --
 -- -- -- --
 -- -- -- --
 -- -- -- --

i Nteger uitæ, scelerisq; purus
 Non eget mauri iaculis, nec arcu,
 Nec uenenatis grauida sagittis
 Fusce pharëtra,

Sine per syrteris iter aestuosas,
 Sine facturus per inhospitalem
 Caucasum, uel quæ loca fabulosus
 Lambit Hydaspes.

Namq; me sylua lupus in sabina,
 Dum meam canto Lalagen, et ultra
 Terminum curis uagor expeditus,
 Fugit inermem.

Quale portentum neque militaris
 Dauniam latis alit Aesculetis,
 Nec Iubæ tellus generat, leonum
 Arida nutrix.

Pone me pigris ubi nulla campis
 Arbor æstiva recreatur aura,
 Quod latus mundi nebulae, malusq;
 Iuppiter urget,

Pone sub curru nimium propinqui
 Solis in terra domibus negata,
 Dulce ridentem Lalagen amabo,
 Dulce loquentem.

Ad CHLOEN, QVOD
 se fugiat.

Ode. XXIII. Tricolos tetraastrophos, ut, Quis
 multa græcalis te puer in rosa.

-- -- -- --

-- -- -- --

-- -- --

-- -- --

Itas hinnuleo me similis Chloe,
 Quærenti pauidam montibus auis
 Matrem, non sine uano
 Aurarum, et sylvæ metu.
 Nam seu mobilibus ueris inhorruit
 Aduentus foliis, seu uiridens rubum
 Dimouere lacervæ,
 Et corde, et genibus tremit.
 Atqui non ego te tigris ut aspera,
 Getulus' ne leo frangere persequor.
 Tandem desine matrem
 Tempestiua sequi uiro.

AD VERGILIUM QUINTILII
 mortem imoderate ferentem.

Ode. XXIII. Diolos tetraastrophos, ut, Scribe-
 ris Varro fortis et hostium.

-- -- -- --
 -- -- -- --
 -- -- -- --
 -- -- -- --

Vis desyderio sit pudor, aut modus
 q Tam cari capitis præcipe lugubres
 Cantus Melpomene, cui liquidam pater
 Vocem cum cithara dedit.
 Ergo Quintilium perpetuus sopor
 Urget, cui pudor, et iustitiæ soror
 Incorrupta fides, nudaq; ueritas,
 Quando ullum inuenient parem?

M ultis ille quidem flebilis occidit,
 Nulli flebilior, quam tibi Vergili.
 Tu frustra pius, heu, non ita creditum,
 Poscis Quintilium Deos.

Q uod si Threicio blandius Orphea
 Audiam moderere arboribus fidem,
 Non uana redeat sanguis imagini,
 Quam uirga semel horrida

N on lenis precibus fata recludere,
 Nigro compulerit Mercurius gregi.
 D V R V M, sed lenius sit patientia,
 Quidquid corrigere est nefas.

AD LYDIAM iam uetulam.

Ode. XXV. Dicolos tetraſtrophos, ut, I am satis
 terris niuis, atq; diræ.

— u — — u — u — —
 — u — — u — u — —
 — u — — u — u — u — —
 — u — — u — —

Arcius iunctas quatiunt fenestras
 p Ictibus crebris iuuenes proterui,
 Nec tibi somnos adimunt, amatq;
 I anna limen.

Q uæ prius multum facilis mouebat,
 C ardines. audis minus, et minus iam.
 M e tuo longas pereunte noctes
 Lydia dormis.

I nuicem mœchos anus arroganter

Flebis in solo lenis angiportu,
 Thracio bacchante magis sub inter-
 Lunia uento.

Cum tibi flagrans amor, et libido,
 Quæ solet matres furiare equorum,
 Sceniet circa iecur ulcerosum

Non sine questu,

Læta quod pubes edera uirenti

Gaudeat, pulla magis atq; myrto,

Aridas frondens hyemis sodali

Dedicet Euro.

AD AELIVM LAMIAM SIGNIFICANS

uirum doctum, solitudine, et

metu carere.

Ode. XXVI. Tricolos tetraastrophos, ut, Vides ut
 alta stet niue candidum.

-- u -- -- u -- u --

-- u -- -- u -- u --

-- u -- -- u --

-- u -- -- u --

Vsis amicus, tristitiam, et metus

m Tradam proteruis in mare Creticum

Portare uentis, quis sub arcto

Rex gelidæ metuatur oræ,

Quid Tyridatem terreat unice

Securus. o quæ fontibus integris

Gaudes, apricos nocte flores,

Nocte meo Lamiæ coronam

Implea

P implea dulcis nil sine te te mei
 P ro sunt honores hunc fidibus novis,
 H unc Lesbio sacrare plectro,
 T éq; tuasq; decet sorores.

AD SODALES, NE IMITENTVR
 Thracas in conuiuiis pugnantis.

Ode. XXVII. Tricolos tetraastrophos, ut,
 Vides ut alta stet nive candidum.

-- u -- -- uu --
 -- u -- -- uu --
 -- u -- -- u --
 -- uu -- uu --

Atis in usum letitiæ, scyphis
 n Pugnare, Thracum est. tollite barbarum
 Morem, uerecundumq; Bacchum
 Sanguineis prohibete rixis.
 V ino, et lucernis Medus acinace
 Immane quantum discrepat. impium
 Lenite clamorem sodales,
 Et cubito remanete presso.
 V ultis seueri me quoq; sumere
 Partem Falerni? dicat Opuntia
 Frater Megillæ, quo beatus
 Vulnere, qua pereat sagitta.
 C essat uoluntas, non alia bibam
 Mercede. quæ tecumq; domat Venus,
 Non erubescendis adurit
 Ignibus, ingenuoq; semper

d

A more peccas. quidquid habes, age
 Depone tutis auribus. Ah miser
 Quanta laboras in Charymbdi,
 Digne puer meliore flamma.

Quæ sagæ, quis te soluere Thessalis
 Magus uenenis, quis poterit Deus.
 Vix illigatum te triformi
 Pegæsus expediet Chimæra.

AD ARCHITAM, quod licet esset mathematicus,
 tamen interierit. et illius ex prosopœia
 respōsio, oībus moriendū esse.

Ode. XXVIII. Dicolos distrophos, ut, Lauda-
 bunt Alii clarā Rhodon, aut Mitylenen.

-- -- -- -- --
 -- -- -- -- --

E maris et terræ, numeroq; carentis arenæ
 t Mensorem cohibent Archita
 Pulueris exigui prope littus parua marinū
 Munera, nec quidquam tibi prodest

A erias tentasse domos, animoq; rotundum
 Percurrisse polum morituro.

O cidit et Pelopis genitor conuiuia deorum,
 Tithonusq; remotus in auras.

E t Iouis arcænis Minos admissus, habentq;
 Tartara Panthoiden iterum Orco

D emissum, quamuis Clypeo Troiana refixo
 Tempora testatus. nihil ultra

N eruos, atq; cutem morti concesserat atræ,
 Iudice te, non sordidus autor

Nature, uerique; Sed omneis una manet nox,
Et calcanda semel uia leti.

Dant alios Furie toruo spectacula Marti.
Exitio est auidis mare nautis.

Mista senum, ac iuuenum densantur funera. nullū
Sæua caput Proserpina fugit.

Me quoque deuexi rapidus comes Orionis
Illyrias Notus obruit undis.

At tu nauta uagæ ne parce malignus, arenæ
Ossibus, et capiti inhumato

Particulam dare. sic quodcunque minabitur Eurys,
Fluctibus Hesperis Venusinæ

Plectantur syluæ te sospite, multaque merces,
Vnde potest, tibi defluat æquo

Ab Ioue, Neptunoque; sacri custode Tarenti.
Negligis, immeritis nocituram

Postmodo te natis fraudem committere fors et
Debita iura, uicesque; superbæ

Te maneant ipsum precibus non linquar inultis,
Teque; piacula nulla resoluent.

Quamquam festinas, non est mora longa, licebit
Iniecto ter puluere curras.

AD ICCIVM, QVOD A PHILOSOPHIA
ad militiam se contulerit.

Ode. XXIX. Tricolos tetrastrophos, ut, Vides
ut alta stet niue candidum.

-- 0 -- -- 00 -- 0 --

-- 0 -- -- 00 -- 0 --

-- 0 -- -- 0 -- --

-- 00 -- 00 -- 0 -- --

Cū beatis nunc Arabum inuides
 i Gāxis, et acrem militiam paras
 Non ante deuictis Sabeæ
 Regibus, horribiliq; Medo
 Nectis cithenas. quæ tibi uirginum
 Sponso necato Barbara seruiet?
 Puer quis ex aula capillis
 Ad Cyathum statuetur unctis,
 D octus sagittas tendere sericis
 Arcu paterno? quis neget arduis
 Pronos relabi posse riuos
 Montibus? et Tyberim reuerti?
 Cum tu coemptos undiq; nobiles
 Libros Panæti, Socraticam et domum
 Mutare Loricis Hiberis
 Pollicitus meliora temnis?

AD VENEREM.

Ode. XXX. Dicolos tetraastrophos, ut, Iam sa
 tis terris, nuus, atq; diræ.

- u - - - u - u - u
 - u - - - u - u - u
 - u - - - u - u - u
 - u - u

Venus regina Gnidi, Paphiq;
 o Sperne dilectam Cypron, et uocantis
 Thure te multo Glyceræ decoram
 Transfer in ædem.
 Feruidus tecum puer, et solutis

Gratiæ Tonis, properentq; Nymphæ,
Et parum comis sine te iuventas,
Mercuriusq;.

QVID PETENDVM AB APOLLINE.

Ode. XXXI. Tricolos tetrastrophos, ut, Vi-
des, ut alta stet niue candidum.

-- 0 -- -- 00 -- 00
-- 0 -- -- 00 -- 00
-- 0 -- -- 0 --
-- 00 -- 00 -- 0 --

Vid dedicatum poscit Apollinem
q Vates? quid orat de patera nouum
Fundens liquorem? non opimæ
Sardiniae segetes feraces,
N on æstuosæ grata Calabria
Armenta, non aurum, aut ebur Indicum,
N on rura, quæ Liris quieta
Mordet aqua taciturnus amnis.
P remant calæna falce, quibus dedit
Fortuna uitem, diues et aureis
Mercator exsiccet culullis
Vina Syra reparata merce,
D is atrus ipsis, quippe ter et quater
Anno reuifens æquor Atlanticum
Impune me pascunt oliuæ,
Me cicorea, leuesq; maluæ.
F rui paratis et ualido mihi
Latæ dones, at precor integra

d iii

*Cum mente, nec turpem senectam
Degere, nec Cithara carentem.*

AD LYRAM, NE DESISTAT CANERE.

Ode. XXXII. Dicolos tetraastrophos, ut, Iam sa-
tis terris niuis, atq; diræ.

- - - - -
- - - - -
- - - - -
- - - - -

Oscinus, siquid uacui sub umbra,
p Lusinus tecum, quod et hunc in annum
Viuat, et plures, age dic Latinum
Barbite carmen,

Lesbio primum modulate ciui,
Qui ferox bello, tamen inter arma,
S iue iactatam religarat udo
Littore Nauim.

Iberum, et Musas, Veneremq; et illi
Semper hærentem puerum canebat,
Et Lycum nigris oculis, nigroq;
Crine decorum.

O decus Phæbi, et dapibus supremæ
Grata testudo Iouis, o laborum
Dulce lenimen mihi cunq; salue
Rite uocanti.

AD ALBIVM TIBVLLVM POETAM.

Ode. XXXIII. Dicolos tetraastrophos, ut, Scri-
beris Vario fortis, et hostium.

-- -- -- --
 -- -- -- --
 -- -- -- --
 -- -- -- --

- L*bi ne doleas plus nimio memor
 a Immitis Glyceræ. neu miserabilis
 Decantes elegos, cur tibi iunior
*L*æsa præniteat fide.
 I nsignem tenui fronte Lycorida,
 Cyri torret amor. Cyrus in asperam
 Declinat Pholoen. sed prius appulis
 Iungentur capreæ lupis,
 Quam turpi Pholoe peccet adultero.
 Sic uisum veneri, cui placet impares
 Formas, atq; animos sub iugæ ahenea
 Sæuo mittere cum ioco.
 I psum me, melior cum peteret Venus,
 Grata detinuit compede Myrtale
 Libertina, fretis acrior Adriæ
 Curvantis Calabros sinus.

POENITERE SE IRRELIGIOSVM EX-
 titisse, dum Epicureos sectaretur.

Ode. XXXIIII. Tricolos tetrastrophos, ut
 Vides ut alta stet nix candidum.

-- -- -- --
 -- -- -- --
 -- -- -- --
 -- -- -- --

d iiii

Arcus Deorum cultor, et infrequens,
 P Insanientis dum sapientiæ
 Consultus erro, nunc retrorsum
 Vela dare, atq; iterare cursus
 Cogor relictos. nanq; Diespiter
 Igni corusco nubila diuidens,
 Plerunq; per purum tonantibus
 Egit equos, uolucresq; currum,
 Quo bruta tellus, et uaga flumina,
 Quo styx, et inuisi horrida Tænari
 Sedes, Atlanteusq; finis
 Concutitur. ualet ima summis
 Mutare, et insignem attenuat Deus
 Obscura promens. Hinc apicem rapax
 Fortuna cum stridore acuto
 Sustulit, hic posuisse gaudet.

AD FORTVNAM.

Ode. XXXV. Tricolos tetra-strophos, ut
 Præcedens.

-- u -- - - - -
 -- u -- - - - -
 -- u -- - - - -
 - - - - - - - -

Diua, gratum, quæ regis Antium
 Præsens, uel imo tollere de gradu
 Mortale corpus, uel superbos
 Vertere funeribus triumphos,
 Te pauper ambit sollicita prece

Ruris colonus, te dominam æquoris,
Quicumq; Bithyna laceffit
Carpathium Pelagus carina.

Te Dacus asper, te profugi Scythæ,
Urbesq; gentesq; et Latium ferox,
Regumq; matres barbarorum, et
Purpurei metuunt Tyranni.

Iniurioso ne pede proruas
Stantem columnam. neu populus frequens
Ad arma cessantes ad arma
Concitet, imperiumq; frangat.

Te semper anteit sæua necessitas,
Clauos trabales, et cuneos manu
Gestans ahena, nec seuerus
Vncus abest, liquidumq; plumbum.

Te spes, et albo rara fides colit
Velata panno, nec comitem abnegat,
Vt cunq; mutata potentes
Veste Domos inimica linquis.

At vulgus infidum, et meretrix retro
Periura cedit. Diffugiunt cadis
Cum fece siccatis amici
Ferre iugum pariter dolosi.

Serues iturum Cæsarem in ultimos
Orbis Britānos, et iuuenum recens
Examen eoīs timendum
Partibus, Oceanoq; rubro.

Eheu cicatricum, et sceleris pudet,
Fratrumq; quid nos dura refugimus
Aetas? quid intactum nefasti

Linquimus? unde manus inuentus
 Metu deorum continuit? quibus
 Pepercit aris? o utinam noua
 Incude diffingas retusum in
 Massagetis, Arabasq; ferrum.

IN HONOREM POM
 ponii Numidæ.

Ode. XXXVI. Dicolos Distrophos, ut, Sic
 te diua potens Cypri.

-- -- -- --

-- -- -- --

Thure, et fidibus inuat
 Placare, et uituli sanguine debito
 Custodes Numidæ deos,
 Qui nunc Hesperia sospes ab ultima
 Caris multa sodalibus,
 Nulli plura tamen diuidit oscula,
 Quam dulci Lamiæ, memor
 Actæ non alio rege puertæ,
 Mutat æq; simul togæ.
 Cressa ne careat pulchra dies nota,
 Neu promptæ modus amphoræ,
 Neu morem in saluum sit requies pedum,
 Neu nulli Damalis meri
 Bassum Threicia uincat Amystide,
 Neu desint epulis rosæ,
 Neu uinax apium, neu breue lilium.
 Omnes in Damalim putres

Deponent oculos, nec Damalis nouo
Diuelletur adultero,
 Lascaius ederis ambitiosior.

AD SODALES OB ACTIACAM
 Augusti uictoriā bibendū esse.

Ode. XXXVII. Tricolos Tetraastrophos, ut, Vi-
 des ut alta stet niue candidum.

-- u -- -- u -- u --
 -- u -- -- u -- u --
 -- u -- -- u -- u --
 -- u -- u -- u --

Vnc est bibendum, nunc pede libero
Pulsanda tellus, nunc saliaribus
 Ornare puluinar deorum
 Tempus erat dapibus sodales.
Antehac nefas depromere cæcubum
 Cellis auitis, dum Capitolio
 Regina dementis ruinas,
 Funus et imperio parabat
Contaminato cum grege turpium
 Morbo uirorum quodlibet impotens
 Sperare, fortunaq; dulci
 Ebria. sed minuit furorem
Vix una sospes nauis ab ignibus.
 Mentemq; lymphatam mareoticæ
 Redegit in ueros timores
 Cæsar ab Italia uolantem
Remus adurgens, accipiter uelut

Mollers columbas, aut leporem citus,

Venator in campis nivalis

Hemoniæ, daret ut catthenis

Fatale monstrum, quæ generosius

Perire quærens, nec muliebriter

Expauit ensẽm, nec latentes

Classe cita reparauit oras.

Ausa et iacentem uisere regiam

Vultu sereno fortis, et asperas

Tractare serpentes, ut atrum

Corpore combiberet uenenum

Deliberata morte, ferocior

Sæuis Liburnis, scilicet inuidens

Prinata deduci superbo

Non humilis mulier triumpho.

AD PVERVM NON ESSE OPVS

sibi magno apparatu.

Ode XXXVIII. Diolos Tetrastrophos, ut, Iam
satis terris niuis, atq; diræ.

- u - - - u - - -

- u - - - u - - -

- u - - - u - - -

- u - - - u

Erficos odi puer apparatus,

p Dissoluent nexæ Philyra coronæ,

Mitte sectari rosa quo locorum

Sera moretur.

s implici myrto nihil ad labores

S edulus curo neq; te ministrum
D edecet myrtus, neq; me sub arcta
vite bibentem.

QVINTI HORATII FLACCI CAR
MINVM LIBER SECVNDVS.

AD ASINIVM POLLIONEM.

Ode. I. Tricolos Tetraſtrophos, ut, Vides,
ut alta ſtet niue candidum.

-- u - - - u - u
-- u - - - u - u
-- u - - - u - u
- u - u - u - u

O tum ex Metello Conſule ciui
cum,

m Belliq; cauſſas, et vitia, et mo
dos,

Ludumq; Fortunæ, grauerſq;
Principum amicitias, et arma

N on dum expiatis uncta cruoribus,
Periculoſæ plenum opus aleæ
Tractas, et incedis per ignes
Suppoſitos aneri doloſo.

P aulum ſeueræ Muſæ tragædiæ
Deſit theatris. mox ubi publicas
Reſ ordinariſ, grande munus
Cecropio repetis cothurno.

I nsigne mæstis præsidium reis,
Et consulenti Pollio curiæ,
Cui laurus æternos honores
Dalmatico peperit triumpho.

I am nunc minaci murmure cornuum
Perstringis aureis. iam litui strepunt.
Iam fulgor armorum fugacis
Terret equos, equitumq; uultus.

A udire magnos iam uideor duces
Non indecoro puluere sordidos.
Et cuncta terrarum subacta,
Præter atrocem animum Catonis.

I uno, et Deorum quisquis amicus
Afris, inulta cesserat impotens
Tellure, uictorum nepotes
Rettulit inferias Iugurthæ.

Quis non latino sanguine pinguior
Campus sepulchris impia prælia
Testatur? auditumq; Medis
Hesperiae sonitum ruinæ?

Qui gurgēs? aut quæ flumina lugubris
Ignara belli? quod mare Dauniæ
Non decolorauere cædes?
Quæ caret ora cruore nostro?

S ed ne relictis Musa proci iocis
Cææ retractes munera neniae,
Mecum Dionæo sub antro
Quare modos leniore plectro.

AD CRISPVM SALLVSTIVM VITV-
perans auaritiã, et extollēs liberalitatē.

Ode. II. Dicolos Tetraastrophos, ut, Iam
satis terris, niuis atque diræ.

- u - - - u - -

- u - - - u - -

- u - - - u - -

- u - -

Vllus argento color est auaris - u -
n Abdito terris inimice lamnæ - u -
Crispe Sallusti, nisi temperato - u -
splendeat usu. - u -

Viuēt extento Proculcius æuo,
N otus in fratres animi paterni.
I llum agēt penna metuente solui
Fama superstes.

L atius regnes auidum domando
S piritum, quam si Libyam remotis
G adibus iungas, et uterque pœnus
Seruiat uni.

C rescit indulgens sibi durus hydrops,
N ec sitim pellit, nisi caussa morbi
F ugerit uenis, et aquo sus albo
Corpore langor.

R edditum Cyri solio Phraotes
D issidens plebi, numero beatorum
E ximit uirtus, populumq; falsis
D edocet uti

Vocibus, regnum, et diadema tutum
 Diferens uni, propriamq; Laurum,
 Quisquis ingentis oculo irretorto
 Spectat acervos.

AD QV. DELIVM SVBITIS BONIS NON
 esse gaudendum, nec desperandum malis, sed
 medium tenorem sequendum esse.

Ode. III. Tricolos Tetrastrophos, ut, Vides, ut
 alta stet niue candidum.

— — — — —
 — — — — —
 — — — — —
 — — — — —

Equam memento rebus in arduis
 a Servare mentem, non secus in bonis
 Ab insolenti temperatam
 Læticia moriture Deli,
 S eu mæstus omni tempore uixeris,
 Seu te in remoto gramine per dies
 Festos reclinatum bearis
 Interiore nota Falerni,
 Quo pinus ingens, albaq; populus
 Vmbra hospitalem consociare amant
 Ramis, quo obliquo laborat
 Lympha fugax trepidare riuo.
 H uc uina, et unguenta, et nimium brevis
 Flores amœnæ ferre iube rosæ,
 Dum res, et ætas, et sororum

Fila trium

Fila
 cedet
 vill
 cedet
 diu
 diues
 nil
 dege
 vict
 omnes
 vers
 sons
 Exili
 AD

Ode

n

Monit
 F or

Filatrium patiuntur atra.

Cedes coemptis saltibus, et domo,
Villaq; flauus quam Tyberis lauit,
Cedes et extructis in altum
Diuitis potietur haeres.

Dives ne prisco natus ab Inacho
Nil interest, an pauper, et infima
De gente sub dio moreris,
Victima nil miserantis Ora.

O mnes eodem cogimur. omnium
Versatur urna, serius, ocyus
Sors exitura, et nos in aeternum
Exilium impositura cymba.

AD XANTHIAM PHOCEVM ANCIL

lae amorem Domino non esse erube-
scendum, ducum exemplo.

Ode. II. Diolos Tetraastrophos, ut, Iam sa-
tis terris, niuis, atq; dirae.

— — — — —

— — — — —

— — — — —

— — — — —

E sit anallae tibi amer pudori

n Xanthia Phocæi. prius insolentem

Serua Briseis nino colore

Mouit Achillem.

Mouit Aiacem Telamone natum

Forma captivæ dominum Tecmeßæ.

Arsit Atreides medio in triumpho
Virgine raptā,

Barbaræ postquam cecidere turmæ

Thessalo victore, et ademptus Hector,

Tradidit fessis leuiores tolli

Pergama Graiis.

Nescias an te generum beati

Phyllidis flauæ decorent parentes,

Regium certe genus, et penatibus

Mæret iniquos.

Crede non illam tibi de scelestâ

Lebe delectam, neq; sic fidelem,

Sic lucro aduersam potuisse nasci

Matre pudenda.

Brachia, et uultum, teretesq; furas

Integer laudo, fuge suspicari,

Cuius octauum trepidauit ætas,

Claudere lustrum.

REVOCANDAM ESSE MENTEM

à desiderio Virginis immaturæ.

Ode. V. Tricolos Tetraastrophos, ut, Vides, ut
alta stet niue candidum.

-- u - - - u - u

-- u - - - u - u

-- u - - - u - u

-- u - - - u - u

Ondum subacta ferre iugum ualet

Ceruice, nondum munia comparis

Aequare, nec tauri ruentis
In Venerem tolerare pondus.

Circa uirentis est animus tuæ
Campos iuuentæ, nunc fluminis grauem
Solantis æstum, nunc in udo
Ludere cum uitulis salicto

Pægescentis tolle cupidinem
Immitis uicæ iam tibi liuidos
Distinguet Autumnus racemos
Purpureo uariis colore.

Iam te sequetur. currit enim ferox
Aetas, et illi, quos tibi dempserit,
Apponet annos. iam proterua
Fronte petet Lalage maritum

Dilecta, quantum non Pholoe fugax,
Non Chloris, albo sic humero nitens,
Ut pura nocturno renidet
Luna mari, Gnidius' ue Gyges,
Quem si puellarum infereres choro,
Mire sagacis falleret hospites
Discrimen obscurum, solutis
Crinibus, ambiguoq; uultu.

AD SEPTIMIUM HORTANS EUM
ad Tyburis, et Tarenti amœnitatem.

Ode. VI. Dicolos Tetrastrophos, ut, iam satis
terris niuis, atq; diræ.

- u - - - u - u - u - u
- u - - - u - u - u - u
- u - - - u - u - u - u
- u - u

Eptimi Gades aditure mecum, et
 Cantabrum indoctum iuga ferre nostra, et
 Barbaras syrtes, ubi Maura semper
 Aestuat unda,

Tybur Argeo positum colono
 sit meae sedes utinam senectae,
 sit modus lasso maris, et uiarum,
 Militiaeque.

Vnde si parcae prohibent iniquae,
 Dulce pellitis ouibus Galefi
 F lumen, et regnata petam Laconi
 Rura Phalanto.

Ille terrarum mihi praeter omnes
 Angulus ridet, ubi non Hymetto
 Mella dcedunt, uiridiq; certat
 Bacca Vena fro,

Ver ubi longum, tepidasq; praebet
 Iuppiter brumas, et amicus Aulon,
 Fertili Baccho minimum Falernis
 Inuidet unus.

Ille te mecum locus, et beatæ
 Postulant arces, ubi tu talentem
 Debita sparges lacryma fuvillam
 Vatis amici.

AD POMPEIVM VARVM GAV
 dens eius in patriam reditu.

Ode. VII, Tricolos Tetrastrophos, ut, Vides,
 ut alta stet niue candidum.

-- 0 -- -- 00 -- 00

-- 0 -- -- 00 -- 00

-- 0 -- -- 0 -- 0

-- 00 -- 00 -- 0 --

Sæpe mecum tempus in ultimum

• Deducte Bruto militiæ duce,

Quis te redonavit Quiritem

Dis patriis, i taloq; cælo

P ompei meorum prime sodalium?

Cum quo morantem sæpe diem mero

Fregi coronatus nitentis

Malobathro Syrio capillos.

T ecum Philippos, et celerem fugam

sensi relicta non bene parmula,

Cum fracta uirtus, et minaces

Turpe solum tetigere mento.

S ed me per hostes Mercurius celer

Denso pauentem sustulit aere.

Te rursus in bellum resorbens

Vnda fretis tulit æstuosis.

E rgo obligatam redde Ioui dapem,

Longa q; fessum militia latus

Depone sub lauru mea. nec

Parce cadis tibi destinatis.

O bliuiofo leuia massico

Ciboria exple. funde capacibus

Vnguenta de conchis. quis udo

Deproperare apio coronas,

C uratue myrto? quem Venus arbitrum

Dicet bibendi? non ego sanius

e iii

Bacchabor Edonis. recepto
Dulce mihi furere est amico.

IN BARINEN MERETRICEM.

Ode. VIII. Dicolos tetraastrophos, ut, Iam
satis terris niuis, atq; diræ.

- u - - - u - u - -

- u - - - u - u - u

- u - - - u - u - -

- u - -

Lla si iuris tibi peierati

Peena Barine nocuisset unquam,

Dente si nigro fieres, uel uno

Turpior ungui,

Crederem, sed tu simul obligasti

Perfidum uotis caput, enite scis

Pulchrior multo, iuuenumq; prodis

Publica cura.

Expedit matris cineres opertos

Fallere, et toto taciturna noctis

Signa cum caelo, gelidaq; diuos

Morte carentes.

Ridet hoc inquam Venus ipsa, ridere

Simplices Nymphæ, Ferus et Cupido

Semper ardentes acuens sagittas

Cote cruenta.

Adde quod pubes tibi crescit omnis,

Seruitus crescit noua, nec priores

Impiæ tectum dominae relinquunt

Sæpe minati.

Te suis Matres metuunt iuencis,

Te Senes parci, miseræq; nuper

Virgines nuptæ, tua ne retardet

Aura maritos.

AD VALGIVM, VT IAM DESINAT

queri morte Mystæ pueri, indicans mala

hominibus nō esse continua.

Ode. IX. Tricolos Tetraastrophos, ut, Vides, ut

alta stet niue candidum.

-- u - - - u - -

-- u - - - u - -

-- u - - - u - -

-- u - - - u - -

Non semper imbres nubibus hispidos

Manant in agros, aut mare Castium

Vexant inæquales procellæ

Vsque, nec Armenius in oris

Amice Valgi stat glacies iners

Mensers per omnes, aut Aquilonibus

Querceta Gargani laborant,

Et foliis uiduantur Orni.

Tu semper urges flebilibus modis

Mysten ademptum, nec tibi uestpero

Surgente decedunt amores,

Nec rapidum fugiente solem.

At non ter æuo functus amabilem

Ploravit omnes Antiochum Senex

c iiii

Annos, nec impubem parentes
 Troilon, aut Phrygiæ sorores
 F leuere semper. desine mollium
 Tandem querelarum, et potius noua
 Cantemus Augusti trophæa
 Cæsaris, et rigidum Niphaten,
 M edumq; flumen gentibus additum
 Victis minores uolueru uertices,
 Intraq; præscriptum Gelonos
 Exiguis equitare campis.

AD LICINIVM SERVANDAM
 esse mediocritatem.

Ode. X. Dicolos tetraastrophos, ut, Iam
 satis terris niuis, atq; diræ.

-- -- -- --
 -- -- -- --
 -- -- -- --
 -- -- -- --

Ectius uiues Lycini, neq; altum
 r Semper urgendo, neq; dum procellas
 Cautus horrescis, nimium premendo
 Littus iniquum.

A uream quisquis mediocritatem
 D iligit, tutus caret obsoleti
 S ordibus tecti, caret inuidenda
 Sobrius aula.

S æpius uentis agitur ingens
 P inus, et ælsæ graniores ca su

D ecidunt turres, feriuntq; summos
Fulmina montes.

S perat infestis, metuit secundis

A lteram sortem bene præparatum

P ectus informis Hyemes reducat

Iuppiter, idem

S ummouet Nō, si male nunc, et olim

S ic erit. quōdam cithara tacentem

S uscitat musam, neq; semper arcum

Tendit Apollo.

R ebus angustus animosus, atq;

F ortis appare. sapienter idem

C ontrahes uento nimium secundo

Turgida uela.

AD HYRPINVM, VT OMISSIS

negociis senectuti consulat.

Ode. XI. Tricolos tetraastrophos, ut, Vides,
ut alta stet niue candidum.

-- u -- -- u -- -- u --

-- u -- -- u -- -- u --

-- u -- -- u -- -- u --

-- u -- -- u -- -- u --

Vid bellicosus Cantaber, & Scythes

q Hyrpine Quinti cogitet, A dria

Diuisus obiecto, remittas

Quærere, nec trepides in usum

P oscentis æui pauca. fugit retro

Lewis inuentas, et decor erida

Pellente lasciuos amores
 Canicie, facilemque somnum.
 Non semper idem floribus est honos
 Vernis, neque uno Luna rubens nitet
 Vultu. quid æternis minorem
 Consiliis animum fatigas?
 Cur non sub alta uel platano, uel hac
 Pinui iacentes sic temere, et rosa
 Canos odorati capillos,
 Dum licet, Assyriaque nardo
 Potamus uncti? dissipat Euhyus
 Curas edacis. quis puer ocyus
 Restinguet ardentis Falerni
 Pocula prætereunte Lympha?
 Quis denique scortum eliciet domo
 Lyden? eburna dic age cum lyra
 Maturet incomptum Lacena
 More comam religata nodum.
 AD MECOENATEM NON CONVE-
 nire res graues Lyrico carmini.

Ode. XII. Diocolos tetraastrophos, ut, Scriberis
 uariis fortis, et hostium.

-- -- -- --

-- -- -- --

-- -- -- --

-- -- -- --

Olis longa fera bella Numantia,
 Nec dirum Hannibalem, nec siculum mare

Pæno Purpureum sanguine mollibus
 Aptari Citharæ modis,
 Nec sæuos Lapithas, et nimium mero
 Hylæum, domitosq; Herculeæ manu
 Telluris iuuenes, unde periculum
 Fulgens contremuit Domus
 Saturni ueteris. Tuq; pedestribus
 Dices Historiis prælia Cæsaris
 Mecænas melius, ductaq; per uias
 Regum colla minantium.
 Me dulas dominæ musa Lyciniæ
 Cantus, me uoluit dicere lucidum
 Fulgentis oculos, et bene mutuis
 Fidum pectus amoribus,
 Quam nec ferre pedem dedecuit Choris,
 Nec certare ioco, nec dare brachia
 Ludentem nitidis uirginibus, sacro
 Dianæ celebris die.
 Num tu, quæ tenuit diues Achemenes,
 Aut pinguis Phrygiæ Mygdonias opes
 Permutare uelis crine Lyaniæ?
 Plenas aut Arabum domos?
 Dum flagrantia detorquet ad oscula
 Cervicem, aut facili sæuitia negat,
 Quæ poscente magis gaudeat eripi,
 Interdum rapere occupet?

AD ARBOREM, CUIVS CASV IN
 agro suo Sabino penè oppressus est.

Ode. XIII. Tricolos tetraastrophos, ut, Vides,
 ut alta stet nive candidum.

-- u -- -- u --
 -- u -- -- u --
 -- u -- -- u --
 -- u -- -- u --

Ille et nefasto te posuit die,
 i Quicumq; primum, et sacrilega manu
 Produxit arbor, in nepotum
 Perniciem, opprobriumq; Pagi.
 1 Illum et parentis crediderim sui
 Fregisse ceruicem, et penetrاليا
 Sparsisse nocturno cruore
 Hospitis, ille uenena colchica,
 Et quidquid usquam concipitur, nefas
 Tractauit, Agro qui statuit meo
 Te triste lignum, te caducum
 In domini caput immerentis.
 Quid quisq; uitet, nunquam homini satis
 Cautum est in horas nauita bosphorum
 Pœnus perhorrescit, neq; ultra
 Cæca timet aliunde fata.
 Miles sagittas, et celerem fugam
 Parthi, Cathenas Parthus, et Italum
 Robur. sed improuisa leti
 Vis rapuit, rapietq; gentes.
 Quam penè furuæ regna Proserpinæ,
 Et iudicantem uidimus Aëacum,
 Sedensq; discretus piorum, et
 Aëoliis fidibus querentem
 S apphò puellis de popularibus.

Et te so
 Alceæ
 Dura
 V trunq;
 Miran
 Pugnas
 Denfui
 Quid mæ
 Demitt
 Aures
 Emment
 Quin et P
 Dulci la
 Nec ca
 Aut tim

AD

Ode X

--

--

--

--

e

Affe

Non si

Et te sonantem plenius aureo
 Alcæe Plectro dura nauis,
 Dura fugæ mala, dura belli.
 V trunq; sacro digna silentio
 Mirantur umbræ dicere, sed magis
 Pugnas, et exactos Tyrannos
 Densum humeris bibit aure vulgus.
 Quid mirum ubi illis carminibus stupens
 Demittit atras bellua centiceps
 Aureis? et intorti capillis
 Eumenidum recreantur angues?
 Quin et Prometheus, et Pelopis parens
 Dulci laborum decipitur sono,
 Nec curat Orion leones,
 Aut timidos agitare lyncas.

AD POSTHVMVM DE VITAE
 breuitate.

Ode. XIII. Tricolos tetrastrophos, ut, Vides
 ut alta stet niue candidum.

-- u -- --uu --uu
 -- u -- --uu --u
 -- u -- --u --
 --uu --uu --u --

Heu fugaces Posthume Posthume
 e Labuntur anni, nec pietas moram
 Rugis, et instanti senectæ
 Afferet, indomitæq; morti.
 Non si tricenis, quotquot eunt dies,

- Amice places illacrymabilem
 Plutona tauris, qui ter amplum
 Geryonen, Tityonq; trist
Compeſcit unda ſcilicet omnibus,
 Quicunque terræ munere ueſcimur,
 Enauiganda, ſiue reges,
 Siue inopes erimus coloni.
Fruſtra cruento Marte carebimus,
 Fractusq; rauci fluctibus Adriæ,
 Fruſtra per autumnos nocentem
 Corporibus metuemus Austrum.
Viſendus ater flumine languido
 Cocytus errans, et Danaï genus
 Infame, damnatusq; longi
 Sisyphus Aeolides laboris.
Inquenda tellus, et domus, et placens
 Vxor, neq; harum, quas colis arborum
 Te præter inuiſas Cupreſſos
 Vlla breuem dominum ſequetur.
Aſſumet hæres cæcuba dignior
 Seruata centum clauibus, et mero
 Tinguet pauimentum ſu perbo
 Pontificum potiore cœnis.

DE LVXVRIA PRÆSENTIS SECVLI.

Ode. XV. Tricolos tetraſtrophos, ut, Vides,
 ut alta ſtet niue candidum.

-- 0 -- -- 00 -- 0 --
 -- 0 -- -- 00 -- 00 --
 -- 0 -- -- 0 -- --
 -- 00 -- 00 -- 0 -- --

Am pauca Aratro iugera regiae
 Moles relinquent undiq; latius
 Extenta uisentur Lucrino
 Stagna lacu, platanusq; coelebs
 E uincet ulmos tum uiolaria, et
 Myrtus, et omnis copia narium
 Spargent oliuetis odorem
 Fertilibus domino priori.
 T um spissa ramis laurea feruidos
 Excludet ictus, non ita Romuli
 Praescriptum, et intonsi Catonis
 Auspiciis, ueterumq; norma.
 P riuatus illis census erat breuis,
 Commune magnum nulla decempedis
 Metata priuatis opacum
 Porticus excipiebat Arcton,
 N ec fortuitum spernere cespitem
 Leges sinebant, oppida publico:
 Sumptu iubentes, et Deorum
 Tempia nouo decorare saxo.

AD GROSPHVM, NEMINI NON
 otium gratum esse, atq; optabile.

Ode. XVI. Diculos terrastrophos, ut, Iam
 satis terris niuis, atq; dirae.

- u - - - u - - -
 - u - - - u - - -
 - u - - - u - - -
 - u - - -

Tium diuos rogat in patenti

• Prensus Aegæo, simul atra nubes

Condidit Lunam, neq; certa fulgent
Sydera nautis.

O tium bello furiosa Thrace,

O tium Medi pharetra decori

G rossphe non gemmis, neq; purpura ue-
nale, nec auro.

N on enim Gaze, neq; consularis

S ummouet lictor miser os tumultus

M entis, et curas laqueata circum

Tecta uolantes.

V iuitur paruo bene, cui paternum

S plendet in mensa tenui salinum,

N ec leuers somnos timor, aut cupido

Sordidus aufert.

Quid breui fortes iaculamur æuo

M ulta? quid terras alio calentes

S ole mutamus? patriæ quis exul

Se quoque fugit?

S cindit æratis uitiosa Nauis

C ura, nec turmas equitum relinquit

O cyor ceruis, et agente nimbos

Ocyor Euro.

L ætus in præsens animus, quod ultra est,

O derit curare, et amara lento

T emperet risu. Nihil est ab omni

Parte beatum.

A bstulit clarum cita mors Achillem.

L onga Tithonem minuit senectus.

Et mihi

Et mihi fors an, tibi quod negarit,
Porriget hora.

T e greges centum, Siculaeq; circum
M ugiunt uaccæ tibi tollit hinnitum
A pta quadrigis equa. te bis A fro
M urice tinctæ
V estunt lanæ. Mihi parua rura, et
S piritum graiæ tenuem Camœnæ
P arca non mendax dedit, et malignum
S pernere vulgus.

AD MECOENATEM AEGROTVM,
negans uelle se ei uiuere supersitẽ.

Ode. XVII. Tricolos tetrastrophos, ut, Vi-
des, ut alta stet nive candidum.

-- u -- -- u --
-- u -- -- u --
u -- u -- -- u --
-- u -- -- u --

Vr me querelis ex animas tuis?
Nec Dis amicum est, nec mihi, te prius
Obire Mecœnas mearum
Grande decus, columenq; rerum.
A h te meæ si partem animæ rapit
Maturior uis, quid moror altera?
Nec curus æque, nec superstes
Integer. Ille dies utranque
D ucet ruinam. Non ego perfidum

f

Dixi sacramentum, ibimus, ibimus
 Vt cunque præcedes, supremum
 Carpere iter comites parati.

Me nec Chimææ spiritus igneæ,
 Nec si resurgat centimanus Gyges,
 Diuellet unquam. Sic potenti
 Iustitiæ, placitumq; Parcis.

Seu Libra, seu me Scorpis aspiciat
 Formidolosus, pars uiolentior
 Natalis horæ, seu Tyrannus
 Hesperiae Capricornus undæ,

Vtrunq; nostrum incredibili modo
 Consentit astrum. Te Iouis impio
 Tutela Saturno refulgens
 Eripuit, uolucrisq; fati

Tardauit alas, cum populus frequens
 Lætum theatris ter crepuit sonum.
 Me truncus illapsus cerebro
 Sustulerat, nisi Faunus ictum

Dextra lenasset Mercurialium
 Custos uirorum. Reddere uictimas,
 Aedemq; uotiuam memento.
 Nos humilem feriemus agnam.

IN EVM, QVI OBLITVS BREVIS VI-
 tæ, cupiditatibus, et diuitiis studet.

Ode. XVIII. Diocolos distrophos. Primus quisq;
 uersus est Iambicus Archilochius dimeter A catale-
 ctus constans Amphimacro et duobus Iambis, uel ul-
 timo Pyrrhichio, hoc modo.

Non ebit
 Secundus q
 Dimeter A
 laba, recept
 hoc mod
 Mea u - ren

On
 n M
 Non

Premunt
 A frict. neq
 Ignorant

Nec Latit
 Trahunt

At fides, et
 Benigna
 Me petit, nifi

Deos lace
 Larga fla
 Satis beat

Tu dicitur d
 Non e q;
 Tu fecit d

Locis su
 Immemor
 Mari q;
 S unimona

Nō ēbūr - - - nēque aū - - - rēum - -

Secundus quisq; uersus est Iambicus Archilochius
Dimeter A catalectus constans e quiq; iambis et syl-
laba, recepto tamen in locis imparibus etiam Spōdeo,
hoc modo.

Mēā - - - rēnī - - - dēt in - - - dōmō - - - lācū - - - nār - -

- - - - -

- - - - -

On ebur, neq; aureum

n Mea renidet in domo lacunar.

Non trabes Hymettiae

Premunt columnas ultima recisas

A frica. neq; Attali

Ignotus haeres regiam occupauit.

Nec Laconicas mihi

Trahunt honestae purpuras Clientes.

A t fides, et ingeni

Benigna uena est, pauperemq; diues

M e petit, nihil supra

Deos lasso. nec potentem amicum

Largiora flagito.

Satis beatus unicus Sabinis.

T ruditur dies die,

Nonaeq; pergunt interire Lunae.

T u secunda marmora

Locas sub ipsum funus. et sepulchri

I mmemor, struis domos.

Marisq; Baiis obstrepentis urges

S ummonere littora,

f ii

Parum locuples continente ripa.
 Quid? quod usque proximos
 Renellis agri terminos? et ultra
 L imites clientium
 Salis auarus? pellitur paternos
 I n sinu ferens Deos
 Et uxor, et uir, sordidosq; natos.
 N ulla certior tamen
 Rapacis Horci fine destinata
 A ula diuitem manet
 Herum. Quid ultra tendis? æqua tellus
 P auperi recluditur,
 Regumq; pueris. Nec satelles Horci
 C allidum Promethæa
 Renexit auro captus. Hic superbum
 T antalum, atque T antali
 Genus coercet. Hic lenare functum
 P auperem laboribus,
 Vocatus, atque non uocatus audit.

QVOD LIBERVM PATREM IN SECRE
 tis nemoribus carmina docentē uiderit.

Ode. XIX. Tricolos tetraſtrophos, ut, vides,
 ut alta ſtet nix candidum.

-- u - - - u - u

-- u - - - u - u

-- u - - - u - -

uuu - uu - u - -

Acchum in remotis carmina rupibus

B Vidi docentem, credite Posteris,
Nymphasq; discentes, et aureis
Capripedum Satyrorum acutas.

E uā recenti mens trepidat metu,
Plenoq; Bacchi pectore turbidum
Lætatur. enā paræ Liber,
Paræ graui metuende Thyrsō.

F as peruiacens est mihi Thyadas,
Viniq; fontem, lactis et uberes
Cantare riuos, atque truncas
Lapsa cavis iterare mella.

F as et beatæ coniugis additum
Stellis honorem, tectaq; Penthēi
Disiecta non leui ruina,
Thracis et exitium Lycurgi.

T u flectis Amneis. tu mare Barbarum.
Tu separatis unidus in iugis
Nodo coerces uiperino
Bistonidum sine fraude crineis.

T u cum Parentis regna per arduum
Cohors gigantum scanderet impia,
Rhætum retorsisti Leonis
Vnguibus, horribiliq; mala.

Q uanquam choreis aptior, et iocis,
Ludoq; dictus, non sat idoneus
Pugnæ ferebaris, sed idem
Pacis eras, mediusq; belli.

T e uidit insons Cerberus aureo
Cornu decorum, leniter atterens

f iii

Caudam, et recedentis trilingui
Ore pedes, tetigitq; crura.

AD MECOENATEM, QVOD IN CYGNI
formam sit transiturus, cantuq; imple
turus totum orbem.

Ode. XX. Tricolos tetraastrophos, ut, Vides,
ut alta stet nive candidum.

-- u -- --uu --uu
-- u -- --uu --uu
-- u -- -- u -- u
--uu --uu --u --u

On usitata, nec tenui ferar
n Penna, biformis per liquidum aethera
Vates neque in terris morabor
Longius inuidiaq; maior
Vrberis relinquam. Non ego pauperum
Sanguis parentum, non ego, quem uocas
Dilecte, Mecoenas obibo.
Nec Stygia cohibebor unda.
I am iam residunt cruribus asperæ
Pelles. et album nutor in alitem
Superne nascunturq; leues
Per digitos, humerosq; plumæ.
I am Dædaleo ocyor Icaro,
Visam gementis littora Bosphori,
Syrtesq; Getulas canorus
Ales, Hyperboreosq; campos.
M e Colchus, et qui dissimulat metum

Marsæ cohortis Dacus, et ultimi
 Noscent Geloni me peritus
 Discet Iber, Rhodaniq; potor.
 Absint inani funere Neniæ,
 Luctusq; turpes, et querimonie.
 Compesce clamorem, ac sepulchri
 Mitte supernacuos honores.

QVINTI HORATII FLACCI CARM
 NVM LIBER TERTIVS.

VARIA ESSE HOMINVM
 ingenia, variasq; fortunas.

Ode. I. Tricolos tetraastrophos, ut, Vides, ut
 alta stet niue candidum.

-- u -- -- u --
 -- u -- -- u --
 -- u -- -- u --
 -- u -- -- u --

Di profanum vulgus, et arceo.
 Fauete linguis. Carmina nō prius
 Audita Musarum sacerdos
 Virginibus, puerisq; canto.
 Regum timendorum in proprios
 greges,
 Reges in ipsos imperium est Iouis
 Clari giganteo triumpho,
 Cuncta super alio mouentis.
 Est, ut viro uir latius ordinet

f. iiii

Arbusta sulcis. Hic generosior
 Descendat in campum petitor.
 Moribus Hic, meliorq; fama
 Contendat. Illi turba clientium
 Sit maior. Aequa lege necessitas
 Sortitur insignis, et mos.
 Omne capax mouet urna nomen.
 Distinctus ensis, cui super impia
 Ceruice pendet, non siculae dapes
 Dulcem elaborarunt saporem,
 Non auium, Citharæq; cantus
 Somnum reducent. Somnus agrestium
 Lenis uirorum non humilis domos
 Fastidit, umbrosamq; ripam,
 Non Zephyris agitata tempe.
 Desyderantem quod satis est, neque
 Tumultuosum sollicitat mare,
 Nec sæuus arcturi cadentis
 Impetus, aut orientis hoedi,
 Non uerberatæ grandine uineæ,
 Fundusq; mendax, Arbore nunc aquas
 Culpante, nunc torrentia agros
 Sydera, nunc Hyemes iniquas.
 Contracta pisces æquora sentiunt
 Iactis in altum molibus huc frequens
 Cementa demittit Redemptor
 Cum famulis, dominusq; terræ
 Fastidiosus. Sed timor, et minæ
 Scandunt eodem, quo Dominus, neque
 Decedit ærata triremi, et

Post eq
 Quod si d
 Nec pu
 Delinit
 Vitis, A
 Crimina
 Sublime
 Cur na
 Dinitas
 AD AM
 ters n

Ode I

N

F

C

Vexet

Vitamq;

In reb

Matro

Prosp

Suffire

Spon

Post equitem sedet atra cura.
 Quod si dolentem nec Phrygius lapis,
 Nec purpurarum sydere clarius
 Delinit usus, nec falernæ
 Vitis, Achæmeniumq; costum,
 Cur inuidendis postibus, et nouo
 Sublime ritu moliar atrium?
 Cur ualle permutem Sabina
 Diuitias operosiores?

AD AMICOS SVADENS ADOLESCEN-
 ters institui debere, ut paupertate, et ex-
 eratio ad militiâ firmentur.

Ode. II. Tricolos tetrastrophos, ut, Vides,
 ut alta stet nive candidum.

-- u -- -- u --
 -- u -- -- u --
 -- u -- -- u --
 -- u -- -- u --

Ngustam Amici pauperiem pati
 Robustus acri militia puer
 Condiscat, et Parthos ferocis
 Vexet eques metuendus hasta.
 Vitamq; sub dio, et trepidis agat
 In rebus. illum ex mœnibus hostias
 Matrona bellantis tyranni
 Prospiciens, et adulta uirgo
 Susspiret, eheu ne rudis agminum
 Sponsus laceſſat regius asperum.

- Tactu leonem, quem cruenta
 Per medias rapit ira caders.
Dulce, et decorum est pro patria mori.
 Mors et fugacem persequitur virum,
 Nec parat imbellis inuentæ
 Poplitibus, timidoq; tergo.
Virtus repulsæ nescia sordidæ
 Intaminatis fulget honoribus.
 Nec sumit, aut ponit se currens
 Arbitrio popularis auræ.
Virtus recludens immeritis mori
 Cælum, negata tentat iter uia.
 Coetusq; vulgarens, et udam
 Spernit humum fugiente penna.
Est et fideli tuta silentio
 Merces. uetabo, qui Cereris sacrum
 Vulgarit arcana, sub isdem
 Sit trabibus, fragilemq; mecum.
Soluat phaselum. sæpe Diespiter
 Neglectus, incesto addidit integrum.
 Raro antecedentem scelestum
 Deseruit pede pœna claudo.

IVSTVM, ET HONESTI PROPOSITI
 uirum nullo modo induci posse
 ad male agendum.

Ode. III. Tricolos tetraastrophos, uir, Vides, ut
 alta stet niue candidum

— — — — —

— — — — —

Ustum, et tenacem propositi uirum,
i Non ciuium ardor praua iubentium,
Non uultus instantis tyranni
Mente quatit solida, neq; Auster
Dux iniqui turbidus Adriæ,
Nec fulminantis magna manus Iouis.
Si fractus illabatur orbis,
Impavidum ferient ruinae.
Hac arte Pollux, et uagus Hercules
Innixus arcibus attigit igneas.
Quos inter Augustus recumbens
Purpureo bibit ore nectar.
Hac te merentem Bacche pater, tuæ
Vexere tigres indocili iugum
Collo trahentes. hac Quirinus
Martis equis Achærona fugit
G ratum elocuta consiliantibus
Iunone diuis. Ilium, Ilium
Fatalis, incestusq; iudex,
Et mulier peregrina uertit
I n puluerem, ex quo destituit deos
Mercede pacta Laomedon mihi,
Castæq; damnatum Mineruæ
Cum populo, et duce fraudulento.
I am nec lacænæ splendet adulteræ,
Famosus hospes, nec Priami domus
Periura, pugnaces Achinos

Hectoreis opibus refringit,
 N ostrisq; ductum seditionibus
 Bellum resedit protinus, et graues
 Iras, et inuisum Nepotem,
 Troia quem peperit sacerdos,
 M arti redonabo. illum ego lucidas
 Inire sedes, ducere nectaris
 Suatos, et adscribi quietis
 Ordinibus patiar deorum.
 D um longus inter seuiat Ilium,
 Romamq; pontus, qualibet exules
 In parte regnanto beati.
 Dum Priami, Paridisq; busto
 I nsultet armentum, et catulos feræ
 Cælent inultæ, stet Capitolium
 Fulgens, triumphatisq; possit
 Roma ferox dare iura Medis.
 H orrenda late nomen in ultimas
 Extendat oras, qua medius liquor
 Secernit Europen ab Afro,
 Qua tumidus rigat arua Nilus,
 A urum irrepertum, et sic melius situm,
 Cum terra cœlat, spernere fortior,
 Quam cogere humanos in usus,
 Omne sacrum rapiente dextra.
 Quicunq; mundo terminus obstitit,
 Hunc tangat armis uisere gestiens,
 Qua parte debacchentur ignes,
 Qua nebulae, pluuiiq; rores.
 S ed bellicosæ fatæ Quiritibus

Hac lege
 Rebusq;
 Tecta ne
 Troia rena
 Fortuna
 Ducente
 Coniuge
 Troia rena
 Antore P
 Exasus
 Capta uir
 Non hoc ioc
 Quo Ma
 Referre se
 Magna m
 AD C
 Ode. III
 E
 d R
 S
 seu fidi
 Auditis?

Hac lege dico, ne nimium pii,
Rebusq; fidentes, auitæ
Tecta uelint reparare Troiæ.

Troiæ renascens alite lugubri
Fortuna tristi clade iterabitur
Ducente uicticis æternas
Coniuge me Iouis, et sorore.

Ter si resurgat murus aeneus
Autore Phœbo, ter pereat meis
Excisus argiuis, ter uxor
Capta uirum, puerosq; ploret.

Non hoc iocosa conueniet lyra.
Quo Musa tendis desine peruiatæ
Referre sermones deorum, et
Magna modis tenuare paruis.

AD CALLIOPEN ut sit adiumento
sibi in carminibus.

Ode. IIII. Tricolos tetraſtrophos, ut, Vides,
ut alta ſtet niue candidum.

-- u - - - u - u
-- u - - - u - u
-- u - - - u - -
- u - u - u - -

Eſcende cœlo, et dic age tibia
d Regina longum Calliope melos,
Seu uoce nunc maior acuta,
Seu fidibus, citharæue Phœbi.
Auditis? an me ludit amabilis

Insania? audire et uideor pios
 Errare per lucos, amœnæ,
 Quos et aquæ subeunt, et auræ.
Me fabulosæ vulture in appulo
 Altrius extra limen Apuliæ
 Ludo, fatigatumq; somno,
 Fronde noua puerum palumbes
Texere, mirum quod foret omnibus,
 Quicunq; celsæ nidum Acherontæ,
 Saltusq; Batinos, et aruum
 Pingue tenent humilis Ferenti,
Vt tuto ab atris corpore Viperis
 Dormirem, et Vrsis, ut premerer sacra
 Lauroq; collataq; myrto,
 Non sine Dis animosus infans.
Vester Camœnæ, uester in arduos
 Tollor Sabinos, seu mihi frigidum
 Præneste, seu Tybur supinum,
 Seu liquidæ placuere Baiæ.
Vestris amicis fontibus, et choris,
 Non me Philippis uersa acies retro,
 Denota non extinxit arbos,
 Nec sicula Palinurus unda.
Vt cunq; mecum uos eritis, libens
 Insanientem nauita Bosphorum
 Tentabo, et arentis arenas
 Littoris Assyrii uiator.
Visam Britânos hospitibus feros,
 Et letum equino sanguine Concanum.
Visam pharetratos Gelonos,

Et Scyth
 V os Casar
 Fessas co
 Finire qu
 Pierio rec
 V os lene con
 Gaudetis
 Timas, n
 Fulmine s
 Qui terram
 Vento sum
 Dinosq; m
 Imperio re
 Magnam ill
 Fidens in
 Fratresq; a
 Pelion m
 ed quid Ty
 Aut quid
 Quid Rho
 Eneladus
 Contra sona
 Possent m
 Vulcanus
 Nunquan
 Quivore pu
 Criners
 Dumeta,
 Delius, et
 V is consili

Et Scythicum inuiolatus amnem.

Vos Cæsarem altum, militia simul
Fessas cohorters abdidit oppidis,
Finire quærentem labores
Pierio recreatis antro.

Vos lene consilium, et datis, et dato
Gaudetis almæ scimus ut impior
Titanas, immanemq; turmam
Fulmine sustulerit caduco,

Qui terram inertem, qui mare temperat
Vento sum, et urbers, regnaq; tristia,
Diuosq; mortalesq; turmas
Imperio regit unus æquo.

Magnum illa terrorem intulerat Ioni
Fidens inuentus, horrida brachiis,
Fratresq; tendentes opaco
Pelion imposuisse olympo.

Sed quid Typhœus, et ualidus Minas,
Aut quid minaci Porphyrion statu,
Quid Rhætus, euulsisq; truncis
Enceladus iaculator audax

Contra sonantem Palladis Aegida
Possent ruentes? hinc auidus stetit
Vulcanus, hinc matrona Iuno, et
Nunquam humeris positurus arcum,

Qui rore puro Castaliæ lauit
Crines solutos, qui Lyciæ tenet
Dumeta, natalemq; syluam
Delius, et Patareus A pollo.

Vis consili expers, mole ruit sua.

Vim temperatam Di quoq; prouehunt
In maius idem odere uireis
Omne nefas animo mouentes.

Testis Mearum Centimanus Gyges
Sententiarum notus, et integræ
Tentator Orion Dianæ
Virgine a domitus sagitta.

Iniecta monstris terra dolet suis,
Mæretq; partus fulmine luridum
Missos ad Horcum, nec perêdit
Impositam celer ignis Aetnam.

Incontinentis nec Tityi iecur
Relinquit ales, nequitia additus
Custos. Amatores trecentæ
Pirithoum cohibent cæthenæ.

VIRTVTEM ET POTENTIAM IOVIS

audiri tantum, sed Augusti Cæsaris nō
solum audiri, sed etiam uideri.

Ode. V. Tricolos tetraastrophos, ut, Vides, ut
alta stet niue candidum

-- u -- -- u -- -- u

-- u -- -- u -- -- u

-- u -- -- u -- -- u

-- u -- -- u -- -- u

Oelo tonantem credidimus Iouem
Regnare. Præsens diuus habebitur
Augustus, adiectis Britānis
Imperio, grauib; Persis.

Mil's ne

Mil's ne Cr
Turpis m
(Pro ori
Consensu
no rege M
Analioru
Oblitus, æ
Inalumi I
Hoc tauerat
Dissensu
Fadis, et e
Perniciem
inon perir
Captiua p
Affixa de
Militibus
Direpta uidi
Retorta ter
Portasq; m
Marte coli
A uro reperi
Miles redi
Dammum
Lana refe
N et mera m
Curat re
Sic pugna
Cerna pl
Qui perfidi
Et Mart

Miles ne Crassi coniuge barbara

Turpis maritus uixit? et hostium

(Pro curia, inuersi q; mores)

Consenuit socerorum in armis?

S ub rege Medo, Marsus, et Appulus

An aliorum nominis, et togæ

Oblitus, æternæq; Vestæ

In columi Ioue, et urbe Roma?

H oc cauerat mens prouida Reguli

Dissentientis conditionibus

Fœdis, et exemplo trahentis

Perniciem ueniens in æuum,

S i non periret immiserabilis

Captiua pubes. Signa ego punicis

Affixa delubris, et arma

Militibus sine cæde dixit

D irepta uidi. uidi ego ciuium

Retorta tergo brachia libero,

Portasq; non clausas, et arua

Marte coli populata nostro.

A uro repensus scilicet acrior

Miles redibit? flagitio additis

Damnum, neq; amissos colores

Lana refert medicata fūco,

N ec uera uirtus, cum semel excidit,

Curat reponi deterioribus.

Sic pugnat extricata densis

Cernua plagis. Erit ille fortis,

Qui perfidis se credidit hostibus?

Et Marte Pœnos proteret altero,

Qui lora restrictis lacertis

Sensit iners, timuitq; mortem?

Hic unde uitam sumeret inscius,
Pacem duello miscuit. O pudor,
O magna Carthago probrosis
Altior Italiae ruinis.

Fertur pudica coniugis osculum,
Paruosq; natos, ut capitis minor,
A se remouisse, et uivilem
Torvus humi posuisse uultum,

Donec labanters consilio patres
Firmaret autor nunquam aliâs dato,
Interq; merenters amicos
Egregius properaret exul.

At qui sciebat, quæ sibi barbarus
Tortor pararet. non aliter tamen
Dimouit obstanters propinquos,
Et populum reditus morantem,

Quam si clientum longa negocia
Diudicata lite relinqueret,
Tendens Venafranos in agros,
Aut Lacedæmonium Tarentum.

AD ROMANOS, quod sæpe posteri poenas
luant, quas maiores effugerint.

Ode. VI. Tricolos Tetraastrophos, ut, Vides,
ut alta stet niue candidum.

-- u -- -- u --

-- u -- -- u --

-- u -- -- u --

-- u -- -- u --

Elicta maiorum immeritus lues

d Romane, donec templa refeceris,
Aedensq; labentis deorum, et
Fæda nigro simulachra fumo.

D is, te minorem quod geris imperas.
Hinc omne principium huc refer exitum.
Di multa neglecti dederunt
Hesperiae mala luctuosæ.

I am bis Monæses, et Pachori manus
Non auspicatos contudit impetus
Nostros, et adicasse prædam
Torquibus exiguis renidet.

P enè occupatam seditionibus
Deleuit urbem Dacus, et Aethiops,
Hic classe formidatus, ille
Missilibus melior sagittis.

F œcunda culpæ secula, nuptias
Primum inquinavere, et genus, et domos.
Hoc fonte derivata clades,
In patriam, populumq; fluxit.

M otus doceri gaudet Ionicos
Matura Virgo, et fingitur artibus
Iam nunc, et incestos amores
De tenero meditatur ungui.

M ox iuniores quærit adulteros
Inter mariti uina, neque eligit,
Cui donet immissa raptim
Gaudia luminibus remotis.

S ed iussa coràm non sine conscio
Surgit marito, seu vocat institor,

Seu nauis Hispanæ magister

Dedecorum pretiosus emptor.

Non his iuuentus orta parentibus

Infecit equor sanguine punico,

Pyrhumq; et ingentem cecidit

Antiochum, Hannibalemq; dirum,

Sed rusticorum mascula militum

Proles, Sabellis docta ligonibus

Versare glebas, et seueræ

Matris ad arbitrium recisos

Portare fustis, solubi montium

Mutaret umbras, et iuga demeret

Bobus fatigatis, amicum

Tempus agens abeunte curru.

Damnosa quid non imminuit dies?

Aetas parentum peior auis, tulit

Nos nequiores, mox daturus

Progeniem uitiosorem.

AD ASTERIEN DESYDERIO MARITI

mœstam, solans eam, monensq;, ne cu-

iusq; blâditis, speciẽ ne capiatur.

Ode. VII, Tricolos Tetrastrophos, ut, **Quis**
multa gracilis te puer in rosa.

-- -- -- --

-- -- -- --

-- -- -- --

-- -- -- --

Vid fles A sterie, quem tibi candidi

q Primo restituent uere Fauonii

Thyna merce beatum

Constanti iuuenem fide

Gygen? ille notis actus ad Oricum

Post insana capræ sydera frigidæ

Nocters, non sine multis

Insomnis lacrymis agit.

At qui sollicitæ nuntius hospitæ

Suspirare Chloen, et miseram tuis

Dicens ignibus uri,

Tentat mille uaser modis,

Vt Prætum mulier perfida credulum

Falsis impulerit criminibus, nimis

Casto Bellerophonti

Maturare necem refert.

Narrat penè datum Peléa Tartaro,

Magneßam Hippolyten dum fugit abstinens.

Et peccare docentes

Fallax historias monet

Frustra nam scopulis surdior Iari

Voces audit adhuc integer. At tibi,

Ne uicinus Enipeüs

Plus iusto placeat, caue.

Quamuis non alius flectere equum sciens

Aeque conspicitur gramine Martio,

Nec quisquam citus æque

Tusco denatat alueo.

Prima nocte domum claude neq; in uias

Sub cantu querulæ despicere tibiæ.

Et te sæpe uocanti
Duram, difficilis mane.

AD MECOENATEM ne miretur quod Calendis
Martis, cum sit sine uxore, sacrificet. nam
eo die maximum effugit periculum
arbore fracta penè elisus.

Ode. VIII. Diolos Tetraastrophos, ut, Iam sa-
tis terris, niuis, atq; diræ.

- u - - - u - u - -

- u - - - u - u - -

- u - - - u - u - -

- u - -

Artis cœlebs quid agam Calendis,
m Quid uelint flores, et acerra thuris
Plena, miraris, positusq; carbo in
Cesspite uino,

D octe sermonis utriusq; linguæ?

V oueram dulcers epulas, et album

L ibero caprum propè funeratus
Arboris ictu.

H ic dies, anno redeunte, festus

C orticem astrictum pice dimouebit

A mphoræ fumum bibere institutæ

Consule Tulio.

S ume Mecœnas cyathos amici

S ospitis centum, et uigileis lucernas

P erfer in lucem. Procul omnis esto

Clamor, et ira.

Mitte ciuilem super urbe curas.

O audit Daci Cotisonis agmen.

Medus infestus sibi luctuosus

Diffidet armis.

Seruit Hispanæ uetus hostis oræ

Cantaber sera domitus cathena.

Iam Scythæ laxo meditantur aræ

Cedere campis.

Negligens, nequa populus labore.

Parce priuatus nimium cauere, et

Dona præsentis cape lætus horæ, ac

Linque seuera.

AD LYDIAM, inducens eam singulis
quatuor uersibus respondentem.

Ode. IX. Dicolos distrophos, ut, Sic te
dina potens Cypri.

-- -- --
-- -- --

HO.

Onec gratus eram tibi,

d Nec quisquã potior brachia candidæ

Ceruici iuuenis dabat,

Persarum uigui Rege beator.

LY. D onec non aliam magis

Arsisti, neq; erat Lydia post Chloen,

M ulti Lydia nominis

Romana uigui clarior Ilia.

HO. M e nunc Thressa Chloe regit

Dulcers docta modos, et catharæ sciens,

g iiii

P ro qua non metuum mori,
Si parcent animæ fata superstiti.

LY. M etorret face mutua
Thurini Calais filius Ornithi,

P ro quo bis patiar mori,
Si parcent puero fata superstiti.

HO. Quid, si prisca redit Venus,
Diductosq; iugo cogit aheneo,

S i flaua excutitur Chloe,
Reiectæq; patet ianua Lydiæ?

LY. Quamquam sydere pulchrior
Ille est, tu leuior cortice, et improbo

I racundior Adria,
Tecum uiuere amem, tecum obeam libens.

AD LYCEN ASPERAM, ET IN-
tractabilem.

Ode. X. Dicolos Tetrastrophos, ut, Scriberis
uaro fortis, et hostium.

-- -- -- --

-- -- -- --

-- -- -- --

-- -- -- --

Xtremum Tanaim si biberes Lyce

Sæuo nupta uiro, me tamen asperas

Porrectum ante fores obicere incolis

Plorares aquilonibus.

A udis quo strepitu ianua, quo nemus

Inter pulchra situm tecta remugiat

Ventis? et positas ut gladiet niuers
 Puro numine Iuppiter?
 Ingratam Veneri pone superbiam,
 Ne currente retro funis eat rota.
 Non te Penelopen difficilem procis
 Tyrrhenus genuit parens.
 O, quamuis neque te munera, nec preces,
 Nec tinctus viola pallor amantium,
 Nec uir Pieria pellice saucius
 Curuat, supplicibus tuis
 P arcas, nec rigida mollior æsculo,
 Nec mauris animo mitior anguib.
 Non hoc semper erit liminis, aut aquæ
 Cœlestis patiens latus.

AD MERCVRIVM, VT INSPIRET SI-
 bi modos, quibus Lyde amica
 aureis obstinatas applicet.

Ode. XI. Dicolos Tetraastrophos, ut, Iam satis
 terris niuis, atque diræ.

-- -- -- --
 -- -- -- --
 -- -- -- --
 -- -- --

Eruri, nam te docilis magistro
 m Mouit Amphion lapides canendo,
 Tuq; testudo resonare septem
 Callida neruis,
 Nec loquax olim, neque grata, nunc et

D iuitum mensis, et amica templis,
D ic modos, Lyde, quibus obstinatas
A pplicet aureis.

Q uæ uelut latis equa trima campis,
L udit exultum, metuitq; tangi
N uptiarum expers, et adhuc proteruo
C ruda marito.

T u potes tigres, comitesq; Syluas
D ucere, et riuos celeris morari.
C essit immanis tibi blandienti
I anitor aulæ

C erberus, quamuis furiale centum
M uniant angues caput eius, atque
S piritus teter, saniesq; manet
O re trilingui.

Q uin et Ixion, Tityosq; multu
R isit inuito. Stetit urna paulum
S iata, dum grato Danaï puellas
C armine mulces.

A udiat Lyde scelus, atque notas
V irginum pœnas, et inane Lymphæ
D olium fundo pereuntis imo,
S eraq; fata.

Q uæ manent culpas etiam sub Horæ
I mpiæ nam quid potuere maius?
I mpiæ sponso potuere duro
P erdere ferro.

V na de multis face nuptiali
D igna periurum fuit in parentem
S plendide mendax, et in omne uirgo

Nobilis ævum,
 Surge quæ dixit iuveni marito,
 Surge, ne longus tibi somnus, unde
 Non times, detur. socerum, et sceleratas
 Falle sorores.

Quæ uelut nactæ vitulos Leænæ
 Singulos eheu lacerant. Ego illis
 Mollior, nec te feriam, nec intra
 Claustra tenebo.

Me pater sæuis oneret catenis,
 Quod uiro clemens misero peperci,
 Me uel extremos numidarum in agros
 Classe relêget.

I, pedes, quo te rapiunt, et auræ.
 Dum fauet nox, et Venus, i secundo
 Omine, et nostri memorem sepulchro
 Scalpe querelam.

AD NEOBVLEN AMICAM, IN SVAVEM
 esse uitam sine hilaritate, amarîq; ab
 ea Hebrum fortiß. adulescentē.

Ode. XII. Dicolos tristrophos. Primi quique duo
 uersus sunt Ionici a minore Saphici Trimetri A cata
 lecti, qui constant è tribus Ionicis a minore, uel ulti-
 mo Pæonæ tertio, hoc modo.

Miserarum est -- neque amorî -- dare lū
 dum --
 Neque dulci -- mala uinō -- lauere aut
 ex --

Tertius item uersus est Ionicus a minore sapphicus

acatalectus, sed tetrameter constans è quatuor Ioni-
cis à minore, hoc modo.

animari 00-- metuētes 00-- patrūa uer 00--
bērā linguā 00--

00-- 00-- 00-- 0

00-- 00-- 00--

00-- 00-- 00-- 00--

Iserarum est neq; amori dare ludum,
m Neq; dulcē mala uino lauere, aut ex-
animari metuētes patrūa uerbera liguā.

T ibi qualum Cithereae puer ales,
Tibi telas, operosaeq; Mineruā
Studium aufert Neobule Liparēi nitor Hebrī.

E ques ipso melior Bellerophonte,
Neq; pugno, neq; segni pede uictus,
Simul unctos Tyberinis humeros lauit in undis,

C atus idem per apertum fugientes
Agitato grege ceruos iaculari, et
Celer alto latitantem fruticeto excipere aprum.

AD FONTEM BLANDVSIAM, QVOD
magis perspicuus sit, quam uitrum.

Ode. XIII. Tricolos tetraastrophos, ut, Quis
multa gracili te puer in rosa.

-- 00-- 00-- 0--

-- 00-- 00-- 00

-- 00-- --

-- 00-- 00--

Fons

Dulcē

Cres

Cui frons tu

rimis et Ver

Frustra nam

Rubro sang

Lacini sobo

Te flagrantis

Nescit tanger

Fessis uomer

Præbes, et pe

in nobiliu

Me dicente ca

Saxis, unde

Lymphæ de

BLAVDIS

Hispania v

cili, q

Ode. XIII

tis

-

-

-

-

-

-

-

-

-

-

-

-

-

-

-

-

-

-

-

-

-

-

Fons Blandusiae splendidior uitro
 o Dulci digne mero, non sine floribus
 Cras donaberis haedo,

Cui frons turgida cornibus
 P rimis et Venerem, et praelia destinat
 Frustra nam gelidos inficiet tibi
 Rubro sanguine riuos
 Lasciui soboles gregis.

T e flagrantis atrox hora caniculæ
 Nescit tangere tu frigus amabile
 Fessis uomere taurus
 Præbes, et pecori uago.

F ies nobilium tu quoq; fontium,
 Me dicente cauis impositam ilicem
 Saxi, unde loquaces
 Lymphæ defiliunt tuæ.

DE LAUDIBVS AVGVSTI VICTORIS EX

Hispania reuertentis, comparans eum Her
 culi, quod non per alios, sed per se
 laborem administret.

Ode. XIII. Dicolos tetraastrophos, ut, Iam sa
 tis terris niuis, atque diræ.

-- -- -- -- --

-- -- -- -- --

-- -- -- -- --

-- --

h Erculis ritu modo dictus o plebs
 Morte uenalem petuisse laurum.

Cæsar, Hispana repetit penatibus

Victor ab ora.

Vnico gaudens Mulier marito

Prodeat iustis operata diuis,

Et Soror clari ducis, et decoræ

Supplice uitta

Virginum matres iuuenumq; nu per

Sospitum. Vos o pueri, et puellæ

Iam uirum expertæ male ominatis

Parcite uerbis.

Hic dies uere mihi festus atrox

Eximet curas ego nec tumultum,

Nec mori per uim metuum, tenente

Cæsare terras.

I, pete unguentum puer, et coronas,

Et cadum Marfi memorem duelli,

Spartacum si qua potuit uagantem

Fallere testa.

Dic et argutæ properet Neeræ

Murrheum nodo cohibere crinem,

Si per inuisum mora ianitorem

Fiet, abito.

Lenit albescent animos capillus

Litium, et rixæ cupidos proteruæ.

Non ego hæc ferrem calidus iuuenta

Consule Planco.

IN CHLORIM MOECHAM, ET VETULAM
luxuriosam.

Ode. XV

XO

W T

Fam

Manro pr

I ner ludea

Estellis na

Non, siquid T

Ette Chlor

Expugnat in

Pulso Thy

I lam cogit a

Lafine si

Telane pro

Tonfa Lu

Nec flos pur

Nec poti

AD MEC

hil no

Ode. XV

Ode. XV

Ode. XV

Ode. XV

Ode. XV

Ode. XV

Ode. XV

Ode. XV

Ode. XV

Ode. XV

Ode. XV

Ode. XV

Ode. XV

Ode. XV

Ode. XV

Ode. XV

Ode. XV

Ode. XV

Ode. XV

Ode. XV

Ode. XV. Diolos distrophos, ut, Sic te diua
potens Cypri.

-- --uu-- u--

-- --uu-- --uu-- u--

Xor pauperis Ibici,

¶ Tandem nequitiae fige modum tuae,
Famosisq; laboribus.

Maturo propior desine funeri

I nter ludere uirgines,

Et stellis nebulam spargere candidis.

N on, siquid Pholoen satis,

Et te Chlora decet. Filia rectius

E xpugnat iuuenum domos,

Pulsò Thyas uti concitatympano.

I llam cogit amor Nothi

Lasciuæ similem ludere caprea.

T e lanæ prope nobilem

Tonsæ Luceriam, non citharæ decene,

N ec flos purpureus rosæ,

Nec poti uetulam fecit tenuis ædi.

AD MECOENATEM OSTENDENS NI-

hil nõ posse auro, aut pecunia expugnari.

Ode. XVI. Diolos tetrastrophos, ut, Scriberis

uatio fortis et hostium.

-- --uu-- --uu-- uu

-- --uu-- --uu-- uu

-- --uu-- --uu-- uu

-- --uu-- u--

- Nclusam Danaen turris Ahenea,
 i Robustæq; fores, et uigilum canum
 Tristes excubiae, munerant satis
 Nocturnis ab adulteris,
 S i non Acrisium uirginis abditæ
 Custodem pauidum Iuppiter, et Venus
 Risissent (fore enim tutum iter) et patens
 Conuerso in pretium deo.
 A urum per medios ire satellites,
 Et perrumpere amat saxa, potentius
 Ictu fulmineo. Conadit auguris
 Argui domus ob lucrum
 D emersa excidio. Diffidit urbium
 Portas uir Macedo, et subruit æmulos
 Reges muneribus. Munera nauium
 Sæuos illaqueant duces.
 C rescentem sequitur cura pecuniam,
 Maiorumq; fames. Iure perhorru
 Late conspicuum tollere uerticem
 Mecænas equitum decus.
 Q uanto quisq; sibi plura negauerit,
 A Dis plura feret. Nil cupientium
 Nudus castra peto, et trans fuga, diuitum
 Partem linquere gestio
 C ontemptæ dominus splendidior rei,
 Quàm, si quidquid arat non piger Appulus,
 Occultare meis diceret horreis
 Magnas inter opes inops.
 P uræ riuis aquæ, Syluæq; iugerum
 Paucorum, et segetis certa fides meæ,

Fulgentem

Fulgente
 Fallit so
 Quamquam
 Nec Læ
 Languet
 Crescit
 I mportuna
 Nec, si pla
 Coneract
 Vestigia
 Quam si Ma
 Campis co
 Desunt m
 Patet, qu
 AD AELIV
 Lamo Form
 tis lign
 Ode. XV
 E
 Q
 D
 Per me

Fulgentem imperio fertilis Africa
Fallit sorte beator.

Quamquam nec Calabriae mella ferunt apes,
Nec Laestrigonia Bacchus in amphora
Languescit mihi, nec pingua gallicis
Crescunt uellera pascuis,

Importuna tamen pauperies abest.
Nec, si plura uelim, tu dare deneges.
Contracto melius parua Cupidine
Vectigalia porrigam,

Quam si Mygdoniis regnum Alyattici
Campis continuem. Multa petentibus,
Desunt multa. Bene est, cui deus obtulit
Parca, quod satis est, manu.

AD AELIVM LAMIAM SENATOREM AB
Lamo Formiarum rege ortum, admonens, ut para-
tis lignis curet genium propter futuram
tempestatem.

Ode. XVII. Tricolos tetraastrophos, ut, Vides
ut alta stet niue candidum.

-- u -- -- uu -- u --

-- u -- -- uu -- u --

-- u -- -- u -- u

-- uu -- uu -- u --

Eli uetusto nobilis ab Lamo,
Quando et priores hinc Lamias ferunt
Denominatos, et nepotum
Per memores genus omne fastos.

A utore ab illo ducis originem,
 Qui Formiarum mœnia dicitur
 Princeps, et innantem Maricæ
 Littoribus tenuisse Lyrim

L ate tyrannus. Cras foliis nemus
 Multis, et alga littus inutili
 Demissa tempestas ab Euro
 Sternet, aquæ nisi fallit augur

A nnoſa cornix. Dum potes, aridum,
 Compose lignum. cras genium mero
 Curabis, et porco bimeſtri
 Cum famulis operum ſolutis.

AD FAVNUM, ORANS VT PER SVOS
 agros lenis tranſeat.

Ode XVIII. Tricolos tetraſtrophos, ut, Iam
 ſatis terris niuis, atq; diræ.

-- -- -- -- --
 -- -- -- -- --
 -- -- -- -- --
 -- -- -- -- --

Aune Nympharū fugientum amator,
 f Per meos finis, et aprica rura
 Lenis incedas, abeasq; paruis
 Aequus alumnis.

S i tener pleno cecidit hædus anno,
 L arga nec deſunt Veneris ſodali
 V ina cratere, uetus ara multo
 Fumat odore.

L udit herboſo pecus omne campo,
C um tibi Nonæ redeunt decembres.
F eſtus in pratis uacat ocioſo
Cum boue pagus.

I nter audaces lupus errat agnos.
S pargit agreſters tibi Sylua fronderis.
G audet inuiſam pepuliſſe foſſor
Ter pede terram.

AD TELEPHVM IOCOSE EVM CORRI
piens, quod hiftorias non pertinen-
ters ad rem ſcribat.

Ode. XIX. Dicolos diſtrophos, ut, Sic te diua
potens Cypri.

-- -- -- --

-- -- -- --

V antum diſtet ab Inacho
q Codrus, pro patria non timidus mori
Narras, et genus Aeaci,
Et pugnatæ ſacro bella ſub Illo.
Q uo Chium pretio cadum
Mercenur, quis aquam temperet ignibus,
Q uo præbente domum, et quota
Pelignis caream frigoribus, taces.
D a Lunæ propere nouæ,
D a noctis mediæ, da puer auguris
M urenæ. tribus, aut nouem
Miſcentur Cyathis pocula commodis.
Q ui muſas amat impareis,

h ii

Ternos ter Cyathos attonitus petet
Vates. Treis prohibet supra
 Rixarum metuens tangere gratia
Nudis iuncta sororibus.
 Insanire iuvat. Cur Berecynthia
Cessant flamina tibia?
 Cur pendet tacita fistula cum lyra?
Parcentes ego dexteras
 Odi. Spargere rosas. Audiat inuidus
Dementem strepitum Lycus,
 Et uicina seni non habilis Lyco.
Spissa te nitidum coma,
 Puro te similem Telephe uestpero,
Tempestiua petit Chloe.
 Me lentus Glyceræ torret amor meæ.

AD PYRRHVM SODALEM admonēs,
 ne ab Amante foemina abstrahat Puerū,
 ob futurū periculum.

Ode. XX. Tricolos Tetraastrophos, ut, Iam sa-
 tis terris niuis atq; diræ.

- u - - - u - -
 - u - - - u - -
 - u - - - u - -
 - u - - - u - -

Onuides quanto moueas periclo
Pyrthe getulæ catulos lænæ.
 Dura post paulo fugies inaudax
 Prælia raptor,
Cum per obstantes inueniunt cæternas

Ibit insignem repetens Nearchum.

Grande certamen, tibi præda cedat

Maiores, an illi.

I nterim dum tu celeris sagittas

Promis, hæc dentes acuit timendos.

Arbiter pugnae posuisse nudo

Sub pede palmam

F ertur, et leni recreare uento

Sparsum odoratis humerum capillis,

Qualis aut Nireus fuit, aut aquosa

Raptus ab Ida.

AD AMPHORAM EODEM SECUM AN-

no natam, ut in Coruini gratiam

ueterusta uina promat.

Ode. XXI. Dicolos tetraastrophos, ut, Vides,

ut alta stet niue candidum.

-- u -- -- u --

-- u -- -- u --

-- u -- -- u --

-- u -- -- u --

Nata mecum consule Manlio,

Seu tu querelas, siue geris iocos,

Seu rixam, et insanos amores,

Seu facilem pia Testa somnum,

Quocumq; lectum nomine, massicum

Seruas, moueri digna bono die,

Descende, Coruino iubente,

Promere languidiora uina.

h 111

Non ille, quanquam Socraticis mader
Sermionibus, te negliget horridus.
Narratur et prisci Catonis
Sæpe mero caluisse uirtus.

Tu lene tormentum ingenio admoues
Plerumq; duro. tu sapientium
Curas, et arcanum ioco so
Consilium retegis Lyæo.

Tu spem reducis mentibus anxiiis,
Vireisq; et addis cornua pauperi,
Post te neque iratos trementi
Regum apices, neque militum arma.

Te, Liber, et si læta aderit Venus,
Segnesq; nodum soluere Gratia,
Vinaq; producent lucernæ,
Dum rediens fugat astra Phæbus.

IN DIANAM.

Ode. XXII. Dicolos tetraastrophos, ut, Iam
satis terris niuis, atque diræ.

- u - - - u - - u - -

- u - - - u - - u - -

- u - - - u - - u - -

- u - - - u - -

Ontium custos, nemorumq; uirgo,

m Quæ laboranters utero puellas

Ter uocata audis, adimisq; leto

Dina triformis,

Immineus uillæ tua pinus esto,

Quam per exactos ego lætus annos,
 Verris obliquum meditantis ictum
 Sanguine donem.

AD PHILLYREN, SV ADENS DEOS
 puris manibus, et bona conscien-
 tia colendos esse.

Ode. XXIII. Tricolos tetraastrophos, ut, Vi-
 des, ut alta stet nive candidum.

-- u - - - u - - u -
 -- u - - - u - - u -
 -- u - - - u - -
 - u - - u - - u - -

Oelo supinas si tuleris manus
 Nascente Luna rustica Philyre,
 Si thure placaris, et horna
 Fruge lareis, auida q; porca,
 Nec pestilentem sentiet Africum
 Fœcunda vitis, nec sterilem seges
 Rubiginem, aut dulces alumni
 Pomifero graue tempus anno.
 Nam quæ nivali pascitur Alcido
 Denota, quercus inter, et ilices,
 Aut crescit Albanus in herbis
 Victima, pontificum secures
 Cervicæ tinget. Te nihil attinet
 Tentare multa cæde bidentium
 Paruos coronantem marino
 Rore deos, fragiliq; myrto.

h iiii

Immunis aram si tetigit manus,
 Non sumptuosa blandior hostia,
 Mollibit auersos penates
 Farre pio, et saliente mica.

IN AVARVM, MINANS RELINQVEN-
 das esse diuitias indigno heredi, per
 luxuriam omnia consum-
 pturo, quæ male paratæ,
 male dilabuntur.

Ode. XXIIII. Dicolos distrophos, ut, Sic
 te diua potens Cypri.

-- -- -- --
 -- -- -- --

Natis opulentior
i Thesauris Arabum, et diuitis Indiæ,
 Cæmentis licet occupes
 Tyrrhenum omne tuis, et mare ponticum,
Si figit Adamantinos
 Summis uerticibus dira necessitas
Clauios, non animum metu,
 Non mortis laqueis expedit caput.
Campestres melius Scythæ,
 Quorum plaustrea uagis rite trahunt domos,
Viuunt, et rigidi Getæ,
 Immetata quibus iugera liberas
Fruges, et cæcerem ferunt,
 Nec cultura placet longior annua,
Defunctumq; laboribus

Aequali recreat sorte Vicarius.

- I**llic matre carentibus
Præignis mulier temperat innocens,
Nec dotata regit uirum
Coniux, nec nitido fidit adultero.
Dos est magna parentum
Virtus, et metuens alterius uiri
Certo foedere castitas.
Et peccare nefas, aut pretium est mori.
O quisquis uolet impias
Cedere, aut rabiem tollere ciuiam,
Si quæret pater urbium
Subscribi statuis, indomitam audeat
Refrenare licentiam
Clarus post genitis. quatenus, heu nefas,
Virtutem incolumem odimus,
Sublatam ex oculis quærimus inuidi?
Quid tristes querimonie,
Si non supplicio culpa reconditur?
Quid leges sine moribus
Vanæ proficiunt? si, neq; feruidis
Pars inclusa caloribus
Mundi, nec boreæ finitimum latus,
Duratæq; solo niues
Mercatorem abigunt? Horrida callidi
Vincunt æquora nauitæ.
Magnum pauperies opprobrium, iubet
Quid uis et facere, et pati,
Virtutisq; uiam deserit arduæ.
Vel nos in Capitolium,

Quo clamor uocat, et turba fauentium,
 Vel nos in mare proximum
 Gemmas, et lapides, aurum et inutile,
 Summi materiam mali,
 Mittamus. Scelerum si bene poenitet,
 Eradenda cupidinis
 Praui sunt elementa, et teneræ nimis
 Mentes asperioribus
 Formandæ studiis. Nescit equo rudis
 Aerere ingenuus puer,
 Venariq; timet ludere doctior,
 Seu græco iubeas trocho,
 Seu malis, uetita legibus alea.
 Cum periura patris fides
 Consortem socum fallat, et hospitem,
 Indignoq; pecuniam
 Hæredi properet. Scilicet improbæ
 Crescunt diuinæ. Tamen
 Curta nescio quid semper abest rei.

AD BACCHVM petens, ut se in suorū nemorū
 secreta ducat, ubi numine eius repletus,
 Cæsaris Augusti laudes canat.

Ode. XXV. Diolos distrophos, ut, Sic te diua
 potens Cypri.

-- -- -- --

-- -- -- --

Vo me Bacche rapis tui
 q Plenū? quæ nemora, et quos agor in specus

V elox mente noua? quibus
 Antris egregii Cæsaris audiar
A eternum meditans decus
 Stellis inferere, et concilio Iouis,
D icam insigne recens, adhuc
 Indictum ore alio. non secus in iugis
E somnis stupet Euhyas
 Hebrum prospiciens, et niue candidam
T hracen, ac pede barbaro
 Lustratam Rhodopen, ut mihi denio
R ipas, et uacuum nemus
 Mirari libet o Naiadum potens,
B accharumq; ualentium
 Procéras manibus uertere fraxinos,
N il paruum, aut humili modo,
 Nil mortale loquar. dulcæ periculum est
O Lenæe sequi deum
 Cingentem uiridi tempora pampino.

AD VENEREM, quod uelit illi lyram cōsecrare,
 et amare desinere, rogans ut uel una amoris
 plagæ superbam percutiat Chloen.

Ode. XXVI. Tricolos tetraastrophos, ut, Vides
 ut alta stet niue candidum.

-- 0 -- -- 00 -- 00
 -- 0 -- -- 00 -- 00
 -- 0 -- -- 0 --
 -- 00 -- 00 -- 0 -- 0

Ixi puellis nuper idoneus,
 Et militavi non sine gloria.
 Nunc arma, defunctumq; bello
 Barbiton hic paries habebit,
 I eum Marinae qui veneris latus
 Custodit. Hic hic ponite lucida
 Funalia, et uecters, et arcus
 Oppositis foribus minacers.
 O, quae beatam dina tenes Cyprum, et
 Memphim carentem Sythonia niue
 Regina, sublimi flagello
 Tange Chloen semel, arrogantem.

AD GALATEAM nauigaturam, eam de-
 terrens à nauigatione exemplo Europa.

Ode. XX VII. Diolos Tetrastrophos, ut, Iam
 satis terris niuis, atq; diræ.

- u - - - u - u - u

- u - - - u - u - -

- u - - - u - u - -

- u - -

Mpios parræ recinentis omen
 Ducat, et prægnans canis, aut ab agro
 Rana decurrens lupa Laniuino,
 Foetaq; Vulpes.
 R umpat et serpens iter institutum,
 S i per obliquum similis sagittæ
 T erruit Mannos. Ego quid timebo
 Prouidus auspex?

A nte qua
 I mbrum
 O sinem
 So
 s is licet f
 E t memot
 T è que na
 Ne
 s ed uides
 P ronus C
 A drie no
 Pen
 Hofium u
 s entant
 A equoris
 Ve
 s ic et Ew
 Credidit
 B ellus po
 Pa
 N uper in
 D ebita
 N ote sub
 Vi
 Que sim
 O ppidis
 F ilia na
 V
 V nde q
 V irgum

Ante quam stanters repetat paluders
Imbrium diuina auis imminentum,
Oscinem coruum prece suscitabo
Solis ab ortu.

Sis licet felix ubicunq; mauis,
Et memor nostri Galatea uiuas,
Tequae nec leuius uetet ire picus,
Nec uaga Cornix.

Sed uides quanto trepidet tumultus
Pronus Orion? ego quid sit ater
Adriae noui sinus, et quid albus
Peccet Iapix.

Hostium uxores, pueriq; caecos
Sentiant motus orientis Austri, et
Aequoris nigri fremitum, et trementers
Verbere ripas.

Sic et Europæ niueum dolofo
Credidit tauro latus, et scatentem
Belluis pontum, mediasq; fraudes
Palluit audax.

Nuper in pratis studiosa florum, et
Debitæ nymphis opifex coronæ
Nocte sublustri nihil, astra præter
Vidit et undas.

Quæ simul centum tetigit potentem
Oppidis Creten, pater o relictum
Filiæ nomen, pietasq; dixit
Victa furore.

Vnde? quo ueni? leuis una mors est
Virginum culpæ. uigilans ne ploro

Turpe commissum? an uitius carentem

Ludit imago

Vana? quæ porta fugiens eburna

Somnium ducit? melius ne fluctus

Ire per longos fuit, an recentis

Carpere flores?

Si quis infanem mihi nunc iuuentum

Dedat iratæ, lacerare ferro, et

Frangere enitar modo multum amati

Cornua tauri.

Impudens liqui patrios penates,

Impudens Horcum moror. O Deorum

Siquis hæc audis. utinam inter errem

Nuda leones.

Ante, quam turpis macies decentis

Occupet malas, teneræq; succus

Desuat prædæ, speciosa quero

Pascere tigres.

Vilis Europe, pater urget absens,

Quid mori cessas? potes hac ab orno

Pendulum Zona bene te secuta,

Ledere collum.

Sive te rupes, et acuta leto

Saxa delectant. age te procellæ

Crede ueloci, nisi herile manis

Carpere pensum

Ragus sanguis, dominæq; tradi

Barbaræ pellex. Aderat querenti

Perfidum ridens Venus, et remisso

Filius arcu.

Mox ubi lusit satis, abstinet
Dixit irarum, calidæq; rixæ,
Cum tibi inuisus laceranda reddet
 Cornua taurus.

Vxor inuicti Iouis esse nescis?
Mitte singultus. Bene ferre magnam
Disce fortunam. Tua sectus orbis
 Nomina ducet.

AD LYDEN, quod festo die Neptuniorum
 nil potius facturum sit, quam
 uinum depromere.

Ode. XXVIII. Dicolos distrophos, ut, Sic te
 diua potens Cypri.

— — — — —
 — — — — —
Esto quid potius die
f Neptuni faciam? prome reconditum
Lyde strenua cæcubum.

Munit æq; adhibe uim sapientiæ.
Inclinare meridiem
 Sentis, ac ueluti stet uolucris dies,
Paras diripere horreo
 Cessantem Bibuli consulis amphoram.
Nos cantabimus inuicem
 Neptunum, et uirides Nereidum comas.
Tu curua recines lyra
 Latonam, et celeris spicula Cynthia
Summo carmine, quæ Cnidon

Fulgenterisq; tenet Cycládas, et Paphon
Iunctis uisit oloribus.

Dicetur merita nox quoq; Nenia.

AD MECOENATEM INVI-
 tans eum ad epulas.

Ode XXIX. Dicolos tetraastrophos, ut, Vides,
 ut alta stet niue candidum.

-- u -- -- u --
 -- u -- -- u --
 -- u -- -- u --
 -- u -- -- u --

Yrrhena regum Progenies, tibi

Non ante uerso lene merum cado

Cum flore Mecœnas rosarum, et

Pressa tuis balamus capillis

Iandudum apud me est. Eripe te moræ,

Ne semper udum Tybur, et Esulæ

Decliuè contempleris aruum, et

Telegoni iuga parricidæ.

Fastidiosam desere copiam, et

Molem propinquam nubibus arduis.

Obmitte mirari beatæ

Fumum, et opes, strepitumq; Romæ.

Plerumq; gratæ diuitibus uices,

Mundæq; paruo sub lare pauperum

Cœnæ, sine aulæ, et ostro

Solliatam explicuere frontem.

Iam clarus occultum Andromedes pater

Ostendit

Ostendit ignem, iam Procyon furit,
Et stella uesani Leonis,
Sole dies referente siatōs,

I am pastor umbras cum grege languido,
Riuumq; fessus quærit, et horridi
Dumeta Syluani, caretq;
Ripa uagis taciturna uentis.

T u ciuitatem quis deceat status,
Curas, et Vrbi sollicitus times,
Quid Seres, et regnata Cyro
Bactra parent, Tanaisq; discors.

P rudens futuri temporis exitum
Caliginosa nocte premit Deus,
Ridetq; si mortalis ultra
Fastrepidat. Quod adest memento

C omponere æquus. Cætera fluminis,
Ritu feruntur, nunc medio alueo
Cum pace dilabentis Hetruscum
In mare, nunc lapides adesos,

S tirpisq; raptas, et pecus, et domos
Voluentis unda, non sine montium
Clamore, uicinæq; syluæ,
Cum fera dilunies quietos

I rritat amneis. Ille potens sui,
Lætusq; deget, cui licet in diem
Dixisse uixi. Cras uel atra
Nube polum Pater occupato,

V el sole puro, non tamen irritum
Quodcunq; retro est, efficiet, neq;
Diffinget, infectumq; reddet,

Quod fugiens semel hora uexit.

Fortuna saeuo laeta negocio, et
Ludum insolentem ludere pertinax,
Transmutat incertos honores,
Nunc mihi, nunc alii benigna.

Laudo manentem, si celeris quatit
Pennas, resigno quæ dedit, et mea
Virtute me inuoluo, probamq;
Pauperiem sine dote quaero.

Non est meum, si mugiat a fricis
Malus procellis, ad miseræ preces
Decurrere, et uotis pasci
Ne Cypriæ, Tyriæq; merces

Addant auaro diuitias mari.
Tunc me biremis præsidio scaphæ
Tutum per Aegæos tumultus
Aura feret, geminusq; Pollux.

AD MELPOMENEN, quod carmen
suum magis duraturū sit, quā
regum Pyramides.

Ode. XXXI. Monocolos, ut Mecænas
atauis edite regibus.

-- -- -- --

Xegi monumentum ære perennius,
e Regaliq; situ Pyramidum altius,
Quod non imber edax, non **A**quilo im-
Possit diruere, aut innumerabilis (tens
Annorum series, et fuga temporum.

Non omni
Vibit L
Cresam L
scindet cu
Dicit, qua
Et qua pa
Regnator p
Princeps, A
Deduxisse
Quæ sitam
Lauro cing

QVINT
C.

AD VEN
inde

Ode.

N

i R

N

S

Mater se

Non omnis moriar, multa q; pars mei
 Vitabit Libitinam. usq; ego postera
 Crescam laude recens, dum Capitolium
 Scandet cum tacita Virgine Pontifex.
 Dicar, qua uiolens obstrepit Aufidus,
 Et qua pauper aquæ Daunus agrestium
 Regnator populorum, ex humili potens
 Princeps, Aeolium carmen ad Italos
 Deduxisse modos. Sume superbiam
 Quæsitam meritis, et mihi Delphicæ
 Lauro cinge uolens Melpomene comam.

QVINTI HORATII FLACCI
 CARMINVM LIBER
 QVARTVS.

AD VENEREM, quod iam. L. annos natus
 indecenter res amatorias scribere
 cogatur ab Augusto.

Ode. I. Diculos distrophos, ut, Sic te
 dina potens Cypri.

-- -- -- --

-- -- -- --

i Ntermiſſa Venus diu
 Rurſus bella moues? parce precor, precor.
 Non ſum qualis eram, bonæ
 Sub regno Cynaræ. deſine dulcium
 Mater ſæua cupidinum

i ii

Circa lustra decem flectere mollibus
Iam durum imperiis. Abi
 Quo blandæ iuuenum te renocant preces.
Tempestuius in domo
 Pauli purpureis ales oloribus
Comessabere Maximi,
 Si torrere iecur quæris idoneum.
Nanq; et nobilis, et decens,
 Et pro sollicitis non tacitus reis,
Et centum puer artium,
 Late signa feret militiæ tuæ.
Et quandoq; potentior
 Largis muneribus riserit æmuli,
Albanos prope te lacus
 Ponet marmoream sub trabe Cypria.
Illic plurima naribus
 Duces thura, lyræq; et Berecynthiæ
Delectabere tibiæ
 Mistis carminibus non sine fistula.
Illic bis pueri die
 Numen cum teneris uirginibus tuum
Laudantes, pede candido
 In morem Salium, ter quatient humum.
Me nec Fœmina, nec Puer,
 Iam nec spes animi credula mutui,
Nec certare iuvat mero,
 Nec uincere nouis tempora floribus.
Sed cur heu Ligurine, cur
 Manat rara meas lacryma per genas?
Cur facunda parum decoro

Inter me
 N ostendit
 Iam cap
 T e per gra
 campi,
 AD
 La
 Ode
 Ina
 p Im
 Nit
 Monte de
 Quem su
 F ermet, im
 Pina
 L aurea de
 S en per da
 V erba des
 Le
 S en Deor
 S anguina
 M orie C

Inter uerba cadit lingua silentio?

N octurnis ego somniis

Iam captum teneo, iam uolucrum sequor

T e per gramina Martii

Campi, te per aquas dure uolubilers.

AD ANTONIVM IVLIVM DE
laudibus Pindari Lyrici poetæ.

Ode. II. Diolos Tetraſtrophos, ut, Iam
ſatis terris niuis, atq; diræ.

- - - - -

- - - - -

- - - - -

- - - - -

Indarum quisquis ſtudet æmulari

P Iule, ceratis ope Dædalea

Nititur pennis, uitreo daturus

Nomina ponto.

M onte decurrens, uelut Amnis, imbres,

Quem ſuper notas aluere ripas,

F eruet, immenſusq; ruit profundo

Pindarus ore,

L aurea donandus Apollinari,

S eu per audaces noua Dithyrambos

V erba deuoluit, numerisq; fertur

Lege ſolutis,

S eu Deos, Regesq; canit, Deorum

S anguinem, per quos cecidere iuſta

M orte Centauri, cecidit tremendæ

i iii

Flamma Chimææ,

S iue quos Elea domum reducit

P alma cœlestis, pugilem'ue, equum'ue

D icit, et centum potiore signis

Munere donat.

F lebili sponsæ iuuenem'ue raptum

P lorat, et uires, animumq; moresq;

A ureos deducit in astra, nigroq;

Inuidet Horco.

M ulta Dircaum lenat aura cycnum,

T endit Antoni quoties in altos

N ubium tractus. Ego A pis Matinae

More, modoq;

G rata carpentis Thyma per laborem

P lurimum, circa nemus, unidiq;

T yburis ripas, operosa paruos

Carmina fingo.

C oncines maiore Poeta plectro

C æsarem, quandoq; trahet ferocis

P er sacrum clium merita decorus

Fronde Sicambros,

Q uo nihil maius, melius'ue terris

F ata donauere, boniq; diui,

N ec dabunt, quamuis redeant in aurum

Tempora priscum.

C oncines lætosq; dies, et urbis

P ublicum ludum, super impetrato

F ortis Augusti reditu, forumq;

Litibus orbum.

T um meæ, siquid loquar audiendum,

Vocis accedet bona pars, et o Sol
 Pulcher, o laudande, canam recepto
 Cesare felix.

Tuq; dum procedis, Iò triumphe,
 Non semel dicemus Iò triumphe
 Civitas omnis, dabimusq; diuis
 Thura benignis.

Te decem tauri, totidemq; uaccæ,
 Me tener soluet vitulus relictæ
 Matre, qui largus inuenescit herbis
 In mea vota.

Fronte curuatos imitatus igneis
 Tertium Lunæ referentis ortum,
 Qua notam duxit niueus uideri,
 Cætera fuluus.

AD MELPOMENEN, non posse stu-
 dio poetico deditū, alii rei uacare.
 hinc de laudibus Deorum.

Ode. III. Dicolos distrophos, ut, Sic te
 diua potens Cypri.

-- -- -- --
 -- -- -- --

Vem tu Melpomene semel
 Nascentem placido lumine uideris,
 Illum non labor Isthmius
 Clarabit pugilem, non equus impiger
 Currus ducet Achaico
 Victorem, neq; res bellica delis

i iiii

O rnatum foliis ducem,
 Quod regum tumidas contuderit minas,
 O stendet Capitolio.
 Sed quæ Tybur aquæ fertile perflunne,
 Et spissæ nemorum comæ,
 Fingent Aeolio carmine nobilem.
 Romanae principis urbium
 Dignatur soboles inter amabiles
 Vatum ponere me choros.
 Et iam dente minus mordeor inuido.
 O testudinis aureæ
 Dulcem quæ strepitum Pieri temperas,
 O mutis quoque piscibus
 Donatura Cycni, si libeat, sonum,
 Totum muneris hoc tui,
 Quod monstror digito prætereuntium
 Romanae fidicen lyrae.
 Quod spiro, et placeo, si placeo, tuum est.

DE LAUDIBVS

Drusi.

Ode. IIII. Tricolos tetraastrophos, ut, Vides,
 ut alta stet nive candidum.

-- u -- -- u -- u

-- u -- -- u -- u

-- u -- u u -- u

-- u -- u u -- u

Valem ministrum fulminis alitem,

q Cui rex Deorum regnum in auers uagas

Permisit expertus fidelem
Iuppiter in Ganymede flauo,
Olm iuuentas, et patrius uigor
Nido laborum protulit inscium,
Verniq; iam nimbis remotis,
Insolitos docuere nifus
Venti, pauentem mox in ouilia
Demisit hostem uiuidus impetus,
Nunc in reluctantis dracones
Egit amor dapis, atq; pugnae,
Qualẽm ue lætis caprea pascuis
Intenta fuluæ matris ab ubere
Iam lacte depulsum leonem,
Dente nouo peritura uidit,
Videre Rhæti bella sub alpibus
Drusum gerentem, vindelici, quibus
Mos unde deductus per omne
Tempus Amazonia securi
Dextras obarmet, quærere distuli.
Nec scire fas est omnia. sed diu,
Lateq; uictrices cateruæ
Consiliis iuuenis reuictæ
Sensere quid mens rite, quid indoles
Nutrita faustis sub penetralibus
Posset, quid Augusti paternus
In pueros animus Neronis.
Fortes creantur fortibus, et bonis.
Est in iuuenis, est in equis patrum
Virtus, nec imbellem feroces
Progenerant aquilæ columbam.

Doctrina sed uim promouet insita
 Recti q; cultus pectora roborant.
 Ut cunque defecere mores,
 Dedecorant bene nata culpæ.

Quid debeas o Roma Neronibus
 Testis Metaurum flumen, et Hasdrubal
 Deuictus, et pulcher fugatis
 Ille dies Latio tenèbris,

Qui primus alma risit adorea.
 Dirus per urbers Afer it Italas,
 Ceu flamma per tedas, uel Eurus
 Per Siculas equitauit undas.

Post hoc secundis usque laboribus
 Romana pubes creuit, et impio
 Vastata Pœnorum tumultu
 Fana deos habuere rectos.

Dixit q; tandem perfidus H annibal,
 Cerui luporum præda rapacium
 Sectamur ultro, quos opimus
 Fallere, et effugere est triumphus.

Gens, quæ cremato fortis ab Illo
 Iactata Thuscis æquoribus sacra,
 Natos q; maturos q; patres
 Pertulit Ausonias ad urbers,

Duris ut ilex tonsa bipennibus
 Nigræ feraci frondis in Alcido
 Per damna, per cædes ab ipso
 Ducit opes, animum q; ferro.

Non Hydra secto corpore firmior
 Vina dolentem creuit in Herculem,

Monstrumue summisere Colchi
Maius, Echioniæ ue Thebæ.

Merses profundo, pulchrior euenit.
Luctere, multa proruet integrum
Cum laude victorem, geretq;
Prælia coniugibus loquenda.

Carthagini iam non ego nuntios
Mittam superbos. occidit, occidit
Spes omnis, et fortuna nostri
Nomini, Hasdrubale interempto.

Nil Claudie non efficient manus,
Quas et benigno numine Iuppiter
Defendit, et curæ sagaces
Expediunt per acuta bella.

AD AVGVSTVM diutius in transmarinis
prouinciis morantem.

Ode. V. Dicolos tetraastrophos, ut, Scriberis
uario fortis et hostium.

-- -- -- --
-- -- -- --
-- -- -- --
-- -- -- --

Iuis orte bonis, optime Romulæ
d Custos gentis, abes iam nimium diu
Maturum reditum pollicitus, patrum
Sancto concilio redi.

Lucem redde tuæ dux bone Patriæ.
Instar ueris enim uultus ubi tuus

Affulsit, populo gravior it dies,
Et soles melius nitent.

Vt mater iuuenem, quem notus inuido

Flatu Carpathii trans maris æquora

Cunctantem spacio longius annuo

Dulci detinet à domo,

Votis omnibusq; et precibus uocat,

Curuo nec faciem littore dimouet,

Sic desyderiis ista fidelibus

Quærit patria Cæsarem.

Tutus bos etenim rura perambulat.

Nutrit rura Ceres, almaq; faustitas.

Pacatum uolitant per mare Nauitæ.

Culpari metuit fides.

Nullis polluitur castæ domus stupris.

Mos, et lex maculosum edomuit nefas.

Laudantur simili prole puerperæ.

Culpam poena premit comes.

Quis Parthum paueat? quis gelidum Scythen?

Quis, Germania quos horrida parturit,

Fœtus incolumi Cæsare? quis feræ

Bellum curet Iberiæ?

Condit quisq; diem collibus in suis,

Et uitem uiduas ducat ad arbores,

Hinc ad uina redit lætus, et alteris

Te mensis adhibet Deum.

Te multa prece, te prosequitur mero

Diffuso pateris, et laribus tuum

Miscet numen, uti Græcia Castoris,

Et magni memor Herculis.

Longis o utinam Dux bone ferias
Praestes Hesperiae, dicimus integro
Sici mane die, dicimus uidi
 Cum sol Oceano subest.

AD APOLLINEM LAUDANS IPSVM,
 docensq; pueros, puellasq; armē seculare.

Ode. VI. Dicolos tetraastrophos, ut, Iam sa-
 tis terris niuis, atq; diræ.

- u - - - u - u - -

- u - - - u - u - u

- u - - - u - u - -

- u - -

Iue, quem proles Niobæa magnæ
d Vindicem linguæ, Tityosq; raptor
 Sensit, et Troiæ propè victor altæ
 Phthius Achilles

Cæteris maior, tibi niles impar,
Filius quamuis Thetidos Marinæ
Dardanas turreis quateret tremenda
 Cuspide pugnax.

Ille mordaci uelut icta ferro
Pinus, aut impulsa cupressus Euro,
Procidit late, posuitq; collum
 Puluere teucro.

Ille non inclusus equo Minervæ
Sacra mentito male feriatos
Troas, et lætam Priami choreis,
 Falleret aulam,

Sed palàm captis grauis, heu nefas heu,

Nescios fari pueros Achivis

Vreret flammis, etiam latentis

Matris in aluo,

Ni tuis victus, Venerisq; gratæ

Vocibus diuûm pater annuisset

Rebus Aeneæ potiore ductos

Alite muros.

Doctor argutæ Fidicen Thalæ

Phœbe, qui Xantho lauis amne crineris,

Dæniæ defende decus Camœnæ

Lewis Agyeû.

Spiritus Phœbus mihi, Phœbus artem

Carminis, nomenq; dedit poetæ.

Virginum primæ, pueriq; claris

Patribus orti,

Delia tutela deæ, fugacis

Lyncas, et ceruos cohibentis arcu,

Lesbium seruate pedem, meiq;

Pollicis ictum,

Rite Latonæ puerum carentes,

Rite crescentem face noctilucam,

Prospæram frugum, celeremq; pronos

Voluere mensers.

Nupta iam, dices ego Dis amicum,

Seculo festas referente lucas,

Reddidi carmen docilis modorum

Vatis Horati.

AD TO

tem

Ode. VII

versus est Her

Laudabunt al

modo.

Diffu-- gère

gramina--

scandus quif

Hypercatel

leba, hoc ma

diti--

-

-

-

-

-

-

-

-

-

-

-

-

-

-

-

-

-

-

-

-

-

-

-

-

-

-

-

-

-

AD TORQUATVM, notans per uerni
temporis descriptionem, rerum
omnium uicissitudinē.

Ode. VII. Dicolos distrophos. Primus quisque
uersus est Heroicus hexameter catalecticus, Qualis,
Laudabunt alii claram Rhodon, aut Mitylenen, hoc
modo.

Dīffū -- gērē nī -- 00 uēs rēdē -- 00 ūnt iā --
grāminā -- 00 cāmpīs --

Secundus quisq; est Dactylicus Archilochius dimi-
ter Hypercatalectus, constans duobus dactylis et syl-
laba, hoc modo.

ārbōrī -- 00 būsquē cō -- 00 mē --

-- 00 -- 00 -- 00 --

-- 00 -- 00 --

Iffugere nives, redeunt iā gramina cāpis,
d Arboribusq; comæ.

Mutat terra uicēs, et decrescētia ripas

Flumina prætēreunt.

Gratia cum nymphis, geminisq; sororibus audet
Ducere nuda choros.

Immortalia ne speres monet Annus, et alnum,
Quæ rapit Hora diem.

Frigora mitescunt Zephyris. uer proterit Aestas
Interitura, simul

Pomifer Autumnus fruges effuderit, et mox
Bruma recurrit iners.

Damna tamen celeres reparant cœlestia Lunæ.

Nos ubi decedimus,
 Quo pius Aeneas, quo Tullus dives, et Ancus,
 Pulvis, et umbra sumus.
 Quis scit an adiciant hodiernæ crastina summa
 Tempora Di superi?
 Cuncta manus avidas fugient hæredis, amico
 Quæ dederis animo.
 Cum semel occideris, et de te splendida Minos
 Fecerit arbitria,
 Non Torquate genus, non te facundia, non te
 Restituet pietas.
 Infernis neque enim tenebris Diana pudicum
 Liberat Hippolytum.
 Nec lethæa valet Theseus abrumperæ caro
 Vincula Perithoo.

AD MARTIVM Censorinum, nihil esse,
 quod homines magis immortales red
 dere possit, quam carmina.

Ode. VIII. Monocolos, ut, Mecænas ata
 uis edite regibus.

Onarem pateras, grataq; commodis
 d Censorine meis æra sodalibus,
 Donarem tripodas præmia fortium
 Graiorum, neque tu pessima munerum
 Ferres, diuite me scilicet artium,
 Quas aut Parrhasius protulit, aut Scopas,
 Hic saxo, liquidis ille coloribus

Solers

S olers nunc Hominem ponere, nunc Deum.
S ed non hæc mihi uis, non tibi talium
R es est, aut animus delitiarum egens.
G audes. carminibus, carmina possumus
D onare, et pretium dicere muneri.
N on incisa notis marmora publicis,
P er quæ spiritus, et uita redit bonis
P ost mortem duabus, non celeres fugæ,
R eiectæq; retrorsum Hannibalis minæ,
N on incendia Carthaginis impie
E ius, qui domita nomen ab Africa
L ucratus rediit, clarius indicant
L audes, quam Calabræ Pierides. Neque
S i chartæ sileant, quod benefeceris,
M ercedem tuleris. Quid foret Iliæ,
M auortisq; puer, si taciturnitas
O bstaret meritis inuida Romuli?
E reptum stygiis fluctibus Aeacum
V irtus, et fauor, et lingua potentium
V atum diuitibus consecrat insulis.
D I G N V M laude uirum Musa uetat mori.
C ælo Musa beat. Sic Iouis interest
O ptatis epulis impiger Hercules.
C larum Tyndaridæ sydus ab infimis
Q uassas eripiunt æquoribus rateris.
O rnatus uiridi tempora Pampino
L iber uota bonos ducit ad exitus.

AD MARCV M LOLLIV M, AFFIRMANS
immortalia fore sua scripta.

Ode IX. Tricolos Tetrastrophos, ut, Vides
ut alta stet niue candidum.

-- u -- -- u --

-- u -- -- u --

-- u -- -- u --

-- u -- -- u --

FI

E forte credas interitura, quæ

N Longe sonantem natus ad Ausfidum,

Non ante *vulgatas* per arters

Verba loquor socianda chordis.

N on, si priores Mæonius tenet

Sedens Homerus, Pindaricæ latent,

Cææq; et Alcæi minaces,

Stesichoriq; graues Camænæ.

N ec, siquid olim lusit Anacrëon,

Deleuit ætas. spirat adhuc amor,

Viuntq; commissi calores

Aeoliæ fidibus Puellæ.

N on sola comptos arsit adulteri

Criners, et aurum uestibus illitum

Mirata, regalesq; cultus,

Et comites, Helène Lacæna.

P rimus ue Teucer tela Cydonio

Direxit arcu. Non semel Ilios

Vexata. Non pugnavit ingens

Idomeneus, Sthenelus ue solus.

D icenda musis prælia, non ferox

Hector, uel acer Deiphobus grauers

Excepit ictus pro pudicis

Coniugib
vixere forte
Multi. Sed
Vrgentur,
Nocte, car
P A V L V I
Celata vir
Charis in
Tot ue tuos
I m p u n e L o
Oblinione
Rerumq; p
Temporib
Vindex anar
D V C E N
Confulq; n
Sed quones
I u d e x H O
Reient alto
Vultu, et p
Explici
N O N p o s s i
Recte beat
Nomen be
Munerib
Duramq; co
Peiusq; le
Non ille p
Ant part

Coniugibus, puerisq; primus.
Vixere fortes ante Agememnona
Multi. Sed omnes illacrymabiles
Vrgentur, ignoti; longa
Nocte, carent quia Vate sacro.
PAULVM sepultæ distat inertiae
Caelata uirtus. Non ego te meis
Chartis inornatum silebo,
Tot ue tuos patiar labores
Impune Lolli carpere liuidas
Obluiones. Est animus tibi,
Rerumq; prudens, et secundis
Temporibus, dubiisq; rectus
Vindex auaræ fraudis, et abstinens
DVCENTIS ad se cuncta pecuniae,
Consulq; non unius anni,
Sed quoties bonus, atque fidus
Iudex HONESTVM prætulit utili, et
Reiecit alto dona nocentium
Vultu, et per obstantes catervas
Explicuit sua uictor arma.
NON possidentem multa, uocaueris
Recte beatum. RECTIVS occupat
Nomen beati, qui deorum
Muneribus sapienter uti,
Duramq; callet pauperiem pati,
Peiusq; leto flagitium timet.
Non ille pro caris amicis,
Aut patria timidus perire.

IN LIGVRINVM *superbum pulchritu-*
dine, et donis Veneris, sed aliquan-
do turpem futurum.

Ode. X. Menocolos, ut, Tu ne quaesieris
 scire nefas quē mihi, quem tibi.

-- -- -- -- --

Crudelis adhuc, et Veneris muneribus
potens,

Insuperata tuæ cum ueniet pluma superbiæ,
E t quæ nunc humeris inuolitant, decederit comæ,
N unc et qui color est puniceæ flore prior rosæ,
M utatus Ligurinum in faciem uerterit hispidam,
D ices, heu (quoties te speculo uideris alterum)
Quæ mens est hodie, cur eadem non puero fuit?
V el cur his animis incolumes non redeunt genæ?

AD PHYLLIDEM *inuitans eam ad lætitiā*
conuiuii exhibendi Natali Mecænatis.

Ode. XI. Diocolos *tetrastrophos, ut, Iam sa-*
tis terris niuis, atque diræ.

-- -- -- -- --

-- -- -- -- --

-- -- -- -- --

-- -- -- -- --

St mihi noxum superantis annum
Plenus Albani Cadus. est in horto
Phylli nectendis Apium coronis.

Est eade
 m ulta, quac
 R idet argen
 v inctum uerbi
 sparg
 C unctis festin
 C urstant m
 s ordidum fla
 V erit
 V i tamen not
 C audis, idus
 Qui dies men
 Findit
 I ure solenni
 P enè natali
 L uce Mecæna
 Ordi
 T elephum, qu
 N on tuæ for
 D ines, et la
 Comp
 T erret amb
 S per, et exem
 P egis, terr
 Belle
 S E M P E
 Quam licet
 D isparem
 Fina
 (N on enim

E st e d e r æ u i s

M u l t a, q u a c r i n e i s r e l i g a t a f u l g e s.

R i d e t a r g e n t o d o m u s. a r a c a s t i s

V i n c t a u e r b e n i s, a u e t i m m o l a t o

S p a r g i e r a g n o.

C u n c t a f e s t i n a t m a n u s. H u c, e t i l l u c

C u r s i t a n t m i s t æ p u e r i s p u e l l æ.

S o r d i d u m f l a m m æ t r e p i d a n t r o t a n t e s

V e r t i c e f u m u m.

V t t a m e n n o r i s, q u i b u s a d u o c e r i s

G a u d i i s, i d u s t i b i s u n t a g e n d æ,

Q u i d i e s m e n s e m V e n e r i s M a r i n æ

F i n d i t A p r i l e m.

I u r e s o l e n n i s m i h i, s a n c t i o r q;

P e n è n a t a l i p r o p r i o, q u o d e x h a c

L u c e M e c æ n a s m e u s a f f l u e n t e r i s

O r d i n a t a n n o s.

T e l e p h u m, q u e m t u p e t i s, o c c u p a u i t

N o n t u æ s o r t i s i n u e n e m p u e l l a

D i n e s, e t l a s c i u a, t e n e t q; g r a t a

C o m p e d e u i n c t u m.

T e r r e t a m b u s t u s P h a è t h o n a u a r a s

S p e s, e t e x e m p l u m g r a u e p r æ b e t a l e s

P e g a s u s, t e r r e n u m e q u i t e m g r a u a t u s

B e l l e r o p h o n t e m.

S E M P E R e t t e d i g n a s e q u a r e, e t u l t r a

Q u à m l i c e t, s p e r a r e, n e f a s p u t a n d o,

D i s p a r e m u i t e s, A g e i a m m e o r u m

F i n i s a m o r u m,

(N o n e n i m p o s t h a c a l i a c a l e b o

k i i i

Fœmina)condisce modos, amanda
Voce quos reddas. Minuentur atræ
Carminē curæ.

AD VERGILIUM negotiatorem, inuitans
eum ad Conuiuia, quod tempora ue-
ris sitim adduxerint.

Ode XII. Dicolos tetraſtrophos, ut, Scribe-
ris uario fortis, et hoſtium.

-- -- -- --
-- -- -- --
-- -- -- --
-- -- -- --

Am ueris comites, quæ mare temperant,
i Impellunt animæ lintea Thraciæ,
Iam nec prata rigent, nec fluiui ſtrepunt
Hyberna niue turgidi.

Nidum ponit, Itym flebiliter gemens
Infelix auis, et Cecropiæ domus
Aeternum opprobrium, quod male barbaras
Regum eſt ulta libidines.

Dicunt in tenero gramine pinguium
Custodes ouium carmina fiſtula,
Delectantq; Deum, cui pecus, et nigri
Colles Arcadiæ placent.

Adduxere ſitim tempora Vergili.
Sed preſſum calibus ducere Liberum
Si geſtis, iuuenum nobilium cliens,
Nardo uina merebere.

Nardi pa
Quinque
Sper dom

Cur

A d quæ ſ

Velox me

I minime

Plena

Vtrum po

Nigroſum

Miſæ ſtult

DVLCE

IN LY

Ode XI

mi

V

A

V

Ludiq

E t cantu

Lentur

Doctæ

Pulch

Nardi parvus onyx eliciet cadum,
 Qui nunc Sulpitiis accubat horreis,
 Spes donare nouas largus, amaraq;
 Curarum eluere efficit.

Ad quæ si properas gaudia, cum tua
 Verox mercede ueni. non ego te meis
 Immunem meditor tingere poculis,
 Plena diues ut in domo.

Verum pone moras, et studium lucri.
 Nigrorumq; memor dum licet ignium
 Misce stultitiam consiliis breuem.
 DVLCE est desipere in loco.

IN LYCEN ANVM FACTAM, FASTI-
 diri à iuuenibus.

Ode. XIII. Tricolos tetraastrophos, ut, Quis
 multa gracilis te puer in rosa.

-- -- UU -- UU -- U --
 -- -- UU -- UU -- UU
 -- -- UU --
 -- -- UU -- U --

Vdiuere Lyce Di mea uota, Di
 Audiuere Lyce. sis anus, et tamen
 Vis formosa uideri.
 Ludisq; et bibis impudens.
 Et cantu tremulo pota cupidinem
 Lentum sollicitas ille uirentis, et
 Docte psallere Chiæ,
 Pulchris excubat in genis.

k iiii

I mportunus enim transuolat aridas
Quercus, et refugit te, quia luridi
 Dentes, te quia rugæ
 Turpant, et capitis niues.

N ec cœ referunt iam tibi purpuræ,
 Nec clari lapides tempora, quæ semel
 Notis condita fâstis,
 Inclusit uolucris dies.

Q uo fugit Venus? heu quôue color decens?
 Quo motus? quid habes illius, illius,
 Quæ spirabat amores,
 Quæ me surpuerat mihi?

F elix post Cynaram, notâq; et artium
 Gratarum facies. sed Cynaræ breuiter
 Annos fata dederunt,
 Seruatura diu parem

C orniciſ uetulæ temporibus Lycen,
 Possent ut iuuenes uisere feruidi
 Multo non sine risu
 Dilapsam in aneres facem.

AD AVGVSTVM ostendens neq; a senatu,
 neq; à populo dignos illi unquam pro
 meritis honores reddi posse.

Ode. XIII. Tricolos Tetraſtrophos, ut, Vi-
 des, ut alta stet niue candidum.

-- u -- -- u --
 -- u -- -- u --
 -- u -- -- u --
 -- u -- -- u --

Vae cura patrum, quæ ue Quiritium
q Plenis honorum muneribus, tuas
Auguste uirtutes in æuum
Per titulos, memoresq; fastos
A eternet?o qua sol habitabilis
Illustrat oras Maxime Principum,
Quem Legis expertes Latinae
Vindelici didicere nuper,
Quid Marte posses. milite nam tuo
Drusus Gelonos, implacidum genus,
Brennosq; uelocis, et arcis
Alpibus impositas tremendis
D eiecit acer plus uice simplici.
Maior Neronum mox graue praelium
Commisit, immanesq; Rhætos
Auspicis pepulit secundis,
S pectandus in certamine Martio,
Deuota morti pectora liberae
Quantis fatigaret ruinis,
Indomitas prope qualis undas
E xercet Auster Pleiadum choro
Scindente nubem, impiger hostium
Vexare turmas, et frementem
Mittere equum medios per ignes.
S ic tauriformis uoluitur Aufidus,
Qui regna Dauni præfluit Appuli,
Cum sæuit, horrendamq; cultis
Diluiem minitatur agris,
V t barbarorum Claudius agmina
Ferrata uasto diruit impetu,

Primosq; et extremos metendo
 Strauit humi sine clade uictor,
Te copias, te consilium, et tuos
 Præbente diuos. nam tibi, quo die
 Portus Alexandræa supplex,
 Et uaciam patefecit aulam,
Fortuna lustrò prospera tertio
 Belli secundos reddidit exitus,
 Laudemq; et optatum per actis
 Imperius decus arrogauit.
Te Cantaber non ante domabilis,
 Medusq; et Indus, te profugus Scythes
 Miratur, o tutela præsens
 Italiæ, dominæq; Romæ.
Te fontium qui cælat origines
 Nilusq; et Ister, te rapidus Tigris,
 Te belluosus qui remotis
 Obstrepit Oceanus Britânis,
Te non pauentis funera Galliæ,
 Duræq; tellus audit Iberiæ.
 Te cæde gaudentes Sicambri,
 Compositis uenerantur armis.

DE LAUDIBVS AVGVSTI

Cæsaris.

Ode. XV. Tricolos tetraſtrophos, ut, Vides
 ut alta ſtet niue candidum.

-- u -- -- uu --
 -- u -- -- uu --
 -- u -- -- u --
 -- uu -- uu -- u --

Hæbus uolentem prælia me loqui,
PVictas et Vrbes, increpuit lyra,
Ne parua Tyrrhenum per æquor
Vela darem. Tua Cæsar ætas
Fruges et agris rettulit uberes,
Et signa nostro restituit Ioui,
Direpta Parthorum superbis
Postibus, et uacuum duellis
Ianum Quirini clausit, et ordinem
Rectum, et uaganti frena licentiæ
Iniecit, amouitq; culpas,
Et ueteres reuocauit artes,
Per quas Latinum nomen, et Italæ
Creuere uires, fama q; et imperi
Porrecta Maestas ad ortum
Solis ab Hesperio cubili.
Custode rerum Cæsare, non furor
Ciuis, aut uis eximet otium,
Non ira, quæ procūdit enses,
Et miseras inimicat urbes.
Non qui profundum Danubium bibune
Edicta rumpent Iulia, non Getæ,
Non Seres, infidiue Persæ,
Non Tanaim prope flumen orti.
Nosq; et profestis lucibus, et sacris
Inter iocosi munera Liberi
Cum prole, matronisq; nostris,
Rite deos prius apprecati,
Virtute functos more patrum duces,
Lydis remisto carmine tibiis,

Troiamq; et Anchisen, et almæ
Progeniem Veneris canemus.

QVINTI HORATII FLACCI
EPODON LIBER.

AD MECOENATEM euntem cum
Augusto aduersum Antoniū,
et Cleopatram.

Ode prima. Dicolos distrophos. Primus quisq; uer-
sus est Iambicus Hipponactius Trimeter Acatale-
ctus, constans è sex Iambis, recepto tamen in locis im-
paribus etiam Spondeo, hoc modo.

Ibīs -- libūr -- nīs in -- tēr āl -- tā nā --
uūm

Secundus quisq; est Iambicus Archilochius Dime-
ter Acatalectus constans quatuor Iambis, recepto ta-
men in locis imparibus etiam Spondeo, hoc modo.

Amī -- cē prō -- pūgnā -- cūlā

-- -- -- -- --
-- -- -- --

Bis Liburnis inter alta nauium

Amice propugnacula,

i Paratus omne Cæsaris periculum

Subire Mecœnas tuo.

Quid nos? quibus te uita sit superstita

Iucunda, si contra grauis,

Vtrum ne iussi persequemur otium

Non dulce, ni tecum simul?

An hunc laborem mente laturo, decet

Quem ferre non molles viros,

Feremus? et te uel per alpium iuga,

Inhospitalem et Caucasum,

Vel occidentis usque ad ultimum sinum,

Forti sequemur pectore?

Roges, tuum labore quid iuueni meo

Imbellis, ac firmus parum,

Comes minore sum futurus in metu,

Qui maior absentes habet,

Vt assidens implumibus pullis auis

Serpentium allapsus timet

Magis relictis, non, ut adsit, auxili

Latura plus praesentibus.

Libenter hoc, et omne militabitur

Bellum in tuae spem gratiae,

Non ut iuuenis illigata pluribus

Aratra nitantur meis,

Pecus ue Calabris ante sydus feruidum

Lucana mutet pascua,

Nec ut superni uilla candens Thusculi

Circa tangat moenia.

Satis superq; me benignitas tua

Ditauit. Haud parauero,

Quod, aut auarus, ut Chremes, terra premam,

Discinctus aut perdam ut nepos.

DE LAUDIBVS

rusticae uitae.

Ode. II. Dicolos distrophos, ut, Ibis
liburnis inter alta navium.

— — — — —
— — — — —

Eatus ille, qui procul negociis,
b Ut prisca gens mortalium,
Paterna rura bobus exercet suis,
Solutus omni foenore.

Nec excitatur classico miles truci,
Nec horret iratum mare.

Forumq; uitat, et superba ciuium
Potentiorum limina.

Ergo aut adulta uitium propagine
Altas maritat populos,

Aut in reducta ualle mugientium
Prospectat errantes greges.

Inutilesq; falce ramos amputans,
Feliciores inserit.

Aut pressa puris mella condit amphoris,
Aut tondet infirmas oues.

Vel cum decorum mitibus pomis caput
Autumnus aruis extulit,

Ut gaudet insitua decerpens pyra,
Certantem et unam purpure,

Qua muneretur te Priape, et te pater
Syluane tutor finium.

Libet iacere modo sub antiqua ilice,
Modo in tenaci gramine.

Labuntur altis interim ripis aquæ.

Querunt
antesq; lym
somnos qu
A t cum tota
Imbres, ni
A ut trudit
Apros in o
A ut ante leu
Turdus eda
audumq; l
Inonda ca
Quis non mal
Hec inter o
Quod si pudic
Domum, at
idina qualis
Pernias uxo
actum uetu
Lassi sub a
claudensq; t
Disfensa sic
thorna dul
Dapes inem
Non me lucri
Magis ne R
iquos Eois
Hyems ad
Non a fra
Non Att
lucandior,

Queruntur in syluis aues.

Fontesq; lymphis obstrepuunt manantibus,
Somnos quod inuitet leuers.

At cum tonantis annus Hybernus Iouis
Imbreis, niueisq; comparat,

Aut trudit acereis hinc et hinc multa cane
Apros in obstanters plagas,

Aut amite leui rara tendit retia,
Turdis edacibus dolos.

Pavidumq; leporem, et aduenam laqueo gruem
Iucunda capiat præmia.

Quis non malorum, quas amor curas habet,
Hæc inter obliuiscitur?

Quod si pudica mulier in partem inuet
Domum, atque dulcers liberos,

Sabina qualis, aut perusta solibus
Pernias uxor Appuli,

Sacrum uetustis extruat lignis focum
Lassi sub aduentum uiri,

Claudensq; textis cratibus lætum pecus,
Distenta sicæc ubera,

Et horna dulci uina promens dolio
Dapes inemptas apparet,

Non me lucrina inuerint conchylia,
Magis ue Rhombus, aut Scari,

Si quos Eois intonata fluctibus
Hyems ad hoc uertat mare.

Non A fra auis descendat in uentrem meum.
Non Attagen Ionicus

Iucundior, quam lecta de pinguiſſimis

Oliua ramis arborum,
A ut herba Lapatbi prata amantis, et graue
 Maluæ salubres corpori,
V el agna festis cæsa terminalibus,
 Vel hædus ereptus Lupo.
H as inter epulas, ut iuuat pastas oues
 Videre properantes domum,
V idere fessos uomeres inuersum boues
 Collo trahentes languido,
P ositosq; uernas, ditis examen domus,
 Circumrenidentes lareis.
H æc ubi locutus foenerator Alphius,
 Iam iam futurus rusticus,
O mnem relegit idibus pecuniam,
 Quærit Calendis ponere.

AD MECOENATEM
 allium detestans.

Ode. III. Diæolos Distrophos, ut, Ibis
 liburnis inter alta nauium.

— — — — —

— — — — —

Arentis olim si quis impia manus
p senile guttur fregerit,
 Edat cicutis allium nocentius.
O dura messorum Ilia,
 Quid hoc ueneni scuit in præcordiis?
 Num uiperinus his cruor
I noctus herbis me fefellit? an malas
 Canidia tractauit dapēs?

Vt Argonautas

Vt Argonautas præter omnes candidum
Medea mirata est ducem

I gnota tauris illigaturum iuga,
Perunxit hoc Iasonem.

Hoc delibutis ulta donis pellicem,
Serpente fugit alite.

Nec tantus unquam syderum in se dit uapor
Siticulosæ Apuliæ,

Nec munus humeris efficax Herculis
Inarsit æstuosius.

At siquid unquam tale concupiueris
Iocose Mecenas, precor

Manum puella suauio opponat tuo,
Extrema et in sponda cubet.

IN MENAM LIBERTVM

Pompeii magni.

Ecloga. III. Dicolos distrophos, ut, Ibis
liburnis inter alta nauium.

— — — — —
— — — — —

Vpis, et agnis quanta sortito obtigit,
l Tecum mihi discordia est,
Ibericis peruste funibus latus,
Et crura dura compede.

Licet superbus ambules pecunia,
FORTVNA non mutat genus.

Vides ne sacram metiente te uiam
Cum bis ter ulnarum toga,

V t ora uertat huc, et huc euntium
 Liberrima indignatio?
 S ectus flagellis hic triumviralibus
 Praeonis ad fastidium,
 A rat Falerni mille fundi iugera,
 Et Appiam mannis terit,
 S edilibusq; magnus in primis eques
 Othone contempto sedet.
 Quid attinet tot ora nauium graui
 Rostrata duci pondere
 C ontra latrones, atque seruilem manum,
 Hoc hoc tribuno militum?

IN CANIDIAM

Veneticam

Ode. V. Diolos distrophos, ut, Ibis libur-
 nis inter alta nauium.

— — — — —
 — — — — —

T o deorum quisquis in caelo regis
 4 Terras, et humanum genus,
 Quid iste fert tumultus? aut quid omnium
 Vultus in unum me truces?
 P er liberos te, si uocata partibus
 Lucina ueris affuit,
 P er hoc inane purpuræ decus precor,
 Per improbatum hæc Iouem,
 Quid ut noueræ me intueris? aut uti
 Petita ferro bellua?

Vt hæc trementi questus ore constitit
Insignibus raptis puer
Impube corpus, quale posset impia
Mollire Thracum pectora,
Canidia breuibus implicata uiperis,
Crineis, et incomptum caput,
Iubet sepulchris caprificos erutas,
Iubet Cupressus funebreis,
Et uncta turpis ouarane sanguine,
Plumamq; nocturnæ strigis,
Herbasq; quas et Colchos, atq; Iberia
Mittit uenenorum ferax,
Et ossa ab ore raptæ ieiunæ canis
Flammis aduri Colchias.
At expedita Sagana, per totam domum
Spargens auernales aquas,
Horret capillis, ut marinus asperis
Echinus, aut currens A per.
Abacta nulla uia conscientia,
Ligonibus duris humum
Exhauriebat, ingemens laboribus,
Quo posset infossus puer
Longo die bis, ter ue mutata dapis.
Inemori spectaculo,
Cum promineret ore, quantum extant aqua
Suspendenda mento corpora,
Exerta uti medulla, et aridum iecur
Amoris esset poculum,
Interminato cum semel fixæ cibo
Intabuissent pupulæ.

Non defuisse masculæ libidinis
 Ariminensem Foliam
 Et otiosa credidit Neapolis,
 Et omne uicinum oppidum,
 Quæ sydera excantata uoce Thessala,
 Lunamq; cœlo deripit.
 Hic irrefectum sæna dente liuido
 Canidia rodens pollicem,
 Quid dixit? aut quid tacuit? O Rebus meis
 Non infideles arbitra
 Nox, et Diana, quæ silentium regis,
 Arcana cum fiunt sacra,
 Nunc nunc adeste, nunc in hostiles domos
 Iram, atque numen uertite.
 Formidolosus dum latent syluis feræ
 Dulci sopore languidæ,
 Senem, quod omnes rideant, adulterum
 Latrent suburbanæ canes,
 Nardo perunctum, quale non perfectius
 Mææ laborarunt manus.
 Quid accidit? cur dira barbaræ minus
 Venena Medæe ualent?
 Quibus superba fugit ulta pellicem
 Magni Creontis filiam,
 Cum Palla, tabo munus imbutum, nouam
 Incendio nuptam abstulit?
 Atqui nec herba, nec latens in asperis
 Radix fefellit me locus.
 Indormit unctis omnium cubilibus
 Oblivione pellicum.

A h, ab, sola
 Scientior
 Non uisitat
 O multa
 A d me recu
 Maris re
 Mius para
 Fastidien
 P riuq; cœ
 Tellure p
 Quam non a
 Bitumen a
 s ab hac pu
 Lenire me
 s ed dubius
 Misi thye
 y enea, mag
 Conuerter
 Diris agm
 Nulla ex
 Quin, ubi p
 Nocturn
 P etamq; m
 Quæ m
 E t inquit
 Pauore
 V oturba
 Contors
 P ostinse p
 Et exq

A h, ah, solutus ambulat ueneficæ
Scientioris carmine.
N on usitatis V are potionibus
O multa fleturum caput,
A d me recurres, nec uocata mens tua
Marsis redibit uocibus.
M aius parabo, maius infundam tibi
Fastidienti poculum,
P riusq; cœlum sidet inferius mari
Tellure porrecta super,
Q uam non amore sic meo flagres, uti
Bitumen atris ignibus.
S ub hæc puer, iam non, ut ante, mollibus
Lenire uerbis impias,
S ed dubius unde rumperet silentium,
Misit thyesteas preces.
V enena, magnum fas, nefasq; non ualent
Conuertere humanam uicem.
D iris agam uos. dira detestatio
Nulla expiatur uictima.
Q uin, ubi perire iussus expirauero,
Nocturnus occurram furor,
P etamq; uultus umbra curuis unguibus,
Q uæ uis Deorum est manium,
E t inquietis assidens præcordiis,
Pauore somnos auferam.
V os turba uicatim hinc, et hinc saxis petens
Contundet obscœnas anus.
P ost insepulta membra different lupi,
Et exquilinæ alites.

N eq; hoc, parentes heu mihi superstites,
Effugerit spectaculum.

IN QVENDAM MALEDICVM

Poetam.

Ode. VI. Dicolos distrophos, ut, Ibis libur-
nis inter alta nauium

— — — — —
— — — — —

Vid immerenters hospites uexas canis

q Ignauus aduersum lupos?

Quin huc inanens, si potes, uertis minas,

Et me remorsurum petis.

N am qualis aut molossus, aut fuluus Lacon,
Amicanis pastoribus,

A gam per altis aure sublata niuers,

Quaecunq; praecedet fera.

T u cum timenda uoce complesti nemus,
Proiectum odoraris cibum.

C aue, caue, nanq; in malos asperrimus
Parata tollo cornua.

Qualis Lycambæ spretus infido gener,
Aut acer hostis Bubalo.

A n si quis atro dente me petiuerit,
Inultus ut flebo puer.

IN BELLVM CIVILE GESTVM

contra Brutum, et Cassium.

Ode. VII. Dicolos distrophos, ut, Ibis liburnis inter alta navium.

-- 0 -- 00 0 -- 0 --
-- 0 -- 0 -- 0 --

Voquo scelesti ruitis? aut cur dexteris
 ¶ Aptantur enses conditi?
 Parum ne campis, atq; Neptuno super
 Fustum est Latini sanguinis?
 Non ut superbas inuidæ Carthaginis
 Romanus arceis ureret,
 Intactus aut Britānus ut descenderet
 Sacra catenatus uia,
 Sed ut secundum uota Parthorum, sua,
 Vrbs hæc periret dextera.
 Neq; hic lupis mos, nec fuit leonibus
 Vnquam, nisi indisspar feris.
 Furor ne cæcus, an rapit uis acrior,
 An culpa? responsum date.
 Tacent, et ora pallor albus inficit,
 Mentēsq; percussæ stupent.
 Sic est. acerba fata Romanos agunt,
 Scelusq; fraternæ necis,
 Ut immerentis fluxit in terram Remi
 Sacer nepotibus cruor.

IN ANVM LIBI
 dinosam.

Ode. VIII. Dicolos distrophos, ut, Ibis
 liburnis inter alta navium.

l iiii

Ogare longo putidam te seculo,
 r Vireis quid enervet meas,
 Cum sit tibi dens ater, et rugis uetus
 Frontem senectus exaret,
 Hietq; turpis inter aridas nates
 Podex, uelut crudæ bouis.
 Sed incitat me pectus, et mammæ putres,
 Equina quales ubera,
 Venterq; mollis, et femur tumentibus
 Exile furis additum.
 Esto beata. furus, atq; imagines
 Ducant triumphales tuum,
 Nec sit marita, quæ rotundioribus
 Onusta Bacis ambulet.
 Quid? quod libelli Stoici inter sericos
 Iacere puluillos amant?
 Illitterati num minus nervi rigent?
 Minus ne languet fascinum?
 Quod ut superbo prouoces ab inguine,
 Ore allaborandum est tibi.

DE BELLO ACTIACO, QVOD
 cum Antonio & Cleopatra à Cæsare
 Augusto gestum est.

Ode. IX. Dicolos distrophos, ut, Ibis libur-
 nis inter alta nauium.

Vando repostum cæcubū ad festas dapes
q Victore lætus Cæsare,
Tecum sub alta (sic Ioni gratum) domo
Beate Mecænas bibam,
S onante mistum tibiis cæcumen lyra,
Hæc Dorium, illis Barbarum,
V t nuper, actus cum freto Neptunius
Dux fugit uestis nauibus,
M inatus Vrbi vincla, quæ detraxerat
Seruis amicus perfidis?
R omanus, (eheu posteri negabitis,)
E manapatus fœminæ
F ert uallum, et arma miles, et spadonibus
Seruire rugosis potest,
I nterq; signa turpe militaria
Sol afficiat Conopeum.
A d hūc frementis uerterunt bis mille equos
Galli canentes Cæsarem,
H ostiliumq; nauium portu latent
Puppæ sinistrorsum citæ.
I ò triumphæ, tu moraris aureos
Currus, et intactas boues.
I ò triumphæ, nec Iugurthino parem
Bello reportasti ducem,
N eq; Africano, cui super Carthaginem
Virtus sepulchrum condidit.
T erra, mariq; uictus hostis punico
Lugubre mutauit sagum,
A ut ille centum nobilem Cretam urbibus
Ventis iturus non suis,

Exercitatus aut petit Syrteris noto,
Aut fertur incerto mari.

Capaciores affer huc puer Scyphos,
Et chia uina, aut Lesbia,

Vel quod fluentem nauseam coerceat,
Metire nobis cæcubum.

Curam, metumq; Cæsaris rerum, inuat
Dulci lyæo soluere.

IMPRECATUR TEMPESTATEM IN
Menium pessimum Poetam.

Ode. X. Dicolos distrophos, ut, Ibis liburnis
inter alta nauium.

— — — — —
— — — — —

Ala soluta nauis exit alite
m Ferens olentem Menium.

Vt horridis utrumque uerberes latus,
Auster memento fluctibus.

Niger rudentes Euris inuerso mari,
Fractisq; remos differat.

Insurgat Aquilo, quantus altis montibus
Frangit trementis ilices.

Nec sydus atra nocte amicum appareat,
Quatristis Orion cadit.

Quietiore nec feratur æquore,
Quam Graia uictorum manus,

Cum Pallàs usto uertit iram ab Ilío
In impiam Aiæcis ratem.

O quantus
Tibiq;
E rilla non
Preces et
I orius uel
Noto cari
O pima quo
Porrecta
Libidino su
Et Agna

AD PEC
pua

Ode. XI.
sae est Iambi
Qualis ille,
modo.
pcti -- m
nat --
Secundus ne
mimere Her
Dactylis, et
pito tamen in
modo.
Scribere --
ciliu --

O quantus instat nauidis sudor tuis,
 Tibiq; pallor lutens,
 Et illa non uirilis ciulatio,
 Preces et auersum ad Iouem,
 I onius udo cum remugiens sinus,
 Noto carinam ruperit.
 O pima quod si præda curuo littore
 Porrecta mergos iuuerit,
 Libidinosus immolabitur Caper,
 Et Agna tempestatibus.

AD PECTIVM INDICANS, se amore ca-
 ptum non posse uersus scribere.

Ode. XI. Diolos distrophos. Primus quisq; uer-
 sus est Iambicus Hipponactius Trimeter Acatalectus
 Qualis ille, Ibis liburnis inter alta nauium, hoc
 modo.

Pēcti -- nīhīl -- mē sī -- cūt ān -- tēā -- iū-
 uāt --

Secundus uero quisq; est Sapphicus constans Penthe-
 mimere Heroica et Dimetro Iambico idest e duobus
 Dactylis, et syllaba, deinde e quatuor Iambis, rece-
 pto tamen in locis imparibus etiam Spondeo, hoc
 modo.

Scribēre -- uērsicū -- lōs -- amō -- rēpēr --
 cūlsūm -- grāuī --

-- -- -- -- --
 -- -- -- -- --

Ecti, nihil me, sicut antea, iuvat
 p Scribere uersiculos, amore perculsum graui,
 Amore, qui me præter omnes, ex petit
 Mollibus in pueris, aut in puellis urere.
 H ic tertius Decembris, ex quo desiti
 Inachia furere, syluis honorem decutit.
 H eu me per urbem (nam pudet tanti mali)
 Fabula quanta fui. conuiuiorum et poenitet,
 I n quis amantem et languor, et silentium
 Arguit, et latere petitus imo spiritus.
 C ontraq; lucrum, nil ualere candidum
 Rauperis ingenium querebar applorans tibi,
 S imul calentis inuerecundus Deus
 Feruidiora mero arcana promorat loco.
 Q uod si meis inæstuat præcordiis
 Libera bilis, ut hæc ingrata uentis diuidat
 F omenta uulnus nil malum leuantia,
 Desinet imparibus certare summotus pudor.
 V bi hæc seuerus te palàm laudaueram,
 Iussus abire domum, ferebar incerto pede
 A d non amicos heu mihi postea, et heu
 Limina dura, quibus lumbos, et infregi latus.
 N unc gloriantis quanlibet mulierculam
 Vincere mollitia, amor Lycæi me tenet,
 V nde expedire non amicorum queant
 Libera consilia, nec contumeliæ graues,
 S ed alius ardor, aut puellæ candidæ,
 Aut teretis pueri longam renodantis comam.

AD MV
Ode XII

Vidit

q M
Mittis

Namq; sag

olypus, an

Quam can

Quis sudor

Crescit odo

Indomitam p

Iam manee

Intore pho

Tenta cubi

Vel mea cu

Inachia la

Inachiam ter

Mollis opu

Libia quæ

Cum mihi

Cuius in ma

Quam m

M. uiribus

Cui prop

AD MVLIEREM FOEDAM, et anum.

Ode. XII. Dicolos distrophos, ut, Laudabunt
alii clarā Rhodon aut
Mitylenen.

— — — — —
— — — — —

Vid tibi uis mulier nigris dignissima barris?
q Munera cur mihi, quid ue tabellas
Mittis nec firmo iuueni, nec naris obesæ?
Nanq; sagacius unus odoror,
P olypus, an grauis hirsutis cubet hircus in alis,
Quam canis acer, ubi lateat sus.
Quis sudor uietis, et quam malus undiq; membris
Crescit odor, cum pene soluto
I ndomitam properat rabiem sedare, nec illi
Iam manet humida creta, colorq;
S tercore phucatus crocodili, iamq; subando
Tenta cubilia, tecta q; rumpit,
V el mea cum sæuis agitat fastidia uerbis,
Inachia langues minus, ac me.
I nachiam ter nocte potes, mihi semper ad unum
Mollis opus. Pereat male, quæ te
L esbia quærenti taurum monstrauit inertem.
Cum mihi Chous adesset Amyntas,
Cuius in indomito constantior inguine neruus,
Quam noua collibus arbor inhæret,
M uriabus Tyrius iteratæ uellera lææ,
Cui properabantur? tibi nempe.

N e foret æqualeis inter conuiuia magis, quem
Diligeret mulier sua, quàm te.

○ ego nō felix, quem tu fugis, ut pauet acreis
A gna lupos, capreæq; Leones.

AD AMICOS ut pluuio aere, quo aliud
facere nō possunt, poculis idulgeant.

Ode. XIII. Dicolos Distrophos. Primus quisque
uersus est Heroicus Hexameter Catalecticus, qualis
ille, Laudabunt alii clarā Rhodon, aut Mitylenen,
hoc modo.

Hōrriḍā - 00 tēmpē -- stās cō -- lūm cōn --
trāxit et - 00 imbrēs --

Secundus uero quisq; est Archilochius constans Di-
metro Iambico et Penthemimere Heroica, idest ē qua-
tuor Iambis, recepto tamen in locis imparibus etiam
Spondeo. Deinde ē duobus Dactylis, et syllaba, hoc
modo.

Niūēs - 00 - quē dē - 00 - dūcūnt -- Iōuē - 00 - nūnc
māre - 00 - nūnc sŷllā - 00 - æ -

- 00 - -- -- -- -- 00 - --
0 - 0 - -- 0 - 00 - 00 -

Orrida tēpestas cōelū contraxit, et ibres,
h Niuēsq; deducunt Iouem. nunc mare,
nunc sŷllā

T hreicio Aquilone sonant. Rapiamus amici
Ocasione de die, dumq; uirent genua,
E t decet, obducta soluatur fronte senectus,
Tu uina Torquato moue consule pressa meo.

Cætera omitte loqui. Deus hæc fortasse benigna
 Reducet in sedem uicæ. Nunc et Achæmenia
 Perfundi nardo iuuat, et fide Cyllenea
 Lenare diris pectora sollicitudinibus,
 Nobilis ut grandi cecinit Centaurus alumno,
 Inuicte mortalis Dea nate puer Thetide
 Te manet Assaraci tellus, quam frigida parui
 Findunt Scamandri flumina, lubricus et Simois,
 Vnde tibi reditum certo sub tegmine parcae
 Rupere, nec mater domum cœrula te reuehet.
 Illic omne malum uino, cantuq; lenato
 Deformis ægrimonia, dulabus alloquiis.

AD MECOENATEM ideo cœptos iã bos non
 absolueret, quia Phrynes amore ureretur.

Ode. XIII. Diocolos Distrophos. Primus quisque
 uersus est, qualis, Laudabunt alii claram Rhodon,
 aut Mitylenen.

Mollis in -- 00 ertiã -- 00 cûr tãn -- tãm dif --
 fuderit -- 00 imis --

Secundus aut quisq; est Iambicus Archilochius Di-
 meter Catalectus, qualis ille, Amice propugnacula,
 hoc modo.

oblī -- uio -- nēm sēn -- sībūs 00
 -- 00 -- 00 -- 00 --
 -- 00 -- 00

Ollis inertia cur tantam diffuderit imis

Oblī uio nem sensibus,
 Pocula Lethæos ut si ducentia somnos

Arente fauce traxerim,
 Candide Mecœnas occidis sæpe rogando.
 Deus deus nam me uetat,
 Inceptos, olim promissum carmen, iambos
 Ad umbilicum ducere.
 Non aliter Samio dicunt arsisse Batillo
 Anacrœonta Teium,
 Qui persæpe caua testudine fleuit amorem
 Non elaboratum ad pedem.
 Vreris ipse miser. quod si non pulchrior ignis
 Accendit obsessam Ilion,
 Gaude sorte tua. Me Libertina neque uno
 Contenta Phryne macerat.

AD NEAERAM, CONQVERENS PER=
 iuriis illius se deceptum.

Ode. XV. Dicolos Distrophos, ut, Mollis iner-
 tia cur tantam diffuderit imis.

Ox erat, et cœlo fulgebat luna sereno

Inter minora sydera,

Cum tu magnorum numen læsura deorū

In uerba iurabas mea,

Aretius, atq; edera procera astringitur ilex
 Lentis adhærens brachiis,

Dum pecori lupo, et nautis infestus Orion
 Turbaret Hybernū mare,

Intonsosq; agitaret Apollinis aura capillos,

Fore

Fore hunc amorem mutuum.

O dolitura mea multum uirtute Neæra.

Nam siquid in Flacco uiri est,

Non feret assiduas potiori te dare noctes,
Et quæret iratus parem.

Nec semel offensæ cedit constantia formæ,
Si certus intrarit dolor.

At tu quicumque es felicior, atque meo mune
Superbus incedis malo,

Sis pecore, et multa diues tellure licebit,
Tibiq; Pactolus fluat,

Nec te Pythagoræ fallant arcana renati,
Formaq; uinctas Niræa,

Eheu translatos aliò mœrebis amores,
Ast ego uicissim risero.

QVERITVR BELLIS CIVILIBVS
nullum imponi finem.

Ode. XVI. Diocolos Distrophos. Primus quisque
uersus est Heroicus Hexameter, hoc modo.

ālterā - 00 iām tērī - 00 tūrbēl - - līs cī - - uīlī-
būs - 00 ætās - -

Secundus uero quisq; est Iambicus Hipponacteus Tri-
meter, Qualis ille, Ibis Liburnis inter alta nauū.

Quanquam in hac oda secundus quisq; uersus con-
stat è solis Iambis, quod semel tantum legitur fecisse
Horatius. Quam ob rem uersus ille, Eamus omnes
execrata ciuitas, sic est legendus, Eamus omnis exe-
crata ciuitas. Quod et Porphyrioni placet, ut sit fi-
gurata locutio, eamus omnis ciuitas execrata hæc, et

m

Ratem occupare quid moramur alite?
Sed iuremus in hæc, simul imis saxa renarint
Vadis leuata, ne redire sit nefas.
Ne conuersa domum pigeat dare lintea, quando
Padus matina lauerit cacumina,
In mare seu celsus procurrerit Apenninus,
Nonaq; monstra iunxerit libidine
Mirus amor, inuict ut Tigres subsidere Ceruis,
Adulteretur et Columba Miluio,
Credula nec flauos timeant armenta Leones,
Ametq; salsa leuis Hircus æquora,
Hæc, et quæ poterunt reditus abscondere dulces
Eamus omnis execrata Ciuitas,
Aut pars indocili melior grege. Mollis, et expes
Inominata perprimat cubilia.
Vos, quibus est uirtus, muliebre tollite luctum,
Hetrusca præter et uolate littora.
Nos manet Oceanus circumuagus, arua beata
Petamus arua, diuites et insulas,
Reddit ubi Cererem tellus inarata quotannis,
Et imputata floret usque uinea,
Germinat et nunquam fallentis termes oliuæ,
Suamq; pulla ficus ornat arborem,
Mella caua manant ex ilice, montibus altis
Leuis crepante lymphæ defilit pede,
Illic iniussæ ueniunt ad mulctra capellæ,
Refertq; tenta grex amicus ubera,
Nec uespertinus circungemit ursus ouile,
Nec intumescit alta uiperis humus,
Puraq; felices mirabimur, ut neque largis

Aquosus Eurus arua radat imbribus,
 P inguia nec siccis urantur semina glebis,
 V trunque rege temperante cœlitum.
 N on huc argeo contendit remige pinus,
 Neque impudica Colchis intulit pedem.
 N on huc sydonii torserunt cornua nautæ,
 Laboriosa nec cohors V lyssæi.
 N ulla nocent pecori contagia, nullius astri
 Gregem æstiosa torret im potentia,
 I uppiter illa piæ secrevit littora genti,
 V t inquinavit ære tempus aureum,
 A ere, dehinc ferro duravit secula, quorum
 Piis secunda nate me datur fuga.

ROGAT CANIDIAM MAGAM,
 ut sibi parcat.

Ode. XVII. Monocolos. Sunt enim omnes uersus
 Iambi Hipponactei Trimetri A catalecti, Qualis il-
 le, Ibis Liburnis inter alta navium, hoc modo.

Iām iam ēf -- fīcā -- cī dō -- mānūs -- sciēn --
 tiā --

Sūpplex -- ēt ō -- rō rē -- gnāpēr -- Prōsēr --
 pinā --

-- -- -- -- --

-- -- -- -- --

Am iam effica do manus scientiæ
 i Supplex, et oro regna per Proserpina,
 Per et Dianæ non mouenda numina,
 P er atque libros carminum valentium

D efixa cœ
 C anidia p
 C itimq; re
 M onit nep
 I n quem
 M yforum,
 L uxere ma
 A libus, at
 P ofquam
 H en perua
 S tola dur
 L aboriosi
 V olente C
 R elapsus, at
 D edis satis,
 A mata nam
 F ugit inuen
 R eliquit off
 T mis capill
 N ullum d
 V rget dien
 L uare ter
 E rgo negat
 S abella pe
 C aputq; n
 Quid am
 Q uantum
 N essi crue
 V rens in
 I niurio

D efixa cœlo deuocare sydera,
C anidia parce uocibus tandem sacris,
C itumq; retro solue solue turbinem.
M ouit nepotem Telephus Nereium,
I n quem superbus ordinarat agmina
M yſorum, et in quem tela acuta torſerat.
L uxere matres Iliæ addictum feris
A linbus, atque canibus homicidam Hectorem,
P ostquam relictis mœnibus rex procidit
H eu peruiacis ad pedes Achillei.
S etosa duris exuere pellibus
L aboriosi remiges V lyſſei
V olente Circe membra tunc mens, et ſonus
R elapſus, atque notus in uultus honor.
D edi ſatis, ſuperq; pœnarum tibi
A mata nantis multum, et inſitoribus.
F ugit iuuentas, et uerecundus color
R eliquit oſſa pelle amicta lurida.
T uis capillus albus eſt odoribus.
N ullum à labore me reclinat otium.
V rget diem nox, et dies noctem. neque eſt
L euare tenta ſpiritu præcordia.
E rgo negatum uincor, ut credam miſer
S abella pectus increpare carmina,
C aputq; Marſa diſſilire Nenia.
Q uid amplius uiſ? o mare, et terra, ardeo,
Q uantum neque atro delibutus Hercules
N eſſi cruore, nec ſicana feruida
V rens in Aetna flamma. tu, donec cinis
I niurioſis aridus uentis ferar,

Cales uenenis officina Colchicis.
Quæ finis? aut quod me manet stipendium?
Effare, iussas cum fide pœnas luam,
Paratus expiare, seu poposceris
Centum iuuenços, siue mendaci lyra
Voles sonari, tu pudica, tu proba
Perambulabis astra sydus aureum.
Infamis Helenæ Castor offensûs uice,
Fraterq; magni Castoris, uicti prece
Adempta uati reddidere lumina.
Et tu (potes nam) solue me dementia,
Onec paternis obsoleta sordibus,
Nec in sepulchris pauperum prudens anus
Nouendialis dissipare pulueres.
Tibi hospitale pectus, et puræ manus,
Tuusq; uenter Pactumeius, et tuo
Cruore rubros obstetrix pannos lauit,
Vtunque fortis exilis puerpera.

CANIDIA RESPONDENS.

inducitur eodem carmine.

Quid obseratis auribus fundis preces?
Non saxa nudis surdiora nauitis
Neptunus alto tundit Hybernus salo.
Inultus, et tu riseris cotyttia
Vulgata sacrum liberi Cupidinis?
Et exquilini Pontifex uenefici
Impune ut urbem nomine impleris meo?
Quid proderit ditasse pelignas anus?
Velocius ue miscuisse toxicum?

s inardior
 I ngrata m
 N onis ut n
 O piat qui
 E gens ben
 O piat Pro
 O piat sup
 I n monte
 V oles mod
 M odo en se
 F rustratq;
 F astidio sa
 V estabor h
 M eaq; terr
 A nquæ m
 V t ipse no
 D eripere L
 P ossum cre
 D esyderiq;
 P lorem a

S i tardiora fata te uotis manent?
I ngrata misero uita ducenda est in hoc,
N onis ut usque suppetas doloribus.
O ptat quietem Pelopis infidus pater
E gens benignæ Tantalus semper dapis.
O ptat Prometheus obligatus aliti,
O ptat supremo collocare Sisyphus
I n monte saxum, sed uctant leges Iouis.
V oles modo altis desilire turribus,
M odo ense pectus norico recludere.
F rustraq; uincla gutturi innectes tuo,
F astidiosa tristis ægrimonia.
V ectabor humeris tunc ego inimicis eques,
M eaq; terra cedit insolentiæ.
A nquæ mouere cereas imagines,
V t ipse nosti curiosus, et polo
D eripere Lunam uocibus possum meis,
P ossum crematos excitare mortuos,
D esyderiq; temperare poculum,
P lorem artis in te nil habentis exitum?

CARMEN
 QVINTI HORATII FLACCI
 CARMEN SECVLARE. AD
 Deos pro Imperio Romano.

Ode Dicolos tetraastrophos, *Qualis ille, Iam*
satis terris, hoc modo.

-u -- -uu -u -u
 -u -- -uu -u --
 -u -- -uu -u -u
 -uu --

Hæbe, sylvarumq; potens Diana,
 p Lucidum cæli decus ò colendi
 Semper, et culti, date quæ precamur
 Tempore sacro,

Quod Sibyllini monuere uersus,
 V irgines lectas, puerosq; castos
 D iis, quibus septem placuere colles
 Dicere carmen.

A lme Sol, curru nitido diem quî
 P romis, et cælas, aliisq; et idem
 N asceris, possis nihil urbe Roma
 Visere maius.

R ite maturos aperire partus
 L enis Ilithyia tuere matres,
 S iue tu Lucina probas uocari,
 Seu genitalis.

D ina producat sobolem, patrumq;
 P rospere decreta super iugundis
 F æminis, prolisq; nouæ feraci
 Lege marita,

Certus undenos decies per annos
Orbis, et cantus, referatq; ludos
Ter die claro, totiesq; grata
Nocte frequenters.

Vosq; ueraces cecinisse parca,
Quod semel dictum est, stabilisq; rerum
Terminus seruat, bona iam peractis
Iungite fata.

Fertilis frugum, pecorisq; tellus
Sipicea donet Cererem corona.
Nutriant foetus et aquae salubres,
Et Iouis aera.

Condito mitis, placidusq; telo
Supplices audi pueros Apollo,
Syderum Regina bicornis audi
Luna puellas.

Roma si uestrum est opus, Iliæq;
Littus Hetruscum tenere turmae,
Iussa pars nutare lareis, et urbem
Sospite cursu,

Cui per ardentem sine fraude Troiam
Castus Aeneas patriæ superstes
Liberum munuit iter daturus
Plura relictis.

Di probos mores docti inuentæ,
Di senectuti placida quietem,
Romulæ genti date, remq; prolemq;
Et decus omne.

Quiq; uos bobus ueneratur albis
Clarus Anchisæ, Venerisq; sanguis

I mperet bellante prior, iacentem
Lenis in hostem.

I am mari, terrâq; manus potentes
M edus, albanasq; timet securis,
I am Scythæ responsa petunt superbi
Nuper, et Indi.

I am fides, et pax, et honor, pudorq;
P risus, et neglecta redire uirtus
A uidet, apparetq; beata pleno
Copia cornu.

A ugur, et fulgente decorus arcu
P hoebus, acceptusq; nouem camœnis,
Q ui saluari lenat arte fessos
Corporis artus.

S i palatinas uidet equus arcis,
R emq; Romanam, Latiumq; felix
A lterum in lustrum, meliusq; semper
Proroget æuum.

Q uæque Auentinum tenet, Algidumq;
Q uindecim Diana preces uirorum
C uret, et uotis puerorum amicus,
Applicet aureis,

H æc Iouem sentire, deosq; cunctos
S pem bonam, certamq; domum reporto
D octus, et Phœbi chorus, et Dianæ
Dicere laudes.

FINIS.

QV. HO
AD PI

h

D esinat in
S pectatum
C redite Pi
P ertimile
F ingentur
R eddatur
Q uidlibet
S amus, et
S ed non u
S erpentes
I nceptus g
P ertinere
A ssuetur
E t prope
A ut flum
S ed man
S is sima
N auibus
I nstitui
D eniq;
M axim
D ecipin

QV. HO. F. LIBER DE ARTE POETICA
AD PISONES.

VMANO CAPITI CER=

uicem pictor equinam

h

Iungere si uelit, et uarias inducere
plumas

Vndiq; collatis membris, ut turpi-
ter atrum

D esinat in piscem mulier formosa superne,
S pectatum admissi risum teneatis amici?
C redite Pisones isti Tabulae fore librum
P ersimilem, cuius uelut ægri somnia, uanae
F ingentur species, ut nec pes, nec caput uni
R eddatur formæ. Pictoribus, atq; poetis
Q uidlibet audendi semper fuit æqua potestas.
S amus, et hæc ueniam petimusq; damusq; uicissim.
S ed non ut placidis coeant immitia, non ut
S erpentes Auibus gementur, Tigribus Agni.
I nceptis grauius plerunq; et magna professis
P urpureus, late qui splendeat, unus, et alter
A ssuitur pannus, cum lucus, et ara Dianæ,
E t properantis aquæ per amœnos ambitus agros,
A ut flumen Rhenum, aut pluuius describitur arcus.
S ed nunc non erat his locus, et fortasse cupressum
S cis simulare. quid hoc? si fractis enatat expes
N auibus ære dato, qui pingitur? amphora cœpit
I nstitui, currente rota, cur urceus exit?
D eniq; sit quod uis simplex duntaxat, et unum.
M axima pars uatum pater, et Iuuenes patre digni.
D ecipimur specie recti. Breuis esse laboro,

O bscurus fio. sectantem leuia nervi
 Deficiunt, animi q; , professus grandia turget.
 S erpit humi tutus nimium, timidus q; procellæ.
 Qui uariare cupit rem prodigialiter unam,
 Delphinum syluis appingit, fluctibus aprum.
 I nuitium ducit culpæ fuga, si caret arte.
 Aemylum circa ludum faber Imus et unguens
 E xprimet, et molles imitabitur ære capillos.
 I nfelix operis summa, quia ponere totum,
 N esciet, hunc ego me, si quid componere curem,
 N on magis esse uelim, quàm prauo uiuere naso
 S pectandum nigris oculis, nigro q; capillo.
 S V M I T E materiam uestris qui scribitis æquam
 V iribus, et uersate diu, quid ferre recusent,
 Quid ualeant humeri. cui lecta potenter erit res,
 N ec facundia deseret hunc, nec lucidus ordo.
 O rdinis hæc uirtus erit, et Venus, aut ego fallor,
 V t iam nunc dicat, iam nunc debentia dica
 P leraq; differat, et præsens in tempus omittat.
 H oc amet, hoc spernat promissi carminis autor.
 In uerbis etiam tenuis, cautus q; serendis
 D ixeris egregie, notum si callida uerbum
 R eddiderit iunctura nouum, si forte necesse est
 I ndiciis monstrare recentibus abdita rerum, et
 F ingere cinctutis non exaudita Cethegis,
 C ontinet, dabitur q; licentia sumpta pudenter.
 Et noua, ficta q; nuper habebunt uerba fidem, si,
 G raco fonte cadant parce detorta. quid autem
 C æcilio, Plauto q; dabit Romanus, ademptum
 V ergilio, Vario q;? Ego, cur acquirere pauca

si possim
 s ermonem
 N omnia p
 s ignatum
 vi sylua
 p rima cad
 E t inueni
 DEBE
 Terra Nep
 R egis opus
 V iuas huc
 S eu cursum
 D octus iter
 Nedum ser
 Multa rena
 Quam nunc
 Quem pena
 Res gestæ
 Quo scribi
 V ersibus n
 P ost etiam
 Quis tamen
 G rammat
 Archiloc
 H unc soc
 A liernus
 V incenter
 Musa de
 E t pugil
 E t inue

Si possum inuideor? cum Lingua Catonis, et Ennii

Sermonem patrium ditauerit, et noua rerum

Nomina protulerit? Licuit semperq; licebit

Signatum præsente nota producere nomen.

Vt syluæ foliis pronos mutantur in annos.

Prima cadunt, ita uerborum uetus interit ætas,

Et iuuenum ritu florent modo nata, vigentq;.

DE B E M V R morti nos, nostraq; siue receptus

Terra Neptunus, clāssis Aquilonibus arcet.

Regis opus, sterilisq; diu palus, aptaq; remis

Vicianas urbes alit, et graue sentit aratrum,

Seu cursum mutauit iniquum frugibus Annis

Doctus iter melius. mortalia facta peribunt.

Nedum sermonum stethonos, et gratia uiuax,

Multa renascentur, quæ iam cecidere, cadentq;

Quæ nunc sunt in honore uocabula, si uolet usus,

Quem penes arbitrium est, et uis, et norma loquendi.

Res gestæ, regumq; ducumq; et tristia bella

Quo scribi possent numero, monstrauit Homerus.

Versibus impariter iunctis querimonia primum,

Post etiam inclusa est uoti sententia compos.

Quis tamen exiguos elegos emisit autor,

Grammatici certant, et adhuc sub iudice lis est.

Archilochum Proprio rabies armauit iambo,

Hunc socii cepere pedem, grandesq; cothurni

Alternis aptum sermonibus, et populareis

Vincentem strepitus, et natum rebus agendis.

Musa dedit fidibus diuos, puerosq; Deorum,

Et pugilem uictorem, et equum certamine primum,

Et iuuenum curas, et libera uina referre,

D escriptas seruare uices, operumq; colores.
 C ur ego si nequeo? ignoroq; poeta salutor?
 C ur nescire pudens praeue, quàm discere malo?
 Versibus exponi Tragicas res comica non uult.

I ndignatur item priuatis, ac propè socto
 D ignis carminibus narrari cœna Thyestæ.
 S ingula quæq; locum teneant sortita decenter.
 I nterdum tamen et uocem Comœdia tollit.
 I ratusq; Chremes tumido delitigat ore.
 E t tragicus plerumq; dolet sermone pedestri.

Telephus, et Peleus, cum pauper, et exul uterq;
 P roicit ampullas, et sesquipedalia uerba,
 S i curat cor spectantis tetigisse querela.

Non satis est pulchra esse poemata, dulcia sunt,
 E t quocunq; uolent, animum auditoris agunt.
 V t ridentibus arrident, ita flentibus adsunt
 H umani uultus. S I V I S me flere, dolendum est
 P rimum ipsi tibi, tunc tua me infortunia lædent.

Telephe, uel Peleu, male si mandata loqueris
 A ut dormitabo, aut ridebo. Tristia mœstum
 V ultum uerba decent, iratum, plena minarum.
 L udentem, lasciuia. seuerum, seria dictu.

Format enim natura prius nos intus ad omnem
 F ortunarum habitum, iuuat, aut impellit ad iram,
 A ut ad humum mœrore graui deducat, et angit.
 P ost effert animi motus interprete lingua.
 S i dicentis erunt fortunis absona dicta,
 R omani tollent equites, peditesq; cæchinum.

Intererit multum Dauid ne loquatur, an Heros,
 Maturus ne Senex, an adhuc florente iuuenta

f. eruidus, a
 Ne erator na
 Colchus, an
 Am. famar
 S criptor, bo
 I mperio-ir
 I ora neget
 Sit Medea fi
 P erfidus Ix
 I quid in ex
 P ersonam fu
 Qualis ab in
 Difficile est
 Rectus ilia
 Quam si pro
 Publica ma
 Nec circa uile
 Nec uerbum
 I nterpres, ru
 Vnde pedem
 Nec sic inci
 E rnamam E
 Quid dignu
 PARTVR
 Quanto re
 Dic mihi m
 Qui mores
 Non summa
 Cogitat, ut
 Anaphoræ

Feruidus, an matrona potens, an sedula nutrix,
Mercator ne uagus, cultor ne uirentis agelli,
Colchus, an Assyrius, Thebis nutritus, an Argis.
 Aut famam sequere, aut sibi conuenientia finge
Scriptor, honoratum si forte reponis Achillem,
Impiger iracundus inexorabilis acer
Iura neget sibi nata, nihil non arroget armis.
 Sit Medea ferox, inuicta q; flebilis Ino.
Perfidus Ixion. Io uaga tristes Orestes.
Siquid inexpertum scenæ committis, et audes
Personam formare nouam, seruetur ad imum,
 Qualis ab incepto processerit, et sibi constet.
 Difficile est proprie communia dicere, tu q;
Rectius Iliacum carmen deducis in actus,
 Quam si proferres ignota, indicta q; primus.
 Publica materies priuati iuris erit, si
Nec circa uilem, patulum q; moraberis orbem,
Nec uerbum uerbo curabis reddere fidus
Interpres, ne desilies imitator in arctum,
Vnde pedem proferre pudor uetet, aut operis lex.
 Nec sic incipies, ut scriptor Cyclicus olim,
Fortunam Priami cantabo, et nobile bellum.
 Quid dignum tanto feret hic promissor hiatus?
PARTURIENT montes, nascetur ridiculus mus.
 Quanto rectius hic, qui nil molitur inepte.
Dic mihi Musa uirum, capta post tempora Troiæ,
 Qui mores hominum multorum uidit, et urbes.
Non fumum ex fulgore, sed ex fumo dare lucem
Cogitat, ut speciosa dehinc miracula promat,
Antiphaten, Scyllam q; et cū Cyclope Charybdim.

Nec reditum Diomedis ab interitu Meleagri,
 Nec gemino bellum Troianum orditur ab ovo.
 Semper ad euentum festinat, et in medias res
 Non secus, ac notas auditorem rapit, et quæ
 Desperat tractata nitescere posse, relinquit.
 Atque ita mentitur, sic ueris falsa remiscet,
 Primo ne medium, medio ne discrepet immum.

Tu quid ego, et populus mecum desyderet, audi,
 Si plausoris eges aulæa manentis, et usque
 Sessuri, donec cantor, uos plaudite, dicat,
 Aetatis cuiusque notandi sunt tibi mores,
 Mobilibusq; decor naturis dandus, et annis.

Reddere qui uoces iam scit puer, et pede certo
 Signat humum, gestit paribus colludere, et iram
 Colligit, ac ponit temere, et mutatur in horas.

Imberbis iuuenis tandem custode remoto
 Gaudet equis, canibusq; et aprici gramine campi,
 Cereus in uitium flecti. monitoribus asper.
 Vitium tardus prouisor. prodigus æris.
 Sublimis, cupidusq; et amata relinquere, pernix.

Conuersis studiis ætas, animusq; uirilis
 Querit opes, et amicitias, inseruit honori.
 Commisisse cauet, quod mox mutare laboret.

Multa senem circumueniunt incommoda, uel quod
 Querit, et inuentis miser abstinet, ac timet uti,
 Vel quod res omnes timide, gelideq; ministrat,
 Dilator, spe longus, iners, auidusq; futuri,
 Difficilis, querulus, laudator temporis acti.
 Se puero censor, castigatork; minorum.

Multa ferunt anni uenientes commoda secum,

Multa

Multa recedentes adimunt. ne forte seniles
Mandentur iuueni partes, pueróq; uiriles,
Semper in adiunctis, æuóq; morabimur aptis.

Aut agitur res in scenis, aut acta refertur.

Segnius irritant animos demissa per aurem,
Quàm quæ sunt oculis subiecta fidelibus, et quæ

Ipsæ sibi tradit spectator, non tamen intus

Digna geri, promes in scenam, multaq; tolles

Ex oculis, quæ mox narret facundia præsens.

Nec pueros coràm populo Medea trucidet,

Aut humana palàm coquat exta nefarius Atreus,

Aut in auem Progne uertatur, Cadmus in anguem.

Quodcunque ostendis mihi sic, incredulus odi.

Néue minor quinto, neu sit productior actus

Fabula, quæ posci uult, et spectata reponi.

Nec Deus intersit, nisi dignus uindice nodus

Inciderit, nec quarta loqui persona laboret.

Autoris partes chorus, officiumq; uirile

Defendat, neu quid medios intercanat actus,

Quod non proposito conducat, et hæreat apte.

Ille bonis faueatq; et concilietur amicæ,

Et tregat iratos, et amet peccare timentis,

Ille dapēs laudet mensæ breuis, ille salubrem

Iustitiam, legesq; et apertis otia portis.

Ille tegat commissā, Deosq; precetur, et oret,

Vt redeat miseris, abeat fortuna superbis.

Tibia non ut nunc orichalco uincta, tubæq;

Æmula, sed tenuis, simplexq; foramine pauco

Aspirare, et adesse choris erat utilis, atque

Non dum spissa nimis complere sedilia flatu,

Quo sanè populus numerabilis, utpote parvus,

Et frugi, castusq; uerecundusq; coibat.

Postquam cœpit agros extendere uictor, et urbem

Latior amplecti murus, uinoq; diurno

Placari Genius festis impune diebus,

Accessit, numerisq; modisq; licentia maior.

Indoctus quid enim saperet, liberq; laborum,

Rusticus urbano confusus, turpis honesto?

Sic priscae motumq; et luxuriam addidit arti

Tibicen, traxitq; uagus per pulpita uestem.

Sic etiam fidibus uoces creuere seueris.

Et tulit eloquium insolitum facundia præeps.

Vtiliumq; sagax rerum, et diuina futuri

Sortilegis non discrepuit sententia Delphis.

Carmine qui tragico uilem certauit ob hircum,

Mox etiam agrestis Satyros nudauit, et asper

Incolumi grauitate iocum tentauit, eò quod

Illecebris erat, et grata nouitate morandus

Spectator, functusq; sacris, et potus, et exlex.

Verum ita risores, ita commendare dicaces

Conueniet Satyros, ita uertere seria ludo,

Ne, quicunque Deus, quicunq; adhibebitur heros

Regali conspectus in auro nuper, et ostro,

Migret in obscuras humili sermone tabernas,

Aut dum uitat humum, nubes, et inania captet.

Effutire leuers indigna tragœdia uersus,

Vt festis matrona moueri iussa diebus,

Intererit Satyris paulum pudibunda proteritis.

Non ego inornata, et dominantia nomina solum,

Verbaq; Pisones Satyrorum scriptor amabo,

Nec sic enitar tragico differre colori,
 Vt nihil intersit Dauid ne loquatur, an audax
 Pithias emuncto lucrata Simone talentum,
 An custos, famulusq; Dei Silenus alumni.

Ex noto fictum carmen sequar, ut sibi quiuis
 Speret idem. sudet multum, frustra q; laboret
 Ausus idem. tantum series, iunctura q; pollet,
 Tantum de medio sumptis accedit honoris.

Syluis deducti caueant me iudice Fauni,
 Ne uelut innati triuiis, ac penè forenses
 Aut nimium teneris inuenientur uersibus unquam,
 Aut immunda crepent, ignominiosa q; dicta.
 Offenduntur enim, quibus est equus, et pater, et res.
 Nec si quid fracti ciceris probat, et nunc emptor,
 Aquis accipiunt animus, donant ue corona.

Syllaba longa breui subiecta, uocatur Iambus
 Pes atus, unde etiam trimetris accrescere iussit
 Nomen Iambeis, cum senos redderet ictus,
 Primus ad extremum similis sibi, non ita pridem.
 Tardior ut Paulò, grauiorq; ueniret ad aureis,
 Spondeos stabiles in iura paterna recepit
 Commodus, et patiens, non ut de sede secunda
 Cederet, aut quarta socialiter. Hic et in Aca
 Nobilibus trimetris apparet rarus, et Enni.

In scenam missos magno cum pondere uersus,
 Aut operæ celeris nimium, curaq; carentis,
 Aut ignoratæ premit artis crimine turpi.
 Non quiuis uidet immodulata poemata iudex.
 Et data Romanis uenia est indigna poetis,
 Icirco ne uager, scribamq; licenter? an omnes

V i suros peccata putem mea tutus et intra
S pem ueniae cautus? uitauit denique culpam,
N on laudem merui. *V* os exemplaria graeca
N octurna uersate manu, uersate diurna.

A t nostri Proui Plautinos et numeros, et
L audauere salers, nimium patienter utrunque,
N e dicam stulte mirati, si modo ego, et uos
S cinus inurbanum lepidio seponere dicto,
L egitimumq; sonum digitis callemus, et aure.
I gnotum Tragicæ genus inuenisse cæmœnæ
D icitur, et plaustriis uexisse poemata Thespiis,
Q uæ canerent, agerentq; peruncti scabulis ora.
P ost hunc personæ, Pallæq; repletor honestæ
A eschylus, et modicis instrauit pulpita tignis,
E t docuit, magnumq; loqui, nitiq; cothurno.
S uccessit uetus his comœdia, non sine multa
L aude, sed in uitium libertas excidit, et uim
D ignam lege regi, lex est accepta, chorusq;
T urpiter obtinuit sublato iure nocendi.

N il intentatum nostri liquere poetæ,
N ec minimum meruere decus, uestigia graeca
A usi deferere, et celebrare domestica facta,
V el qui prætextas, uel qui docuere togatas.

N ec uirtute foret, claris ue potentius armis,
Q uam lingua Latium, si non offenderet unum
Q uenq; poetarum, limæ labor, et mora. *V* os o
P ompilius sanguis carmen reprehendite, quod non
M ulta dies, et multa litura coeruit, atque
P erfectum decies non castigauit ad unguem.
I ngenium misera, quia fortunatus arte

C redit, et
D emocrit
N on barba
N anaseta
S i tribus a
T on fori L
Q ui purgo
N on alius f
N il tanti est
R eddere qu
M unus, et o
V ade paren
Q uia deat
S cribendi
R em nabi So
V erbâq; pre
Q ui didic
Q uo sit amor
Q uod sit con
A rtes in be
R eddere per
R espicere ex
D octum in
I nterdum
E abula ma
V aldus ob
Q uam uer
G ratis ing
M uia loqui
R omani

C redit, et excludit sanos Helicone poetas
D emocritus, bona pars non unguens ponere curat,
N on barbam, secreta petit loca, balnea uitat.
N anascetur enim pretium, nomenq; poetæ,
S i tribus anticyris caput insanabile nunquam
T on fori Lycino commiserit. O ego leuus,
Q ui purgor bilem sub uerni temporis horam.
N on alius faceret meliora poemata uerum
N il tanti est. Ergo fungar uice cotis, acutum
R eddere quæ ferrum ualet ex fors ipsa secandi.
M unus, et officium nil scribens ipse docebo,
V nde parentur opes, quid alat, formetq; poetam,
Q uid deceat, quid non, quo uirtus, quo ferat error.
S cribendi recte sapere est, et principium, et fons.
R em tibi Socraticæ poterunt ostendere chartæ,
V erbaq; prouisam rem non inuita sequentur.
Q ui didicit patriæ, quid debeat, et quid amicis,
Q uo sit amore parës, quo frater amandus, et hospes,
Q uod sit conscripti, quod iudicis officium, quæ
P artes in bellum missi ducis, ille profecto
R eddere personæ scit conuenientia cuique.
R espicere exemplar uitæ, morumq; iubebo
D octum imitatore, et ueras hinc ducere uoces.
I nterdum speciosa iocis, morataq; recte
F abula nullius ueneris sine pondere, et arte,
V aldius oblectat populum, meliusq; moratur,
Q uam uersus inopes rerum, nugæq; canoræ.
G ratiis ingenium, G ratiis dedit ore rotundo
M usa loqui, præter laudem nullius auariz.
R omani pueri longis rationibus affem

D ifcunt in partem centum diducere. Dicat
 F ilius Albini, si de quincunce remota est
 V ncia, quid superat? Poteras dixisse triens. Oe
 R em poteris seruare tuam. redit uncia, quid fit?
 S emis. Ad hæc animos erugo, et cura peculi,
 C um semel imbuerit, speramus carmina fingi
 P osse linenda Cedro, et leui seruanda Cupresso?
 A ut prodesse uolunt, aut delectare Poetæ,
 A ut simul et iucunda, et idonea dicere uitæ.
 QUID QUID præcipies, esto brevis, ut cito dicta
 P ercipiant animi dociles, teneantq; fideles.
 O MNE superuacuum pleno de pectore manat.
 Ficta uoluptatis caussa, sint proxima ueris.
 N ec quodcunque uolet, poscat sibi fabula credi,
 N eu pransæ Lamiæ uinum puerum extrahat aluo.
 C enturiæ seniorum agitant expertia frugis.
 C elsi prætereunt austeræ poemata Rhamnes.
 O MNE tulit punctum, qui miscuit utile dulci,
 L ectorem delectando, pariterq; monendo.
 H ic meret æra Liber Sosis, hic et mare transit,
 E t longum noto Scriptori prorogat æuam.
 Sunt delicta tamen, quibus ignouisse uelimus.
 Nā neq; chorda sonum reddit, quæ uult manus, et mēs,
 P oscentiq; grauem persæpe remittit acutum,
 N ec semper feriet quodcunq; minabitur arcus.
 V erum ubi plura nitent in carmine, non ego paucis
 O ffendar maculis, quas aut incuria fudit,
 A ut humana parum cavit natura, quid ergo?
 V t Scriptor si peccat idem librarius usque,
 Q uamuis est monitus, uenia caret, et citharædus

Ridetur, chorda qui semper oberrat eadem,
 Sic mihi qui multum cessat fit Cherilus ille,
 Quem bis, terq; bonum cum risu miror, et idem
 Indignor. Quandoq; bonus dormitat Homerus.
 Verum opere in longo fas est obrepere somnum.

Vt pictura poesis erit, quæ, si propius stes,
 Te capiet magis, et quædam si longius abstes.
 Hæc amat obscurum, uolet hæc sub luce uideri,
 Iudicis argutum quæ non formidat acumen.
 Hæc placuit semel, hæc decies repetita placebit.

O maior iuuenum, quamuis et uoce paterna
 Fingaris ad rectum, et per te sapis, hoc tibi dictum
 Tolle memor, certis medium, et tolerabile rebus
 Recte concedi. consultus iuris, et actor
 Causarum mediocris abest uirtute disertis
 Messalæ, nescit quantum Casellius Aulus,
 Sed tamen in pretio est. Mediocribus esse Poetis
 NON DI, non homines, non concessere columnæ.

Vt gratas inter mensas symphonia discors,
 Et crassum unguentum, et sardo cum melle papauer
 Offendunt, poterat duci quia cæna sine istis,
 Sic animis natum, inuentumq; poema iuuandis,
 Si paulum summo discessit, uergit ad imum.

Ludere qui nescit, campestribus abstinet armis,
 Indoctusq; pilæ, disciue, trochiue quiescit,
 Ne spissæ risum tollant impune coronæ,
 Qui nescit, uersus tamen audet fingere. quid ni?
 Liber et ingenuus, præsertim census equestrem
 Summam nummorum, uitioq; remotus ab omni.
 TV NIHIL inuita dices, faciesq; Minerva.

n iiii

Id tibi iudicium est, ea mens, siquid tamen olim
 Scripseris, in Metui descendat iudicis aureis,
 Et Patris, et nostras, nonumq; prematur in annū.
 Membranis intus positis delere licebit
 Quod non edideris. NESCIT uox missa reuerti.

Syluestres homines sacer, interpretesq; Deorum
 Cædibus, et uictu fœdo deterruit Orpheus,
 Dictus ob hoc lenire Tigres, rapidosq; Leones,
 Dictus et Amphion Thebanæ conditor arcis
 Saxa mouere sono testudinis, et prece blanda
 Ducere quo uellet. Fuit hæc sapientia quondam
 Publica priuatis secernere, sacra profanis,
 Concubitu prohibere uago, dare iura maritis,
 Oppida moliri, leges incidere ligno.
 Sic honor, et nomen diuinis uatibus, atq;
 Carminibus uenit. Post hos insignis Homerus.
 Tyrtæusq; mares animos in martia bella
 Versibus exacuit. dictæ per carmina sortes,
 Et uitæ monstrata uia est, et gratia regum
 Pieriis tentata modis, ludusq; repertus,
 Et longorum operum finis, ne forte pudori
 Sit tibi musa Lyræ solers, et cantor Apollo.
 Natura fieret laudabile carmen, an arte
 Quæsitum est. ego nec studium sine diuite uena,
 Nec rude quid prosit uideo ingenium, alterius sic
 Altera poscit opem res, et coniurat amice.
 Qui studet optatam cur su contingere metam,
 Multa tulit, fecitq; puer, sudauit, et alsit.
 Abstulit Venere, et Vino. Qui Pythia cantat
 Tibicen, didicit prius, extimuitq; magistrum.

Nunc satis est dixisse, ego mira poemata pango.
Occepet extremum scabies. mihi turpe relinqui est,
Et quod non didici, sane nescire fateri.

Vt præco ad merces turbam qui cogit emendas,
Assentatores iubet ad lucrum ire Poeta
Diues agris, diues positus in fœnore nummis.
Si uero est, unctum qui recte ponere possit,
Et spondere leui pro paupere, et eripere atris
Litibus implicatum, mirabor si sciet inter
Noscere mendacem, uerumq; beatus amicum.

Tu seu donaris, seu quid donare uoles cui,
Nolito ad uersus tibi factos ducere plenum
Lætitiæ. clamabit enim pulchre, bene, recte,
Pallescet super his. etiam stillabit amicis
Ex oculis rorem. saliet, tundet pede terram.
Vt qui conducti plorant in funere, dicunt,
Et faciunt prope plura dolentibus ex animo, sic
Derisor uero plus laudatore mouetur.

Reges dicuntur multis urgere culullis,
Et torquere mero, quem perspexisse laborent,
An sit amicitia dignus. Si carmina condes,
Nunquam te fallant animi sub uulpe latentes.

Quintilio siquid recitares, corrige sodes
Hoc aiebat, et hoc. melius te posse negares,
Bis, terq; expertum frustra, delere iubebat,
Et male tornatos incudi reddere uersus.
Si defendere delictum, quam uertere mallets,
Nullum ultra uerbum, aut operâ sumebat inanē,
Quoniam sine rinali teq; et tua solus amares.

Vir bonus, et prudēs uersus reprehēdet inertes,
Culpabit duros, incompitis allinet atrum

T ranſuerſo calamo ſignum. ambitioſa recidet
 O rnamēta. parum clariſ lucem dare coget.
 A rguet ambigue dictum. mutanda notabit
 F iet Ariſtarchus, nec dicet, cur ego amicū
 O ffendam in nugis: hæ nugæ ſeria ducent
 I n mala deriſum ſemel, exceptumq; ſiniſtre.
 Vt mala quæ ſcabies, aut morbus regius urget,
 A ut Phanaticus error, et iracunda Diana,
 V eſanum tetigiſſe timent, ſugiuntq; poetam,
 Q ui ſapiunt, agitant pueri incautiq; ſequuntur.
 H ic, dum ſublimis uerſus ructatur, et errat,
 S ic ueluti merulis intentus decedit auceps
 I n puteum, foveam ue, licet ſuccurrite longum
 Clamet Iôcues, non ſit, qui tollere curret.
 S i quis curet opem ferre, et demittere funem,
 Q ui ſcis, an prudens huc ſe deiecerit, atq;
 S eruari nolit? Dicam, ſiculiq; Poetæ
 N arrabo interitum. Deus immortalis haberi
 D um cupit Empedocles, ardentem frigidus Aetnâ
 I nſiluit. Sit ius, liceatq; perire Poetis.
 I NVITVM qui ſeruat, idem facit occidenti.
 N ec ſemel hoc fecit, nec ſi retractus erit, iam
 F iet homo, et ponet famoſæ mortis amorem.
 Nec ſatis apparet, cur uerſus factitet, utrum
 M inxerit in patrios aneres, an triſte bidental
 M ouerit inceſtus, certe furit, ac uelut V rſus
 O biectos caueæ ualuit ſi frangere clathros.
 I NDOCTVM, doctumq; fugat recitator acerbus.
 Q uem uero arripuit, tenet, occiditq; legendo,
 N ON MISSVR A cutem niſi plena cruoris irudo.
 FINIS.

QVINTI HORATII FLACCII
STOLARVM LIBER PRIMVS.

AD MECOENATEM.

RIMA DICTE MIHI SVM-
MA DICENDE CAMOENA
Spectatum satis, et donatum iam

P rude, quæris

Mecoenas iterum antiquo me inclis
dere ludo,

Non eadem est ætas, non mens. Veiarius armis

Herculis ad postem fixis latet abditus agro,

Ne populum extrema toties exoret arena.

Est mihi, purgatam crebro qui per sonet aurem,

Solue senescentem mature sanus equum, ne

Pecet ad extremum ridendus, et ilia ducat.

Nunc itaq; et uersus, et cætera ludicra pono,

Quid uerū, atq; decēs curo, et rogo, et oīs i hoc sum,

Condo, et compono, quæ mox depromere possim.

Ac ne forte roges, quo me duce, quo lare tuter,

Nullius addictus iurare in uerba magistri,

Quo me cunq; rapit tempestas deferor Hospes,

Nunc agilis fio, et uersor ciuilibus undis

Virtutis ueræ custos, rigidusq; satelles,

Nunc in Aristippi furtim præcepta relabor,

Et mihi res, non me rebus submittere conor.

Vt nox longa, quibus mentitur amica, diesq;

Longa uidetur opus debentibus, ut piger annus

Pupillis, quos dura premit custodia matrum,

Sic mihi tarda fluunt, ingrataq; tēpora, quæ spem,
 Consiliumq; morantur agendi gnaviter, id quod
 Aequè pauperibus prodest, locupletibus æque,
 Aequè neglectum pueris, senibusq; nocebit.

Restat ut his ego me ipse regam, solerq; elemētis,
 Non possis oculo quantum contendere Lynceus,
 Non tamen idcirco contempnas lippus inungi,
 Et quia desperes inuicti membra Glyconis,
 Nodosa corpus nolis prohibere chiragra.

EST quoddam prodire tenus, si non datur ultra.

Feruet avaritia, miseraq; cupidine pectus.

Sunt uerba, et uoces, quibus hunc lenire dolorem
 Possis, et magnam morbi deponere partem.
 Laudis amore tumes. sunt certa piacula, quæ te
 Ter pure lecto poterunt recreare libello.

Inuidus, iracundus, iners, uinosus, amator,
 Nemo adeo ferus est, ut non mitescere possit,
 Si modo cultura patientem commodet aurem.

Virtus est uitium fugere, et sapientia prima
 Stultitia caruisse. Vides quæ maxima credis
 Esse mala, exiguum censum, turpemq; repulsam,
 Quanto deuities animi, capitisq; labore.

Impiger extremos curris mercator ad Indos,
 Per mare pauperiem fugiens, per saxa, per igneis,
 Ne cures ea, quæ stulte miraris, et optas,
 Discere, et audire, et meliori credere non uis.
 Quis circum pagos, et circum compita pugna,
 Magna coronari contemnat olympia, cui spes,
 Cui sit conditio dulcis sine puluere palmæ?
 VILIVS argentū est auro, uirtutibus aurum.

O cines cines
 Virtus post
 P. erdoct, ha
 L. uo suspen
 s. i. quaring
 E. st. animus tu
 P. libris. a
 s. i. recte facies
 NIL. cons. care
 Rosia, dic
 N. enia, quæ
 i. maribus,
 Ine tibi ma
 i. possis recte
 V. i. propius ff
 An qui forma
 Librum, et et
 Quod si mu
 Non ut portu
 Ne et sequat, a
 Olim quod
 Respondit, re
 Omnia te ad
 Bellua mult
 Pari homin
 Rustis, et p
 E. xapiant q
 Nilis occu
 E. sto aliis a
 I. dem ead

O ciues ciues, quærenda pecunia primum est.

Virtus post nummos, hæc Ianus summus ab imo

Perdocet, hæc recitant iuuenes dictata, senesq;

Leuo suspensi loculos, tabulamq; lacerto.

Si quadringentis sex septem millia desunt,

Est animus tibi, sunt mores, et lingua, fidesq;

Plæbs eris. at pueri ludentes, rex eris, aiunt,

Si recte facies. Hic murus Aheneus esto,

NIL conscire sibi, nulla pallescere culpa.

Roscia, dic sodes, melior lex, an puerorum

Nenia, quæ recte regnum facientibus offert,

Et maribus, Curiiis, et decantata Camillis?

Is ne tibi melius suadet, qui ut rem facias, rem

Si possis recte, si non, quocunq; modo rem,

Vt propius spectes lacrymosa poemata Puppi?

An qui fortunæ te responsare superbæ

Liberum, et erectum præsens hortatur, et optat?

Quod si me populus Romanus forte roget, cur

Non ut portibus, sic iudiciis fruor isdem,

Nec sequar, ac fugiam, quæ diligit ipse, uel odit,

Quod lim quod vulpes agroto cauta Leoni

Respondit, referam, quia me uestigia terrent

Omnia te aduersum spectantia, nulla retrorsum.

Bellua multorum es caput. nã quid sequar, aut quæ?

Pars hominum gestit conducere publica, sunt qui

Frustis, et pomis uiduas uenentur auaras.

Exapiantq; senes, quos in uiuaria mittant.

Multis occulto crescit res fœnore. uerum

Esto aliis alios rebus, studiisq; teneri,

Idem eadem possunt horam durare probantes?

N ullus in orbe sinus Baiis prælucet amœnis,
 S i dixit diues, lacus, et mare sentit amorem
 F estinantis heri. Cui si uitiosa libido
 Fecerit auspiciū, cras ferramenta Theanum
 T olletis fabri. Lectus genialis in aula est,
 N il ait esse prius, melius nil cœlibe uita.
 S i non est, iurat bene solis esse maritis.
 Quo teneam uultus mutantem Protœa nodo?
 Quid pauper? ride, mutat cœnacula, lectos,
 B alnea, tonsores, conducto nauigio æque
 N auseat, ac locuples, quem ducit priuati remis.
 S i curatus inæquali tonsore capillos
 O ccurri, rides, si forte subucula pex æ
 T rita subest tunicæ, uel si toga dissidet impar,
 R ides. quid, mea cum pugnat sententia secum?
 Quod petit, spernit. repetit, quod nuper omisit.
 A estuat, et uitæ disconuenit ordine toto.
 D iruit, ædificat, mutat quadrata rotundis.
 I nsanire putas solennia me, neq; rides,
 N ec medici credis, nec curatoris egere
 A prætoris dati. rerum tutela mearum
 C um sis, et prauæ sectum stomacheris ob unguem
 D e te pendentis, te respicientis amici.
 A d summum sapiens uno minor est Ioue, diues,
 L iber, honoratus, pulcher, rex deniq; regum,
 P ræcipue sanus, nisi cum pituita molesta est.

AD LOLLIVM.

t Roiani belli Scriptorem, maxime Lolli
 Dum tu declamas Romæ, Præneste relegi,

Qui quid sit pulchrum, qd turpe, quid utile, qd nō,
P lenius, ac melius Chrysippo, et Crantore dicit.

C ur ita crediderim, nisi quid te detinet, audi.

Fabula, qua Paridis propter narratur amorem.

G racia Barbariae lento collisa duello,

S ultorum Regum, et populorū continet aestus.

A ntenor censeret belli praecidere causam.

Q uid Paris? ut saluus regnet, uiuatq; beatus.

C ogi posse negat. Nestor componere literis

I nter Peliden festinat, et inter Atriden,

H unc amor, ira quidem communiter urit utrumq;

Q U I D Q U I D delirant reges, plectuntur Achini.

S editioe dolis, scelere, atque libidine, et ira,

I liacos intra muros peccatur, et extra.

Rursum quid uirtus, et quid sapientia possit,

V tile proposuit nobis exemplar Ulysses,

Q ui domitor Troiae, multorum prouidus, urbes,

E t mores hominum inspexit, latumq; per aequor,

D um sibi, dum sociis reditum parat, aspera multa

P ertulit, aduersis rerum immerfabilis undis.

S irenum uoces, et Circae pocula nosti,

Q uae si cum sociis stultus, cupidusq; bibisset,

S ub domina meretrice fuisset turpis, et excors

V ixisset canis immundus, uel amica luto, sus.

Nos numerus sumus, et fruges consumere nati,

S ponsi Penelopes, Nebulones, Alanoiq;

I n cute curanda plus aequo operata iuuentus,

C ui pulchrum fuit in medios dormire dies, et

A d strepitum citharae cessatum ducere curam.

Vt iugulent homines surgunt de nocte latrones,

Vt te ipsum serues, non ex pergis ceris? at qui
 Si nolis sanus, curres hydropicus. Et ni
 Posces ante diem librum cum lumine, si non
 Intendes animum studiis, et rebus honestis,
 Inuidia, uel amore uigil torquere. Nam cur
 Quæ lædunt oculos festinas demere, si quod
 Est animum, differs curandi tempus in annum?
 DIMIDIUM facti, qui cœpit habet. sapere, aude,
 Incipe. Viuendi qui recte prorogat horam
 Rusticus, expectat dum defluat amnis, at ille
 Labitur, et labetur in omne uolubilis ænum.

Quæritur argentum, puerisq; beata creandis
 Vxor, et incultæ pacantur uomere syluæ.
 Quod satis est, cui contingit, nihil amplius optet.
 Non domus, et fundus, non æris acernus, et auri
 Aegroto domini deduxit corpore febres,
 Non animo curas. Valeat possessor oportet,
 Si comportatis rebus bene cogitat uti.

Qui cupit, aut metuit, inuat illū sic domus, aut res,
 Vt lippum pictæ tabulæ, fomenta podagram,
 Auriculas catharæ collecta sorde dolentes.
 INCERUM est, nisi uas, quodcūq; in fundis, acscit.
 Sperne uoluptates. nocet emptæ dolore uoluptas.
 SEMPER auarus eget. certum uoto pete finem.
 Inuidus alterius macrescit rebus optimis.
 INUIDIA Siculi non inuenere tyranni
 Maius tormentum. QVI NON moderabitur iræ,
 Infectum uolet esse, dolor quod suaferit, et mens,
 Dum pœnas odio per uim festinat inulto.

Ira furor breuis est. animum rege, qui nisi paret,
 Imperat

I mperat, hunc frenis, hunc tu compesce cathena.
 F ingit equum tenera docilem ceruice magister
 I re uiam, quam monstrat eques. uenaticus ex quo
 T empore ceruinam pellem latrauit in aula,
 M ilitat in syluis catulus. nunc adbibe puro
 P ectore uerba puer, nunc te melioribus offer.

QVO semel est imbuta recens, seruabit odorem
 T esta diu. Quod si cessas, aut strenuus anters,
 N ec tardum opperior, nec præcedentibus in sto.

AD IULIUM FLORVM.

3.

V li Flore, quibus terrarum militet oris
 i Claudius Augusti priuignus scire laboro,
 T hracæ ne uos, Ebrusq; nivali cõpede uictus,
 A n freta uicinas inter currentia turreis,

A n pingues Asiæ campi, collesq; morentur.
 Quid studiosa cohors operũ struit, hæc quoq; curo,
 Q uis sibi res gestas Augusti scribere sumit,
 B ella quis, et paces longum diffundit in æuum.

Quid Tityus Romana breui uenturus in ora,
 P indarici fontis qui non expalluit haustus,
 F astidire lacus, et riuos ausus apertos,
 V t ualet, ut meminit nostri, fidibus ne Latinis
 T hebanos aptare modos studet auspice musa,
 A n tragica desæuit, et ampullatur in arte.

Quid mihi Celsus agit, monitus, multũq; monendus
 P riuatas ut quærat opes, et tangere uitet
 S cripta, Palatinus quæcunq; recepit A pollo,
 N e, si forte suas repetitum uenerit olim

o

G rex auium plumas, moueat cornicula risum
 F irtutis nudata coloribus. Ipse quid audes?
 Q uæ circūuolitas agilis thyma? non tibi paruum
 I ngenium, non incultum est, nec turpiter hirtum.
 S eu linguam caussis acuis, seu ciuica iura
 R espondere paras, seu condis amabile carmen,
 P rima feres ederæ uictoris præmia. quod si
 F rigida curarum fomenta relinquere posses,
 Q uo te cælestis sapientia duceret, ires.

Hoc opus, hoc studiū parui properemus, et ampli,
 S i patriæ uolumus, si nobis uiuere cari.
 D ebes hoc etiam rescribere, si tibi curæ,
 Q uantæ conueniat Numatius, an male sarta
 G ratia nequicquam coit, et rescinditur. at uos
 S eu calidus sanguis, seu rerum inscitia uexat,
 I ndomita ceruice feros, ubicunq; locorum
 V iuitis indigni fraternum rumpere fœdus,
 P ascitur in uestrum reditum uotina inuenta.

AD ALBIVM TIBVLLVM ELE-
 GORVM SCRIPTOREM.

4

a Lbi nostrorum sermonum candide iudex,
 Q uid nūc te dicā facere in regione Pedana?
 S cribere quod Cassi Parmēsis opuscula uincat?
 A n tacitū syluas inter reptare salubres?
 C urantem quidquid dignum sapiente, bonoq; est?
 N on tu corpus eras sine pectore. Di tibi formam,
 D i tibi diuitias dederant, artemq; fruendi.

Q uid uoueat dulca nutricula maius alumna,
 Q uam sapere, et fari possit, quæ sentiat, et cui

G ratia, farta
 E t mundus
 Inter spem,
 O mniem cred
 G R A T A
 M e pinguem,
 C um ridere u

AD

I poter
 Nec mo
 Supre
 V ina bibes iter
 I nter Minuturn
 Sin melius qu
 I andudum stel
 M ite leuere spe
 E t Moschi cau
 D ueniam, fo
 A t suam serm
 Q U O mibi For
 Parcus ob ha
 A ssidet in sana
 I napiam, pati
 Quid non ebr
 S per iubet es
 S ollicitis am
 F OECVND
 C ontracta q

G ratia, fama, ualetudo contingat abunde,
 E t mundus uictus non deficiente Crumena?
 Inter spem, curamq; timores, inter et iras
 O mnem crede diem tibi diluxisse supremum.
 G RATA superueniet, quæ non sperabitur, hora.
 M e pinguem, et nitidum bene curata cute uises,
 C um ridere uoles Epicuri de grege porcum.

AD TORQUATVM.

S.

I potes Archiacis cõuiua recumbere lectis,
 Nec modica cœnare times olus oẽ patella,
 Supremo te sole domi Torquate manebo.
 V ina bibes iterum Tauro diffusa, palustres
 I nter Minturnas, sinuesanumq; Petrinum.
 Sin melius quid habes, acer se, uel imperium fer.
 I andudum splendet focus, et tibi munda suppellex.
 M itte leuiss spes, et certamina diuitiarum,
 E t Moschi caussam. Cras nato Cæsare festus
 D at ueniam, somnumq; dies impune licebit
 A estuam sermone benigno tendere noctem.
 QVO mihi Fortuna est, si non conceditur uti?
 Parcus ob hæredis curam, nimiumq; seuerus
 A ssidet insano, potare, et spargere flores
 I napiam, patiarq; uel inconsultus haberi.
 Quid non ebrietas designat? operta recludit,
 S pes iubet esse ratas, in prælia trudit inermem,
 S ollicitis animis onus eximit, addocet artes.
 F OECVNDI calices, quem non fecere disertum?
 C ontracta quem non in paupertate solutum?

Hæc ego procurare, et idoneus imperor, et non
 I nuitus, ne turpe toral, ne sordida mappa
 C orruget nareis, nenon et cantharus, et lanx
 O stendat tibi te, ne fidos inter amicos
 S it, qui dicta foras eliminat, ut coeat par,
 I ungaturq; pari, Brutam tibi, Septiciumq;
 E t nisi cœna prior, potiorq; puella Sabinum
 D etinet, assummam. Locus est et pluribus umbris.
 S ed nimis arcta premunt olidæ conuiuia capræ.
 T u quotus esse uelis, rescribe, et rebus omiſſis
 A tria seruantem postico fâlle Clientem.

AD NUMICIVM.

6.

I L admirari, propè res est una Numici,
 n Solaq; quæ possit facere, et seruare beatũ.
 Hunc solem, et stellas, et decedentia certis
 T empora momentis sunt qui formidine nulla
 I mbuti spectent. quid censes munera terræ?
 Quid maris extremos Arabas ditantis, et Indos?
 L udicra quid, plausus, et amici dona Quiritis
 Q uo spectanda modo, quo sensu credis, et ore?
 Q ui timet his aduersa, ferè miratur eodem,
 Q uo cupiens, pacto. pauor est utrique molestus.
 I mprouisa simul species exteret utrunque.
 G audeat, an doleat, cupiat, metuât ue, quid ad rê?
 S i quidquid uidit melius, peius ue sua spe,
 D efixis oculis, animoq; et corpore torpet?
 I nsani sapiens nomen ferat, æquus iniqui,
 V ltra, quam satis est, uirtutem si petat ipsam.

I nunc arge
 S nſſia, can
 G aude quod
 G natus mar
 N eplus fru
 M nius, indig
 H ictibi sit po
 Quidquid su
 D efodiet, cona
 P orticus Agr
 I re tamen reſ
 S i latus, aut r
 Q uere ſu gnam
 S i uirtus hæc
 H oc age delicti
 L uam ligna
 N e Cybira
 M ille talentu
 T eria ſuæ da
 S ICILICET
 E t regius, et fo
 A t bene manu
 M ancipiis la
 N e fueris hic
 S i poſſet centu
 Q ui poſſum
 M itam poſt
 E ſſe domi
 E xilis dor
 E t dominu

I nunc argentum, et marmor uetus, ærâq; et artibus
 S uscipe, cum gemmis tyrios mirare colores,
 G aude quod spectant oculi te mille loquentem,
 G nauius mane forum, et uespertinus pete tectum,
 N e plus frumenti dotalibus emetat agris
 M utius, indignum quod sit peioribus ortus,
 H ic tibi sit potius, quàm tu mirabilis illi,
 Quidquid sub terra est, in apricum proferet ætas,
 D efodiet, condetq; nitentia. cum bene notum
 P orticus Agrippæ, et uia te conspexerit Appi,
 I re tamen restat Numa, quo deuēnit, et Ancus.
 S i latus, aut renes morbo tentantur acuto,
 Q uære fugam morbi. uis recte uiuere? quis non?
 S i uirtus hæc una potest dare? fortis omissis
 H oc age deliciis. uirtutem uerba putas, ut
 L ucum ligna. caue ne portus occupet alter
 N e Cybira, ne Bythina negocia perdas.
 M ille talenta rotundentur, totidem altera porro
 T ertia succedant, et quæ pars quadret acervum.
 SCILICET uxorem cum dote, fidemq; et amicos,
 E t genus, et formam regina pecunia donat.
 A c bene nummatum decorat suadela, Venusq;.
 M ancipiis locuples, eget æris Cappadocum Rex.
 N e fueris hic tu. Chlamydes Lucullus, ut aiunt,
 S i posset centum scenæ præbere rogatus,
 Q uis possum tot? ait, tamē et quærā, et quot habebo
 M ittam. post paulo scribit sibi millia quinque
 E sse domi Chlamydū, partem, uel tolleret omnes.
 E xilis domus est, ubi non et multa super sunt.
 E t dominum fallunt, et prosunt furibus. ergo

Si res sola potest facere, et seruare beatum
Hoc primus repetas opus, hoc postrenus omittas.
Si fortunatum species, et gratia præstat,
Mercemur seruum, qui dicet nomina, *seruum*
Qui fodiat latus, et cogat trans pondera dextram
Porrigere, hic multum in Fabia ualet, ille, Velina,
Cuilibet hic fascers dabit, eripietq; curules
Cui uolet importunus ebur. frater, pater adde,
Vt cuique est ætas, ita quenque facetus adopta.
 Si bene qui cœnat, bene uiuit, lucet eamus,
Quo ducit gula, piscemur. uenemur, ut olim
Gargilius, qui mane plagas, uenabula, seruos,
Differtum transire forum, populumq; iubebat,
Vnus ut è multis populo spectante referret
Empum mulus aprum. crudi, tumidiq; lauemur
Quid deceat, quid non obliti, cerite cera
Digni, Remigum uitiosum Ithacensis Vlyset.
Cui potior patria fuit interdicta uoluptas.
Si, Mimerminus uti censeret, sine amore, iocisq;
Nil est iucundum, uiuas in amore, iocisq;.
Vine, uale. si quid nouisti rectius istis,
Candidus imperti, si non, his utere mecum.

AD MECOENATEM.

7.
Vinque dies tibi pollicitus meruisse futurū,
q Sextilem totum mendax desyderor. atqui
 Si me uiuere uis sanum, recteq; ualentem,
Quam mihi das ægro, dabis ægrotare timenti
Mecœnas ueniam, dum ficus prima, calorq;

Designatorem decorat lictoribus atris,
Dum pueris omnis pater, et matercula pallet,
Officioſaq; ſedulitas, et opella forenſis
Adducit febreis, et teſtamenta reſignat.

Quod ſi bruma niuers **A**lbanis illinet agris,
Ad mare deſcendet **V**ates tuus, et ſibi parcat,
Contractusq; leget, te dulcis amice reuiſet
Cum **Z**ephyris, ſi concedes, et hirundine prima.

Non quo more pyris ueſci **C**alaber iub et hoſpes,
Tu me feciſti locupletem. **V**eſcere ſodes.

Iam ſatis eſt. **A**t tu quantumuis tolle benigne.

Non inuiſa feres pueris munuſcula paruis.

Tam teneor dono, quam ſi dimittar onuſtus.

Vt libet. hęc porcis hodie comedenda relinques.

PRODIGVSſ, et ſtultus donat quæ ſpernit, et odit.

Hęc ſeges ingratos tulit, et feret omnibus annis.

Vir bonus, et ſapiens dignis ait eſſe paratum
Nec tamen ignorat quid diſtent æra lupinis.

Dignum præſtabo me etiam pro laude merentis

Quod ſi me nolles uſquam diſcedere, reddes

Forte latus, nigros anguſta fronte capillos,

Reddes dulce loqui, reddes ridere decorum, et

Inter uina fugam **C**ynaræ mœrere proteruæ.

Forte per anguſtam tenuis uulpecula rimam
Repſerat in cumeram frumenti, paſtaq; rurſus

Ire foras pleno tendebat corpore fruſtra,

Cui muſtella procul, ſi uis ait effugere iſtunc,

Macra cauum repetes, arctum quem macra ſubiſti.

Hac ego ſi compellar imagine, cuncta reſigno.

Nec ſomnum plebis laudo ſatur altilium, nec

o iiii

O tia diuitiis Arabum liberrima muto.
 S æpe uerecundum laudasti rexq; paterq;
 A udisti coram, nec uerbo parcaus absens.
 I nspice, si possum donata reponere lætus.
 Haud male Telemachus proles patientis Vlysses,
 N on est aptus equis ithacæ locus, ut neque planis
 P orrectus spatius, nec multæ prodigus herbæ.
 A tride magis apta tibi tua dona relinquam.
 P ARuum parua decent. mihi iam non regia Roma,
 S ed uacuum Tybur placet, aut imbelles Tarentum.
 S trenuus, et fortis, caussisq; Philippus agendis
 C larus ab officiis, octauam circiter horam
 D um redit, atq; foro nimium distare carinas
 I am grandis natu queritur, conspexit, ut aiunt
 A dra sum quendam uacua tonsoris in umbra
 C ultello proprios purgantem leniter unguens.
 Demetri (puer hic non leue iussa Philippi
 A cipiebat) abi, quære, et refer unde domo, quis,
 C uius fortunæ, quo sit patre, quò ue patrono.
 I t, redit, et narrat Vulteium nomine Menam,
 P ræconem tenui censu sine crimine notum,
 E t properare loco, et cessare, et quærere, et uti,
 G audentem paruisq; sodalibus, et lare certo,
 E t ludis, et post decessa negocia, campo.
 S citari licet ex ipso, quodcunq; refers. dic
 A d cœnam ueniat. non sane credere Mena,
 M irari se cum tacitus. quid multa? benigne
 R espondet. negat ille mihi negat improbus, et te
 N egligit, aut horret. Vulteium mane Philippus
 V ilia uendentem tunicato scrutata popello.

O condit,
 E xasare
 Quod non
 P roudisse
 M etibi, si c
 P ost nona
 Vt mentu
 Tandem do
 O cultum a
 M ane cliens
 R ura subu
 I mpositus n
 Non cessat La
 E t sibi duom
 Dam septem
 P romittit, P
 M eratur. no
 Quam satis e
 S alcos, et u
 I mmoitay
 Verum m
 S pem ment
 O ffensus d
 A rripit, ir
 Quem firm
 Durus ait
 E sse mihi.
 S i uelles,
 Quod te p
 O bsecro,

O cupat, et saluere iubet prior. ille Philippo
E xcusare laborem, et mercenaria uincla,
Q uod non mane domum uenisset, deniq; quod non
P roudisset eum. Sic ignouisse putato
M e tibi, si coenas hodie mecum. Vt liber. Ergo
P ost nonam uenies. nunc i, rem strenuus auge.
Vt uentū ad coenam est, dicenda, tacenda locutus,
T andem dormitum dimittitur. hic ubi sæpe
O cultum uisus decurrere piscas ad hamum,
M ane cliens, etiam certus conuiua, iubetur
R ura suburbana indictis comes ire Latinis.
I mpositus mannis, aurum, cælumq; sabinum
N on cessat laudare. uidet, ridetq; Philippus,
E t sibi dum requiem, dum risus undique querit,
D um septem donat sextertia, mutua septem
P romittit, Persuadet uti mercetur agellum.
M ercatur. ne te longis ambagibus ultra,
Q uam satis est, morer, ex nitido fit rusticus, atq;
S ulcos, et uineta crepat mera, præparat ulmos,
I mmoritur studiis, et amore senescit habendi.
V erum ubi oues furto, morbo periere capellæ,
S pem mentita seges, bos est enectus arando,
O ffensus damnis, media de nocte caballum
A rripit, iratusq; Philippi tendit ad ædēs.
Q uem simul aspexit scabrū, intonsumq; Philippus,
D urus ait Vultes nimis, attentusq; uideris
E sse mihi. Pol me miserum patrone uocares,
S i uelles, inquit, uerum mihi dicere nomen.
Q uod te per genium, dextramq; deosq; penaters
O bsacro, et obtestor, uitæ me redde priori.

Qui simul aspexit, quantum dimissa petitis
 Praesent, mature redeat, repetatq; relictā.
 METIRI se quenq; suo modulo, ac pede, uerū est.

8.

AD CELSV M ALBINO VANVM.

Elso gaudere, et bene rē gerere Albinouano
 Musa rogata refer Comiti, scrib æq; Neronis.
 Si quæret quid agā, dic multa, et pulchra, minā tē
 Viuere, nec recte, nec suauiter, haud qā grā do,
 Contuderit uiteris, oleamq; momorderit æstus,
 Nec quia longinquis armentum ægrotet in aruis,
 Sed quia mente minus ualidus, quam corpore toto,
 Nil audire uelim, nil discere, quod leuet ægrum.
 Fidus offendar medicis, irascar amicis,
 Cur me funesto propercent arcere ueterno.
 Quæ nocere sequar, fugiam quæ profore credā.
 Romæ Tybur amem, uento sus, Tybure Romam.
 Post hæc ut ualeat, quo pacto rem gerat, et se,
 Ut placeat iuueni percontare, atq; cohorti.
 Si dicet recte, primum gaudere, subinde
 Preceptum auriculis hoc instillare memento,
 Ut tu fortunam, sic nos te Celse feremus.

AD CLAUDI VM NERONEM.

9.

Eptimius claudi nimirum intelligat unus,
 Quā tū me facias nā me rogat, et precor cogit
 Salicet ut tibi se laudare, et tradere coner
 Dignum mente, domoq; legentis honesta Neronis,
 Munere cum fungi propioris censeat amici.

Quid possim uidet, ac nouit me ualdius ipso.
 Multa quidem dixi, cur excusatus abirem,
 Sed tinnui, mea ne finxisse minora putarer,
 Dissimulator opis propriae, mihi commodus uni.
 Sic ego maioris fugiens obprobria culpæ,
 Frontis ad urbanæ descendi præmia quod si,
 Deposuit laudas ob amici iussa pudorem,
 Scribet tui gregis hunc, et fortem crede, bonumq;

AD FVSCVM ARISTIVM.

Rbis amatorem Fuscum saluere iubemus
 Ruris amatores, hac in re scilicet una
 Multum dissimiles, ad cætera penè gemelli.
 Fraternalis animis quidquid negat alter, et alter.
 Annuimus pariter uetuli, notiq; columbi.
 Tu nidum seruas, ego laudo ruris amœni
 Riuos, et musco circumlita saxa, nemusq;
 Quid quæris? uiuo, et regno, simul ista reliqui,
 Quæ uos ad cælum effertis rumore secundo.
 Vtq; sacerdotis fugitiuus, liba recusō,
 Pone ego iam mellitis potiore placentis.
 Viuere naturæ si conuenienter oportet,
 Ponendæq; domo quærenda est area primum,
 Nouisti ne locum potiore rure beato?
 Est ubi plus te peant hyemes? ubi gratiores aura
 Leniat et rabiem canis, et momenta leonis,
 Cum semel accipit solem furibundus acutum?
 Est ubi diuellat somnos minus inuida cura?
 Deterius libycis olet, aut nitet herba lapillis?
 Purior in uicis aqua tendit rumpere plumbum,

Quā, quæ per pronum trepidat cū murmure riui?
 N empe inter uarias nutritur sylua columnas,
 L audaturq; domus, longos quæ prospicit agros.
 N aturam expellas furca, tamen usq; recurret,
 E t male perumpet furtim fastigia uictrix.
 N on qui Sidonio contendere callidus ostro
 N escit Aquinatam potantia uellera fucum,
 C ertius accipiet damnum, propiusue medullis,
 Quā qui non poterit uero distinguere falsum.

Quem res plus nimio delectauere secundæ,
 M utatæ quatiens: siquid mirabere, pones
 I nuitus: fuge magna, licet sub paupere tecto
 R eges, et regum uita præcurrere amicos.

Cernus equum pugna melior communibus herbis
 P ellebat, donec minor in certamine longo
 I mplorauit opes hominis, frenumq; recepit.
 S ed postquam uictor uiolens discessit ab hoste,
 N on equitem dorso, non frenum depulit ore,
 S ic qui pauperiem ueritus, potiore metallis
 L IBERtate caret, dominum uehet improbus, atq;
 S ERVIET æternum, qui paruo nescit uti.
 C ui non conueniet sua res, ut calceus olim
 S i pede maior erit, subuertet, si minor, uret.
 L AETVS SORTE TUA uiues sapienter Arist.
 N ec me dimittes incastratum, ubi plura
 C ogere, quam satis est, ac non cessare uidebor.
 I MPERAT, aut seruit collecta pecunia cuiq;
 T ortum digna sequi potius, quam ducere funem.
 Hæc tibi dictabam post fanum putre Vacinæ,
 E xcepto quod non simul esses, cætera lætus.

Vid tibi uisa Chios Bullati, notaq; Lesbos?
 Quid cōcina Samos? qd Cræsi regia Sardis?
 Smyrna, qd, et colophō? maiora, minorā ne fā
 Cūctāne prae cāpo, et Tyberino flumie sordēt? (ma?
 A n uenit in uotum Attalicas ex urbibus una?
 A n Lebedum laudas odio maris, atq; uiarum?
 Sas Lebedus quā sit Gabiis desertior, atq;
 F idenis uicis, tamen illic uiuere uellem,
 Oblitusq; meorum, obliuiscendus et illis
 Neptunum procul ē terra spectare furentem.
 Sed neq; qui Capua Romam petit imbre, lutoq;
 A sper sus, uolet in caupona uiuere, nec qui
 F rigus collegit, furnos et balnea laudat
 V t fortunatam plene praestantia uitam.
 N ec si te ualidus iactauerit auster in alto,
 I circo nauem trans Aegæum mare uendas.
 I ncolumi Rhodos, et Mitylēne pulchra facit, quod
 P enula solstitio, Campestre nivalibus auris,
 P er brumam Tyberis, sextili mense Caminus.
 Dum licet, et uultum seruat fortuna benignum,
 R omæ laudetur Samos, et Chios, et Rhodos absens.
 T u quancunq; Deus tibi fortunauerit horam
 G rata sume manu, nec dulcia differ in annum,
 V t quocunq; loco fueris, uixisse libenter
 T e dicas. nam si ratio, et prudentia curas,
 N on locus effusi late maris arbiter aufert,
 C OELVM, non animū mutant, q trās mare currūt.
 S trenua nos exercet, inertia nauibus, atq;

XI.

Quadrigis petimus bene uiuere, quod petis hic est,
 Est v'lubris, aninus si te non deficit æquus.

AD ICCIVM.

12.

Rustibus Agrippæ Siculis, quos colligis, Iai
 f Si recte frueris, non est ut copia maior
 Ab Ioue donari possit tibi, tolle querelas.

P AVPER enim non est, cui rerum suppetit usus.
 Si uentri bene, si lateri est, pedibusq; tuis, nil

D iuitiæ poterunt regales addere maius.

Si forte in medio positorum abstemius herbis

V iuis, et urtica, sic uiues protinus, ut te

C onfestim liquidus fortunæ riuus inauret.

V el quia naturam mutare pecunia nescit,

V el quia cuncta putas una uirtute minora.

Miramur si Democriti pecus edit agellos,

C ultaq; dum peregre est animus sine corpore uelox,

C um tu inter scabiem tantam, et contagia lucri,

N il paruum sapias, et adhuc sublimia cures,

Quæ mare compeſcant cauſſæ, quid temperet annû,

S tellæ sponte sua iussæ ne uagentur, et errent,

Quid premat obscurum Lunæ, quid proferat orbẽ,

Quid uelit, et possit rerum concordia discors,

E mpedocles, an Stertini deliret acumen.

Verum seu pisces, seu porrum, et æpe trucas,

V tere Pompeio Grospho, et siquid petet, ultro

D efer, nil Grosphus nisi uerum orabit, et æquum.

VILIS amicorum est annona bonis, ubi quid deest.

Ne tamen ignores quo sit Romana locores,

C antaber Agrippæ, Claudii uirtute Neronis

Armenius cecidit. Ius, imperiumq; Phraotes
Cæsaris accepit genibus minor. Aurea fruges
Italiæ pleno diffudit copia cornu.

AD VINNIVM ASELLAM.

13

T proficiscentem docui te sæpe, diuq;
u Augusto reddes signata uolumina Vinni
 Si ualidus, si lætus erit, si deniq; poscet.
Ne studio nostri pecces, odiumq; libellis
Sedulus importes, opera uehemente minister.
 Si te forte meæ grauis uret sarcina chartæ,
Abiecto potius, quàm quo perferre iuberis
Clitellas ferus impingas, A sinæq; paternum
Cognomen, uertas in risum, et fabula fias.
Viribus uteris per cliuos, flumina, lamas.
 Victor propositi simulac perueneris illuc,
Sic positum seruabis onus, ne forte sub ala
Fasciculum portes librorum, ut rusticus agnum,
Vt uinosa globos furtivæ Pyrrhia læne,
Vt cum pilleolo soleas conuina tribulis.
Ne uulgo narres te sudauisse ferendo
Carmina, quæ possunt oculos, aureisq; morari
Cæsaris. oratus multa prece nitere porrò.
Vade, uale, caue ne titubes, mandataq; frangas.

AD VILLICVM SVVM.

14

u Illic sylvarum, et mihi me reddentis agelli,
 Quem tu fastidis habitatũ quinq; focis, et
Quinq; bonos solitum Bariam dimittere patres,
Certemus, spinas animò ne ego fortius, an tu

E uellas agro, et melior sit Horatius, an res.
M e quamuis Lamiæ pietas, et cura moratur
F ratrem moerentis, raptò de fratre dolentis
I nsolabiliter, tamen istuc mens, animusq;
F ert, et amat spatii obstantia rumpere claustra.
 Rure ego uiuentem, tu dicis in urbe beatum.
C VI placet alterius, sua nimirum est odio, fors.
S ultus uterq; locum immeritum causatur inique.
I n culpa est animus, qui se non effugit unquam.
 Tu Mediastryus tacita prece rura petebas,
N unc urbem, et ludos, et balnea uillicus optas.
M e constare mihi scis, et discedere tristem,
Q uandocunque trahunt inuisa negocia Romam.
 Non eadem miramur, eò disconuenit inter,
M e q; et te. nam quæ deserta, et inhospita, Tesqua
C redis, amœna uocat, mecum qui sentit, et odit,
Q uæ tu pulchra uocis. fornix tibi, et uncta popina
I uctiunt urbis desyderium uideo, et quod
A ngulus iste feret piper, et thus ocyus una,
N ec uicina subest uinum præbere taberna
Q uæ possit tibi, nec meretrix tibicina, cuius
A d strepitum salias terræ grauis. et tamen urges
I am pridem non tacta ligonibus arua, bouemq;
D isunctum curas, et strictis frondibus explēs.
A ddit opus pigro riuus, si decedit imber
M ulta mole docendus a prico parcere prato.
 Nunc age quid nostrum concentum diuidat, audi,
Q uem tennes decuere togæ, nitidiq; capilli,
Q uem scis immunem Cynaræ placuisse rapac,
Q uem bibulum liquidi media de luce falerni

Cœna

Cæna brevis iuuat, et propè riuū somnus i herba.

Nec lusisse pudet, sed non incidere ludum.

Non istuc obliquo oculo mea commoda quisquam.

Limat non odio obscuro morsuq; uenenat.

Rident uicini glebas, et saxa mouentem.

Cum seruis urbana diaria rodere mauis.

Horum tu in numerum notoruis inuidet usum

Lignorum, et pecoris tibi calo argutus, et horti.

Optat Ehippia bos piger, optat arare caballus.

Quam scit uterq; libens, censebo, exerceat artem.

AD VALLAM.

15.

quæ sit hyems veliæ, quod coelū valla salerni

Quorū hoīum regio, et glis uia, Nā mihi Ba-

Musa superuacuas Antonius, et tamen illis (ias

Me facit inuisum, gelida cum perluor unda

Per medium frigus, sanè myrteta relinqui,

Dictaq; cessantem neruis elidere morbum

Sulfura contemni, uicus gemit inuidus ægris.

Qui caput, et stomachum supponere fontibus audet

Clusinis, Gabiosq; petunt, et frigida rura.

Mutandus locus est, et diuersoria nota

Præteragendus equus. quo tendis? nō mihi Cumas

Est iter, aut Baias lena stomachosus habena

Dicet eques. Sed equi frenato est auris in ore.

Maior utrum populum frumenti copia pascat,

Collectos ne bibant imbres, puteos ne perennes

Dulcis aquæ, nam uina nihil moror illius oræ.

Rure meo possum quid uis perferre, pati q;

p

A d mare cum ueni, generosum, et lene requiro,
 Quod curas abigat, quod cum spe diuite manet
 I nuenas, animumq; meum, quod uerba ministret,
 Quod me Lucanæ iuuenem commendet amicæ,
 T ractus uter plures lepores, uter educet apros,
 V tra magis pisces, et echinos æquora cælent,
 P inguis ut inde domum possim, Phæaxq; reuerti,
 S cribere te nobis, ac nos tibi credere par est.

AD EVNDEM.

16.

Enius, ut rebus, maternis, atque paternis
 m Fortiter absumptis, urbanus cœpit haberi
 S curra uagus, nō qui certū præsepe teneret
 I mpransus, non qui ciuem dignosceret hoste,
 Quælibet in quemuis obprobria fingere sæuus,
 P ernicies, et tempestas, barathrumq; macelli,
 Quidquid quæsierat, uentri donabat auaro.
 Hic ubi nequitia fautoribus, et timidis, nil,
 A ut paulum abstulerat, patinas cœnabat Omasi
 V ilis et agnini, tribus Vrsis quod satis esset.
 S alicet ut uentres lamna candente nepotum
 D iceret urendos correctus. Menius idem
 Quidquid erat nactus prædæ maioris, ubi omne
 V erterat in fumum, et cinerem, non Hercule miror
 A iebat, siqui comedunt bene, cum sit obeso
 N il melius turdo, nil uulua pulchrius ampla,
 Nimirū hic ego sum. Nā tuta, et parvula Laudo,
 C um res deficiunt satis inter uilia fortis.
 V erum ubi quid melius contingit, et unctius, idem
 V os sapere, et solos aio bene uiuere, quorum
 C onspiciatur nitidis fundata pecunia uillis.

AD QUINTIVM.

17.

E perconteris¹ fundus meus optime Quinti,
Arvo pascat herū, an bacis opulētet oliuæ,
Pomis ne, et pratis, an amicta uitibus ulmo,
Scribetur tibi forma loquaciter, et situs agri.

Continui montes, nisi dissociantur opaca
V alle, sed ut ueniens dextrum latus aspiciat Sol,
Lenum discedens curru fugiente uaporet.
Temperiem laudes. quid? si rubicunda benigne
Corna Vepres, et Pruna ferēt, et Quercus, et Ilex,
Multa fruge pecus, multa dominum inuuet umbra,
Dicis adductum propius frondere Tarentum.
Fons etiam riuo dare nomen idoneus, ut nec
Frigidior thracem, nec purior ambiat Ebrus,
Infirmi capiti fluit utilis, utilis aluo.

Hæ latebræ dulces, etiam (si credis) amœnæ
Incolumem tibi me præstant septembribus horis.
Tu recte uiuis, si curas esse, quod audis.
Iactamus iam pridem omnis te Roma beatum.
Sed uereor ne cui de te plus, quàm tibi credas,
Né ue putes alium sapiente, bonoq; beatum,
Ne si te populus sanum, recteq; ualentem
Dicitet, occultam febrem sub tempus edendi
Dissimules, donec manibus tremor incidat unctis.
S TVLTORŪ incurata pudor malus ulcera cælat.
Siquis bella tibi terra pugnata, mariq;
Dicat, et his uerbis uacuas permulceat aures,
Té ne magis saluum populus uelit, an populum tu,
S eruet in ambiguo qui consulit, et tibi, et urbi

p ii

Iuppiter, Augusti laudes agnoscere possis,
 Cum pateris sapiens, emendatusq; uocari,
 Respondes ne tuo dic sodes nomine? nempe
 Vir bonus, et prudens dici delector ego, ac tu.

Qui dedit hoc hodie, cras, si uolet, auferet, ut si
 Detulerit fascis indigno, detrahet idem.

Pone, meum est, inquit, pono, tristisq; recedo.

Idem si clamat furem, neget esse pudicum,
 Contendat laqueo collum pressisse paternum,
 Mordeat obprobriis falsis, mutemq; colores?

Falsus honor iuuat, et mendax infamia terret
 Quē, nisi mēdosum, et mēdacē? Vir bonus est quis?

Qui consulta patrum, qui leges, iuraq; seruat,

Quo multæ, magnæq; secantur iudice lites,

Quo responfore, et quo causæ teste tenentur.

Sed uidet hunc omnis domus, et uicinia tota

Introrsum turpem, speciosum pelle decora.

Nec furtum feci, nec fugi, si mihi dicat

Seruus, Habes pretium, loris non ureris aio.

Non hominem occidi, Non pascas in cruce cornos.

Sum bonus, et frugi, renuit, negat, atq; Sabellus.

Cautus enim metuit foueam Lupus, Accipiterq;

Suspectos laqueos, et opertum Miluius hamum.

ODERVNT PECCARE boni uirtutis amore.

Tu nihil admittes in te, formidine poenæ.

Sit spes fallendi. Miscbis sacra profanis.

Nam de mille fabæ modiis cum surripis unum,

Damnū est, non facinus mihi pacto lenius isto.

Vir bonus? omne forū, quē spectat, et oē tribunal

Quandocunq; Deos uel porco, uel boue placat

I ane pater clare, clare cum dixit A pollo,
 L abra mouet metuens audiri, pulchra Lauerna
 D a mihi fallere, da iustum, sanctumq; uideri,
 N octem peccatis, et fraudibus obice nubem?

Quo melior seruo, quo liberior sit anarus
 I n triuiis fixum cum se demittit ob assem,
 N on uideo. nam qui cupiet, metuet quoq; porro.
 QVI metuens uiuit, liber mihi non erit unquam.
 P erdidit arma, locum uirtutis deseruit, qui
 S emper in augenda festinat, et obruitur re.

Vendere cum possis captiuum, occidere noli.
 S eruiet utiliter. sine pascat durus, aretq;
 N auiget, ac medius hyemet mercator in undis,
 A nnonæ proffit. portet frumenta, penusq;.

Vir bonus, et sapiens audebit dicere, Penthe u
 R ector Thebarum quid me perferre, pati q;
 I ndignum coges? Adimam bona. Nempe pecus, rem
 L ectos, argentum tollas licet. In manicis, et
 C ompedibus sæuo te sub custo de tenebo.
 I pse Deus, simulatque uolam, me soluet opinor.
 H oc sentit, moriar. MORS ultima linea rerum est.

AD SÆVAM.

Vanuis Sæua satis per te tibi cōsulis, et scis,
 q Quo tandem pacto deceat maioribus uti,
 Disce docēdus adhuc, q̄ cēset amicus, ut sī
 C æcus iter monstrare uelit, tamen aspice siquid,
 E t nos quod cures proprium fecisse loquamur,
 S i te grata quies, et primam somnus in horam
 D electat, si te puluis, strepitusq; rotarum,

p iii

*S*i lēdit caupona, Ferentinum ire iubebo.

*N*am neque diuitibus contingunt gaudia solis.

*N*ec uixit male, qui natus, moriensq; fefellit.

*S*i prodesse tuis, pauloq; benignius ipsum

*T*e tractare uoles, accedes siccus ad unctum.

*S*i pranderet olus, patienter regibus uti

*N*ollet Aristippus, si sciret regibus uti,

*F*astidiret olus, qui me notat: utrius horum

*V*erba probes et facta, doce, uel iunior audi,

*C*ur sit Aristippi potior sententia: nanque

*M*ordacem Cynicum sic eludebat, ut aiunt,

*S*curror ego ipse mihi: populo tu, rectius hoc, et

*S*plendidius multo est: equus ut me portet, alit rex,

*O*fficium facio, tu poscis uilia uerum es

*D*ante minor, quamuis fers te nullius egentem.

*O*mnis Aristippum decuit color, et status, et res.

*T*entantem maiora, ferē præsentiū æquum.

*C*ontra, quem duplici panno patientia uelat,

*M*irabor uitæ uia si conuersa decebit.

*A*lter purpureum non expectabit amictum,

*Q*uidlibet indutus celeberrima per loca uadet,

*P*ersonamq; feret non inconcinnus utranque.

*A*lter Miletī textam cane peius et angui

*V*itabit chlamydem, morietur frigore, si non

*R*ettuleris pannum refer, et sine uiuat ineptus.

*R*es gerere, et captos ostendere ciuibz hostes

*A*ttingit solum Iouis, et cœlestia tentat.

*P*incipibus placuisse uiris, non ultima laus est,

*N*on civis homini cōtingit adire Corinthum.

*S*edit, qui timuit, ne non succederet, esto.

Quid? qui peruenit, fecit ne uiriliter? at qui
 Hic est, aut nusquam, quod quimus, hic onus horret,
 Vt paruis animis, et paruo corpore maius,
 Hic subit, et perfert. aut uirtus nomen inane est,
 Aut decus, et pretium recte petit experiens uir.

Coram Rege suo de paupertate tacentes
 Plus poscente ferent. distat, sumas ne pudenter,
 An rapias. at qui rerum caput hoc erat, hic fons.

Indotata mihi soror est, paupercola mater,
 Et fundus nec uendibilis, nec pascere firmus,
 Qui dicit, clamat uictum date. succinit alter,

Et mihi diuiduo findetur munere quadra.

Sed tacitus pasci si posset coruus, haberet

Plus dapis, et rixæ multo minus, inuidiæq;

Brundisium comes, aut Surrentum ductus amœnum.

Qui queritur salebras, et acerbum frigus, et imbreis,

Aut cistam effractam, et subducta uiatica plorat,

Nota refert meretricis acumina sæpe catellam

Sæpe perischelidem raptam sibi flentis, uti mox

Nulla fides damnus, uerisq; doloribus adsit.

Nec semel irrisus truiis attollere curat

Fracto crure planum, licet illi plurima manet

Lacryma, per sanctum iuratus dicat Osirim

Credite, non ludo, crudeles tollite claudum.

Quære peregrinum uicinia rauca reclamat.

AD LOLLIVM.

I bene te noui, metues liberrime Lolli

Scurrantis speciem præbere, professus amicū,

Vt matrona meretrici dispar erit, atq;

p iiii

Discolor infido scurræ distabit amicus.

Est huic diuersum uitio uitium prope maius

Asperitas agrestis, et inconcinna, grauisq;

Quæ se commendat tonsa cute dentibus atris,

Quum uult libertas mera dici, ueraq; uirtus.

Virtus est medium uitiorum utrinq; reductum,

Alter in obsequium plus æquo pronus, et imi

Derisor lecti, sic nutum diuitis horret,

Sic iterat uoces, et uerba cadentia tollit,

Ut puerum credas sæuo dictata magistro

Reddere, uel partem minimum tractare secundas.

Alter rixatur de lana sæpe caprina,

Propugnat nugis armatus, scilicet ut non

Sit mihi prima fides, et uere quod placet, ut non

Acriter elatrem. pretium ætas altera sordet.

Ambigitur, quid enim Castor sciat, an Docilis plus

Brundusium Numici melius uia ducat, an Appi.

Quem damnoſa Venus, quæ præceptis alea nudat

Gloria, quem supra uireis, et uestit, et ungit,

Quem tenet argenti sitis importuna, famesq;

Quem paupertatis pudor, et fuga, diues amicus

Sæpe decem uitis instructor odit, et horret.

Aut si non odit, regit, ac ueluti pia mater

Plus, quam se sapere, et uirtutibus esse priorem

Vult, et ait prope uera. mecum contendere noli.

Stultitiam patiuntur opes. tibi paruula res est.

Acta decet sanum comitem toga. desine mecum

Certare. Eutrapelus cuiusq; nocere uolebat,

Vestimenta dabat pretiosa. beatus enim iam

Cum pulchris tunicis sumet noua consilia, et spes,

D omiet
O fficium
T hrax
A R C A
C ommiss
N ec tua
N ec cum
G rata sic
Z etis dis
C ontinuat
M oribus
L enibus
A etolis or
S urge, et
C anes ut
R omam
V itæq; et
V el cher su
P ossis, ad
N on est q
P relia f
M ilitiam
S ub duce
E t mune
A c ne t
Q uam u
C uras, p
P artitua
T e duce
A duer

Dormiet in lucem, scorto postponet honestum
Officium, nummos alienos pascet, ad inum
Thrax erit, aut olitoris aget mercede caballum.
Arcanum neq; tu scrutaberis ullius unquam,
Commissumq; teges, et uino tortus, et ira.
Nec tua laudabis studia, aut aliena reprendes,
Nec cum uenari uolet ille, poemata panges.
Gratia sic fratrum geminorum Amphionis, atq;
Zethi dissiluit, donec suspecta seuerio
Conticuit lyra, fraternis cecidisse putatur
Moribus Amphion. tu cede potentis amici
Lenibus imperiis, quotiesq; educet in agros
Aetolis onerata plagis iumenta, canesq;
Surge, et inhumanae senium deponere camœnae,
Cœnes ut pariter pulmenta laboribus empta.
Romanis solenne, uiris opus, utile famæ,
Vitæq; et membris, præsertim cum ualeas, et
Vel cursu superare canem, uel uiribus aprum
Possis, adde, uirilia quod speciosius arma
Non est qui tractet, scis quo clamore coronæ
Prælia sustineas campestria, deniq; senam
Militiam puer, et cantabrica bella tulisti
Sub duce, qui templis parthorum signa refixit.
Et nunc, si quid abest Italis adiudicat armis.
Ac ne te retrahas, et inexcusabilis absis,
Quamuis nil extra numerum fecisse, modumq;
Curas, interdum mugaris rure paterno.
Partitur lintres exercitus. Aethia pugna
Te duce per pueros hostili more refertur.
Aduersarius est frater, Læus, Adria, donec

A literutrum uelox uictoria fronde coronet.

Consentire suis studiis, qui crediderit te

F autor utroq; tuum laudabit pollice ludum.

Protinus ut moneam, si quid monitoris eges tu,

Quid de quoque uiro, et cui dicas sæpe uideto.

P ercontatorem fugito, nam garrulus idem est.

N ec retinent patulae commissa fideliter aures.

E T SEMEL emissum uolat irrenuocabile uerbum.

Non ancilla tuum iecur ulceret ulla, puerue

I ntra marmoreum uenerandi limen amici.

N e dominus pueri pulchri, caræue puellæ

M unere te paruo beet, aut incommodus angat.

Qualẽ commẽdes etiam atq; etiã aspice, ne mox

I ncutiant aliena tibi peccata pudorem.

F allimur, et quondam, non dignum tradimus, ergo

Quem sua culpa premet, deceptus omitte tueri,

V t penitus notum si tentent crimina serues,

T uterisq; tuo fidentem præsidio, qui

D ente Theonino cum circum roditur. ecquid?

A d te post paulo uentura pericula sentis?

N AM tua res agatur, paries cum proximus ardet,

E t neglecta solent incendia sumere uires.

Dulcis inexpertis cultura potentis amici.

E xpertus metuit. tu dum tua nauis in alto est,

H oc age, ne mutata retrorsum, te ferat aura.

O derunt hilarem tristes, triste mq; iocosi.

S edatum celeres, agilem, gnauumq; remissi.

P otores bibuli media de nocte falerni

O derunt porrecta negantem pocula, quamuis

N octurnos iures te formidare uapores.

Deme super alio nubem. plerunq; modestus
Ocupat obscuri speciem, taciturnus acerbi.

Inter cuncta leges, et percontabere doctos,
Qua ratione que astraducere leniter ævum,
Ne te semper inops agitet, uexetq; cupido,
Ne pauor, et rerum mediocriter utilium spes.
Virtutem doctrina paret, natura ne donet,
Quid minuatur curas, quid te tibi reddat amicum,
Quid pure tranquillet, honos, an dulce lucellum,
An secretum iter, et fallentis semita uitæ.

Me quoties reficiat gelidus Digentia riuus,
Quem Mandela bibit rugosus frigore pagus,
Quid sentire putas? quid credis amice precari?
Sit mihi, quod nunc est, etiam minus, ut mihi uiuā
Quod superest æui, si quid superesse uolunt Di.
Sit bona librorum, et prouisæ frugis in annum
Copia, neu fluitem dubie spe pendulus horæ.
SED SATIS est orare Iouem, qui donat, et aufert,
DET uitā, det opes, æquū mi animū ipse parabo.

AD MECOENATEM.

20.

P Risco si credis Mecœnas docte Cratino,
Nulla placere diu, nec uiuere carmīa pnt,
Quæ scribuntur aquæ potoribus, ut male sanos
Adscribit Liber Satyris, Faunisq; poetas.
Vina ferè dulces oluerunt mane camœnæ.
I audibus arguitur uini uinosus Homerus.
Ennius ipse pater nunquam nisi potus ad arma
Prosiluit dicenda, forum, putealq; Libonis
Mandabo sicis, adimam cantare seweris.

Hoc simul edixit, non cessare poetæ
Nocturno certare mero, putere diurno.

Quid? si quis vultu toruo ferus, et pede nudo,
Exiguæq; togæ simulet textore Catonem,
Virtutem ne repræsentet, moresq; Catonis?
Rupit Hyarbitam Timagēnis æmula lingua,
Dum studet urbanus, tēditq; disertus haberi.
Decipit exemplar uitii imitabile. quod si
Pallerem casu, biberent ex angue cuminum.

Oimitatores seruum pecus, ut mihi sæpe
Bilem, sæpe iocum uestri mouere tumultus.
Libera per uacuum posui uestigia princeps.

Non aliena meo pressi pede. qui sibi fudit
Dux, regit examen. Parios ego primus iambos
Ostendi Latio numeros, animosq; secutus
Archilochi, non res, et agentia uerba Lycambem.

At ne me foliis ideo breuioribus ornes,
Quod timui mutare modos, et carminis artem,
Tēperat Archilochi musam pede mascula Sapphō,
Temperat Alcæus, sed rebus, et ordine dispar.
Nec socerū quærit, quem uersibus oblinat atris,
Nec sponsæ laqueum famoso carmine nequit.
Hunc ego non alio dictum prius ore, Latinis
Vulgavi Fidicen. iuuat immemorata ferentem
Ingenius, oculisq; legi, manibusq; teneri.

Scire uelis mea cur ingratus opuscula lector
Laudet, ametq; domi, premat extra limen iniquus,
Non ego uentosæ plebis suffragia uenor
Impensis coenarum, et tritæ munere uestis.
Non ego nobilium scriptorum auditor, et ultor,

Grammaticas ambire tribus, et pulpita dignor.

Hinc illæ lacrymæ. spissis indigna theatris

Scripta pudet recitare, et nugis addere pondus,

Si dixi, rides ait, et Iouis auribus ista

Seruas. fidis enim manare poetica mella

Te solum, tibi pulcher. Ad hæc ego naribus uti

Formido, luctantis a cuto ne secer ungui.

Displicet iste locus clamo, et diludia posco.

Ludus enim genuit trepidum certamen, et iram,

Ira truces inimicitias, et funebre bellum.

AD LIBRVM SVVM.

21.

Ertumnū, Ianumq; liber spectare uideris,

Uscilicet ut prostes Sossiorū pumice mūdus.

Odisti clauers, et grata sigilla pudico.

Paucis ostendi gemis, et communia laudas.

Non ita nutritus, fuge, quo discedere gestis,

Non erit emissio reditus tibi. quid miser egi,

Quid uolui? dices, ubi quis te læserit. et scis

In breue te cogi, cum plenus languet amator.

Quod si non odio peccantis desipit augur,

Carus eris Romæ, donec te deserat ætas.

Contrectatus ubi manibus sordescere vulgi

Cœperis, aut tineas pascas taciturnus inerteis,

Aut fugies Vticam, aut unctus mitteris Ilerdam.

Ridebit monitor non exauditus, ut ille

Qui male parentem in rupes detrusit a sellum

Iratus. QVIS ENIM inuitum seruare labore?

Hoc quoq; te manet, ut pueros elementa docentem

Occupet extremis in uias balba senectus.

Cum tibi sol tepidus plures admouerit aures,
 Me libertino natum patre, et in tenui re
 Maiores pennas nido extendisse loqueris,
 Vt quantum generi demas, uirtutibus addas.

Me primis urbis belli placuisse, domq;
 Corporis exigui, præcænum, solibus aptum,
 Irasci celerem, tamen ut placabilis essem.
 Forte meum, si quis te percontabitur ænum,
 Me quater undenos sciat impluisse decembres,
 Collegam Lepidum quo duxit Lollius anno.

QVINTI HORATII FLACCI EPISTO
 LARVM LIBER SECVNDVS.

AD AVGVSTVM.

Vm tot sustineas, et tanta nego
 cia solus,

Res Italas armis tuteris, mori-
 bus ornes,

Legibus emēdes, in publica cō
 moda pecem,

Si longo sermone morer tua tempora Cæsar.

Romulus, et Liber pater, et cum Castore Pollux

Post ingentia facta, deorum in templa recepti.

Dum terras, hominumq; colunt genus, aspera bella

Componunt, agros assignant, oppida condunt,

Plorauere suis non respondere fauorem

Speratum meritis. Diram qui contudit hydram,

Notaq; fatali portenta labore subegit,

Comperit inuidiam supremo fine domari.

V RIT enim fulgore suo qui prægrauat arters
I nfra se positus, extinctus amabitur idem.
P ræsenti tibi maturos largimur honores,
I urandasq; tuum per nomen ponimus aras,
N il oriturum aliâs, nil ortum tale fatentes.
S ed tuus hic populus sapiens, et iustus in uno,
T e nostris duabus, te Graius anteferendo,
C ætera nequaquam simili ratione, modoq;
A estimat, et nisi quæ terris semota, suisq;
T emporibus defuncti uidet, fastidit, et odit,
S ic fautor ueterum, ut tabulas peccare uetantes,
Q uas bis quinque uiri sanxerunt, fœdera regum
V el Gabiis, uel cum rigidis æquata Sabinis,
P ontificum libros, anno sa uolumina uatum,
D icitet Albano musas in monte locutas.

Si quia Græcorum sunt antiquissima quæque
S cripta, uel optima, Romani pensantur eadem
S criptores Trutina, non est quod multa loquamur.
N il intra est oleam, nil extra est in nuce duri.
V enimus ad summum Fortune. pingimus, atque
P fallimus, et luctamur Achillis doctius unctis.
 Si meliora dies, ut uina, poemata reddit,
S cire uelim pretium chartis quotus arroget annus.
S criptor ab hinc annos centum qui decidit, inter
P erfectos, ueteresq; referri debet? an inter
V iles, atque nouos? excludat iurgia finis.
E st uetus, atque probus centum qui perficit annos,
Q uid? qui deperit minor uno men se, uel anno,
I nter quos referendus erit ueteres ne Poetas,
A n quos et præsens, et postera respuet ætas?

Iste quidem ueteres inter ponetur honeste,
Qui uel mense breui, uel toto est iunior anno.
Utor promisso, caudæq; pilos, ut equinae
Paulatim uello, et demo unū, demo etiam unum,
Dum cadet elusus ratione ruentis acerui,
Qui redit ad fastos, et uirtutem aestimat annis,
Miraturq; nihil, nisi quod Libitina sacrauit.
Ennius et sapiens, et fortis, et alter Homerus,
Ut Critici dicunt, leuiter curare uidetur,
Quo promissa cadant, et somnia Pythagorea.
Neuius in manibus non est, et mentibus haeret
Penè recens, adeo sanctum est uetus omne poema,
Ambigitur quoties uter utro sit prior, aufert
Pacuius docti famam senis. Accius alti
Dicitur Afrani toga conuenisse Menandro,
Plautus ad exemplar Siculi properare Epicurmi.
Vincere Cecilius grauitate, Terentius arte.
Hos ediscit, et hos arcto stygata theatro
Spectet Roma potens, habet hos, numeratq; poetas
Ad nostrum tempus Liui scriptoris ab æuo.
Interdum uulgus rectum uidet. est ubi peccat.
Si ueteres ita miratur, laudatq; poetas,
Ut nihil anteferat, nihil illis comparet, errat.
Si quædam nimis antiquæ, si pleraq; dure
Dicere credat eos, ignaue multa, fatetur,
Et sapit, et mecum facit, et Ioue iudicat æquo.
Non equidem insector, delendaq; carmina Liui
Esse reor, memini quæ plagosum mihi paruo
Orbilium dictare, sed emendata uideri,
Pulchraq; et exactis minimum distantia, miror.

Inter

I nter quæ uerbum emicuit si forte decorum, et
S i uersus paulo concinnior unus, et alter
I niuste totum ducit, uenditq; poema,
I ndignor quidquā reprehendi, non quia crasse
C ompositum, illepidè ue putetur, sed quia nuper,
N ec ueniam antiquis, sed honorē, et præmia posci.

Recte nècne crocum, floresq; perambulet Attæ
F abula, si dubitem, clament periisse pudorem
C uncti penè patres, ea cum reprehendere coner,
Quæ grauis Aesopus, quæ doctus Roscius egit,
V el quia nil rectum, nisi quod placuit sibi, dicunt,
V el quia turpe putant parere minoribus, et quæ
I mberbes didicere senes, perdenda fateri.

Iam saliare Numæ carmen, qui laudat, et illud,
Quod mecum ignorat, solus uult scire uideri,
I ngeniis non ille fauet, plauditq; sepultis,
N ostræ sed impugnat, nos, nostraq; liuidus odit.

Quod si tam Græcis nouitas inuisa fuisset,
Quàm nobis, qd nūc esset uetus, aut quid haberet,
Quod legeret, tereretq; uiritim publicus usus?

Vt primum positis nugari Græcia bellis
C æpit, et in uitium Fortuna labier æqua,
N unc Athletarum studis, nunc arsit equorum,
M armoris, aut eboris fabros, aut æris amauit,
S uspendit picta uultum, mentemq; tabella,
N unc tibicinibus, nunc est gauisa tragædis,
S ub nutrice puella, uelut si luderet infans,
Quod cupide petiit, mature plena reliquit.

Quid placet, aut odio ē, quod nō mutabile credas?
H oc paces habuere bonæ, uentiq; secundi.

Roma dulce diu fuit, et solenne, reclusa
Mane domo uigilare. clienti promere iura.
Cautos nominibus certis expendere nummos.
Maiores audire. minori dicere, per quæ
Crescere res posset, minui damnoſa libido.
 Mutauit mentem populus leuis, et calet uno
Scribendi studio. pueri, patresq; ſeueri
Fronde comas uincti coenant, et carmina dictant.
Ipſe ego, qui nullos me affirmo ſcribere uerſus,
Inuenior Parthus mendacior, et prius orto
Sole, uigil calamum, et chartas, et ſcrinia poſco.
 Nauē agere ignarus nauis timet, abrotanum agro
Non audet, niſi q didicit, dare. QVOD medicorū eſt,
Promittunt medica. TRACTANT fabrilia fabri.
 Scribimus indocti, doctiq; poemata paſſim.
Hic error tamen, et leuis hæc inſania, quantas
Virtutes habeat, ſic collige. Vatis auarus
Non temere eſt aiſus, uerſus amat, hoc ſtudet unū,
Detrimenta. ſuſſas ſeruorum. incendia ridet,
Non fraudem ſocio. puero non cogitat ullam
Pupillo. uiuit ſiliquis, et pane ſecundo.
Militiæ quanquam piger, et malus, utilis urbi.
 Si das hoc, paruis quoque rebus magna iuuari,
Os tenerum pueri, balbumq; Poeta figurat,
Torquet ab obſcœnis iam nunc ſermonibus aurem.
Mox etiam pectus præceptis format amicis,
Aſperitatis, et inuidiæ corrector, et iræ.
Recte facta refert. orientia tempora notis
Inſtruit exemplis. inopem ſolatur, et ægrum.
Caſus cum pueris ignara puella mariti

Disceret unde preces, uatem ni Musa dedisset?
Poscit opem Chorus, et præsentia numina sentit.
Cælestes implorat aquas docti prece blandus.
Auertit morbos, metuenda pericula pellit.
Impetrat et pacē, et locupletem frugibus annum.
Carminē Dī superi placantur, carmine Manes.
 Agricolaē prisca, fortes, paruoq; beati
Condita post frumenta, leuantes tempore festo
Corpus, et ipsum animū spe finis dura ferentem,
Cum sociis operum, et pueris, et coniuge fida
Tellurem porco, syluanum lacte piabant,
Floribus et uino Geniū memorem breuis æui.

Fescenina per hunc inuenta licentia morem
Versibus alternis obprobria rustica fudit,
Libertasq; recurrentes accepta per annos
Lusit amabiliter, donec iam sæuus apertam
In rabiem uerti cœpit iocus, et per honestas
Ire domos impune minax. doluere cruento
Dente lacesiti. fuit intactis quoque cura
Conditione super communi. quin etiam lex,
Pœnaq; lata malo, quæ nollit carmine quenquam
Describi uertēre modum formidine fustis
Ad benedicendum, delectandumq; redacti.

Græcia capta, ferum uictorem cepit, et artes
Intulit agresti Latino. sic horridus ille
Defluxit numerus Saturnius, et graue uirus
Munditiæ pepulere. sed in longum tamen æuum
Manserunt, hodieq; manent uestigia ruris.

Serus enim Græcis ad mouit acumina chartis,
Et post punica bella quietus, quærere cœpit,

Quid Sophocles, et Thespis, et Aeschylus utile fer=
 Tentauit quoq; rem si digne uertere posset, (rēt,
 Et placuit sibi natura sublimis, et acer.
 Nam spirat tragicum satis, et feliciter audet,
 Sed turpem putat in scriptis, metuitq; lituram.
 Creditur ex medio, quia res accessit, habere
 S udoris minimum, sed habet Comoedia tanto
 P lus oneris, quanto uenia minus. aspice Plautus
 Quo pacto partes tutetur amantis E phœbi,
 V t patris attenti, lenonis ut insidiosi,
 Quantus sit Dor senius edacibus in parasitis,
 Quam non adstricto percurrat pulpita soco.
 G estit enim nummum in loculos dimittere, posthac
 S ecurus cadat, an recto stet fabula talo.

Quem tulit ad scenam uento so gloria curru
 E xaminat lentus spectator, sedulus inflat,
 S ic leue, sic paruum est, animū quod laudis auarū
 S ubruit, aut reficit. Valeat res ludicra, si me
 P alma negata, macrum, donata reducat opimum.
 S æpe etiam audacem fugat hoc, terretq; Poetam,
 Quod numero plures, uirtute et honore minores,
 I ndocti, stolidiq; et depugnare parati,
 S i discordet eques, media inter carmina poscunt,
 A ut ur sum, aut pugiles. his nam Plebecula gaudet.
 V erū equitis quoq; iā migravit ab aure uoluptas
 O mnis ad incertos oculos, et gaudia uana,
 Quattuor, aut plurcis aulæ premuntur in horas,
 D um fugiunt equitum turmæ, peditumq; cateruæ.
 M ox trahitur manibus regum fortuna retortis.
 E sse da festinant. pilenta petorita naues.

Captiuum portatur ebur. captiua Corinthus.

Si foret in terris rideret Democritus, seu
 Diuersum confusa genus panthera camelo,
 Siue elephas albus vulgi conuerteret ora,
 Spectaret populum ludis attentius ipsis,
 Ut sibi præbentem mimo spectacula plura,
 Scriptores autem narrare putaret a fello
 Fabellam surdo. nam quæ peruincere uoces
 Eualuere sonum, referunt quæ nostra theatra?
 Garganum mugire putes nemus, aut mare Thuscū
 Tanto cum strepitu ludi spectantur, et artes,
 Diuitiæq; peregrinæ, quibus oblitus actor
 Cum stetit in scena, concurrat dextera leuæ.
 Dixit adhuc aliquid? nil sane. quid placet ergo?
 Lænâ Tarentino uiolas imitata ueneno.

Ac ne forte putes me. quæ facere ipse recussem,
 Cum recte tractent alii, laudare maligne,
 Ille per extantum funem mihi posse uidetur
 Ire poeta, meum qui pectus inaniter angit.
 Irritat. mulcet. falsis terroribus implet.
 Ut magus, et modo me Thebis, modo ponit Athenis.

Verum age, et is, qui se lectori credere malunt,
 Quam spectatoris fastidia ferre superbi,
 Curâ redde breuem, si munus Apolline dignum
 Vis complere libris, et uatibus addere calcar,
 Ut studio maiore petant Heliconâ uirentem.
 Multa quidem nobis facimus mala sæpe poetæ,
 Ut uincta egomet cedam mea, cum tibi librum
 Sollicito damus, aut fesso, cum lædimur, unum
 Siquis amicorum est ausus reprehendere uersum,

q iii

Cum loca iam recitata reuoluimus irreuocati,
 Cum lamentamur, non apparere labores
 Nostros, et tenui deducta poemata filo,
 Cum speramus eò rem uenturam, ut simulatq;
 Carmina rescieris nos fingere, commodus ultro
 Accersas, et egere uetes, et scribere cogas.
 Sed tamen est operæ pretiū cognoscere, quales
 Aedituos habeat belli spectata, domiq;
 Virtus indigno non committenda Poetæ.

Gratus Alexandro Regi Magno fuit ille
 Cherilus, incultis qui uersibus, et male natis
 Rettulit, acceptos, regale numisma, Philippos.
 Sed ueluti tractata notum, labemq; remittit ne
 Atramenta, ferè Scriptores carmine fædo
 Splendida facta linunt. Idem rex ille, poema
 Qui tam ridiculum, tam care prodigus emit,
 E dicto uetuit, nequis se, præter Apellem
 Pingeret, aut alius Iysippo duceret æra
 Fortis Alexandri uultum simulantia, quod si
 Iudicium subtile uidendis artibus, illud
 Ad libros, et ad hæc musarum dona uocares,
 Bæotum crasso iurares ære natum.

At neque dedecorant tua de se iudicia, atque
 Munera, quæ multa dantis cum laude tulerunt
 Dilecti tibi Vergilius, Variusq; poetæ.
 Nec magis expressi uultus per ahenea signa,
 Quam per uatis opus mores, animiq; uirorum
 Clarorum, apparent. nec sermones ego mallem
 Repentes per humum, quam res componere gestas,
 Terrarumq; situs, et flumina discere, et arcæs

Montibus impositas, et Barbara regna, tuisq;
Auspiciis totum confecta duella per orbem,
Claustra q; custodem pacis cohibentia Ianum,
Et formidatam Parthis te principe Romam,
Si quantum cupere, possem quoq;. Sed neq; paruum
Carmen maiestas recipit tua, nec meus audet
Rem tentare pudor, quam uires ferre recusent.
Sedulitas autem, stulte quem diligit, urget,
Praepue cum se numeris commēdat, et arte.
DISCIT enim citius, meminitq; libentius illud,
Quod quis deridet, quā quod probat, et ueneratur.
 Nil moror officium, quod me grauat, ac neq; ficto
In peius uultu proponi cæreus usquam,
Nec prae factis decorari uersibus opto,
Nerubeam pingui donatus munere, et unā
Cum scriptore meo capsula porrectus aperta
Deferar in uicū uendentem thus, et odores,
Et piper, et quidquid chartis amicitur ineptis.

AD IULIUM FLORVM. 2.

Lore bono, claroq; fidelis amice Neroni,
f Siquis forte uelit puerū tibi uēdere, natū
 Tybure, uel Gabiis, et tecū sic agat, Hic et
Candidus, et talos à uertice pulcher ad imos,
Fiet, eritq; tuus nummorum millibus octo
Verna ministeris ad nutus aptus heriles,
Litterulis græcis imbutus, idoneus arti
 Cuilibet, ARGILLA quid uis imitabitur uda.
Qu in etiam canet indoctum, sed dulce bibenti.
MVLTA fidem promissa leuant, ubi plenius æquo

LAUDAT uenales, qui uult extrudere, merces.

Res urget me nulla, meo sum pauper in ære.

Nemo hoc mangonũ faceret tibi non temere a me

Qui uis ferret idem, semel hic cessauit, et, ut fit,

In scalis latuit metuens pendentis habenæ,

Des nummos, excepta nihil te si fuga lædat.

Ille ferat pretium pœnæ se curus opinor.

Prudens emisti uitiosum, dicta tibi lex

Insequeris tamen hunc, et lite moraris iniqua.

Dixi me pigrum proficiscenti tibi, dixi

Talibus officiis propè mancum, ne mea sæuus

Urgetes ad te quod epistola nulla ueniret.

Quid tunc profeci, mecum facientia iura

Si tamen attentas? quereris super hoc etiam, quod

Expectata tibi non mittam carmina mendax.

Luculli miles collecta uiatica multis

Erumnis, lassus dum noctu sterit, ad assem

Perdiderat, post hoc uehemens lupus et sibi, et hosti

Iatus pariter, ieiunis dentibus acer,

Præsidium regale loco deiecit, ut aiunt,

Summe munito, et multarum diuite rerum.

Clarus ob id factum, donis ornatur honestis,

Accipit et bis dena super sestertia nummum,

Forte sub hoc tempus castrum euertere prætor

Nescio quod cupiens, hortari cœpit eundem

Verbis, quæ timido quoque possent addere mentem.

I bone, quo uirtus tua te uocat, i pede fausto

Grandia laturus meritorum præmia. quid stas?

Post hæc ille catus, quantum uis rusticus ibit,

Ibit eo, quo uis, qui zonam perdidit, inquit.

Romæ nutriti mihi contigit, atque doceri,
I ratus Graiis quantum nocuisset Achilles.
A dicere bonæ paulò plus artis Athenæ,
S alicet ut possem curuo dignoscere rectum,
A tque inter sylvas Achademî quærere uerum.
D ura sed amouere loco me tempora grato,
C inilisq; rudem belli tulit æstus in arma
C æsar Augusti non responsura lacertis.

Vnde simul primum me dimisere Philippi
D easis humilem pennis, inopemq; paterni
E t laris, et fundi, paupertas impulit audax,
V t uersus facerem. sed, quod non desit, habentem
Q uæ poterunt unquam satis expurgare acutæ,
N i melius dormire putem, quàm scribere uersus?

singula de nobis anni prædantur euntes.
Eripuere iocos. uenerem. conuiuia. ludum.
T endunt extorquere poemata. quid faciam uis?
DENIQUE non omnes eadem mirantur, amantq;.
Carmine tu gaudes, hic delectatur iambis.

I lle Bioneis sermonibus, et sale nigro.
T res mihi conuiuæ propè dissentire uidentur
P oscentes uario multum diuersa palato.
Q uid dem? quid nò dem: renus tu, quod iubet alter.
Q uod petis, id sanè est inuisum, acidumq; duobus.

Præter cætera Romæ me ne poemata censes
S cribere posse inter tot curas, totq; labores?
H ic sponsum uocat, hic auditum scripta, relictis
O mnibus officiis, cubat hic in colle Quirini,
H ic extremo in Auentino, uisendus uerque.
I nternalla uides humane commoda. uerum

Plures sunt plateæ, nihil ut meditantibus obstat?
 Festinat calidus mulis, gerulisq; redemptor.
 Torquet nunc lapidem, nunc ingens machina tignū.
 Tristia robustis luctantur funera plaustis,
 Hæc rabiosa fugit canis, hæc lutulenta ruit sus.
 I nunc, et uersus tecum meditare canoros.
 Scriptorum chorus omnis amat nemus, et fugit urbes
 Rite cliens Bacchi somno gaudentis, et umbra.
 Tu me inter strepitus nocturnos, atq; diurnos
 Vis canere, et contracta sequi uestigia natum?
 Ingenium sibi quod uacuas desumpsit Athenas,
 Et studiis annos septem dedit, insenuitq;
 Libris, et curis, statua taciturnius exit,
 Plerunq; et risu populum quatit. Hic ego rerum
 Luctibus in mediis, et tempestatibus urbis
 Verba lyrae motura sonum connectere digner?
 Frater erat Romæ consulti Rhetor, ut alter
 Alterius sermone meros audiret honores,
 Gracchus ut hic illi foret, hic ut Mutius illi.
 Qui minus argutos uexat furor iste poetas?
 Carmina compono, hic elegos, mirabile uisu,
 Cælaturq; nouem Musis opus. aspice primum,
 Quanto cum fastu, quanto molimine circum
 Spectemus uacuum Romanis uatibus ædem.
 Mox etiam, si forte uacuis, sequere, et procul audi,
 Quid ferat, et quare sibi nectat uterq; coronam
 Cædimur, et totidem plagis consumimus hostem
 Lento Samnites ad lumina prima duello.
 Discedo Alcæus puncto illius, ille meo quis?
 Quis? nisi Callimachus? si plus adposcere uisus,

Fit Mimermnus, et optiuo cognomine crescit.

Multa fero, ut placem genus irritabile uatum,

Cum scribo, et supplex populi suffragia capto,

Idem finitis studiis, et mente recepta,

Obturem patulas impune legentibus aures.

Ridentur, mala qui componunt carmina, uerum

Gaudent scribentes, et se uenerantur et ultro

Si taceas, laudant, quid quid scripsere, beati.

At qui legitimum cupiet fecisse poema

Cum tabulis animum censoris sumet honesti,

Audebit quaecumq; parum splendoris habebunt,

Et sine pondere erunt, et honore indigna ferentur,

Verba mouere loco, quamuis inuita recedant,

Et uersentur adhuc intra penetralia Vestæ

Obscurata diu populo, bonus eruet, atq;

Proferet in lucem speciosa uocabula rerum,

Quæ priscis memorata Catonibus, atq; Cethegis,

Nunc situs informis premit, et deserta uetustas.

Adsiscet noua, quæ genitor produxerit usus

Vehemens, et liquidus, puroq; simillimus amni

Fundet opes, latumq; beabit diuite lingua.

Luxuriantia compescet nimis aspera sano

Leuabit cultu uirtutis carentia tollet.

Ludentis speciem dabit, et torquetur, ut qui

Nunc satyrum nunc agrestem Cyclopa mouetur.

Prætulerim scriptor delirus, inersq; uideri

Dum mea delectent mala me, uel deniq; fallant,

Quam sapere, et ringi. Fuit haud ignobilis Argis,

Qui se credebat miros audire tragædos

In uacuo lætus seffor, plausorq; theatro.

C ætera qui uitæ seruaret munia recto
 M ore, bonus sane uicinus, amabilis hospes,
 C omis in uxorem, posset qui ignoscere seruis,
 E t signo læso non insanire lagenæ,
 P osset qui rupem, et puteum uitare patentem.
 Hic ubi cognatorum opibus, curisq; relictus,
 E xpulit helleboro morbum, bilemq; meracæ,
 E t redit ad sese, pol me occidisti amici,
 N on seruastis ait, cui sic extorta uoluptas,
 E t demptus per uim mentis gratissimus error.

Nimirum sapere est, abiectis utile nugis,
 E t tempestuum pueris concedere ludum,
 A c non uerba sequi fidibus modulanda Latinis,
 S ed uere, numerosq; modosq; ediscere uitæ.

Quo circa mecum loquor hæc, tacitusq; recordor,
 S i tibi nulla sitim finiret copia lymphæ,
 N arrares medicis, quod quanto plura parasti,
 T anto plura cupis, nulli ne faterier audes?
 S i uulnus tibi, monstrata radice, uel herba
 N on fieret lenius, fugeres radice, uel herba
 P roficiante nihil curarier. Audieras cui
 R em Di Donarent, illi decedere prauam
 S ultitiam, et cum sis nihilo sapientior, ex quo
 P lenior es, tamen uteris monitoribus isdem.

At si diuitiæ prudentem reddere possent,
 S i cupidum, timidumq; minus te, nempe ruberes,
 V iueret in terris te si quis auarior uno,
 S i proprium est, quod quis libra mercatur, et ære.
 Quædam (si credis Consultis) mancipat usus.
 Qui te pascit ager tuus est, et uillicus Orbi

cum seg
 T edoma
 P ullos o
 P uulatin
 A ut et an
 Quid refe
 Empior
 E mptum
 S ub nocte
 S ed uocet
 Limbus
 S i propri
 Nunc pre
 P ermutet
 SIC QUI
 Hæredem
 Quid uic
 Salubris
 Grandia
 Gemmas
 Argentum
 S unt qui
 Cur alter
 P ræferat
 Dives, et
 S yuestre
 S at genit
 N aturæ
 Quodqu
 Vtar, e

Cum segetes orat, tibi mox frumenta daturus,
Te dominum sentat, das nummos, accipis unam.
Pullos, ova, cadum temeti, nempe modo isto
Paulatim mercaris agrum fortasse trecentis,
Aut etiam supra nummorum nullibus emptum.
Quid refert uiuas numerato nuper, an olim?

Emptor Aricini quondam, ueientis et arui,
Emptum coenat olus, quamuis aliter putat, emptis
Sub noctem gelidam lignis calefactat ahenum,
Sed uocat usq; suum, qua populus adsita certis
Limitibus uicina, refugit iurgia, tanquam
Sit proprium cuiquam, puncto quod mobilis horæ,
Nunc prece, nunc pretio, nunc ui, nunc sorte suprema
Permutet dominos, et cedat in altera iura.

SIC QVI A perpetuus nulli datur usus, et hæres
Hæredem alterius, uelut unda superuenit undam,
Quid uici profunt, aut horrea? quid ne calābris

Saltibus adiecti Lucani? SI METIT HORCVS
Grandia cum paruis non exorabilis auro?

Gemmas, marmor, ebur, tyrrhena sigilla, tabellas.
Argentum, uestes getulo murice tinctas

Sunt qui non habeant, est qui non curat habere.

Cur alter fratrum cessare, et ludere, et ungi
Praferat Herodis palmetis pinguibus, alter
Diues, et importunus, ad umbram lucis ab ortu,
Syluestrem flammis, et ferro mitiget agrum,
Scit genius, natale comes qui temperat astrum,
Naturæ Deus humanæ, mortalis in unum

Quodque caput, uultu mutabilis, albus, et ater.

Vtar, et ex modico, quantum res poscet, aceruo

Tollam, nec metuam, quid de me iudicet haeres,
Quod non plura datis inuenerit. et tamen idem
Scare uolam, quantum simplex, hilariſq; nepoti
Discrepet, et quantum discordet parcus auaro.

Distat enim ſpargis tua prodigus, an neq; ſumptu
Inuitus facias, neq; plura parare labores.

Ac potius, puer ut feſtis quinquatribus, olim

Exiguo, gratoq; fruaris tempore raptim.

Pauperies imunda domus procul abſit ego, utruſq;

Nae ferar magna, an parua, ferar unus, et idem.

Non agimur tumidis uelis Aquilone ſecundo.

Non tamen aduerſis ætatem ducimus auſtris,

Viribus ingenio. ſpecie uirtute loco re

Extermini primorum, extremis uſq; priores.

Non es auarus, abi. Quid cætera? num ſimul iſto

Cum uitio fugere? caret tibi pectus inani

Ambitione? caret mortis formidine, et ira?

Somnia terrores magicos. miracula. ſagas.

Nocturnos lemures portentaq; Theſſala rides?

Natales grate numeras? ignoſcis amicis?

Lenior, et melior ſis accedente ſenectæ?

Quid te exempta iuuat ſpinis de pluribus una?

Vivere ſi recte neſcis, decede peritis.

Luſiſti ſatis, ediſti ſatis, atq; bibiſti.

Tempus abire tibi eſt, ne potum largus æquo

Rideat, et pulſet laſcina decentius ætas.

FINIS.

QVINTI HORATII FLACCI SER-
MONVM LIBER PRIMVS.

SATYRA PRIMA.

VI FIT MECOENAS, V T
nemo, quam sibi sortem,
Seu ratio dederit, seu fors obiece-
rit, illa
Contentus uiuat, laudet diuersa
sequentes?

O fortunati mercatores, grauis annis
Miles ait, multo iam fractus membra labore.
Contra, mercator, nauum iactantibus austris,
Militia est potior. quid enim? concurritur horæ
Memento cita mors uenit, aut uictoria læta.

Agricolam laudat iuris, legumq; peritus,
S ub galli cantum consultor ubi hostia pulsat.
I lle datis uadibus, qui rure extractus in urbem est,
S olos felices uiuentes clamat in urbe.

Cætera de genere hoc, adeo sunt multa, loquacem
D elassare ualent Fabium. ne te morer, audi,
Q uo rem' deducam. Siquis Deus, en ego, dicat,
I am faciam, quod uultis. eris tu, qui modo miles,
M ercator, tu consultus modo, rusticus. hinc uos,
V os hinc mutatis discedite partibus. Eia
Q uid statis? nolunt. atqui licet esse beatis.

Q uid caussæ est, merito quin illis Iuppiter ambas
I ratus buccas inflat, neque se fore posthac
T am facilem dicat, uotis ut præbeat aurem?

Præterea, ne sic, ut qui iocularia, ridens
 Percurram, quanquam ridentem dicere verum
 Quid uetat? ut pueris olim dant crustula blandi
 Doctores, elementa uelint ut discere prima,
 Sed tamen amoto quæranus seria ludo.
 Ille grauem duro terram, qui uertit aratro,
 Persidus hic caupo, miles, nautæq; per omne
 Audaces mare qui currunt, hac mente laborem
 Sese ferre, senes ut in otia tuta recedant.
 Aiunt, cum sibi sint congesta cibaria, SICVT
 PARUULA (nam exemplo est) magni formica laboris
 Ore trahit quodcunque potest, atq; addit acervo,
 Quem struit haud dignara, ac non incaluta futuri.
 Quæ, simul inuersum contristat Aquarius annum,
 Non usquam prorepat, et illis utitur ante
 Quæsitis patiens. Cum te neque feruidus æstus
 Dimoueat lucro, neque hyems ignis mare. ferrum
 Nil obstat tibi, dum ne sit te ditior alter,
 Quid inuat immensum te argenti pondus, et auri
 Furtim defossa timidum deponere terra?
 Quod si comminuas, uilem redigatur ad assem,
 At ni id fit, quid habet pulchri constructus acervus?
 Illia frumenti tua triuerit area centum,
 Non tuus hic capiet uenter plus, quàm meus, V F SI
 RETICVLVM panis uenales inter hominibus
 Forte uehas humero, nihilo plus accipias, quam
 Qui nil portarit. Vel dic, quid referat intra
 Naturæ finis uiuenti, iugera centum, an
 Mille aret? at suaue est ex magno tollere acervo.
 Dum ex paruo nobis tantūdem haurire relinquas,
 Cur tua

C ur tua plus laudas cumeris granaria nostris?

V t tibi si sit opus liquidi non amplius urna,

V el cyatho, et dicas magno de flumine malle,

Q uam ex hoc fonticulo tantundem sumere. eo fit

P lenior ut si quos delectet copia iusto.

C um ripa simul annulos ferat Aufidus acer

At qui tantuli eget, quanto est opus, is neq; limo

T urbatam haurit aqua, neq; uitam amittit i undis.

At bona pars hominum decepta cupidine falso,

N il satis est, inquit, quia tanti, quantum habeas, sis.

Q uid facias illi iubeas miserum esse libenter,

Q uatenus id faciat. Vt quidam memoratur Athenis

S ordidus, ac diues, populi contemnere uoces

S ic solitus, Populus me sibilat, at mihi plaudo

I pse domi, simul ac nummos contemplor in arca.

Tantalus à labris sitiens fugientia captat

F lumina. quid rides? mutato nomine de te

F abula narratur. congestis undique sacris

I ndormis inhians, et tanquam parcere sacris

C ogeris, aut pictis tanquam gaudere tabellis.

N escis quid valeat nummus, quæ præbeat usum.

P anis ematur. olus. uini sextarius. adde,

Q uis humana sibi doleat natura negatis.

A n uigilare metu ex animem, noctesq; diesq;

F ormidare malos fures. incendia. seruos,

N e te compilent, fugientes, hoc inuat. horum

S emper ego optarim pauperrimus esse bonorum.

At si condoluit tentatum frigore corpus,

A ut alius casus lecto te affixit, habes qui

A ssideat. fomenta paret. medicum roget, ut te

Suscitet, ac reddat natis, carisq; propinquis.

Non uxor saluum te uult, non filius, omnes

Vicini oderunt, noti, pueri, atque puellæ.

Miraris, cum tu argento post omnia ponas,

Si nemo præstet, quem non merearis, amorem?

An si cognatos, nullo natura labore

Quos tibi dat, retinere uelis, seruareq; amicos,

Infelix operam perdas, ut si quis a sellum

In campum doceat parentem currere frenis?

Denique sit finis quærendi, cumq; habeas plus,

Pauperiem metuas minus, et finire laborem

Incipias parto, quod auebas, nec facias, quod

Vuidius quidam (non longæ est fabula) diues,

Vt metiretur nummos, ita sordidus, ut se

Non unquam seruo melius uestiret ad usque

Supremum tempus, ne se penuria uictus

Opprimeret, metuebat, at hunc liberta securi

Diuisit medium fortissima Tyndaridarum.

Quid mi igitur suades? ut uinam Newius? aut sic,

Vt Nomentanus? pergis pugnantia secum

Frontibus aduersis componere, non ego auarum

Cum ueto te fieri, Vappam iubeo, ac Nebulonem.

Est inter Tanaim quiddam, socerumq; Viselli.

Est modus in rebus. sunt certi denique fines,

Quos ultra, citraq; nequit consistere rectum.

Illuc, unde abi, redeo, nemon ut auarus

Se probet, ac potius laudet diuersa sequentes,

Quodque aliena capella gerat distentius uber,

Tabescat, neque se maiori pauperiorum

Turbæ comparet, hunc, atq; huc superare laboret.

Sic festinanti semper, locupletior obstat,
 Vt cum carceribus missos rapit ungula currus,
 Instat equis auriga, suos uincens, illum
 Præteritum temnens extremos inter euntem.
 Inde fit, ut raro, qui se uixisse beatum
 Dicat, et exacto contentus tempore uitæ
 Cedat, uti conuiua satur, reperire queamus.
 Iam satis est, ne me Crispini scrinia Lippi
 Compilasse putes, uerbum non amplius addam.

SATYRA. II.

Mubaiarum collegia, pharmacopolæ,
 Mendici, mīmæ, balatriones, hoc genus omne
 Mæstū, ac sollicitū est cātoris morte Tigelli.
 Quippe benignus erat. contra, hic ne prodigus esse
 Dicatur metuens, inopi dare nolit amico,
 Rigus quo, duramq; famem depellere possit.
 Hunc si perconteris, aui cur, atque parentis
 Præclaram ingrata stringat malus ingluwie rem,
 Omnia conductis coemens obsonia nummis,
 Sordidus, atque animi quod parui nolit haberi,
 Respondet. laudatur ab his, culpatur ab illis.
 Fusidius uappæ famam timet, ac nebulonis,
 Diues agris, diues positus in fœnore nummis.
 Quinas hic capiti mercedes exigit, atque
 Quanto perditior quisque est, tanto acrius urget.
 Nomina sectatur modo sumpta ueste uirili
 Sub patribus duris Tironum. maxime quis non
 Iuppiter exclamet, simulatq; audiuit? at ipse
 Pro quæstu sumptum facit. Hic uix credere possis,

Quam sibi non sit amicus, ita ut pater ille, Terenti
 Fabula quem miserum nato uixisse flegato
 Inducat, non se peius cruciauerit, atque hic.
 Siquis nunc quærat, quo res hæc pertinet? illuc,
 DVM uitam stulti uitia, in contraria currunt.

Malchinus tunicis demissis ambulat est qui
 Inguen ad obscœnum subductis usq; factus.
 Pasillos Rufillus olet. Gorgonius hircum.
 NIL medium est. sunt qui nolunt tetigisse, nisi illas,
 Quarum subsuta talos tegit instituta ueste.
 Contra, alius nullam, nisi olenti in fornice stantem.

Quidam notus homo, cum exiret fornice, mactæ
 Virtute esto inquit sententia dia Catonis.
 Nam simulac uenas inflauit tetra libido,
 Huc iuuenes æquum est descendere, non alienas
 Permolere uxores. nolim laudari, inquit,
 Sic me, mirator cunni Cupennius albi.

Audire est operæ pretium, procedere recte
 Qui mœchis non multis, ut omni parte laborent,
 Vtq; illis multo corrupta dolore uoluptas,
 Atque hæc rara cadat dura inter sæpe pericla.
 Hic se præcipitem tecto dedit, ille flagellis
 Ad mortem cæsus, fugiens hic deacidit acrem
 Prædonū in turbā, dedit hic pro corpore nummos,
 Hunc perminxerunt calones. quin etiam illud
 Accidit, ut quidam testers, caudamq; salacem
 Demeteret ferro. Iure omnes, Galba negabat.

Tutior at quanto merx est in classe secunda,
 Libertinarum dico, Sallustius in quas
 Non minus insanit, quam qui mœchatur. At hic si,

Qua res, qua ratio suaderet, quâq; modeste
 Munificum esse licet, uellet bonus, atque benignus
 Esse, daret quantum satis esset, nec sibi damno,
 D edecoriq; foret, uerum hoc se amplectitur uno,
 H oc amat, et laudat, matronam nullam ego tango.

Vt quondam Marsæus amator Originis, ille
 Qui patrum mimæ donat, fundumq; laremq;
 N il fuerit mi, inquit, cum uxoribus unquã alienis.
 V erum cum mimis est, cum meretricibus. Vnde
 F ama malû grauius, quã res, trahit. an tibi abûde
 P ersonam satis est, non illud, quidquid ubique
 O fficiat, euitare, bonam deperdere famam:
 R E M P A T r i s oblimare malû est ubicunq; qd inter =
 E st in matrona, ancilla, pecces' ue togata?

V illius in Fausta Syllæ gener, hoc miser uno
 N omine deceptus, pœnas dedit usque, superq;
 Q uam satis est, pugnis cæsus, ferroq; petitus
 E xclusus fore, cum Longarenus foret intus.
 H uic si Mutonis uerbis mala tanta uidentis
 D iceret hæc animus, quid uis tibi? nûquid ego à te
 M agno prognatum de posco consule cunnum,
 V elatumq; stola, mea cum conferbuit ira?
 Q uid responderet? magno patre nata puella est.

A t quanto meliora monet, pugnant. q; istis
 D iues opis natura suæ? tu si modo recte
 D ispensare uelis, ac non fugienda petendis
 I mmiscere, tuo uitio, rerum ne labores
 N il referre putas? quare, ne pœniteat te,
 D esine matronas sectarier, unde laboris
 P lus haurire mali est, quã ex re decerpere fructus.

Nec magis huic inter niueos, uiridesq; lapillos,
 Sit licet hoc Chærinte tuū, tenerū est femur, aut crus
 Rectius, atque etiam melius persæpe togatæ.
 Adde huc, quod mercem sine fucis gestat, aperte
 Quod uenale habet, ostendit, neq; siquid honesti est,
 Iactat, habetq; palam, quærit quo turpia cœlet.
 Regibus hic mos est, ubi equos mercantur, opertos
 Inspiciunt, ne, si facies (ut sæpe) decora
 Mollī fulta pede est, emptorem inducat hiantem,
 Quod pulchræ clunes, breue quod caput, ardua cer
 Hoc illi recte, ne corporis optima lynceis (uix-
 Contemplere oculis, Hypsæa cæcior, illa,
 Quæ mala sunt, spectes o crus, o brachia, uerum
 Dæpygis, nasuta, breui latere, ac pede longo est.
 Matrōnæ, præter faciem, nil cernere possis,
 Cætera, nī Catia est, demissa ueste tegentis.
 Si interdicta petes, nullo circumdata, (nam te
 Hoc facit insanum) multæ tibi tum officient res,
 Custodes, lectica, aniflones, parasitæ,
 Ad talos stola demissa, et circumdata palla
 Plurima, quæ inuideant pure apparere tibi rem.
 Altera nil obstat cois tibi, penè uidere est,
 Vt nudam, ne crure malo, ne sit pede turpi,
 Metiri possis oculo latus. an tibi manus
 Insidias fieri, pretiumq; auellier ante,
 Quam mercem ostendi? Leporem uenator, ut alta
 In niue sectatur, positum sic tangere nolit,
 Cantat, et apponit, meus est amor huic similis, nam
 Transuolat in medio posita, et fugientia captat.
 Hiscè ne uersiculis speras tibi posse dolores,

A tq; æstu
 Nonne a
 Quid later
 Querere p
 Num ibi, a
 P orala: nu
 P auone, ro
 A nalla, aut
 Continuo fi
 Non ego, nat
 I llam post
 C allis hanc
 S it pretio,
 Candida, re
 Nec magis a
 Hæc ubi fi
 I lia, et Aeg
 Nec uereor n
 I anna fran
 P ulsa domu
 D esiliat ma
 Cruribus, h
 D isancta tu
 N e ruummi
 DEPRENT

Atq; æstus, curasq; graues è pectore pelli?
 Nonne cupidinibus statuit natura modum, quem,
Quid latura sibi, quid sit dolitura negatum,
Querere plus prodest, et inane abscindere soldo?
Num ibi, cum fauces urit sitis, aurea quæris
Pocula? num esuriens fastidis omnia præter
Pauonē, robumq;? Tument tibi cū iguina. num, si
Ancilla, aut uerna est præsto puer, impetus in quem
Continuo fiat, malis tentigine rumpi?
Non ego, nanq; parabilem amo venerem, facilemq;.
Illam post paulo, sed pluris, si exierit uir.
Gallis hanc philodemus ait, sibi, quæ neq; magno
Stet pretio, neq; cunctetur, cum est iussa, uenire,
Candida, rectaq; sit, munda hætenus, ut neq; longa,
Nec magis alba uelit, quam det natura, uideri.
 Hæc ubi supposituit dextro corpus mihi leuum,
Ilia, et Aegeria est. do nomen quodlibet illi.
Nec uereor ne, dum futuo, uir rure recurrat,
Ianua frangatur, latret canis, undiq; magno
Pulsa domus strepitu resonet, uæ pallida lecto
Desiliat mulier, miseram se conscia clamet
Curibus, hæc, metuat doti, deprensa. egomet mi.
Discincta tunica fugiendum est, ac pede nudo,
Ne nummi pereant, aut pyga, aut deniq; fama.
DEPRENDI miserum est, Fabio uel iudice uincam.

SATYRA. III.

Mnibus hoc uitiū est cantoribus, iter amicos
 Ut, nunq̃ inducant animū cantare, rogati,
 Iniussi nunquā desistant. Sardus habebat

r iiii

I lle Tigellius hoc. Cæsar, qui cogere posset?
 S i peteret per amicitiam patris, atq; suam, non
 Q uidquam proficeret, si collibuisse, ab ouo
 V sq; ad mala citaret, Io Bacche, modo summa
 V oce, modo hac resonās, quæ chordis quattuor ima.
 Nil æquale homini fuit illi, sæpe uelut qui
 C urrebat fugiens hostem, persæpe uelut qui
 I unonis sacra ferret, habebat sæpe ducentos,
 S æpe decem seruos, modo reges, atq; tetrarchas
 O mnia magna loquēs, modo sit mihi mēsa tripes, et
 C oncha salis puri, et toga, quæ defendere frigus,
 Q uamuis crassa queat, decies centena dedisses
 H uic parco paucis contento, quinque diebus
 N il erat in oculis, noctes uigilabat, ad ipsum
 M ane, diem totum sternebat, nil fuit unquam
 S ic impar sibi. Nunc aliquis dicat mihi? quid tu,
 N ullā ne hēs uitia? imo alia, haud fortasse minora.
 Mæuius absentem Neuium cum carperet, heus tu
 Q uidam ait, ignoras te, an ut ignotum dare nobis
 V erba putas? Ego met mi ignosco Mæuius inquit.
 S tultus, et improbus hic amor est, dignusq; notari.
 C VM T V a peruideas oculis mala lippus inunctis,
 C ur in amicorum uitis tam cernis acutum,
 Q uā, ut aquila, aut serpēs Epidaurius? at tibi cōtra
 E uenit, inquirant uitia ut tua rursus et illi.
 Iracundior est paulo, minus aptus acutis
 N aribus horum hominum rideri possit, eo quod
 R usticius tonsō togæ defluit, et male laxus
 I n pede calceus hæret, at est bonus, ut melior uir
 N on alius quisquam, at tibi amicus, at i geniū ingēs

I nculto latet hoc sub corpore. deniq; te ipsum
C oncute, nunqua tibi uitiorum in se uerit olim
N atura, aut etiam consuetudo mala. nanq;
NEGLECTIS urenda filix innascitur agris.
I lluc praeuertamur, amatorem quod amicæ
T urpia decipiunt cæcum uitia, aut etiam ipsa hæc
D electant, ueluti Balbinum pōlypūs Agnæ.
V ellem in amicitia sic erraremus, et isti
E rrori nomen uirtus posuisset honestum.

At pater ut gnati, sic nos debemus amici,
S iquod sit uitium, non fastidire. Strabonem
A ppellat, pætum pater. et pullum, male paruum
S icui filius est, ut abortiuus fuit olim,
S isyphus. hunc uarum distortis cruribus, illum
B albutit scaurum prauis fultum male talis.

Parcius hic uiuit, frugi dicatur ineptus
E t iactantior hic paulo est, concinnus amicus
P ostulat, ut uideatur. at est truculentior, atq;
P lus æquo liber, simplex, fortisq; habeatur.
C aldior est, acres inter numeretur. opinor,
H æc res et iungit, iunctos et seruat amicos.

At nos uirtutes ipsas inuertimus, atq;
S incerum cupimus uas incrustare. probus quis
N obiscum uiuit, multum demissus homo, illi
T ardo cognomen pingui damus. hic fugit omnes
I nsidias, nulliq; malo latus obdit apertum,
C um genus hoc inter uitæ uersetur, ubi acris
I nuidia, atq; uigent ubi crimina, pro bene sano,
A c non incauto, fictum, astutumq; uocamus.
S implicior si quis, qualem me sæpe libenter

Obtulerim tibi Mecænas, ut forte legentem,
Aut tacitum impellat, quous sermone molestus,
Comuni sensu plane caret, inquinus. cheu
Quam temere in nosmet legem sancimus iniquam,
NAM VITIIS nemo sine nascitur. optimus ille est,
Qui minimus urgetur. amicus dulcis, ut æquum est,
Cum mea compenset VITIIS bona pluribus hiscæ.
(Si modo plura mihi bona sunt) inclinēt, amari
Si uolet. hac lege in trutina ponetur eadem.
Qui, ne tuberibus propriis offēdat amicum,
Postulat, ignoscat uerucis illius. æquum est
PECCATIS ueniam poscentem, reddere rursum.
Deniq; quatinus excidi penitus uitium iræ,
Cætera item nequeunt stultis hærentia, cur non
Ponderibus, modulisq; suis ratio utitur? ac res
Vt quæq; est, ita supplicis delicta coercet?
Siquis eum seruum, patinam qui tollere iussus,
Semesos pisces, tepidumq; lygurierit ius,
In cruce suffigat Labeone insanior, inter
Sanos dicatur, quanto hoc furiosius, atq;
Maius peccatum est? Paulum deliquit amicus,
Quod nisi concedas, habere insuauis, acerbus-
Odisti, et fugis, ut Drusonem debitor æris,
Qui nisi, cum tristes misero venēre Calendæ,
Mercedem, aut nummos unde unde extricat, ama-
Porrecto iugulo historias, captiuus ut, audit. (ras
Comminxit lectum potus, mensa'ue catillum
Euandri manibus tritum deiecit, ob hanc rem,
Aut positum ante mea quia pullum in parte catinæ
Sustulit e furians, minus hoc iucundus amicus

s. it mibi q
 e. rodiderit
 Quis paria
 cum uent u
 A. q. ipsa ut
 Cum prore
 M. neu, et turp
 V. gnabans, et
 P. gnabant a
 D. nec uerba
 N. omnia q. im
 O. p. p. da. cap
 N. equis fur es
 Nam fuit an
 C. a. l. l. a. sed dig
 Quos venere
 V. tribus editio
 I. ura imment
 T. tempora si, fa
 Nec natur a
 D. iudat ut bon
 Nec uincet r
 Qui teneros co
 E. t. qui noctu
 R. E. G. V. L. A.
 N. e. s. c. t. i. c. a. d. i.
 N. am ut feru
 V. erbera, no
 F. w. m. latr
 F. alce rea f

S it mihi? quid faciam. si furtum fecerit? aut si
P rodiderit commissa fide, sponsum' ue negarit?
Q uis paria esse ferè placuit peccata, laborant,
C um uentū ad uerū est, sensus, moresq; repugnāt,
A tq; ipsa utilitas iusti prope mater, et æqui.

Cum prorepserunt primis animalia terris,
M utū, et turpe pecus, glandem, atq; cubilia propter,
V nguibus, et pugnis, dein fustibus, atq; ita porro
P ugnabant armis, quæ post fabricauerat usus.
D onec uerba, quibus uoces, sensusq; notarent,
N omina q; inuenere. dehinc absistere bello,
O ppida cœperunt munire, et ponere leges,
N equis fur esset, neu latro, neu quis adulter.

Nam fuit ante Helenam cunus deterrima belli
C aussa, sed ignotis perierunt mortibus illi,
Q uos V enerē incertam rapientes more ferarum,
V iribus editior cædebat, ut in grege taurus.
I ura inuenta metu iniusti fātare necesse est,
T empora si, fastosq; uelis euoluere mundi.

Nec natura potest iusto scernere iniquum,
D iuidit ut bona diuersis, fugienda petendis,
Nec uincet ratio hoc, tantundem ut peccet, idemq;
Q ui teneros caules alieni fregerit horti,
E t qui nocturnus sacra diuū legerit. adsit
R EGVLA peccatis, quæ pœnas irroget æquas,
N e scutica dignum, horribili sectere flagello.
N am ut ferula cædas meritum maiora subire
V erbera, non uereor, cum dicas esse pareis res
F urta latrocinis, et magnis parua, mineris
F alce recisurum simili te, si tibi regnum

P ermittant homines, si diues, qui sapiens est,
 E t sutor bonus, et solus formosus, et est Rex,
 C ur optas, quod habes? nō nosti quid pater, inquit,
 C hrysippus dicat, sapiens crepidas sibi nunquam,
 N ec soleas fecit, sutor tamen est sapiens. quo?
 V t quāuis tacet Hermogenes, cantor tamen, atq;
 O ptimus est modulator, ut A lfenus uaser omni
 A biecto instrumento artis, clausaq; taberna
 S utor erat sapiens operis, sic optimus omnis
 E st opifex, sic rex solus. vellunt tibi barbam
 L asciui pueri, quos tu nisi fuste coerces,
 V rgeris turba circum te stante, miserq;
 R umperis, et latras magnorum maxime regum.
 Ne longum faciam, dum tu quadrante lauatum
 R ex ibis, neq; te quisquam stpator ineptum
 P ræter Crispinum sectabitur, et mihi dulces
 I gnoscant, siquid peccauero stultus, amici,
 I nq; uicem illorum patiar delicta libenter,
 P rinatusq; magis uinam te Rege beatus.

SATYRA.

IIII.

V polis, atq; Cratinus, Aristophanesq; poetæ,
 e A tq; alii, quorū Comœdia prisca uirorū est,
 Sigs erat dignus describi, quod malus, aut fur,
 Q uod mœchus foret, aut sicarius, aut alioqui
 F amosus, multa cum libertate notabant.
 H inc omnis pendet Lucretius hosce secutus,
 M utatis tantum pedibus, numerisq; facetus,
 E munctæ naris, durus componere uersus.
 N am fuit hoc uitiosus, in hora sæpe ducentos,

Vt magnum, uersus dictabat stans pede in uno.
Cum flueret lutulentus, erat, quod tollere uelles,
Garrulus, atq; piger scribendi ferre laborem,
SCRIBENDI recte, nam ut multum, nil moror. Ecce
Crispinus minimo me prouocat, accipe si uis
Accipe iam tabulas. detur nobis locus, hora,
Custodes, uideamus uter plus scribere possit.
Di bene fecerunt, inopis me, quodq; pusilli
Finxerunt animi raro, et per pauca loquentis.
At tu conclusas hircanis follibus auras
Vsq; laborantes, dum ferrum molliat ignis,
Vt maui imitare. Beatus Fannius, ultro
Delatis capsis, et imagine, cum mea nemo
Scripta legat, uulgo recitare timentis, ob hanc rem,
Quod sūt, quos genus hoc minime iuuat, ut pote plu
Culpari dignos. Quē uis media erue turba, (reis
Aut ob auaritiam, aut misera ambitione laborat.
Hic nuptiarum insanit amoribus, hic puerorum,
Hunc capit argenti splendor, stupet Albius ære,
Hic mutat merces surgente a sole ad eum, quo
Vespertina tepet regio, quin per mala præceps
Fertur, uti puluis collectus turbine, nequid
Summa deperdat metuens, aut ampliet ut rem,
Omnes hi metuunt uersus. odere poetas.
FOENVM habet in cornu, lōge fuge. dū modo risum
Exciuat sibi, non hic cuiquam parcat amico.
Et quodcunq; semel chartis illeuerit omnes
Gestiet a furno redeunters scire, lacuq;
Et pueros, et anus. Agedum pauca accipe contra,
Primum ego me illorū, dederim quibus esse poetas,

E xcerptam numero. neq; enim concludere uersum
 D ixeris esse satis, neq; si quis scribat, uti nos,
 S ermoni propiora, putes hunc esse poetam.
 I ngenium cui sit, cui mens diuinior, atq; os
 M agna sonaturum, des nominis huius honorem.

Idcirco quidam Comœdia, necne Poema
 E sset, quæ si uere, quod acer spiritus, ac uis,
 N ec uerbis, nec rebus inest, nisi quod pede certo
 D iffert sermoni sermo merus. at pater ardens
 S æuit, quod meretrice nepos insanit amica
 F ilius, uxorem grandi cum dote recuset,
 E brius et magnum quod dedecus, ambulet ante
 N octem cum facibus. nunquid Pomponius istis
 A udi ret leuiora, pater si uiueret? ergo
 N on satis est puris uersum perscribere uerbis,
 Q uem si dissoluas, qui uis stomachetur eodem,
 Q uo personatus, pacto pater. his, ego quæ nunc,
 O lim quæ scripsit Lucilius, eripias si
 T èpora certâ, modosq; et quod prius ordine uerbû
 P osterius facias præponens ultima primis, (est,
 N on, ut si soluas, postquam discordia tetra
 B elliferatos postes. portasq; refregit,
 I nuenias etiam disiecti membra poetæ.
 H actenus hæc, aliâs iustum sit necne, poema.
 N unc illud tantum quæram merito ne tibi sit
 S uspectum genus hoc scribendi. Sulcius acer
 A mbulat, et Caprius, rauca male, cumq; libellis,
 M agnus uterq; timor latronibus, at bene si quis,
 E t uiuat puris manibus, contemnat utrunq;
 V t sis tu similis Celi, Byriq; latronum,

N on ego su
 N ulla taber
 Quis manus
 Non recto
 N on ubi uis
 s cripta foro
 s uau locis
 H or inuat, h
 T empore mu
 I nquis, et ho
 H oc in me iat
 V ixi cum qu
 Qui non def
 Qui caput ri
 I nger qui n
 Qui nequit, h
 Sape tribu
 I quibus unu
 T rater eu, qu
 C onditæ cam
 H ic tibi com
 I nfecto nigra
 P asillos Ro
 L iuidus, et m
 D e Capitoli
 T e aut am fi
 M e Capitoli
 A puero est
 E eat, et in
 S ed tamem

Non ego sum Capri neq; sulci cur metuas me?

Nulla taberna meos habeat, neq; pila libellos,

Quis manus insudet vulgi, Hermogenisq; Tigelli.

Non recito cuiquam, nisi amicis, idq; coactus.

Non ubi vis, coram me quibuslibet. In medio qui

Scripta foro recitent, sunt multi, quiq; lavantes.

Suaue locus uoci resonat conclusus inanes

Hoc iuuat, haud illud quærentes, num sine sensu,

Tempore num faciant alieno. Lædere gaudes

Inquis, et hoc studio prauus facis. unde pettum

Hoc in me iacis? est autor quis denique eorum?

Vixi cum quibus? Absentem qui rodit amicum,

Qui non defendit alio culpante, solutos

Qui captat risus hominum, famamq; dictis,

Finger qui non uisa potest, commissâ tacere

Qui nequit, hic niger est, hunc tu Romane caueo.

Sæpe tribus lectis uidcas cœnare quaternos,

E quibus unus auet, qua uis aspergere cunctos,

Præter eum, qui præbet aquâ, post hunc quoq; potus,

Condita cum uerax aperit præcordia Liber.

Hic tibi comis, et urbanus, liberq; uidetur

In festo nigris? ego si risi, quod ineptus

Pasillos Rufillus olet, Gorgonius hircum,

Luidus, et mordax uideor tibi? mentio si qua

De Capitolini furtis iniecta Petilli

Tecorâ fuerit, defendas, ut tuus est mo?

Me Capitolinus conuictore usus, amicoq;

A puero est, causâq; mea perimulta rogatus

Fecit, et incolumis lætor quod uiuit in urbe.

Sed tamen admiror, quo pacto iudicium illud

F ugerit. hic nigræ succus loliginis, hæc est
E rugo mera, quod uitium procul abfore chartis,
A tq; animo prius, ut siquid promittere de me
P ossum aliud, uere promitto. liberius si
D ixero quid, si forte iocosius, hoc mihi iuris
C um uenia dabis. Insuevit pater optimus hoc me
V t fugerem, ex eplis uitiorum quæq; notando.
C um me hortaretur parce, frugaliter, atq;
V iuerem uti contentus eo, quod mi ipse parasset.
 Non ne uides Albi ut male uiuat filius? utq;
B arus inops? magnum documētum, ne patriam rem
P erdere quis uelit, à turpi meretricis amore
C um deterreret, sectani dissimilis sis,
N e sequer mæchas, concessa cum Venere uti
P ossēm. deprēsi nō bella est fama Treboni,
A iebat. sapiens uitatu, quidq; petitu
S it melius, causas reddet tibi. mi satis est, si
T raditum ab antiquis morem seruare, tuamq;
D um custodis egēs, uitam, famamq; tueri
I ncolumem possim. simulac durauerit ætas
 Mēbra, animūq; tuum, NABIS sine cortice. sic me
F ormabat puerum dictis, et siue iubebat
V t facerem quid, habes autorem, quo facias hoc,
V num ex indiabus selectis obiiacebat.
S iue uetabat, an hoc inhonestū, et inutile factu
N ec ne sit, addubites? flagret rumore malo cum
H ic, atq; ille. AVIDOS VICINUM funus ut ægros
E xanimat, mortisq; metu sibi parcere cogit,
S ic teneros animos aliena obprobria sæpe
A bsterrent uitis. Ex hoc ego sanus ab illis,

Perniciem

I ernicien
 I gnoscas
 I argiter a
 C onfiliū p
 P orticus e
 H oc faciem
 O corrā. E
 I mprudē
 C ompressis
 I lludo cha
 E xuitis m
 M ulta poet
 S i mihi. Na
 I ndai argen

 Gre
 e. Ho
 Gra
 D iffertum m
 H oc iter ign
 P reantitis
 H ic ego prop
 I ndim bella
 E xpectans
 V mbras, et
 Tum pu
 I ngerere.
 I am satis
 T om abit

P erniciem quæcunque ferunt, mediocribus, et quis
 I gnoscas, uitus teneor, fortassis et istinc
 L argiter abstulerit longa ætas, liber amicus,
 C onsilium proprium. neque enim cum lectulus, aut me
 P orticus excepit, desum mihi. Rectius hoc est.
 H oc faciens uiuam melius. sic dulcis amicis
 O currâ. Hoc quidam non belle. Nunquid ego illi
 I mprudens olim faciam simile? Hæc ego mecum
 C ompressis agito labris. Vbi quid datur oci,
 I lludo chartis. Hoc est mediocribus illis
 E x uitis unum, cui si concedere nolis,
 M ulta poetarum ueniat manus, auxilio quæ
 S it mihi. Nam multo plures sumus, ac ueluti te
 I udæi cogenus in hanc concedere turbam.

SATYRA .V.

Gressum magna, me excepit Aritia, Roma
 e Hospitio modico, rhetor comes Heliodorus
 Græcorum longe doctissimus, inde forum Appi
 D iffertum nautis, cauponibus atque malignis.
 H oc iter ignauis diuisimus, altius ac nos
 P ræcinctis unum, minus est grauis Appia tardis.
 H ic ego propter aquam, quod erat teterrima, uentri
 I ndico bellum, cœnantes haud animo æquo
 E xpectans comites. Iam nox inducere terris
 V mbras, et cælo diffundere signa parabat.
 Tum pueri nautis, pueris conuitia nautæ
 I ngerere. Huc Appelle. trecentos inferis. ohe
 I am satis est. dum æs exigitur, dum mula ligatur,
 Tota abit hora. Mali culices, ranæque palustres

A uertunt somnos. absentem cantat amicam
 Multa prolutus uappa nauta, atque uiator
C ertatim. tandem fessus dormire uiator
I ncapit, ac missæ pastum retinacula mulæ
N auta piger saxo religat, stertitq; supinus.
 Iamq; dies aderat, nil cum procedere lintrem
S entimus, donec cerebro sus prosilit unus,
A c mulæ, nautæq; caput, lumbosq; saligno
F uste dolat. quarta uix denum exponimur hora.
O ra, manusq; tua lauimus Feronia lympa.
 Millia tum pransi tria repsimus, atque subimus
I mpositum saxi late candentibus Anxur.
H uc uenturus erat Mecænas optimus, atque
C oæcius, missi magnus de rebus uterque
L egati, auersos soliti componere amicos.
H ic oculis ego nigra meis collyria lippus
I llinere. interea Mecænas aduenit, atque
C oæcius, Capitoq; simul Fonteius ad unguem
F actus homo, Antoni, non ut magis alter, amicus.
 Fundos Aufidio Lusco prætor libenter
L inquit, insani ridentes præmia scribæ,
P rætextam, et latum clauum, prunæq; batillum.
I n mamurrarum lassi deinde urbe manemus,
M urena præbente domum, Capitone culinam.
 Postera lux oritur multo gratissima, nanque
P locius, et Varius Sinuæ, Vergiliusq;
O ccurrunt, animæ, quales neque candidiores
T erra tulit, neque quis me sit deuinctior alter.
O qui complexus, et gaudia quanta fuerunt.
NIL EGO contulerim iocundo sanus amico.

p roximas
 p rebuit,
 H inc mul
 L u sum it
 N anq; pila
 Hinc nos
 Qua super
 s armentis
 M ufa uelim
 c ontulerit
 s armentis
 A d pugnam
 e sse feri sim
 M e s s u s , a c t
 N i f u r e t e x e
 s i c m u l t i l u s
 s e n s i m l e u i
 c a m p a n u m
 p a l t r e m s a
 N i l i l l i l a r n a
 M u l t a C i c
 e x m o t o l a r
 D e t e r i u s r u b
 D e n i q u e c u r
 F a r r i s l i b r
 P r o r s u s i o
 T e n d i m u s
 P e n e M a c
 N a m n a g e
 V l t a n o s

Proxima Campano ponti quæ uillula, tectum
Præbuit, et Parochi quæ debent, ligna, salemq;
Hinc muli Capuæ clitellas tempore ponunt.
Lusum it Mecænas, dormitum ego, Vergiliusq;
Nanq; pila lippis inimicum, et ludere crudis.

Hinc nos Coæcii recipit plenissima uilla,
 Quæ superest Caudi cauponas. Nunc mihi paucas
Sarmenti scurræ pugnam, Messiq; Cicerri
Musa uelim memores, et quo patre natus uterq;
Contulerit lites. Messî clarum genus Osci,
Sarmenti domina extat: ab his maioribus orti
Ad pugnam uenêre, prior Sarmentus, equi te
Esse feri similem dico, ridemus, et ipse
Messius, accipio, caput et mouet, o tua cornus
Ni foret execto frons inquit, quid faceres, cum
Sic Mutilus minitaris? at illi fœda acatrix
Setosam leui frontem turpauerat oris
Campanum in morbum in faciem permulta iocatus,
Pastorem saltaret uti Cyclopa rogabat,
Nil illi larua, aut tragicis opus esse cothurnis.

Multa Cicerrus ad hæc, donasset iam ne cithenâ
Ex uoto laribus quærebat. scriba quod esset,
Deterius nihilo dominæ ius esse rogabat.
Denique cur nunquam fugisset, cui satis una
Farris libra foret gracili sic, tamq; pusillo.
Prorus iocunde coenam produximus illam.
Tendimus hic recte Beneuentum, ubi sedulus hospes
Penè Macros arsit dum turdos uersat in igne
Nam uaga per ueterem dilapsa flamma culinam,
Vulcano summum properabat lambere tectum.

Conuiuas auidos cœnam, seruosq; timenters
Tum rapere, atq; omnes restinguere uelle uideres.

Incipit ex illo montes A pulia notos

Ostentare mihi, quos torret A tabulus, et quos
Nunquam erepsemus, nisi nos uicina Triuicia
Villa recepisset lacrymoso non sine fumo,
Vdos cum foliis ramos urente camino.

Hic ego mendacem stultissimus usque puellam
Ad mediam noctem ex pecto. somnus tamen auferit
Intentum ueneri. tum immundo somnia uisu
Nocturnam uestem maculant, ueniremq; supinum.

Quattuor hinc rapimur, uiginti et millia, redis,
Man suri oppidulo, quod uer su dicere non est.
Signis persuale est. uenit uilissima rerum
Hic aqua, sed panis longe pulcherrimus, ultro
Callidus ut soleat humeris portare uiator,
Nam Canusi lapidosus aquæ non ditior urna,
Qui locus à forti Diomede est conditus olim.

Flentibus hinc V arius discedit mœstus amicis.

In Rubos fessi peruenimus, ut pote longum
Carpentes iter, et factum corruptius imbr.

Postera tempestas melior. uia peior adusque
Bari mœnia piscosi. Dehinc Gnatio lymphis
Iratis extructa dedit risusq; iocosq;
Dum flamma sine, thura liquefcere limine sacro
Persuadere cupit. Credat iudæus apella,
Non ego. nanq; deos didici securum agere æuum,
Nec si quid muri faciat natura, deos id
Tristers ex alto cœli dimittere tecto.

Brundusium longe finis chartæq; uiæq; est.

SATYRA.VI.

On quia Mecænas, Lydorū qdqd Hetruscos
 n Incoluit finis, nemo generosior est te,
 Nec quod avus tibi maternus fuit, atq; pa-

O lim qui magnis legionibus i peritarint, (ternus
 V t pleriq; solent, na sō suspendis adunco
 I gnotos, ut me libertino patre natum,
 C um referre negas, quali sit quisque parente
 N atus, dum ingenuus. persuades hoc tibi uere
 A nte potestatem Tulli, atque ignobile regnum,
 M ultos sæpe uiros nullis maioribus ortos,
 E t uixisse probos, amplis et honoribus auctos.

Contra Leuinū Valeri genus, unde superbus
 T arquinius regno pulsus fuit, unius assis
 N on unquam pretio pluris licuisse, notante
 I udice, quem nosti populo, qui stultus honores
 S æpe dat indignis, et famæ seruit ineptus,
 Q ui, iupet in titulis, et imaginibus. Quid oportet
 N os facere à vulgo longe, lateq; remotos?
 N anq; esto, populus Leuino mallet honorem,
 Q uam Decio mandare nouo, censorq; moueret
 A ppius, ingenuo si non essem patre natus,
 V el merito, quoniam in propria nō pelle quiessem.

Sed fulgente trahit constrictos gloria curru
 N on minus ignotos generosis. Quo tibi Tulli
 S umere depositum clauum, fieriq; tribunum,
 I nuidia accreuit, priuato quæ minor esset?
 N am ut quisq; insanus nigris mediū impedit crus
 P ellibus, et latum dimisit pectore clauum

s iii

A udit cōtinuo, quis homo hic? aut quo patre natus?
 V t si qui ægrotet, quo morbo Barrus, haberi
 E t cupiat formosus, eat quacunque, puellis
 I niiciat curam quærendi singula, quali
 S it facie, sura, quali pede, dente, capillo,
 S ic qui promittit, ciuers, urbem sibi curæ,
 I mperium fore, et Italiam, et delubra deorum,
 Q uo patre sit natus, num ignota matre inhonestus,
 O mnes mortales curare, et quærere cogit.
 T u ne syridamæ, aut Dionysi filius audes
 D eiicere è saxo ciuers, aut tradere Cadmo?
 A t Nouius collega gradu post me sedet uno.
 N ãq; est ille, pater quod erat meus. hoc tibi Paulus,
 E t Messala uideris. at hic si plostra ducenta,
 C oncurrantq; foro tria funera, magna sonabit,
 C ornua quod, uicatq; tubas. saltem tenet hoc nos.
 Nunc ad me redeo libertino patre natum,
 Q uem rodunt omnes libertino patre natum,
 N unc quia Mecænas tibi sim conuictor, at olim
 Q uod mihi pareret legio Romana tribuno.
 D issimile hoc illi est, quia non ut fors an honorem
 I ure mihi inuideat qui uis, ita te quoq; amicum,
 P ræsertim cautum dignos assumere, praua
 A mbitione procul, felicem dicere non hoc
 M e possum casu, quod te sortitus amicum.
 N ulla etenim mihi te fors obtulit. optimus olim
 V ergilius, post hunc Varius dixere, quid essem.
 V t ueni coram, singultim pauca locutus,
 (INFANS nanq; pudor prohibebat plura profari)
 N on ego me claro natum patre, non ego circum

M e satur
 S ed, quo
 P aut ad
 E sse in an
 Quod pla
 Non patre
 Atqui si
 Mendosa e
 E gregio in
 S i neq; au
 O biicet na
 (Vt me coll
 Causa fu
 N oluit in E
 Quo pueri
 L eno sisse
 I bant octu
 S ed pueru
 A rtes, quas
 S emet pro
 I n magno
 E xte, pra
 I pte mihi
 C ircum d
 QVI PRI
 N on solu
 N ec timu
 S i præc
 M ercede
 L aus illi

Me satureiano uectari rura caballo,
Sed, quod eram, narro respondes (ut tuus est mos)
Pauca abeo et reuocas nono post mense, iubesq;
Esse in amicorum numero. magnum hoc ego ducō,
Quod placui tibi, qui turpi secernis honestum,
Non patre præclaro, sed uita, et pectore puro.

Atqui si uitiis mediocribus, ac mea paucis
Mendosa est natura, alioqui recta, uelut si
Egregio inpersos reprendas corpore næuos,
Si neq; auaritiā, neq; sordēs, ac mala lustra
Obiiciet uere quisquam mihi, purus, et insons,
 (Ut me collaudem) si et uiuo carus amicis.

Caussa fuit pater his, qui macro pauper Agello
Noluit in Flauī ludum me mittere magni,
Quo pueri magnis ē Centurionibus orti
Leuo suspensi loculos, tabulamq; lacerto
Ibant octonis referentes idibus æra.
Sed puerum est ausus Romam portare docendum
Artes, quas doceat quiuis eques, atq; Senator
Semet prognatos. uestem, seruosq; sequentes
In magno ut populo si quis uidisset, auita
Ex re, præberi sumptus mihi crederet illos.
Ipse mihi custos incorruptissimus omnes
Circum doctores aderat. quid multa? pudicum
QUI PRIMVS uirtutis honos, seruauit ab omni
Non solum factō, uerum obprobrio quoq; turpi
Nec timuit sibi ne uitio quis uerteret, olim
Si præco paruas, aut, ut fuit ipse, coactor
Mercedes sequeretur, neq; ego essem q̄stus. ob hoc, nūc
Laus illi debetur, et a me gratia maior.

N il me pœniteat sanum patris huius, eoq;
 N on, ut magna dolo factum negat esse suo pars,
 Q uod non ingenuos habeat, clarosq; parentes,
 S ic me defendam. longe mea discrepat istis
 E t uox, et ratio. Nam si natura iuberet
 A certis annis æuū remeare peractum,
 A tq; alios legere ad fastum quoscunq; parentis
 O ptaret sibi quisq; meis contentus honestos
 F ascibus, et sellis, nolim mihi sumere demens
 I udicio vulgi, sanus fortasse tuo, quod
 N ollē onus haud unquam solitus portare molestū.
 N am mihi continuo maior quærenda foret res,
 A tq; salutandi plures, ducendus et unus,
 E t comes alter, uti ne solus, rūs ue, peregrine,
 E xirem. plures calones, atq; caballi
 P ascendi, ducenda petorrita. nunc mihi curto
 I re licet mulo, uel, si libet, usque Tarentum,
 M antica cui lumbos onere ulceret, atq; eques armos.

Obiiciet nemo sordens mihi, quas tibi Tulli,
 C um Tyburte uia prætorem quinq; sequuntur
 T e pueri la sanum portantes, ænophorumq;
 H oc ego commodius, quam tu præclare Senator,
 M ilibus atq; aliis uiuo. quacunq; libido est.
 I ncedo solus. percontor quanti olus, ac far.
 F allacem Circum, uespertinumq; pererro
 S æpe forum. assisto diuinis, inde domum me
 A d porri, et acris refero, Laganiq; catinum.

Cœna ministratur pueris tribus, et lapis albus
 P ocula cum Cyatho duo sustinet. astat echinus
 V ilis, cum patera guttus, campana supellex.

Deinde eo dormitū, nō sollicitus, mihi quod cras
 S urgendum sit mane, obeundus sit Marsia, qui se
 V ultum ferre negat nouiorum posse minoris.

Ad quartam iaceo post hanc uagor, aut ego lecto,
 A ut scripto, quod me tacitum inuēt. ungor oliuo,
 N on quo fraudatis immundus N attā lucernis.

Ast ubi me fessum sol acrior ire lauatum
 A dmonuit, fugio rabiosi tempora signi
 P ransus non auide, quantum inter pellet inani
 V entre diem durare, domesticus otior. Hæc est
 V ita solutorum misera ambitione, grauiq;
 H is me consolor uicturum suauius, ac si
 Quæstor auus, pater atq; meus, patrūsq; fuissent.

SATYRA. VII.

Roscripti regis R upulī pus, atq; uenenum
 P Hybrida quo pacto sit Persius ultus, o pinor
 Omnibus et lippis notum, et tonsoribus esse.
 P ersius hic permagna negocia diues habebat
 C laŕomenis, etiam lites cum Rege molestas
 D urus homo, atq; odio qui posset uincere Regem,
 C onfidens, tumidusq; adeo sermonis amari,
 S ifennas, Barros ut equis præcurreret albis.

Ad Regem redeo, postquam nihil inter utrunq;
 C onuenit hoc etenim sunt omnes iure molesti,
 Q uo fortes, quibus aduersum bellum incidit. inter
 H ectora Priamiden, animosum atq; inter Achillem
 I ra fuit capitalis, ut ultima diuideret mors,
 N on aliam ob causam, nisi quod uirtus in utroq;
 S umma fuit. duo si discordia nexat inertes,

A ut si disparibus bellum incadat, ut Diomed
C um Lycio Glauco, discedet pigrior ultro
M uneribus missis. Bruto prætorē tenente
D item Asiam, Rupili, et Persi par pugnat, uti non
C ompositus melius cum Bitho Bacchius in ius
A cres concurrunt, magnum spectaculum uterq;
P ersius exponit causam. ridetur ab omni
C onuentu. laudat Brutum, laudatq; cohortem.
S olem Asiæ Brutum appellat, stellasq; salubres
A ppellat comites, excepto Rege, cænem illum
I nuisum agricolis sydus uenisse ruebat
F lumen ut hybernum, fertur quo rara securis.
 Tum prænestinus salso, multumq; fluenti
E xpressa arbusto regerit conuitia, durus
V indemator, et inuictus, cui sæpe uiator
C essisset, magna compellans uoce cucillum.
A t Græcus, postquam est Italo persus acetō,
P ersius exclamat, per magnos Brute deos te
O ro, qui reges consueris tollere, cur non
H ūc Regē iugulas? operū hoc (mihi crede) tuorū est.

S A T Y R A. VIII.

Lim truncus erā ficulnus, inutile lignum,
 • Cū faber incertus scānum, faceret ne Priapū,
 Maluit esse deū, deus idē ego furū, auiumq;
M axima formido. nam fures dextra coerçet,
O bscænoq; ruber porrectus ab inguine palus,
A st importunas uolucres in uertice arundo
T erret fixa, uetatq; nouis considere in hortis.
H uc prius angustis eiecta cadauera cellis

conferu
 Hor miser
 P antalab
 M ille pede
 H ic dabat
 Nunc licet
 A egere in
 A lbi infor
 C ummhi
 H unc uexat
 Quantum, a
 H umanos an
 N ec prohibe
 P rotulit os,
 V idi egom
 C andiam p
 Cum Sagitta
 F erat hor
 V nguibus, et
 C aperunt e
 M anens elice
 L anea et ef
 L anea, qua
 C erea supp
 I am peritu
 A ltera Tifi
 I nfernas e
 N e foret ho
 M entior a
 C ornorum

Conseruus uili portanda locabat in arca.
Hoc miseræ plebi stabat commune sepulchrum,
Pantalabo scurræ, Nomentanoq; nepoti
Mille pedes in fronte, trecentos cippus in agrum
Hic dabat, hæredes monumentum ne sequerentur.
Nunc licet æsquiliis habitare salubribus, atque
Aggere in aprico spaciari, quo modo tristes
Albis informem spectabant ossibus agrum.
Cum mihi non tantum furesq; feræq; suetæ
Hunc uexare locum, curæ sunt, atq; labori,
Quantum, carminibus quæ uersant, atq; uenenis
Humanos animos, has nullo perdere possum,
Nec prohibere modo, simulac uaga Luna decorum
Protulit os, quin ossa legant, herbasq; nocentes.
Vidi egomet nigra succinctam uadere palla
Canidiam pedibus nudis, passôq; capillo
Cum sagana maiore ululantem (pallor utraq;
Fecerat horrendas aspectu) scalpere terram
Vnguibus, et pullam diuellere mordicus agnam
Cæperunt. cruor in fossam confusus, ut inde
Maneis elicerent, animas responsa daturas.
Lanea et effigies erat, altera cerea. maior
Lanea, quæ pœnis compesceret inferiorem.
Cerea suppliciter stabat seruilibus, utq;
Iam peritura, modis. Hecaten uocat altera, senam
Altera Tisiphonen, serpentes, atq; uideres
Infernas errare canes, Lunamq; rubentem.
Ne foret his testis post magna latere sepulchra.
Mentior at siquid, merdis caput inquiner albis
Coruorum, atq; in me ueniat mictum, atq; catatum

I ulius, et fragilis Pedatua, surq; Voranus.
 S ingula quid memorem, quo pacto alterna loquētes
 V mbrae cum Sagana resonarent triste, et acutum?
 V t q; lupi barbam uariae cum dente colubrae
 A bdiderint furtim terris? et imagine cerea
 L argior arserit ignis? et ut non testis inultus
 H orruerim uoces furiarum, et facta duarum?
 N am, displosa sonat quantum uestica, pepedi
 D iffusa nate ficus. at illae currere in urbem.
 Canidae dentes, altum saganae caliendrum
 E xcidere, atq; herbas, atq; incantata lacertis
 V incula, cum magno risuq; iocūq; uideres.

SATYRA IX.

B am forte uia sacra, sicut meus est mos,
 i Nescio quid meditans nugariū, totus in illis.
 Accurrit quidā notus mihi nomine tantū,
 A rreptaq; manu, quid agis dulcissime rerum?
 S uauiter, ut nūc est. inquit, et cupio omnia, quae uis.
 C um affectaretur, nunquid uis occupo? at ille
 N oris nos? inquit. docti sumus. hic ego pluris
 H oc inquam mihi eris. misere discedere quærens
 I re modo ocyus, interdum consistere, in aurem
 D icere nescio quid puero, cum sudor ad imos
 M anaret talos. o te Bollane cerebri
 F elicem aiebam tacitus. cum quidlibet ille
 G arriret, uicos, urbem laudaret, ut illi
 N il respondebam, misere cupis inquit abire
 I andudum uideo, sed nil agis, usq; tenebo.
 P rosequar hinc. quo nunc iter est tibi? nil opus est te

Circumagi, quendam uolo uisere, non tibi notum,
Trans tyberim, lōge cubat is prope Cæsaris hortos.
Nil habeo, quod agā, et nō sum piger. usq; sequar te,
Demitto auriculas, ut iniquæ mentis asellus,
Cum grauius dorso subiit onus. incipit ille.

Si bene me noui, non v iscum pluris amicum,
Non v arium facies. nam quis me scribere plureis,
Aut citius possit uersus? quis membra mouere
Mollius? inuideat quod et Hermogenes, ego canto.
Interpellandi locus hic erat est tibi mater?
Cognati? quis te saluo est opus? Haud mihi quisquā.
Omnes composui. Felices. Nunc ego resto.
Confice. nanq; instat fatum mihi triste, sabella
Quod puero cecinit, diuina mota anus urna.

Hunc neq; dira uenena nec hosticus auferet ensis,
Nec laterum dolor, aut tussis, nec tarda podagra.
Garrulus hunc quando consumet cunq; loquacis
Si sapiat uitet, simulac adoleuerit ætas.

V entum erat ad v estæ quarta iam parte diei
Præterita, et casu tunc respondere uadato
Debat, quod ni fecisset, perdere litem.
Si me amas, inquit, paulum hic ades. inteream si
Aut ualeo stare, aut noui ciuilia iura,
Et propero quo scis. Dubius sum, qd faciā, inquit,
Tene relinquam an rem. Me sodes. Nō faciam ille.
Et præcedere cœpit. ego, ut contendere durum est
Cum uictore, sequor. Mecænas quo modo tecum?
Hic repetit. Paucorum hominū, et mētis bene sanæ,
Nemo dexterius fortuna est usus. Haberes
Magnum adiutorem, posset qui ferre secundas,

Hunc hominem si uelles tradere, dispaream ni
Summosses omnes Non isto uiuimus illic,
Quo tu rere, modo domus hac nec purior ulla est,
Nec magis his aliena malis. nil mi officit unquam
Ditior hic, aut est quia doctior. est locus uni
Cuiq; suus. Magnum narras, uix credibile. At qui
Sic habet. Accendis, quare cupiam magis illi
Proximus esse. Velis tantummodo, quæ tua uirtus,
Expugnabis. et est qui uinci possit, eoq;
Difficilis aditus primos habet. Haud mihi deero,
Muneribus seruos corrumpam. non, hodie si
Exclusus fuero, desistam tempora quæram.
Occurram in triuiis. deducam. Nil sine magno
VITA labore dedit mortalibus hæc dum agit, ecce
Fuscus Aristus occurrit mihi carus, et illum
Qui pulchre nosset. consistimus, unde uenis, et
Quo tendis? rogat, et respondet. uellere cœpi,
Et prensare manu lentissima brachia, nutans,
Distorquens oculos, ut me eriperet. male salus
Ridens dissimulare. meum iecur urere bilis.

Certe nescio quid secreto uelle loqui te
Aiebas mecum. Memini bene, sed meliori
Tempore dicam. hodie tricesima sabbata. uin tu
Curtis iudeis oppedere? Nulla mihi inquam
Relligio est. At mi, sum paulo infirmior unus
Multorum, ignosces. aliàs loquar. hunc tunc solem
Tam nigrum surresse mihi. fugit improbus, ac me
Sub cultro linquit. Casu uenit obuius illi
Aduersarius, et quo turpissime? magna
Exclamat uoce. et licet ante stari? ego uero

o ppono
 v ndique

V

I D

E

E st quo ni

Qui uultu

E xhortati

A nquis p

G ramaica

Nempe

L uali. quis

V t non hoc

V rtem de f

Nec tam h

E t Laberi

Ergo non

A uditus

E st breui

I mpediat

E t sermon

D efendens

I nterdum

E xtenuat

F ortius,

illi, ser

H oc stab

O ppono auriculam. rapit in ius. clamor utrinque.
V ndique concursus. sic me seruauit A pollo.

SATYRA. X.

V ali quam sis mendosus, teste Catone
I Defensore tuo pervincam, qui male factos
Emendare parat uersus. hoc lenius ille,
E st quo uir melior, longe subtilior illo,
Qui uultum puer et loris, et funibus udis
E xhortatus, ut esset opem qui ferre poetis
A ntiquis posset, contra fastidia nostra
G rāmaticorum equitum doctissimus, ut redeā illuc.
Nempe in composito dixi pede currere uersus
L uali. quis tam Lucili fautor inepte est,
V t non hoc fateatur? at idem quod sale multo
V rbem defricuit, charta laudatur eadem.
N ec tamē hoc tribuens, dederim quoq; cætera nā sic
E t Laberi Mimos, ut pulchra poemata, mirer.
Ergo non satis est risu diducere rictum
A uditoris, et est quædam tamen hic quoq; uirtus.
E st breuitate opus, ut currat sententia, neu se
I mpediat uerbis lassas onerantibus aures.
E t sermone opus est modo tristi, sæpe iocoso
D efendente uicem, modo Rhetoris, atque poetæ
I nterdum Urbani parentis uiribus, atque
E xtenuantis eas consulto, Ridiculum acri
F ortius, et melius magnas plerumq; secat res.
Illi, scripta quibus comœdia prisca uiris est,
H oc stabant, hoc sunt imitandi, quos neque pulcher

Hermogenes unquam legit, neque simius iste
Nil præter Caluū et doctus cantare Catullum.

At magnum fecit, quod uerbis græca latinis
Miscuit. oseri studiorum, quid ne putatis
Difficile, et mirum, Rhodio quod Pitholeonti
Contigit? At sermo lingua concinnus utraque
Suauior, ut Chio nota si commissa Falerni est.

Cum uersus facias, te ipsum percontor, an et cum
Dura tibi peragenda rei sit causa Petilli?
Salacet oblitus patriæq; patrisq; Latini?
Cum Pedius causas exudet publicola, atque
Coruius patriis, intermiscere petita
Verba foris malis, Canusini more bilinguis.

Atque ego cum græcos facerem natus mare citra
Versiculos, uetuit me tali uoce Quirinus
Post mediam noctem uisus, cum somnia uera,
In syluam non ligna feras insanius, ac si
Magnas græcorum malis implere cæternas.

Turgidus Alpinus iugulat dū Memnona, dumq;
Defingit Rhēni luteum caput, hæc ego ludo,
Quæ nec in æde sonent cæcæntia iudice Tarpa,
Nec redeant iterū, atque iterū spectanda Theatris.
Arguta meretrice potes, Dauoq; Chremeta
Eludente senem, comis garrere libellos
Vnus uiuorum Fundani. Polio regum
Facta canit, pede ter percusso. forte epos acer
Vt nemo, Varius ducat molle atque facetum
Vergilio annuerant gaudentes rure camœnæ

Hoc erat, experto frustra Varrone A tacino,
Atque quibusdā aliis, melius quod scribere possem
Inuentore

I nuentore minor, neque ego illi detrabere ausim

H ærentem capiti multa cum laude coronam.

A t dixi fluere hunc lutulentum, sæpe ferentem

P lura quidem tollenda relinquendis. age quæso,

T u nihil in magno doctus reprendis Homero?

N il comis Tragicæ mutat Lucilius Aci?

N on ridet uersus Enni gravitate minores,

C um de se loquitur non ut maiore reprehens?

Quid uetat, et nosmet Lucili scripta legentes

Quærare, num illius, num rerum dura negarit

V ersiculos natura magis factos, et euntes

M ollius? At si quis pedibus quid claudere senis

H oc tantum contentus, amet scripsisse ducentos

A nte abum uersus, totidem cœnatus, Hetrusci

Q uale fuit Cassi rapido feruentius amni

I ngenium, capsis quem fama est esse, librisq;

A mbustum propriis, fuerit Lucilius inquam

C omis et urbanus, fuerit limatior idem,

Q uam rudis, et Græcis intacti carminis autor,

Q uamq; poetarum seniorum turba, sed ille

S i foret hoc nostrum fato delapsus in ævum,

D etereret sibi multa, recideret omne, quod ultra

P erfectum traheretur, et in uersus faciendo

S æpe caput scaberet, uiuos et roderet unguis.

S æpe stilum uertas, iterum, quæ digna legi sint,

S cripturus, neque te ut miretur turba labores,

C ontentus paucis lectoribus. an tua demens

V ilibus in ludis dictari carmina malis?

N on ego, nã satis est equitẽ mihi plaudere, ut audax

C ontemptis aliis, explosa Arbuscula dixit.

M en moveat amex Pantilius? aut crucier, quod

t

V ellicet absentem Demetrius, aut quod ineptus
 F annius Hermogenis lædat conuiuia Tigelli?
 Plotius, et Varius, Mecænas, Vergiliusq;
 V algius, et probet hæc Octavius optimus, atque
 F uscus, et hæc utinam Viscorum laudet uterque.
 A mbitione relegata te dicere possum
 P ollio, te Messala tuo cum fratre, simulq;
 V os Bibuli, et Serui, simul his te candide Furni,
 C omplureis alios, doctos ego quos, et amicos
 P rudens prætereo, quibus hæc, sunt qualiacūque,
 A rridere uelim, doliturus si placeant spe
 D eterius nostra. Demetri, teq; Tigelli
 D iscipularum inter iubeo plorare cathedras.
 I puer, atque meo citus hæc subscribe libello.

QVINTI HORATII FLACCI SER-
 MONVM LIBER SECVNDVS.

SATYRA PRIMA.

V NT, QVIBVS IN SATYRA
 uidear nimis acer, et ultra
 s Legem tendere opus, sine nervis
 altera quidquid
 Composui pars esse putat, simi-
 lersq; meorum
 M ille die uersus deduci posse Trebati,
 Quid faciã, præscribe. Tr. qesats. Ho. ne faciã, inqs,
 O mnino uersus? Tr. aio. Ho. pereã male, si non
 O ptimum erat, uerũ nequeo dormire. Tr. ter uncti
 T ransnanto Tyberim, somno quibus est opus alto,

Irriguumq; mero sub noctem corpus habento.

A ut, si tantus amor scribendi te rapit, aude

Cæsaris inuicti res dicere, multa laborum

Praemia laturus. Ho. cupidum pater optime uires

Deficiunt, neq; enim quibus horrentia pilis

Agmina, nec fracta pereuntes cuspide Gallos,

A ut labentis equo describat uulnera Parthi.

Tr. Attamen et iustum poteras, et scribere fortem

Sapiadā, ut Sapiens Lucilius. Ho. haud mihi deero,

Cum res ipsa feret. nisi dextro tempora Flacci

Verba per attentam non ibunt Cæsaris aurem,

Cui male si palpere, recalcitrat undique tutus.

Tr. Quanto rectius hoc, quam tristi lædere uersu

Pantolabam scuram, Nomentanumq; nepotem?

Cum sibi quisque timet, quāquā est itactus, et odit.

Ho. Quid faciam? Saltat Milonius, ut semel icto

Accessit feruor capiti, numerusq; lucernis.

Castor gaudet equis, ouo prognatus eodem,

Pugnis. QVOT capitum uiuent, totidem studiorū

Millia. Me pedibus delectat claudere uerba

Lucali ritu nostrum melioris utroque.

Ille uelut fidis arcana sodalibus olim

Credebat libris, neq; si male cesserat usquam,

Decurrens aliud, neq; si bene. quo fit, ut omnis

Votina pateat ueluti descripta tabella,

Vita senis. sequor hūc Lucanus an Appulus, anæps.

Nam Venusinus arat finem sub utrumq; colonus,

Missus ad hoc pulsus (uetus est ut fama) Sabellis,

Quo ne per uacuum Romano incurreret hostis,

Sive quod Appula gens, seu quod Lucania bellum

Inuiteret uiolenta. sed hic stilus haud petet ultro.

t ii

Quenquam animantem, et me ueluti custodiet ensis
 V agna tectus, quem cur distingere coner
 T utus ab infestis latronibus? O pater, et Rex
 I uppiter, ut pereat positum rubigine telum,
 N ec quisquam noceat cupido mihi pacis. at ille,
 Qui me commoritur (melius non tangere clamo)
 F lebit, et insignis tota cantabitur urbe.

Ceruius iratus leges minuitur, et urnam.

C anidia Albuti, quibus est inimica, uenenum.
 G rande malum Turinus, si quis se iudice certet.
 V t quo quisque ualet suspectos terreat, utq;
 I mperet hoc natura potens, sic collige mecum.

Dente lupus, cornu taurus petit. unde, nisi intus
 M onstratum? Scæuæ uiuacem crede nepoti
 M atrem, nil faciet sceleris pia dextera. mirum,
 V t neque calce lupus quenquā, neq; dente petit bos.
 S ed mala tollet animum uitiato melle cicuta.

N e longum faciam, seu me tranquilla senectus
 E xpectat, seu mors atris circumuolat alis,
 D iues, inops, Romæ, seu, fors ita iusserit, exul,
 Quisquis erit uitæ scribam color. O puer, ut sis
 V italis metuo, et maiorum nequis amicus
 F rigore te feriat. Quid cum est Lucilius ausus
 P rinus in hunc operis componere carmina morem?
 D etrahare et pellem, nitidus qua quisque per ora
 C ederet, introrsum turpis? Num Lælius, aut qui
 D uxit ab oppressa meritum Carthagine nomen
 I ngenio offensi? aut læso doluere Metello?
 F amosisq; Lupo cooperto uersibus? At qui
 P rimores populi arripuit, populūq; tributum,
 S alicet uni æquis uirtuti, atque eius amicus.

Quin-
 Virtus Sc
 Nigri G
 D coquer
 I ntra Lm
 Cum mag
 I nuidia,
 O ffendet
 D issentis,
 Sed tam
 I nouat t
 s imala co
 I iudiciū q
 I iudice com
 O bprobriis
 s oluentur

 V
 q Ne

 R uictus,
 D iscite, mo
 Cum stupe
 A cclius f
 V erum in
 D iam si
 Corrupti
 L affus a
 M ilitia
 M olliter

Quin, ubi se a vulgo, et scena. in secreta remorant
 Virtus Sapiadæ, et mitis sapientia I.æli,
 Nugari cum illo, et discipuli ludere, donec
 Deoqueretur holus soliti. Quidquid sum ego, quis
 Infra Luali censum, ingeniumq; tamen me
 Cum magnis uixisse inuita fatebitur usque
 Inuidia, et fragili querens illidere dentem,
 Offendet solido. Nisi quid tu docte Trebati
 Dissentis, equidem nihil huic diffingere possum.
 Sed tamen ut monitus caueas, ne forte negoti
 Innotiat tibi quid sanctarum inscitia legum.
 Si mala condiderit in quem quis carmina, ius est,
 Iudiciumq; esto, si quis mala, sed bona si quis
 Iudice condiderit laudatur Cæsare, si quis
 Obprobriis dignum latruerit, integer ipse,
 Soluentur risu tabulæ, tu missus abibis.

SATYRA .II.

Væ uirtus, et quanta bonis sit uiuere paruo,
 Nec meus hic sermo est, sed quem præcepit
 Ofellus

Rusticus, anormis, sapiens, crassaq; Minerva,
 Discite, non inter lances, mensasq; nitentes,
 Cum stupet insanis acies fulgoribus, et cum
 Acciliis falsis animus, meliora recusat,
 Verum impransi mecum disquirite. cur hoc?
 Dicam si potero. MALE VERVM examinat omnis
 Corruptus iudex. leporem sectatus, equo' ue
 Lassus ab indomito, uel si Romana fatigat
 Militia assuetum græcari, seu pila uelox,
 Molliter austerum studio fallente laborem,

t iii

S eu te discus agit, pete cedentem aera disco,
 C um labor extulerit fastidia, siccus, inanis
 S perne cibum uilem, nisi hymettia mella falerno
 N e biberis diluta foris est promus, et atrum
 D efendens pisces hyemat mare, cum sale panis
 L atrantem stomachum bene leniet. unde putas? aut
 Q ui partum? non in caro nidore uoluptas
 S umma, sed in te ipso est. tu pulmentaria quære
 S VDANDO. pinguem uitis, albumq; nec ostrea,
 N ec Scturus, aut poterit peregrina iuuare lagois.
 V ix tamen eripiam posito pauone, uelis quin
 H oc potius, quam gallina tergere palatum,
 C orruptus uanis rerum, quia ueneat auro
 R ara auis, et picta pandat spectacula cauda,
 T anquã ad re attineat quidquã. num uesceris ista,
 Q uã laudas, pluma? cocto ue num adest honor idẽ?
 C arne tamen quamuis distat nihil hac magis illa,
 I mparibus formis deceptum te patet esto,
 V nde datum sentis, lupus hic tyberinus, an alto
 C aptus hiet, pontes ne inter iactatus, an amnis
 H ostia sub tusci laudas insane trilibem
 M ulum, in singula quẽ minuas pulmẽta necesse est.
 D uat te species uideo. quid pertinet ergo
 P roceros odisse lupos? quia scilicet illis
 M aiores natura modum dedit, his breue pondus.
 I EIVNVS stomachus raro uulgaria tenuit.
 P orrectum magno magnum spectare catino
 V ellem ait harpyis gula digna rapacibus. at uos
 P ræsentes austri conquite horum obsonia. quamuis
 P utet aper, rhombusq; recens, mala copia quando
 A egrum sollicitat stomachum, cum rapula plenus,

Atq; acidas manuult inulas. nec dum omnis abacta
P aueries epulis regum. nam uilibus ouis,
Nigrisq; est oleis hodie locus. haud ita pridem
Galloni praconis erat acipensere mensa
Infamis. quid, tum rhombos minus æquora alebāt?
Tutus erat rhombus, tutoq; ciconia nido,
Donec uos autor docuit prætorius. ergo
Siquis nunc mergos suauers edixerit assos,
Parebit prauis doctis Romana inuentus.
Sordidus a tenui uictu distabit o fello
Iudice. **NAM FRVSTRA** uitiū uitaueris illud,
Si te aliò prauum detorseris. Auidienus
Cui canis ex uero dictum cognomen adhæret,
Quinquenners oleas est, et syluestria corna,
Ac nisi mutatum parcat diffundere uinum, et
Cuius odorem olei nequeas perferre, licebit
Ille repotia, natalens, aliòs ue dierum
Festus albatu celebret, cornu ipse bilibri
Caulibus instillat, ueteris non parcus aceti.
Quali igitur uictu sapiens utetur? et horum
Vtrum imitabitur? hac urget lupo, hac canis angit.
Mundus erit, qui non offendat sordibus, atque
In neutram partem cultus miser. hic neque seruis
Albuti senis exemplo, dum munia didit,
Sæuus erit, nec, si cut simplex Neuius, unctam
Conuiuiis præbebit aquam, uitiū hoc quoq; magnū.
Acipe nunc, uictus tenuis quæ, quantaq; secum
Afferat, in primis ualeas bene. nam uariæ res
Vt noceant homini, credas memor illius escæ,
Quæ simplex olim tibi sederit, at simul assis
Miscueris elixa, simul conchyliis turdis,

Dulcia se in bilem uertent, stomachoq; tumultum
Lenta feret petuita. uides, ut pallidus omnis
Cœna de surgat dubia? Quin corpus hominum
He sternis uitis animam quoq; prægrauat una,
Atque affigit humo diuinæ particulam auræ.

Alter, ubi dicto citius, curata sopori
Membra dedit, uegetus præscripta ad munia surgit.
Hic tamen ad melius poterit transcurrere quodam,
Sive diem festum rediens adduxerit annus,
Seu recreare uolet tenuatum corpus, ubiq;
Acce dent anni, et tractari mollius ætas
Imbecilla uolet. Tibi quidnam accedet ad istam,
Quam puer et ualidus præsumis, molliciem, seu
Dura ualetudo inciderit, seu tarda senectus?

Rancidum aprum antiqui laudabant, nõ quia nasus
Illis nullus erat, sed credo hac mente, quod hospes
Tardius adueniens, uitiatum commodius, quàm
Integrum edax dominus cõsumeret. hos utinã inter
Heros natum tellus me prima tulisset.

Das aliquid famæ, quæ carmine gratiores aurem
Occupat humanam? grandes rhombi, patinæq;
Grande ferunt unã cum damno dedecus. adde
Iratum patrum, uicinos, te tibi iniquum,
Et frustra mortis cupidum, cum deerit egenti
AES, LAQUEI pretium. iure inquit Trasius istis
Iurgatur uerbis. ego uestigia magna,
Diuiciasq; habeo tribus amplas regibus. ergo
Quod superat, non est melius quo in sumere possis?

Cur eget indignus quisquam te diuite? quare
Templa ruunt antiqua deum? cur improbe caræ
Non aliquid patriæ tanto emetiris acervo?

V ni in
O magn
A d ca
P luri
A n, qui
I n pace
Quo ma
I negri
Quam m
Cum pec
Non eg
Quidqua
A cmiti
S iue ope
Vicius,
S ed pul
E t nux o
P est hoc
A cuener
xplac
Senia
Quatũ
O pueri
N am pr
N ec me
I llum
P oftre
Nun
D ictr
N un
F or

Vni nimirum recte tibi semper erunt res?
O magnus post hac inimicis risus. Vter nam
Ad casus dubios fidet sibi certius, hic, qui
Pluribus assuerit mentem, corpusq; superbum?
An, qui contentus paruo, metuensq; futuri,
In pace ut sapiens aptarit idonea bello?
Quo magis his credas, puer hunc ego parvus O fellū
Integrus opibus noui, non latius usum
Quam nunc actis, uideas metato in agello
Cum pecore, et gnatis fortem mercede colonum,
Non ego narrantem temere edi in luce profesta
Quidquam præter holus fumosæ cum pede pernae,
Ac mihi seu longum tempus post uenerat hospes,
Siue operum uacuo gratis conuiuia per imbrem
Vicinus, bene erat, non piscibus urbe petitis,
Sed pullo, atq; hædo, tum pensilis una secundas,
Et nux ornabat mensas cum duplici fici.
Post hoc ludus erat culpa potare magistra
Ac uenerata Ceres ut culmo surgeret alto,
Explicuit uino contractæ seria frontis.
Sæuiat, atq; nouos moueat fortuna tumultus,
Quātū hinc iminuet? quāto aut ego parcius, aut uos
O pueri nituis, ut huc nouus incola uenit?
Nam propriæ telluris herum natura neq; illum,
Nec me, nec quenquam statuit. Nos expulit ille,
Illum aut nequities, aut uafri inscitia iuris,
Postremum expellet certe uinacior hæres.
Nunc ager Umbreni sub nomine, nuper O fellū
Dictus, erit nulli proprius, sed cedit in usum
Nunc mihi, nunc alii. Quo circa uiuite fortes,
Fortiaq; aduersis opponite pectora rebus.

SATYRA. III. Damasippus loquitur.

I craro scribis, ut toto non quater anno
 s Mēbranā poscas, scriptorū quæq; retexens,
 Iratus tibi, quod vini, somniq; benignus
 Nil dignum sermone canas. quid fiet? ab ipsis
 S aturnalibus huc fugisti. sobrius ergo
 D ic aliquid dignum promissis, incipe, nil est,
 C ulpā tur frustra calami, immeritusq; laborat
 I ratis natus paries Diis, atq; poetis.
 A rqui uultus erat multa, et præclara minantis,
 S i uacuum tepido cepisset uillula tecto.
 Quorsum pertinuit stypare Platona Menandro?
 E upolin, Archilochum comites educere tantos?
 I nuidiam placare paras uirtute relictā?
 C ontemnere miser. uitanda est improba Serren
 D esidia, aut quidquid uita meliore parasti,
 P onendū æquo animo. Ho. Di. te Damasippe, deæq;
 V erum ob consilium donent tonsore. sed unde
 T am bene me nosti? Da. postq̄ omnis res mea Ianum
 A d medium fracta est, aliena negocia curo
 E xcussus propriis. olim nam quærere amabam
 Quo nafer ille pedes lauisset Sisyphus ære.
 Quid sculptum infabre, quid fūsum durius esset.
 C allidus huic signo ponebam millia centum,
 H ortos, egregiasq; domos, mercarier unus
 C um lucro noram. unde frequentia mercuriale
 I mposuere mihi cognomen compita. Ho. noui,
 E t morbi miror purgatum te illius, Da. atqui
 E mouit ueterem mire nouus, ut solet, in cor
 T raiecto lateris miseri, capitisq; dolore,

v t letu
 Ho. Di. n
 F rustre
 Siquid
 Descrip
 Solatus
 Atq; a F
 Nam m
 Me capite
 Te quidq
 I nstans q
 P rimum
 Solo. nū
 Quem ma
 Cæcum a
 A uiamat
 E xcepto
 Descript
 I nstans po
 P alant
 I lle sinist
 E rror, se
 Crede mo
 Quite de
 S ultitue
 V trupes
 A lterum
 P er med
 M ater,
 H ic fol
 N on m

Vt lethargicus hic cum sit pugil, et medicum urget.
Ho. Dū neqd simile huic, esto ut libet. Da. o bone ne
Frustrere, insanis et tu, stultiq; prope omnes, (te
Siquid Stertinius ueri crepat, unde ego mira
Descripsi docilis praecepta haec, tempore, quo me
Solatus iussit sapientem pascere barbam,
Atq; a Fabricio non triste m ponte reuerti.
 Nam male re gesta cum uellem mittere operto
Me capite in flumen, dexter stetit, et caue faxis
Te quidquā indignū. pudor inquit te malus urget,
Insanos qui inter uereare insanus haberi?
Primum nam iquirā, qd sit furere, hoc si erit in te
Solo, nil uerbi, pereas quin fortiter, addam.
Quem mala stultitia, et quaecunq; inscitia ueri
Caecum agit, insanum Chrysi ppi porticus, et grex
Autumat, haec populos, haec magnos formula reges,
Excepto sapiente, tenet. Nunc accipe quare
Despiciant omnes aequae ac tu, qui tibi nomen
Insano posuere, uelut syluis, ubi passim
Palant eis error certo de tramite pellit,
Ille sinistrorsum, hic dextrorsum abit. unus utriq;
Error, sed uariis illudit partibus. hoc te
Crede modo insanum, nihilo ut sapientior ille,
Qui te deridet, caudam trahat. Est genus unum
Stultitiae nihilum metuenda timentis, ut igneis,
Vt rupes, fluuiosq; in campo obstare queratur.
Alterum et huic uarium, et nihilo sapientius, igneis
Per medios fluuiosq; ruentis. clamat amica,
Mater, honesta soror, cū cognatis, pater, uxor,
Hic fossa est ingens, hic rupes maxima, serua,
Non magis audierit, quā Fusius ebrius olim.

Cum Ilionam edormit, Catienis mille ducentis
 Mater te appello, clamantibus. huic ego vulgum
 Errori similem cunctum insanire docebo.

Insanit ueteres statuas Damasippus emendo?
 Integer est mentis Damasippi creditor? esto,
 Accipe, quod nunquam reddas mihi, si tibi dicam,
 Ut ne insanus eris, si acceperis? an magis excors
 Reiecta praeda, quam praesens Mercurius fert?
 Scribe decem Nerio, non est satis? adde Cicutæ
 Nodosi tabulas centum, mille adde catenas,
 Effugiet tamen hæc sceleratus uincula Proteus.
 Cum rapies in iura malis ridentem alienis,
 Fiet aper, modo auis, modo saxum, et cum uolet, arbor.
 Si male rem gerere insani est, contra, bene sani,
 Putidius nullo cerebrum est (mihi crede) Perilli
 Dictantis, quod tu nunquam rescribere possis.

Audire, atque togam iubeo componere. Quisquis
 Ambitione mala, aut argenti pallet amore,
 Quisquis luxuria, tristi uel superstitione,
 Aut alio mentis morbo calet, huc propius me,
 Dum doceo insanire omnes, uos ordine adite.
 DANDA est hellebori multo pars maxima auaris,
 Nescio an anticyram ratio illis destinet omnem.

Hæredes Staberi summam incidere se pulchro.
 Nisi sic fecissent, gladiatorum dare centum
 Damnati populo paria, atque epulum arbitrio Arri,
 Fumentum quantum metit Africa. siue ego prauè,
 Seu rectè, hoc uolui, ne sis patruus mihi. credo
 Hoc Staberi prudentem animum uidisse. quid ergo
 Sensit cum summam patrimonii in scalpere saxo
 Hæredes uoluit? Quoad uixit, credidit ingens

per auperi
 Forte me
 Ipsi uide
 Virtus fa
 DIVITI
 Clarus er
 Et quidq
 S perauit
 Græcis A
 I n media
 P ropter on
 Nil agit ex
 Siquis em
 N ec studio
 S i scalp
 A uerfus ma
 V ndiq; dia
 Qui numm
 Compositis
 Siquis ad
 P orrectus
 A udeat e f
 A c potius
 Si positus
 M ille cado
 P oiet acc
 O ctoginta
 B lattarum
 N imirum
 M axima
 Filina

P auperiem uitium, et cauit nihil acrius, ut si
F orte minus locuples uno quadrante periret,
I pse uideretur sibi nequior. Omnis enim res,
V irtus. fama. decus. diuina. humanaq; pulchris
D IUITIIS PARENT, quas qui construxerit, ille
C larus erit, fortis, iustus, sapiens, etiam et Rex,
E t quidquid uolet, hoc uelut in uirtute paratum
S perauit magnæ laudi fore. Quid simile isti
G ræcus Aristippus? qui seruos proicere aurum
I n media iussit Libya, quia tardius irent
P ropter onus segnes. Vter est insanius horum?
N il agit exemplum litem quod lite resoluit.

Siquis emat citharas, emptas comportet in unum,

N ec studio citharæ, nec musæ deditus ulli,
S i scalptra, et formas non sutor, nautica uela
A uersus mercaturis, delirus, et amens,
V ndiq; dicatur merito. Quid discrepat istis,
Q ui nummos, aurumq; recondit, nescius uti
C ompositis, metuensq; uelut contingere sacrum?

Siquis ad ingentem frumenti semper aceruum,

P orrectus uigilet cum longo fuste, neq; illinc
A udeat esuriens dominus contingere granum,
A c potius foliis parcus uescatur amaris,

Si positus intus Chii, ueterisq; Falerni

M ille cadis, nihil est tercentum millibus, acre
P otet acetum age, si et stramentis incubet unde-

O ctoginta annos natus, cui stragula uestis,
B lattarum, ac tinearum epulæ putrescat in arca,

N imirum insanus paucis uideatur, eo quod
M axima pars hominum morbo iactatur eodem,

Filius, aut etiam hoc libertus ut ebibat hæres,

Dis inimice senex custodis, ne tibi desit?
 Quantulū enim summæ curtabit quisq; dierum,
 Vngere si cauleis oleo meliore, caputq;
 Cæperis impexa fœdum porrigine? quare,
 Siquid uis satis est, periuras, surripis, aufers
 Vndiq;? tum sanus? populum si cedere saxis
 Incipias, seruos? ue tuos, quos ære pararis,
 Insanum te omnes pueri, clamentq; puellæ,
 Cum laqueo uxorem interimis, matremq; ueneno,
 Incolumi capite es? qd enim? neq; tu hoc facis Argis,
 Nec ferro, ut demens genitricem occidit Orestes.
 An tu reris eum occisa insanisse parente?
 Ac non ante malis dementem actum furiis, quàm
 In matris iugulo ferrum te pefecit acutum?

Quin ex quo est habitus male tutæ mentis Orestes?
 Nil sanè fecit, quod tu reprehendere possis,
 Non Pyladen ferro uiolare, ausus? ue sororem
 Electram, tantum male diat utrique, uocando
 Hanc furiâ, hunc aliud, iussit quod splēdida bilis.
 Pau per Opimius argenti positi intus, et auri,
 Qui Veientanum festis potare diebus
 Campana solitus trulla, uappamq; profestis,
 Quondam Lethargo est oppressus, ut hæres
 Iam circum loculos, et clauers lætus, ouansq;
 Curreret hunc medicus multum celer, atq; fidelis
 Exatit hoc pacto mensam poni iubet, atque
 Effundi sacros nummorum, accedere plures
 Ad numerandū, hominem sic erigit, addit et illud
 Nī tua custodis, auidus iam hoc auferet hæres.

Men uiuo? Vt uiuas igitur uigila. hoc age. Quid-
 Deficient inopem uenæ te, nī cibus, atque (uis?

Ingens ad
 Tū cassas?
 Quanti em
 Quid refer
 Quis nā
 s talis et in
 continuo
 Non est ca
 Hic eger re
 Quod latus
 Non est pe
 Hic porcum
 Nauiget Ant
 Dones quidq
 CONTRA I

Erui
 f Ant
 Fert
 d lectum,
 i erre sinu L
 Te Tyberi m
 i xtimis, ne
 Tū Nomen
 Quare per e
 Tū caue ne
 Quod satis
 P raterea
 I urando
 V estrum

Ingens accedat stomacho fultura ruenti.

Tu cessas? age dum sume hoc Ptisanarium Orizæ.

Quanti emptæ? paruo. quanti ergo? octussibus. eheu

Quid refert morbo, an furtis, peream ne rapinis?

Quis nā igitur sanus? qui nō stultus. quid avarus?

Stultus et insanus. quid si quis non sit avarus,

Continuo sanus? minime. cur stoicæ dicam.

Non est cardiacus, Craterum dixisse putato,

Hic æger. recte est igitur, surgetq; negabit,

Quod latus, aut renes morbo tententur acuto.

Non est periurus, neq; sordidus, immolet æquis

Hic porcum laribus, uerum ambitiosus, et audax.

Nauiget Anticyram. quid enī differt, Barathrō ne

Dones quidquid habes, an unquam utare paratis?

**CONTRA PRODIGOS, ET AVAROS CON
TINVS SERMO.**

Seruius Oppidius Canusi duo prædia diues

Antiquo censu natis diuise duobus

Fertur, et hoc moriens pueris dixisse uocatis

Ad lectum, postquam te talos Aule, nucesq;

Ferre sinu laxo, donare, et ludere uidi,

Te Tyberi numerare, cauis abscondere tristem.

Eximui, ne uos ageret uesania discors.

Tu Nomentanum, tu ne sequerere Cicutam.

Quare per diuos oratus uterque penatris,

Tu caue ne minuas, tu ne maius facias id,

Quod satis esse putat pater, et natura coercet.

Præterea ne uos titillet gloria, iure

Iurando obstringam ambo, uter ædilis fuerit uel

Vestrum prætor, is instabilis, et sacer esto.

In cicere, atque faba, bona tu perdasq; lupinis,
Lætus ut in arco spaciare, aut æneus ut stes,
Nudus agris, nudus nummis insane paternis?
Silicet ut plausus, quos fert Agrippa, feras tu
Astuta ingenium vulpes imitata leonem?
Pl. Nequis humasse uelit Aiacem Atrida uetas cur?
A. Rex sum, nil ultra quæro plebeius, et æquam
Rem imperito, ac si cui uideor non iustus, inulto
Dicere, quæ sentit, permitto. **Pl.** Maxime regum
Di tibi dent capta classẽ deducere Troia.
Ergo consulere, et mox respondere licebit?
A. Cõsule. **Pl.** Cur Aiax heros ab Achille secundus
Putrescit, toties seruatis clarus Achiuis?
Gaudeat ut populus Priami, Priamusq; inhumato,
Per quem tot iuuenes patrio caruere sepulchro?
A. Mille ouium insanus morti dedit, iclytum vlyssẽ,
Et Menelaum unã mecum se occidere clamans.
Pl. Tu cum pro uitula statuis dulcem Aulide natam
Ante aras, spargisq; mola caput improbe salsa,
Rectũ animi seruas? quorũ sum i sanus? qd enim Aiax
Fecit, cum strauit ferro pecus? abstinuit uim
Vxore, et gnato, mala multa precatus Atridis,
Non ille aut Teucrum, aut ipsum uiolauit vlyssẽ.
A. Verum ego, ut hærentis aduerso littore nauis
Eriperem, prudens placui sanguine diuos.
Pl. Nempe tuo furiose? **A.** Meo, sed non furiosus.
Pl. Qui species alias ueri, scelerisq; tumultu
Permistas capiet, commotus habebitur, atque,
Sultitia ne erret, nihilum distabit, an ira.
Aiax immeritos dum occidit, desipit, agnos?
Cum prudens scelus ob titulos admittis inanens,

Stas

s. tas anim
 siquis
 Hic me
 R. usam, au
 D. estinet u
 P. rator, et
 Quod si
 I. niger est
 S. ultitia, b
 E. t furiosus
 H. ic arca
 N. uic age l
 V. incit enim
 H. ic simul a
 E. dicat, p. i
 V. ugentia
 C. um scarra
 M. are domus
 V. erba fa
 C. uis domus
 A. mpe quã
 I. nime L
 C. anem eg
 S. egus ego
 S. uine tibi
 V. nde ux
 Filius
 S. aliet
 D. iluit i
 I. ludia
 Q. uis

Stas animo? et purum tibi tum, uitio tumidū, est cor?

Siquis lectica nitidam gestare amet Agnam,
Huic uestem, ut gnatæ paret ancillas, paret aurū,
Rufam, aut pusillam appellet, fortiq; marito
Destinet uxorem, interdicto huic omne adimat ius
Prætor, et ad sanos abeat tutela propinquos.

Quod si quis gnatam pro muta deuouet Agna,
Integer est animi? ne dixeris. ergo ubi praua
Sultitia, hic est summa insania. qui sceleratus,
Et furiosus erit, quem cepit uitrea fama,
Hunc circumtonuit gaudens Bellona cruentis.

Nūc age luxuriam, et Nomentanum arripe mecū.
Vincit enim stultos ratio insanire nepotes.

Hic simul accepit patrimoni mille talenta,
Edicit, piscator uti, pomarius, auceps,
Vnguentarius, ac tusci turba impia uici,
Cum scurris factor, cum uelabro omne macellum
Mane domum ueniant, quid tū? uenere frequentes.

Verba facit leno, quidquid mihi, qdquid et horū
Cuiq; domi est, id crede tuū, uel nunc pete, uel cras.
Acipe quid contra iuuenis responderit æquus.

In niue Lucana dormis ocreatus, ut aprum
Cœnem ego, tu piscers Hyberno ex æquore uellis,
Segnus ego, indignus qui tantum possideam, aufer,
Sume tibi decies, tibi tantundem, tibi triplex,
Vnde uxor media currit de nocte uocata.

Filius Aesopi detractam ex aure Metellæ,
Salacet ut decies solidum exorberet, aceto
Diluit insignem bacam, qui sanior, ac si
Illud idem in rapidum flumen, iaceret ue cloacā.

Quinti progenies Arri, par nobile fratrum,

N equitia et nugis, prauorum et amore Gemellum,
L uscinias soliti impenso prandere coemptas.

Quorsum abeant sani? creta an carbone notandi?

A edificare casas, Plostellum adiungere mureis,
L udere par impar, equitare in arundine longa
S iquem delectat barbatus, amentia uerset.

S ic puerilius his ratio esse euincet amare,
N ec quidquam differre, utrum ne in puluere trimus

Q uale prius ludas opus, an meretricis amore
S ollicitus piores. quæro faciās ne, quod olim

M utatus Polemon? ponas insignia morbi,

F asciolas, cubitale, focialia, potus ut ille

D icitur ex collo furtim carpsisse coronas,

P ostquam est impransi correptus uoce magistri.

Porrigis irato puero cum poma, recusat.

S ume Catelle, negat. si non des, optat. amator

E xclusus qui distat? ait ubi secum, eat, an non,

Q uo rediturus erat non arcessitus, et hæret

I nuiſis foribus. Ne nunc cum me uocet ultro

A ccedam? an potius mediter finire dolores?

E xclusit, reuocat, redeam? non si obsecret. Ecce

S eruus non paulo sapientior. O here, quæ res

N ec modum habet, neq; consilium, ratione, modoq;

T ractari non uult. in amore hæ sunt mala, bellū,

P ax rursum. hæc si quis tempestatis prope ritu

M obilia, et cæca fluitantia sorte, labore

R eddere certa, sibi nihilo plus explicet, ac si

I nsanire paret certa ratione, modoq;

Quid? cum Picenis excerpens semina pomis

G audes, si cameram percussit forte, penes te es?

Quid cum balba feris annoso uerba palato,

A edificare
S cultus
H ellade
C eritus
A bſolues
E amore
Libertus
L autis
Quoddam
D is etenim
A uribus
E xperet
C hrysippus
I uppiet
U at ait
I rigida
U one die
I n Tyber
A egrum
I n gelida
Q uone malo
H æc mibi
A rma dedit
D ixerit
R eficere
H o. Stoic
Q uame
I nsanire
D a. Quid
G nati
H o. Stultus

A edificante casus qui sanior? adde cruorem
S tultitiae, atq; ignem gladio scrutare, modo inquā
H ellade percussa Marius cum praecipitat se
C eritus fuit? an commotæ crimine mentis
A bsolues hominem, et sceleris damnabis eundem
E x more imponens cognata uocabula rebus?

Libertinus erat, qui circum compita siccus
L autis mane senex manibus currebat, et unum
Q uoddam magnū addens unum me surpite morti,
D is etenim facile est, orabat sanus utrisque
A uribus, atque oculis, mentem nisi litigiosus
E xciperet dominus, cum uēderet hoc quoq; uulgus
C hrysippus ponit fecunda in gente Meneni.

Iuppiter ingentis qui das, adimusq; dolores,
M ater ait pueri mensers iam quinque cubantis,
F rigida si puerum quartana reliquerit, illo
M ane die, quo tu indicis ieiunia, nudus
I n Tyberi stabit. casus, medicis ue leuarit
A egrum, ex praecipiti mater delira necabit
I n gelida fixum ripa, febrimq; reducet.
Q uo ne malo mentem concussa? timore deorum.

Hæc mihi Stertinius sapientum octauus amico
A rma dedit. post hac ne compellarer inultus,
D ixerit insanum qui me, totidem audiet, atque
R espicere ignoto discet pendentia tergo.
H o. Stoice post damnum sic uendas omnia pluris,
Q ua me stultitia (quoniam non est genus unum)
I nsanire putas? ego nam uideor mihi sanus.
D a. Quid? caput abscissum demens cū portat Agave
G nati infelices sibi tum furiosa uidetur.
H o. Stultum me fateor (liceat concedere ueris)

A tq; etiam insanum, tantum hoc ediffere, quo me
A egrotare putes animi uitio. Da. accipe, primum
A edificas, hoc est longos imitaris, ab imo
A d summum totus moduli bipedalis, et idem
C orpore maiorem rides Turbonis in armis
S piritum, et incessum. qui ridiculus minus illo?
A n quodcunq; facit Mecœnas, te quoq; uerum est,
T anto dissimulem, et tanto certare minorem?
A bsentis rancæ pullis uituli pede pressis,
V nus ubi effugit, matri denarrat, ut ingens
B ellua cognatos eliserit, illa rogare,
Q uantâ ne? nû tandem, se inflans, sic magna fuisset
M aior dimidio? num tanto? cum magis, atque
S e magis inflaret, non, si te ruperis, inquit,
P ar eris. hæc à te non multum abludit imago.
A dde poemata nunc, hoc est oleum adde camino,
Q uæ si quis sanus fecit, sanus facis et tu?
N on dico horrendam rabiem (iam desine) cultum
M aiorum censu. Ho. teneas Damasippe tuis te,
M ille puellarum, puerorum mille furores.
D um maior tandem parcas insane minori.

SATYRA. IIII.

N de, et quo Catius? Ca. nō ē mihi tēpus **A** uēti
P onere signa nouis præceptis, qualia uicunt
P ythagorâ, Anytiq; reū, doctūq; **P** lâtona.
H o. Peccatum fateor, cum te sic tempore leuo
I nterpellarim, sed des ueniam bonus oro.
Q uod si iteraciderit tibi nunc aliquid, repetes mox.
S iue est naturæ hoc, siue artis, mirus utroque.
C a. **Q** uin id erat curæ, quo pacto cuncta tenerem,

Vt pote res tenuers, tenui sermone peractas.

Ho. E de hois nomen, simul an Romanus an hospes.

Ca. Ipse memor præcepta canam. coelabitur autor.

Longa quibus facies ouis erit, illa memento,
Vt suæ melioris, et ut magis alba rotundis
Ponere, nanq; marem cohibent callosa uitellum.
Caule suburbano, qui sicis creuit in agris
Dulcior. irriguo nil est elutius horto.

Si uespertinus subito te oppresserit hospes,
Ne gallina malum responset dura palato,
Doctus eris uinam misto mersare falerno.

Hoc teneram faciet. pratensibus optima fungis
Natura est, aliis male creditur. ille salubrens
Aestates peraget, qui nigris prædianta moris
Finiet, ante grauem quæ legerit arbore solem.

Aufidius forti miscebat mella falerno
Mendose, quoniam uacuis committere uenis,
Nil nisi lene decet. leni præcordia mulsio
Prolueris melius. si dura morabitur aluus,
Mugilus, et uiles pellent obstantia conchæ,
Et lapathi breuis herba, sed albo non sine coo.

Lubrica nascentes implent conchyliæ lunæ.
Sed non omne mare est generosæ fertile testæ.

Murice baiano melior lucrina Peloris.
Ostrea Circæis. Miseno oriuntur Echini.
Pectinibus patulis iactat se molle Tarentum.
Nec sibi coenarum, qui uis temere arroget artem;
Ni prius exacta tenui ratione saporum.

Nec satis est cara piscens auertere mensa,
Ignarum quibus est ius aptius, et quibus assis
Languidus in cubitum iam se coniuna reponet.

Vmber, et iligna nutritus glande, rotundas
 Curuat aper lancers carnem uitantis inertem.
 Nam laurens malus est uluis, et arundine pinguis.
 Vinea summittit capreas non semper eduleis.
 Fœcundi leporis sapiens sectabitur armos.
 Piscibus, atq; auibus, quæ natura, et foret ætas,
 Ante meum nulli patuit quæsitæ palatum.
 Sunt quorum ingenium noua tantum crustula promit.
 Nequaquam satis in re una consumere curam.
 Vt si quis solum hoc mala ne sint uina labore,
 Quali perfundat piscis securus oliuo.
 Massica si cœlo supponas uina freno,
 Nocturna, siquid crassi est, tenuabitur aura,
 Et decedet odor neruis inimicus, at illa
 Integrum perdunt lino uitiata saporem.
 Surentina uaser, qui miscet fœce falerna
 Vinea, columbino linum bene colligit ouo,
 Quatenus ima petit, uoluens aliena uitellus.
 Tostis marcentem squillis recreabis, et a fra
 Potorem coclea nam lactuca innatat acri
 Post uinum stomacho, perna magis, ac magis hillis,
 Flagitat in morsus refici, quin omnia malit,
 Quæcunq; immundis feruent allata popinis.
 Est operæ pretium duplicis pernoscere iuris
 Naturam. simplex e dulci constat oliuo,
 Quod pingui miscere mero, muriaq; decebit,
 Non alia, quam quæ byzantia putruit orca.
 Hoc ubi confusum sectis inferbuit herbis,
 Coryaoq; croco sparsum stetit, in super addes
 Pressa uena frana, quod bacæ remisit oliuæ.
 Pitensis cedunt pomis tyburtia succo,

Nam facie præstant uenacula conuenit ollis.
 Rectius albanam fumo duraueris unam.
 Hanc ego cum malis, ego fecem primus, et alec,
 Primus et inueni piper album, cum sale nigro
 Incretum, puris circumposuisse catillis.
 Immane est uitium, dare millia terna macello,
 Angustoq; uagos pisces urgere catino.

Magna mouent stomacho fastidia, seu puer unctis
 Tractauit calicem manibus, dum furta ligurit,
 Siue grauis ueteri crateræ limus adhæsit.
 Vilibus in scopis, in mappis, in scobe, quantus
 Consistit sumptus? neglectis flagitium ingens.
 Ten' lapides uarios lutulenta radere palma,
 Et tyrias dare circum illota toralia uestes,
 Oblitum quanto curam, sumptumq; minorem
 Hæc habeant, tanto reprimi iustus illis,
 Quæ, nisi diuitibus nequeunt contingere mensis?

Ho. Docte Cati per amicitiam, diuosq; rogatus
 Ducere me auditum, perges quocunq; memento.
 Nam quamuis referas memori mihi pectore cuncta,
 Non tamen interpres tantundem iuueris. adde
 Vultum, habitumq; hominis, quem tu uidisse beatus
 Non magnipendis, quia contigit, at mihi cura
 Non mediocris inest, fontis ut adire remotos,
 Atq; haurire queam uitæ præcepta beatæ.

SATYRA. V. Ulysses.

Oc quoq; Tiresia præter narrata petenti
 Responde, quibus amissas reperare quæ res
 Artibus, atq; modis. quid rides? Ti. iã ne dolo
 Nō satis est Ithacæ reuelli, patriosq; penates

ii ii

A spicere? **VL.** o nulli quidquam mentite, uides ut
N udus, inopsq; domum redeam te uate, neq; illic,
A ut apotheca proas intacta est, aut pecus, atqui
E t genus, et uirtus, nisi cum re, uilior alga est.
Ti. Quando pauperiem missis ambagibus horres,
A cape, qua ratione queas ditescere. turdus,
S iue aliud priuum dabitur tibi, deuolet illuc,
R es ubi magna nitet domino sene, dulcia poma,
E t quoscunq; feret cultus tibi fundus honores,
A nte larem gustet uenerabilior lare diues,
Q ui quamuis periurus erit, sine gente, cruentus
S anguine fraterno, fugitiuus, ne tamen illi
T u comes exterior, si postulet, ire recuses.
VL. Vis ne tegā spurco Damæ latus? haud ita Troiæ
M e gessi certans semper melioribus. **Ti.** ergo
P auper eris. **VL.** fortem hoc animū tolerare iubebo,
E t quondam maiora tuli. tu protinus, unde
D iuitias, ærisq; ruam, dic augur, acervos.
Ti. Dixi equidem, et dico. captes astutus ubiq;
T estamenta senum. neu si uaser unus, et alter
I nsidiatorum præroso fugerit hamo,
A ut spem deponas, aut artem illus omittas.
M agna, minor ue foro si res certabitur olim,
V inet uter locuples sine gnatis, improbus ultro
C um meliorem audax uocet in ius, illius esto
D efensor. fama auem, causâq; priorem
S perne, domi si gnatus erit, fecundâ ue coniux.
Q uinte puta, aut Publi(gaudent prænomine molles
A uriculæ) tibi me uirtus tua fecit amicum,
I us anceps noui. causas defendere possum.
E ripiet quibus oculos citius mihi, quàm te

C ontem
 N e quid
 P ellicul
 P ersta,
 I nstante
 F urius
 N on ne m
 I nquies,
 P lures a
 S i chi pr
 P raelar
 C elibis o
 A rrepe of
 H eres, et
 I n uacua
 Q uite stat
 A bnuere,
 S ic tamen
 C era uel
 V eloci per
 S criba e
 C aptator
 VL Num
 Ti O La
 D iuinar
 VL Q uia
 Ti Tem
 D emiss
 M agna
 F ilia
 T um q

C ontemptū cāssa nūc pauperet. hāc mea cura est,
N e quid tu perdas, neu sis iocus ire domum, atq;
P elliculam curare iube. sis cognitor ipse.
P ersta, atq; obdura. seu rubra canicula findet
I nfantis statuas, seu pingui tentus omaso
F urius hybernas cana nūc conspuet alpers.
N on ne uides? aliquis cubito stantem prope tangens
I nquiet, ut patiens, ut amicis aptus, ut acer.
P lures annabunt thunni, et cetaria crescent.
S i cui præterea ualidus male filius in re
P ræclara sublatus aletur, ne manifestum
C œlibis obsequium audet te, leniter in spem
A rrepe officiosus, ut et scribare secundus
H æres, et si quis casus puerum egerit horreo,
I n uacuum uenias. perraro hāc alea fallit.
Q ui testamentum tradet tibi cunq; legendum,
A bnuere, et tabulas a te remouere memento,
S ic tamen, ut limis rapias, quid prima secundo
C era uelit uersu. solum, multis ne cohæres
V eloci percurrere oculo. plerunq; recoctus
S criba ex Quique uiro coruum deludet hiantem,
C aptatorq; dabit risus Nasica Corano.
V l. Num furis? an prudēs ludis me, obscura canēdo?
T i. O Laertiade quidquid dicam, aut erit, aut non.
D iuinare etenim magnus mihi donat A pollo.
V l. Quid tamen ista uelit sibi fabula, si licet cede.
T i. Tempore quo iuuenis parthus horrendus ab alto
D emissum genus A enea, tellure, mariq;
M agnus erit, forti nubet procera Corano
F ilia Nasicae metuentis reddere soldum.
T um gener hoc faciet, tabulas socero dabit, atq;

Vt legat, orabit. multum Nasica Negatas

A capiet tandem, et tacitus leget, inuenietq;

Nil sibi legatum, præter plorare, suisq;

Illud ad hæc iubeo, mulier si forte dolosa,

Libertus ue senem delirum temperet, illis

A credas socius, laudes, lauderis ut absens.

A diuinat hoc quoq;, sed uincit longe prius ipsum

Ex pugnare caput. scribet mala carmina uecors,

Laudato. scortator erit, caue te roget, ultro

Penelopen facilis potiori trade. Vl. putas ne,

Perduca poterit tam frugi, tamq; pudica?

Ti. Quam nequiere proci recto depellere cursu,

Venit enim magnum donandi parca iuuentus,

Nec tantum ueneris quantum studiosa culinæ,

Sic tibi Penelope frugi est, quæ si semel uno

De sene gustarit tecum partita lucellum,

Vt canis à corio nunquam absterrebitur uncto.

Me sene quod, dicā, factū est. Anus improba Thebis

Ex testamento sic est elata. cadauer

Vinctum oleo largo nudis humeris tulit hæres,

Salicet elabi si posset mortua, credo,

Quod nimium institerat uiuenti. cautus adito.

Ne u desis operæ, ne ue immoderatus abundes.

Difficilem, et morosum offendet garrulus. ultro

Non etiam sileas. Dauius sis cornicus, atque

Stes capite obstipo, multum similis metuenti.

Obsequio grassare, mone, si increbuit aura,

Cautus uti uelet carum caput. extrahe turba

O ppositis humeris, aurem substringe loquaci.

Impertunus amat laudari. donec ohe iam

A d cælum manibus sublatis dixerit, urge, et

C rescen
Cum
E t certa
A udis
N usquan
S parg
G audia
C ommissi
E gregie
F orte coh
D ic, ex pa
E mptor, g
T mperio

h Oc
Hor
E t paulum
D i melius
M aia nate
S i neq; ma
Nec sum fi
S i uenero
P roximus
O si uiam
T he sauro
I llum ip
H ercule. S
P ingue p
I ngenium
E rgo ub

Crescentem tumidis infla sermonibus utrem.
Cum te seruitio longo, curaq; lenarit,
Et certum uigilans, quartæ sit partis Vlysses
Audis hæres. ergo nunc Dama sodalis
Nusquam est. unde mihi tam fortem, tamq; fidelem
Sparge subinde, et si paulū potes, illacrymare, est
Gaudia prodentem uultum cælare. Sepulchrum
Commissum arbitrio sine sordibus extrue. funus
Egregie factum laudet uicinia. si quis
Forte coheredum senior male tussiet, huic tu
Dic, ex parte tua seu fundi, siue domus sit
Emptor, gaudentem nummo te addicere. sed me
Imperiosa trahit Proserpina. uiue, V alēq;

SATYRA .VI.

Hoc erat in uotis, modus agri, nō ita magnus
Hortus, ubi et tecto uicinus iugis aquæ fons,
Et paulum syluæ super his foret. auctius, atque
Di melius fecere. bene est. nihil amplius oro.
Maia nate, nisi ut propria hæc mihi munera faxis,
Si neq; maiorem feci ratione mala rem,
Nec sum facturus uitio, culpā ue minorem.
Si ueneror stultus nihil horum, O si angulus ille
Proximus accedat, qui nunc deformat agellum.
O si urnam argenti fors qua mihi monstret, ut illi
Thesauro inuento, qui mercenarius agrum
Illum ipsum mercatus arauit, diues amico
Hercule. si quod adest, gratū inuat, hac prece te oro
Pingue pecus domino facias, et cætera, præter
Ingenium, utq; soles, custos mihi maximus adsis
Ergo ubi me in mōters, et in arcem ex urbe remouē,

Quid prius illustrem satyris, Musa q; pedestri?
 Nec mala me ambitio perdit, nec plumbens Auster,
 Autumnus q; grauis, libitinae questus acerbæ.
 Matutine pater, seu Iane, Libentius audis,
 Vnde homines operum primos, uitæ q; labores
 Instituant (sic Dis placitum) tu carminis esto
 Principum. Romæ sponso rem me rapis, eia
 Ne prior officio quisquam respondeat, urge,
 Siue Aquilo radit terras, seu Bruma nivalem
 Interiore diem gyro trahit, ire necesse est.
 Post modo, quod mi obsit clare, certum q; locuto,
 Luctandum in turba, facienda iniuria tardis.

Quid uis insane, et quas res agis? improbus urget
 Iratis precibus, tu pulses omne, quod obstat,
 Ad Mecænatem memori si mente recurras.
 Hoc iuuat, et melli est, non mentiar. at simul atras
 Ventum est Aesquiliæ, aliena negocia centum
 Percaput, et circa saluunt latus. ante secundam
 Roscius orabat sibi adesses ad puteal cras.
 De re communi scribæ, magna, atq; nouatæ
 Orabant hodie meminisses Quinte reuerti,
 Imprimat his cura Mecænas signa tabellis
 Dixeris. experiar. si uis, potes addit, et instat.

Septimus octauo propior iam fuerit annus,
 Ex quo Mecænas me coepit habere suorum
 In numero, duntaxat ad hoc, quem tollere reda
 Vellet iter faciens, et cui concedere nugis.
 Hoc genus. Hora quota est? thrax est Gallina syro par?
 Matutina parum cautos iam frigora mordent?
 Et quæ rimosa bene deponuntur in aure.
 Per totum hoc tempus subiectior in diem, et horam

I mudi
 L uferat
 Frigid
 Quicunq
 S are, de
 N unqua
 S emper
 S iquidq
 P redia
 I uranten
 S aliat eg
 Perditu
 O rus, qua
 N unc mete
 D uere so
 O quando
 V ncti sat
 O noctes, c
 A ne late
 P asco lib
 S iant in
 L egi bus
 P ocula,
 S ermo o
 N ec male
 P erinet
 DIVITI
 Quid ne
 E t que
 C erui
 E xte

I nuidia, noster ludos spectauerat, unda

L uferat in campo, fortunæ filius omnes.

Frigidus a rostris manat per compita rumor.

Quicumq; obuius est, me consulit, o bene (nam te
S are, deos quoniam propius contingis, oportet)

N unquid de Dacis audisti? nil equidem. Vt tu

S emper eris derisor ad omnes. Di exagitent me,

S i quidquā. Quid? militibus promissa Triquetra

P rædia Cæsar, an est Itala tellure daturus?

I urantem me scire nihil mirantur, ut unum

S alicet egregii mortalem, alti; silenti.

Perditur hæc inter misero lux, non sine uotis.

O rus, quando ego te aspiciam? quandoq; licebit,

N unc ueterum libris, nunc somno, et inertibus horis

D ucere sollicitæ iocunda obliuia uitæ?

O quando faba Pythagoræ cognata, simulq;

V ncta satis pingui ponentur oluscula lardo?

O noctes, cœnæq; Deum, quibus ipse, mei; q;

A nte larem proprium uescor, uernasq; prociæ

P asco libatis dapibus, prout cuique libido est.

S iat inæquales calices conuina solutus

L egbus insanis, seu quis capit acria fortis

P ocula, seu modicis humescit lætius. ergo

S ermo oritur, non de uillis, domibus ue alienis,

N ec male necne Lepos saltet, sed quod magis ad nos

P ertinet, et nescire malum est, agamus, utrum ne

D IUITIIS homines, an sint uirtute beati,

Quid ue ad amicitias, usus, rectum ne trahat nos.

E t quæ sit natura boni, summumq; quid eius.

C eruius hæc inter uicinus garrit anileus

E x re fabellas, si quis nam laudat Arelli

Sollicitas ignarus oper, sic inapit. **O**lim
Rusticus urbanum murem mus paupere fertur
Accepisse cauo, ueterem uetus hospes amicum,
Asper, et attentus quæsit, ut tamen arctum
Solueret hospitii animum, quid multa? neq; ille
Sepositi ciceris, nec longæ inuidit auenæ,
Aridum et ore ferens acinum, semesq; lardi
Frusta dedit, cupiens uaria fastidia cœna
Vincere tangentis male singula dente superbo,
Cum pater ipse domus palea porrectus in horna
Esset ador, loliumq; dapis meliora relinquens.
 Tandē Urbanus adhūc, qd te iuuat inquit amice
Prærupti nemoris patientem uiuere dorso?
Vis tu homines, urbemq; feris præponere syluis?
Carpe uiam (mihi crede) comes, terrestria quando
Mortales animas uiuunt sortita, neq; ulla est,
AUT MAGNO, aut paruo leti fuga, quo bene circa
Cum licet in rebus iocundis uiue beatus.
VIVE memor, quam sis æui breuis. hæc ubi dicta
Agrestem pepulere, domo leuis exilit inde
Ambro propositum peragunt iter, urbis auentes
Mœnia nocturni subrepere, iamq; tenebat
Nox medium cœli spatium, cum ponit uterque
In locuplete domo uestigia, rubro ubi cocco
Tincta super lectos canderet uestis eburnos,
Multaq; de magna superessent ferula cœna,
Quæ procul extructis inerant hesternæ canistris.
Ergo ubi purpurea porrectum in ueste locauit
Agrestem, ueluti suauentus cursitat hospes,
Continuatq; dapes, necnon VERNALITER ipsis
Fungitur officiis prælambens omne, quod affert.

I lle cubat
 R ebus agi
 V aluarum
 C urrare pe
 E xanimes
 P et formis
 E st opus hæ
 T uis ab in

 S A
 Andu
 i Pauca
 nus,
 M ancipium d
 V itale put
 (Quando im
 Da Pars homi
 P ropositum, p
 I nterdum pr
 C um tribus d
 V ixit in equa
 A edibus ex m
 M undior ex
 I am machin
 V inere, ver
 Scitua V
 Contudit ar
 M itteret in
 C onductus
 I n uitis, t
 Qui iam

Ille cubans gaudet mutata sorte, bonisq;
Rebus agit lætum conuiuiam, cum subito ingens
Valuarum strepitus lectis excussit utrumque.
Currere per totum pauidi conclaue, magisq;
Exanimes trepidare simul domus alta molossis
Personuit canibus. tum rusticus, haud mihi uita
Est opus hac, ait, et ualeas. me sylua, canusq;
Tutus ab insidiis tenui solabitur eruo.

SATYRA. VII. Dauid seruus.

Andudũ ausculto, et cupiẽs tibi dicere seruus
 i Pauca reformudo. Ho. Dauid ne? Da. ita. Da-
 uid, amicum

Mancipium domino, et frugi, quod sit satis, hoc est,
Vt uitale putes. Ho. age, libertate Decembri,
 (Quando ita maiores uoluerunt) utere, narra.
Da. Pars hominum uitis gaudet constanter, et urget
Propositum, pars multa natat, modo recta capeffens,
Interdum prauis obnoxia. Sæpe notatus
Cum tribus anellis, modo leua Priscus inani
Vixit inæqualis, clauum ut mutaret in horas,
Aedibus ex magnis subito se conderet, unde
Mundior exiret uix libertinus honeste.
Iam mæchus Roma, iam mallet doctus Athenis
Viuere, Vertumnis, quot quot sunt, natus iniquis.
 Scurra Volaneri, postquam illi iusta chiragra
Contudit articulos, qui pro se tolleret, atque
Mitteret in pyrgum talos mercede diurna
Conductum pauit. quanto constantior idem
In uitis, tanto lenius miser. acrior ille,
Qui iam contento, iam laxo fune laborat.

Ho. Nō dices hodie quorū sum hęc tā putida tendant
 Furcifer? Da. ad te inq̃. Ho. quo pacto pessime? Da. la
 Fortunam, et mores antiquæ plebis, et idem (udas
 Siquis ad illa Deus subito te agat, usque recuses,
 Aut quia non sentis, quod clamas, rectius esse,
 Aut quia non firmus rectum defendis, et hæres,
 Nequidquam cœno cupiens euellere plantam.
 Romæ rus optas, absentem rusticus urbem
 Tollis ad astra leuis. sin usquam es forte uocatus
 Ad cœnam, laudas securum holus, ac uelut usque
 Vinctus eas, ita te felicem dicis, amasq̃;
 Quod nusquam tibi sit potandum. iusserit ad se
 Mœcenas serum sub lumina prima uenire
 Conuiuiam, nemon' oleum feret ocyus? Hęc quis
 Audit, cum magno blateras clamore, fugisq̃;
 Miluius, et scurræ tibi non referenda precati
 Discedunt. Ho. etenim fāteor, me dixerit ille
 Duci uentre leuem, na sum nidore supinor
 Imbecillus, iners, sim quid uis, adde popino.
 Da. Tu cum sis, quod ego, et fortassis nequior, ultro
 Insectere uelut melior, uerbisq̃ decoris
 Obuoluas uitium, quid si me stultior ipse
 Quingentis empto drachmis deprenderis? aufer
 Me uultu terrere, manum, stomachumq̃; teneto,
 Dum quæ, Crispini docuit me ianitor, edo.
 Te coniunx aliena capit. meretricula Dauium.
 Peccat uter nostrum cruce dignius? acris ubi me
 Natura incendit, sub clara nuda lucerna
 Quæcunque excepit turgentis uerbera caudæ
 Clunibus, aut agitauit equum lascina supinum,
 Dimittit neque famosum, neque sollicitum, ne

Ditior

D itior, an
 Tu can
 R omanoq̃
 T urpis, o
 N on es qu
 A lterante
 Quid re
 A uitoratu
 Quo te den
 C ontractu
 M atronæ
 I n corrup
 N on habita
 Cum te for
 Ibis sub
 C ommitter
 E uasfice
 Q ueres, q
 P ossis o to
 C um sema
 Nō sum
 P rætereo
 I am uag
 T u ne m
 T ot, tam
 I mposit
 Adde
 S ine u
 V uester
 T u, m
 D uerit

Ditior, aut formæ melioris meiat eodem.

Tu cum proiectis insignibus, anulo equestri,

Romanoq; habitu prodix ex iudice Dama

Turpis, odoratum caput obscurante lacerna,

Non es quod simulas. metuens induceris, atque

Altercante libidinibus tremis ossa pauore.

Quid refert uri uirgis, ferroq; necari?

Auctoratus eas? an turpi clausus in arca,

Quo te demisit peccati conscia herilis

Contractum, genibus tangas caput? est ne marito

Matronæ peccantis in ambos iusta potestas?

In corruptorem uel iustior. illa tamen se

Non habitu, mutat ue loco, peccat ue superne,

Cum te formidet mulier, neque credat amanti,

Ibis sub furcam prudens, dominoq; furenti,

Committes rem omnē, et uitam, et cū corpore famā.

Euasti? credo, metues, doctusq; cauebis.

Quæres, quando iterum paueas, iterumq; perire

Possis. o toties seruus, quæ bellua ruptis

Cum semel effugit, reddit se praua catenis?

Nō sum mæchus ais. neq; ego Hercule fur, ubi uasa

Prætereo sapiens argentea. tolle periculum

Iam uaga profiliet frenis natura remotis.

Tū ne mihi dominus? rerum imperiis, hominumq;

Tot, tantisq; minor, quem ter uindicta, quaterq;

Imposita haud unquam misera formidine priuet?

Adde supradictis, quod non leuius ualeat. nam

Sive uicarius est, qui seruo paret, uti mos

Vester ait, seu conseruus, tibi quid sum ego? nempe

Tu, mihi qui imperitas, aliis seruis miser, atque

Ducriis, ut nervis alienis mobile lignum.

H· Quis nā igitur liber· D· sapiens, sibi q̄ i periosus,
Quē neq; pauperies, neq; mors, neq; uincula terrēt.
Respondere cupidinibus, contemnere honores
Fortis, et in seipso totus teres, atque rotundus,
Externi nequid ualeat per leue morari.
In quem manca ruit semper fortuna· potes'ne
Ex his, ut proprium quid noscere? quinq; talenta
Poscat te mulier, uexat, foribusq; repulsum
Perfundit gelida· rursus uocat· Eripe turpi
Colla· iugo, liber· liber sum, dic age· non quis.
 Urget enim dominus mentem non lenis, et acris
Subiecat lasso stimulos, uersatq; negantem.
 Vel cum pausiaca torpes insane tabella,
Qui peccas minus, atq; ego? cum Fului, Rutubæq;
Aut Placideiani contento poplite miror
Praelia rubrica picta, aut carbone, uelut si
Reuera pugnent, feriant, uitentq; mouentes
Arma uiri? nequam, et cessator Dauius· at ipse
Subtilis ueterum iudex, et callidus audis.
Nil ego, si ducor libo fumante· tibi ingens
Virtus, atq; animus coenis responsat opimis.
 Obsequium uentris mihi perniciosius est cur?
Tergo plector enim· qui tu impunitior? illa,
Quæ paruo sumi nequeunt, obsonia captas.
Nempe inamarescunt epulae sine fine petita.
Illusiq; pedes uitiosum ferre recusant
Corpus· An hic peccat sub noctem, qui puer unam
Furtiua mutat strigili? qui praedia uendit,
Nil seruile gulae parens habet? Adde, quod idem
Non horam tecum esse potes, non otia recte
Ponere, teq; ipsum uitas fugitiuus, ut erro,

I am nā
 Frustra
 H· Vn mi
 D· Antifa
 N i rapis,

S
 T
 N
 D
 I n uita fu
 Quæ prim
 Fun· In pri
 Captus, ut
 Rapula, l
 P eruellu
 His ubi
 G ausape p
 S ublegit
 P offet coe
 C um sac
 C eoba n
 Hic her
 T e magi
 D iuitias
 F undan
 Fun· Sum
 S i mem
 V ibidia
 N omen
 R idia

Iam uino quærens, iam somno fallere curam
Frustra, nam comes atra premit, sequiturq; fugacē.
H. Vñ mihi lapidē. **D**. quorsū ē opus. **H**. uñ sagittas?
D. Aut i sanat homo, aut uersus facit. **H**. ocyus hinc te
Nī rapis, ac ædes opera agro nona Sabino.

SATYRA. VIII. Ad Fundanium.

T Nasidieni inuit te cœna beati?
Nā mihi quærētī cōuinā, dictus here illic
 De medio potare die. **Fun**. Sic ut mihi nunq̃
In uita fuerit melius. **Ho**. Da, si graue non est,
Quæ prima iratum uentrem placauerit esca.
Fun. In primis **Lucanus** aper, leni fuit austro
Captus, ut aiebat cœnæ pater, ac rîa circum
Rapula, lactucæ, radices, qualia lassum
Peruellunt stomachum, si ser, alec, fœcula coa.
His ubi sublatis, puer alte cinctus, acernam
Gausape purpureo mensam perterisit, et alter
Sublegit quodcunq; iaceret inutile, quodq;
Posset cœnantes offendere, ut **Attica** uirgo
Cum sacris **Cereris**. procedit fuscus **Hydaspes**
Cecuba uina ferens, **Alcon** chium maris expers.
Hic herus, **albanum Mecœnas**, siue **falernum**
Te magis appositis delectat, habemus utrunq;
Diuitias miseras. **Ho**. Siquis cœnantibus unā
Fundani pulchre fuerit tibi, nosse laboro.
Fun. Summus ego, et prope me **viscus turinus**, et **i fra**,
Si memini, **Varius**, cum **Seruilio Balatrone**
Vibidius. **Q**uos **Mecœnas** adduxerat umbras,
Nomentanus erat super ipsum, **Porcius i fra**,
Ridiculus totas simul obsorbere placentas.

N omentanus ad hoc, qui, siquid forte lateret,
I ndice monstraret digito. nam cætera turba,
N os inquam, cœnamus auers, conchylia, pisces
L onge dissimilem noto celantia succum.
V t uel continuo patuit, cum passeris, atque
I ngu stata mihi porrexerit ilia rhombi.

Post hoc me docuit Melimella rubere minorem
A d lunam delecta. Quid hoc intersit, ab ipso
A udieris melius. tum Vibidius Balatroni,
N os nisi damnose bibimus, moriemur inulti.
E t calices poscunt maiores. Vertere pallor
T um Parochi faciem nil sic metuentis, ut acris
P otores, uel quod maledicunt liberius, uel
F eruida quod subtile exsurdant uina palatum.

Inuertunt Aliphanis uinaria tota
V ibidius, Balatroq; secutis omnibus imis.
C onuiuæ lecti nihilum nocuere lagenis.
 Affertur squillas inter Murena natantes
I n patina porrecta. Sub hoc herus hæc grauida iqe
C apta est, deterior post partum carne futura.
 His mistum ius est oleo, quod prima Vena fri
P ressit cella, garo de succis piscis Iberi,
V ino quinquenni, uerum citra mare nato,
D um coquitur, cocto chium sic conuenit, ut non
H oc magis ullum aliud, pipere albo, non sine aceto,
Q uod Methymnæam uitio mutauerat unam.

Erucas uirides, inulas ego primus amaras
M onstravi incoquere, illutos Cotillus Echinos,
V t melius muria q̄ testa marina remittat.
 Interea suspensa graueis aulæa ruinas
I n patinam fecere trahentia pulueris atri,

Quanta
 Nos mai
 S enstima
 Filius in
 Finis, ni
 Tolleret
 Te Deus
 Humanis
 Vix poter
 Hæc est a
 Responso
 Tene, ut
 Sollicitud
 Ne male
 P recinft
 Adde hos
 Vt modo
 Sed conui
 A dwerse
 Nasidi
 Commod
 Et solea
 S tridere
 Hor. Null
 Redde
 Querit
 Quod si
 R idetur
 Nasidi
 E mene
 Ma a cor

Quantum non Aquilo campanis excitat agris.
Nos maius ueriti. postquam nihil esse pericli
Sensimus, erigimur. Rursus posito capite, ut si
Filius immaturus obisset, flere. Quis esset
Finis, ni sapiens sic Nomentanus amicum
Tolleret? Heu fortuna, quis est crudelior in nos
Te Deus? ut semper gaudes illudere rebus
Humanis. Varius mappa compescere risum
Vix poterat. Balatro suspendens omnia naso,
Hæc est conditio uiuendi aiebat, eoq;
Responsura tuo nunquam est par fama labori.
Tene, ut ego accipiar laute, torquerier omni
Sollicitudine districtum? ne panis adustus,
Ne male conditum ius apponatur? ut omnes
Pracincti recte pueri, comptiq; ministrent?
Adde hos præterea casus, aulæa ruent si,
Vt modo, si patinam pede lapsus frangat Agaso.
Sed conuinatoris, uti ducis, ingenium res
Aduersæ nudare solent, cælare secundæ.
Nasidienus ad hæc. tibi Di, quæcunq; preceris,
Commoda dent, ita uir bonus es, conuiuiaq; comis.
Et soleas poscit. tum in lecto quoque uideres
Stridere secreta diuisos aure su surros.
Hor. Nullos his mallet ludos spectasse, sed illa
Redde age, quæ deinceps risi sti. Fund. Vibidius dū
Querit de pueris, num sit quoq; fracta lagæna,
Quod sibi poscenti non dentur pocula, dumq;
Ridetur fictis rerum Balatrone secundo,
Nasidienne redis mutatæ frontis, ut arte
Emendaturus fortunam. deinde secuti
Mæzonomo pueri magno discerpta ferentes

Membra grauis sparsi sale multo, non sine farre,
 Pinguibus et fici pastum iecur anseris albi,
 Et leporum annulos, ut multo suauius, armos,
 Quam si cum lumbis quis edat tum pectore adusto
 Vidimus et merulas poni, et sine clune palumbes.
 Suavis res, si non caussas narraret earum, et
 Naturas dominus, quem nos sic fugimus ulti,
 Vt nihil omnino gustaremus, uelut illis
 Canidia afflasset peior serpentibus afris.

FINIS.

VENETIIS APVD ALDVM ROMA-
 NVM MENSE MARTIO .M.D.IX.

ALDVS .M. R.

Iussu, mandato ue Ill. P. S. Q. V. Nobilis. Litera-
 tor. Plebeie. Impressor. Mercator. Mercenarie quis-
 quis es, Id genus Characteres Decennium ne attingito.
 Libros huiusmodi literulis excusos neu ipres-
 sito, ne ue uendito. Siquis huiusce iussionis ergo
 aduersus ierit, fecerit ue, poenas statutas
 pendito, eaq; Magistratus. Or-
 phanotrophii. Delato-
 ris sunt.

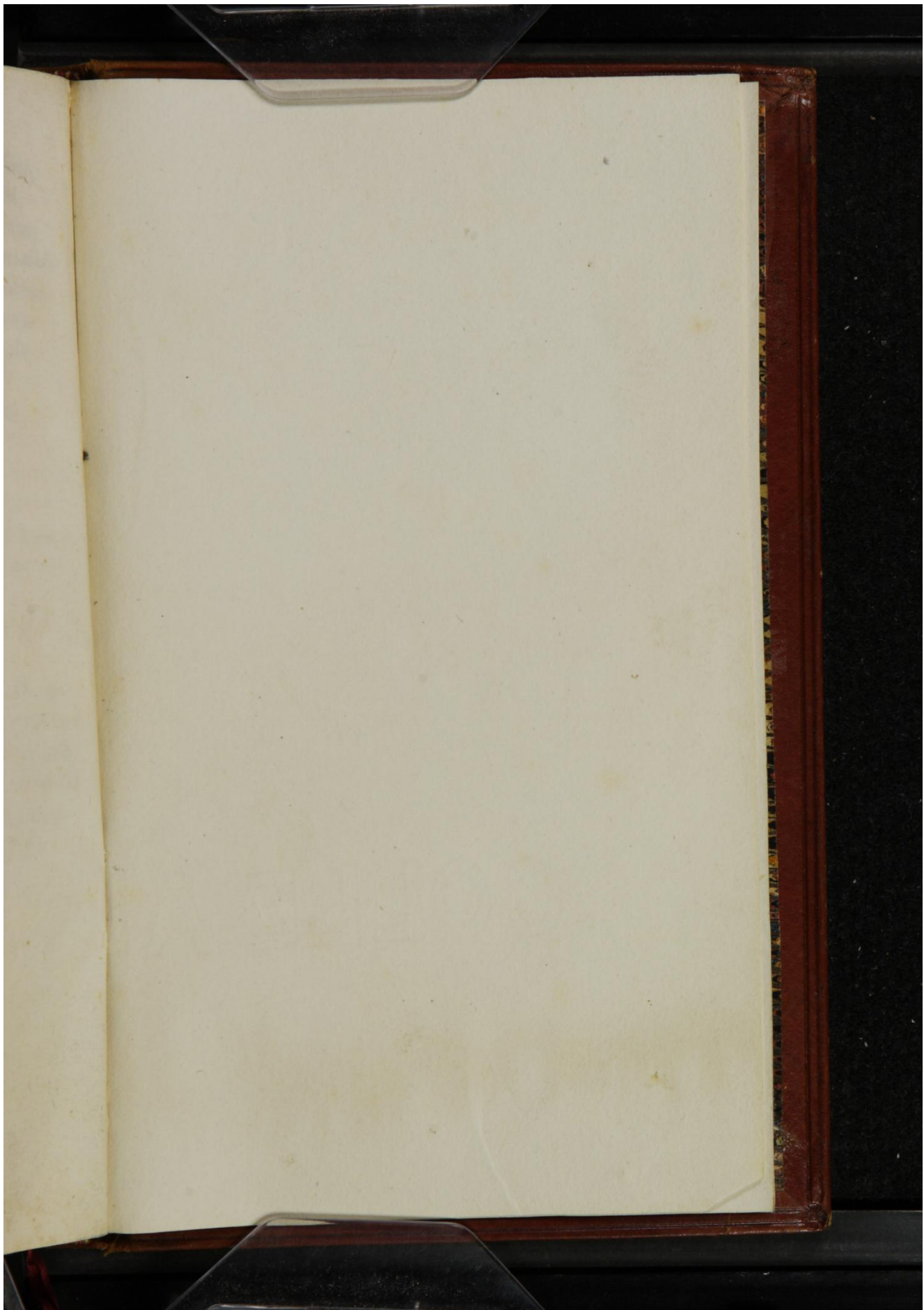
farre,
bi,
rmos,
ore adusto
alumbes.
um, et
s ula,
is.

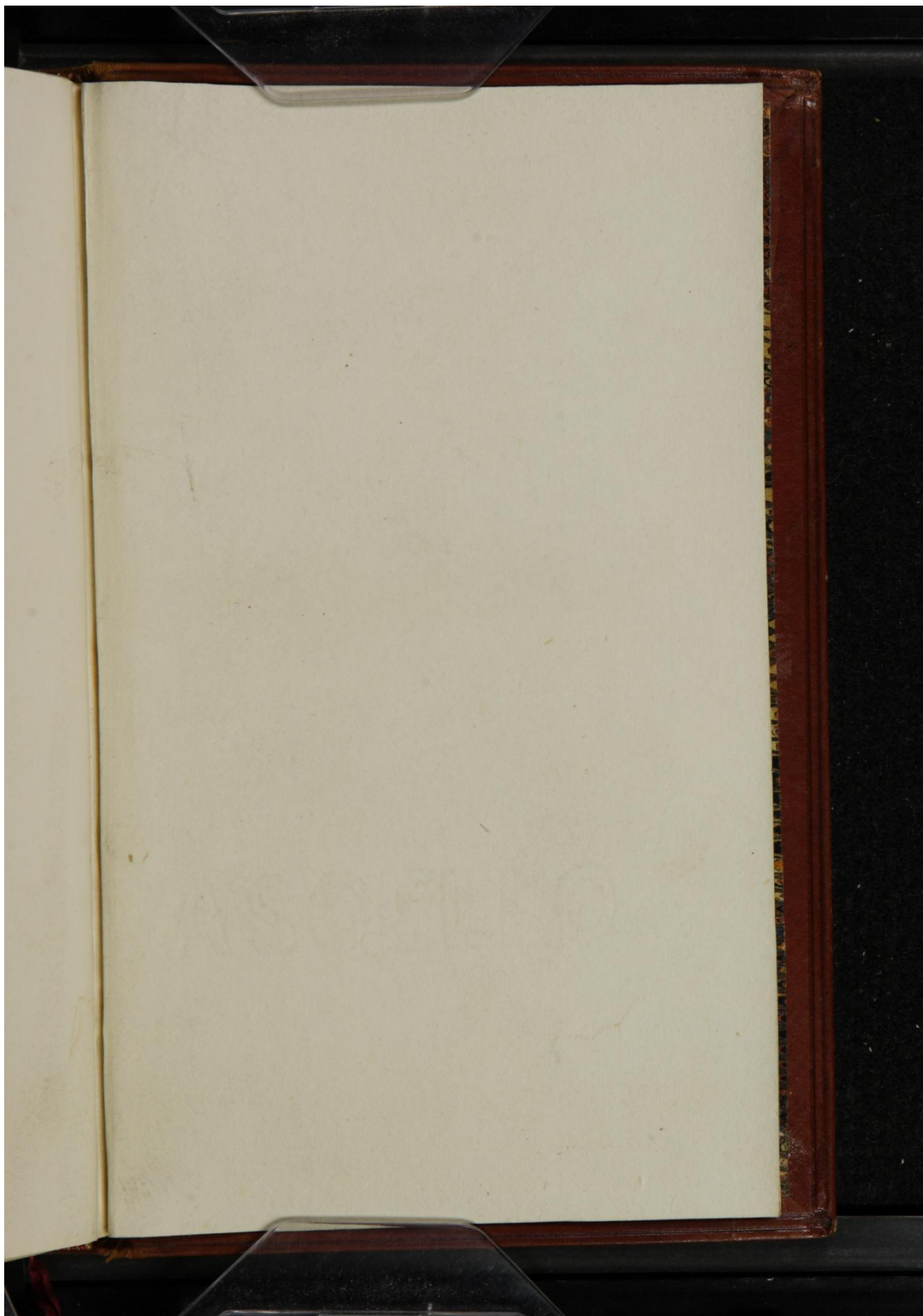
M ROMA.
M.D.IX.

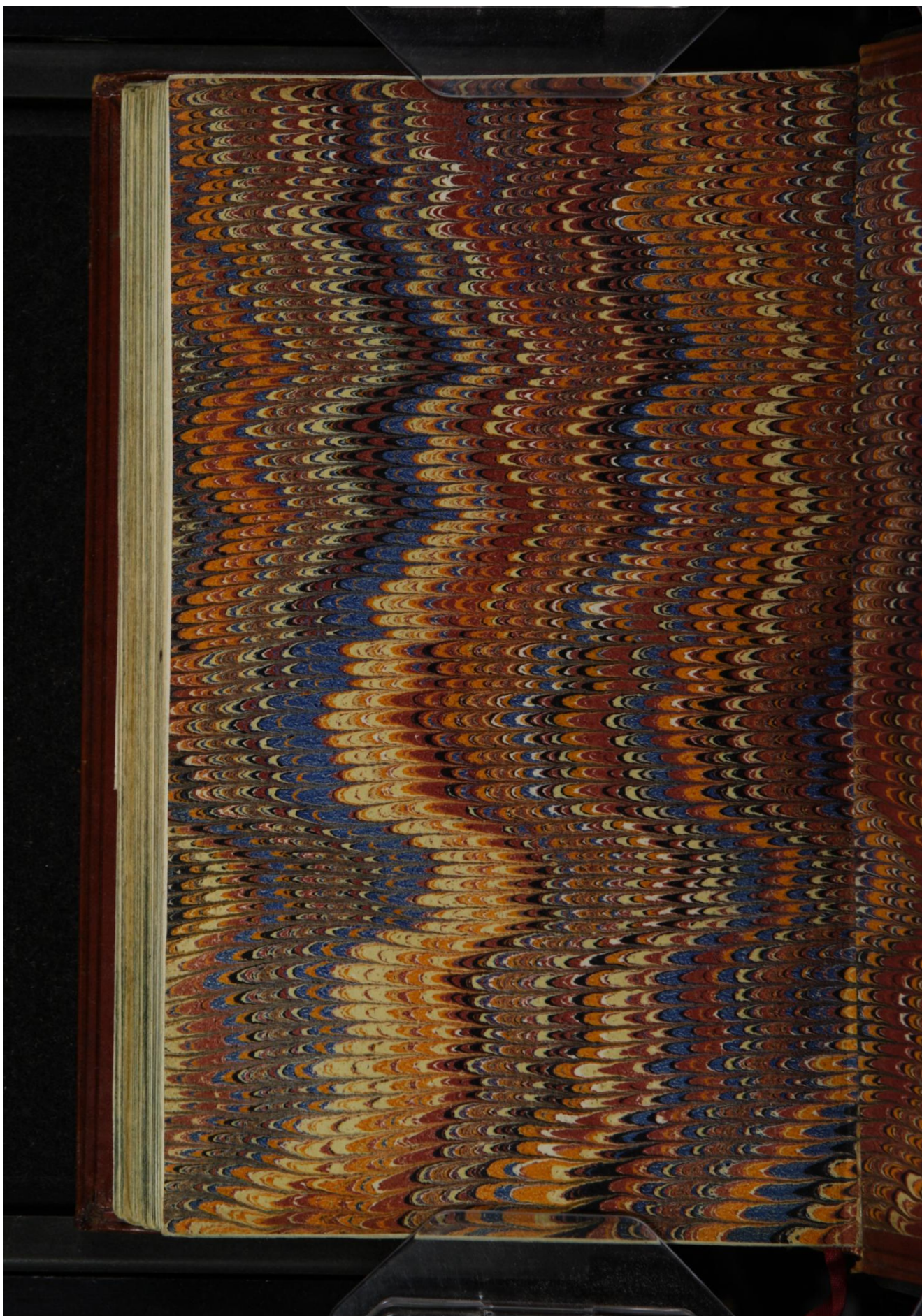
R.

obilis. Litera-
teretnavie quif-
minum ne atin-
x. casos nem ipref
iustionis ergo.
as statutas
Or-
b-

005266142

Early European Books, Copyright © 2010 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Biblioteca Nazionale Centrale di
Firenze.
Ald.1.1.9

Early European Books, Copyright © 2010 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Biblioteca Nazionale Centrale di
Firenze.
Ald.1.1.9